

Giới thiệu Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc

Cha mẹ cô vốn yêu thương chị gái cô hơn cô, mọi điều tốt đẹp đều dành cho chị. Chính vì vậy họ lại không đành lòng bắt chị ấy lấy người mà mình không yêu nên đã ép buộc cô phải lấy anh thay chị mình.

Cô đã từng nghĩ có thể cuộc sống sau hôn nhân của cô sẽ hạnh phúc hơn nhưng trở trêu thay anh lại hận chị gái cô người phụ nữ mà ngày xưa khi anh không có sự nghiệp đã bỏ anh đi. Đêm tân hôn ra sức chiếm đoạt cô bằng cách đau đớn không thể nào diễn tả được, cô có thai cùng lúc hiểu lầm giữa anh và chị gái cô được đẹp bỏ. Anh yêu chiều, nhu tình hết hạn để bảo vệ chị gái cô..

Một mái nhà của anh và cô lại có thêm chị gái hằng ngày đều phải ngậm đắng nuốt cay, những lời sỉ nhục của anh, những màn ân ái trước mặt cô. Cô nhận nhìn đến một ngày cô ta thâm độc giả vờ xảy thai.

Giây phút dao kéo chạm nhau cô cắt đứt toàn bộ hi vọng con cô mất đi kéo theo cả linh hồn hèn mọn này....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Ký ức

- Uyên Vân xin em đừng bỏ anh, anh sẽ cố gắng mà anh sẽ lập sự nghiệp anh sẽ là người thành đạt sẽ lo cho em chỉ xin em đừng bỏ anh, Uyên Vân - Anh tỉnh dậy sau giấc mộng trời anh thoát hết mồ hôi áo ướt đầm

Anh lấy tay xoa xoa mi tâm anh còn nhớ rõ thậm chí nhớ rất rõ, ngày đó mưa rất lớn, mưa tầm tã. Cũng là ngày mà cô gái nhỏ của anh bỏ anh đi

- Em cần anh có sự nghiệp có tiền tài địa vị em không cần một thằng vô dụng ở bên. Thời buổi này không có việc một mái nhà tranh 2 trái tim vàng đâu -

Câu nói đó như hằn sâu vào trong tâm trí của anh luôn nhắc nhở anh. Anh làm việc cật lực điên cuồng, cuối cùng anh cũng có sự nghiệp tiền tài nhưng Uyên Vân bây giờ em ở đâu.

Tiểu Vân hãy quay về với anh mình sẽ cùng nhau sống hạnh phúc.

Màn đêm ngự trị khắp không gian ánh trăng tròn ngoài cửa sổ sáng toả giữa màn đêm có một người thao thức

Sáng hôm sau ánh nắng len lỏi từ cửa sổ lên chiếc giường kingsize màu đen, trên giường là một người đàn ông tóc được cắt tỉa gọn gàng chân mày kiếm sắc bén, mũi cao nghiêm nghị đôi môi mỏng

Anh tỉnh dậy sau giấc ngủ, hai mắt đỏ ngầu chứng tỏ anh không ngủ ngon giấc. - Ringgg - Tiếng chuông điện thoại vang lên phá vỡ không gian yên tĩnh

Anh vươn tay cầm điện thoại đặt lên tai giọng không chút tình cảm vang lên - Nói -

- Thừa chủ tịch cuộc họp hội đồng quản trị 20 phút nữa sẽ bắt đầu ạ - Giọng Tần Ngạo cung kính vang lên

Anh vẫn bình thản trả lời - Uhm -

Tần Ngạo là tài xế kiêm trợ lý của anh nhưng trong bang anh là sát thủ dao găm anh sử dụng gao dăm giỏi nhất trong bang

Anh bước xuống giường hướng phòng tắm đi đến

Tắm xong anh đi đến phòng thay đồ trên lưng anh là hình xăm con rồng màu đen dài từ vai đến lưng trông rất rùng rợn

Anh khoát lên mình bộ vest màu đen được cắt may gọn gàng kết hợp với cơ thể săn chắc của anh thì không thể chê vào đâu a ~

Anh sai bước xuống nhà thì quản gia Kim đi tới cung kính nói

- Cậu chủ có ăn sáng không ạ? -

- Không cần - Anh vẫn vậy lạnh lùng đáp lại rồi đi ra chiếc xe Cadillac đang đợi sẵn ngoài sân

Tần Ngạo mở cửa xe cho anh bước lên.

Xe lăn bánh hướng về tập đoàn Tề Thị

Tấn Ngạo nhẹ giọng nói - Thừa lão đại số vũ khí bên ta gửi đi bị chặn lại ở Ý rồi ạ -

- Diệt - Tề Ngạo Thần khuôn mặt vẫn bình lặng khi nói ra từ đó

Tấn Ngạo như đã hiểu ý chuyên tâm lái xe

Xe ngừng bánh tại cổng chính, trước cổng là 2 chữ Tề Thị to lớn được dát vàng nổi bật.

Tập đoàn cao lớn như cây nấm mọc giữa thành phố cao tận 100 tầng.

Tề Ngạo Thần đồng đặc bước vào ai thấy anh cũng cung kính cúi chào

Tề Ngạo Thần vẫn thản nhiên đi thang máy lên tầng cao nhất là nơi làm việc của anh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Hàn Gia

- Hàn Trạch -

Có một cô gái tóc xoăn theo lọn đang ngồi chễm chệ trên ghế khuôn mặt trang điểm đậm lòe loẹt với bộ váy màu tím nhạt

Cô chính là Hàn Uyên Vân

- Hàn Yêu Hy mày đâu rồi - Cô vừa mân mê móng tay vừa thét lớn hướng lên lầu

Lúc này trên cầu thang một cô gái mặc quần jean rách nhiều chỗ cùng với áo sơ mi đã rách ngay đầu vai chạy xuống

Tóc thẳng được cột đuôi ngựa qua loa, trên trán cô đầy rẫy mồ hôi cô mở miệng - Vâng chị gọi em ạ? -

- Giày tao dơ rồi lau giùm cái - Cô lạnh nhạt lên tiếng

- À dạ - Cô cầm khăn lau hướng xuống

- Chắc chắc tao không muốn cái khăn lau tao muốn mày dùng miệng làm sạch vết bẩn cho tao - Cô cười khinh lên tiếng

- Chị.. em.. không..em - Cô hốt hoảng chưa kịp nói hết lời thì có một lực đẩy đầu cô xuống miệng cô do hờ nên đầu lưỡi đã đụng đến mũi giày của Hàn Uyên Vân

- Ừm Ừ..m C.h..ị - Cô cố gắng dựng dậy nhưng lực quá mạnh cô không thể vùng dậy

Qua một lúc Hàn Uyên Vân thả ra cô vùng ngược đầu lên - Chị chị - Cô nhìn Hàn Uyên Vân hốt hoảng

- Sao nào có giỏi thì đánh tao đi cái thứ nghiệt chủng - Cô cười khinh vừa nói với Hàn Yêu Hy

Cô nghe đến những lời này lại bật khóc nhưng con đau nhói ở đầu đã thức tỉnh cô Hàn Uyên Vân nắm lấy đuôi tóc cô dựng ngược ra sau cảnh cáo

- Cái thứ nghiệt chủng như mày cũng có quyền khóc hả huhh sao mày không chết luôn đi - Hàn Uyên Vân điên cuồng nói

Cô ngừng khóc vì cô quen rồi cô nghĩ đến mẹ - Mẹ ơi con mệt quá con thật sự mệt rồi -

Một lúc sau bước vào cửa là 1 người đàn ông và một người phụ nữ không ai khác là Hàn Đông Quân và Lâm Triệu My

- Ba mẹ - Hàn Uyên Vân hôn hờ chạy ra cửa đón ba mẹ

- Nha đầu ngốc này con ăn gì chưa nào - Giọng Lâm Triệu My sùng nịch vang lên

- Dạ chưa con đợi ba mẹ về cùng ăn ạ - Cô cười tủm tỉm nói

Hàn Đông Quân nhìn Hàn Yêu Hy đang đứng 1 góc ánh mắt ướt đầm sâu thẳm bên trong là vực sâu không đáy.

- Hàn Yêu Hy mau dọn cơm lên bàn - Hàn Đông Quân không thương tiếc sai khiến cô

Riêng Hàn Yêu Hy cô đã quá quen nên không quan tâm xoay người hướng nhà bếp đi tới

Sau bữa cơm ai cũng về phòng mình, Hàn Yêu Hy lê bản thân mình lên tầng 3 đây là tầng cao nhất trong biệt thự

Căn phòng cũ nát này là dành cho cô, trong mắt gia đình này cô còn tệ hơn người hầu

Cô bước đến một góc nhỏ trong phòng vươn tay lấy tấm hình lẳng lặng nhìn rồi khóc

Bao năm rồi cô cũng chỉ có tấm hình này làm bạn tâm sự cùng cô đó là tấm hình của mẹ cô đang cười với cô

Khóc mãi đến khi cạn nước mắt cô thiếp ngủ lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bằng mọi cách

Lúc này trên tầng cao nhất của Tề Thị, Tề Ngạo Thần đang nhìn ra ngoài cửa sổ xuất thần suy nghĩ

- Uyên Vân cuối cùng anh cũng tìm được em, bằng mọi cách anh sẽ cưới được em - Tề Ngạo Thần ánh mắt dịu dàng suy nghĩ

Lúc này tiếng gõ cửa vang lên sau đó là tiếng Tần Ngạo vọng vào

- Thừa chủ tịch tài liệu ngài cần đã có - Tần Ngạo vừa nói vừa mở cửa bước vào

- Đọc đi - Tề Ngạo Thần lạnh lùng mở miệng

- Hàn Uyên Vân 22T là con gái của Hàn Gia.....- Tần Ngạo luyện thuyên nói

- Được rồi để đó và ra ngoài đi - Tề Ngạo Thần không nhìn nói

Tần Ngạo bước ra ngoài, Tề Ngạo Thần vươn tay lấy tập tài liệu mở ra

- Uyên Vân đã mấy năm rồi anh chưa gặp được em, em bây giờ chắc xinh đẹp lắm - Tề Ngạo Thần nhập tâm suy nghĩ

- Hàn Trạch -

Vào lúc này ở phòng khách Hàn Đông Quân sắc mặt khó coi ngồi cùng Lâm Triệu My

- Bà coi đi đang yên đang lành tự nhiên ép hôn bắt buộc con gái mình phải cưới - Hàn Đông Quân tức giận nói

- Haiz ai cũng biết Tề Ngạo Thần là người lãnh khốc tàn nhẫn con gái yêu quý của mình mà gả vào nhà đó có khi chết ở bên đó lúc nào còn không hay - Lâm Triệu My lo lắng

Hai người đều ủ rũ, Hàn Đông Quân đôi mắt sáng ngời khi nhìn thấy Hàn Yêu Hy đang dọn dẹp nhà cửa xoay qua hướng Lâm Triệu My nói nhỏ

- Tôi có cách rồi kêu Hàn Yêu Hy cưới thay con gái mình dù gì nó cũng mang họ Hàn -

- A đúng rồi ông hay quá như vậy đi - Lâm Triệu My vui vẻ nói

- Yêu Hy lại đây ba nói nghe nào - Hàn Đông Quân với giọng sùng sục vang lên

Hàn Yêu Hy chạy lại - Vâng ba gọi con -

- Ba muốn con kết hôn với một người này vì Tề Thị sẽ giúp chúng ta rất nhiều - Hàn Đông Quân nói

- Dạ kết...hôn ạ? - Hàn Yêu Hy bất ngờ thốt lên

- Đúng vậy con gái 1 tháng sau là lễ cưới con hãy chuẩn bị đi nhé - Hàn Đông Quân như bắt được vàng

Hàn Yêu Hy định lên tiếng từ chối nhưng lại nghĩ mình không có tư cách đó nên đành phải chấp nhận.

- Vâng ạ - Hàn Yêu Hy ừ ừ

- Khoẻ rồi vậy để tôi gọi cho Tề Tổng - Hàn Đông Quân vừa nhắc điện thoại vừa nói

Tiếng chuông dài vang lên không lâu sau đó được nhắc máy

- Nói - Giọng nói Tề Ngạo Thần vang lên trong điện thoại

- Vâng Tề tổng bên tôi chấp nhận việc kết hôn 1 tháng sau sẽ diễn ra - Hàn Đông Quân cung kính như sợ đắc tội

- Uhm - Tề Ngạo Thần nói xong rồi dập máy

Tuy bề ngoài lạnh lùng nhưng không ai biết trong lòng hắn đang vui đến mức nào

Năm xưa Uyên Vân bỏ hắn vì hắn không có sự nghiệp tiền tài

Bây giờ hắn một tay che bầu trời hắn muốn có cái gì là phải có. Uyên Vân lại gặp nhau rồi...

Hết chương 3

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Kết Hôn

1 tháng trôi qua thật nhanh, thắm thoát đã đến ngày kết hôn của 2 gia đình Tề - Hàn

Lễ cưới của Tề Ngạo Thần được tổ chức tại khách sạn REX, vô cùng hoành tráng và xa hoa

6h30 khách mời kéo đến nườm nượp toàn là những người có máu mặt trong thương trường, bạch đạo lẫn hắc đạo đều đến tham dự

Đám cưới hắc vương của hắc đạo ai dám không tới chứ

- Phòng cô dâu -

Hàn Yêu Hy khuôn mặt có hơi nao núng không biết người mình cưới sẽ như thế nào

Cô khoác lên mình chiếc váy cưới trắng vai xẻ ngực táo bạo phần dưới xoè ra làm cô như một công chúa

Tóc được uốn xoắn lộn xoã ngang bờ vai trắng như tuyết của cô trên đầu cô là vòng hoa được kết rất đẹp

Lúc này trên lễ đường khách mời đã đến đông đủ làm kín hết khán trường

Tề Ngạo Thần trên người mặc bộ vest màu đen được cắt may kỹ càng tôn lên sự cương nghị của hắn

Bây giờ ánh mắt hắn đang hướng cánh cửa, tiếng nhạc du dương vang lên cánh cửa từ từ mở ra

Yêu Hy với vẻ đẹp xuất chúng cùng với bộ váy cưới bước vào lễ đường

Cô khoác tay Hàn Đông Quân tiến lên bục thật chậm rãi

Hàn Đông Quân nhoèn miệng cười vừa đưa tay cho Tề Ngạo Thần

Yêu Hy suy nghĩ - Ôi chồng mình thật là đẹp trai a -

Tề Ngạo Thần nhìn Yêu Hy với nỗi căm hận, năm xưa cô đã bỏ hắn trong lúc tuyệt vọng nhất

Từ bây giờ hắn sẽ hành hạ cô từ từ Uyên Vân hãy đợi đó hắn nhếch mép cười khinh

Yêu Hy vẫn cúi đầu nên không thấy Tề Ngạo Thần đang nhìn mình

Những lời của cha giáo được nói qua, đến lúc trao nhẫn Tề Ngạo Thần cầm tay Yêu Hy trao vào chiếc nhẫn kim cương sáng ngời

Yêu Hy cảm động nhìn chiếc nhẫn trên tay mình, mình đã thật sự kết hôn rồi sao

Hàn Yêu Hy cầm bàn tay thô ráp những đốt tay chai sạn do dùng súng của Tề Ngạo Thần vươn tay đeo chiếc nhẫn cho hắn

Cuối cùng hắn đưa mặt lại gần cô hai người chỉ cách nhau 1cm, bờ môi lạnh lạnh của hắn chạm vào môi cô

Yêu Hy khuôn mặt đỏ bừng vì là nụ hôn đầu, nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước, thoáng qua nhưng để lại cho Yêu Hy biết bao cảm xúc

Tiệc cưới được bắt đầu Hàn Yêu Hy khoác tay Tề Ngạo Thần đi tiếp khách.

Dần dần xong tiệc cưới hai chân của Yêu Hy rã rời vì đi lại quá nhiều, Tề Ngạo Thần kêu người đưa Hàn Yêu Hy về biệt thự của hắn

Hàn Yêu Hy ngồi trên xe, cảnh vật nhanh chóng lướt qua cô, cô lẳng lặng ngồi nhìn.

- Dinh Thự Tề Gia -

Bên ngoài được thiết kế theo kiểu Châu Âu, xung quanh nhà được 1 vườn hoa vây quanh

Trước cổng có 1 người chạy ra cúi đầu cung kính nói - Tề phu nhân chào mừng người -

Đó là quản gia Lâm là quản gia dinh thự này đã 20 năm

Yêu Hy đang lẳng lẳng trong lòng

- Tề Phu Nhân? -

Hết chương 4

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đêm tân hôn

Khi cô hồi thần thì vô thức đã lên tới lầu cô được quản gia Lâm dắt vào phòng tân hôn

Căn phòng được thiết kế theo gam màu chủ đạo là đen và trắng trên dra giường trắng tinh được trải hoa hồng

Xung quang phòng được đặt nến cực kì thơ mộng

- Tề phu nhân đây là phòng của người và ông chủ ạ - Quản gia Lâm đưa tay mời Hàn Yêu Hy

- Vâng con cảm ơn bác ạ bác cứ gọi con là Yêu Hy không cần phu nhân gì đó đâu ạ - Yêu Hy hiền lành cười nói

- Vâng Yêu Hy - Quản gia Lâm nhin cười nói

Cô gái này thật khác lạ không khinh thường người khác như các cô gái ông chủ dẫn về trước đây Quản gia Lâm thầm nghĩ

Hàn Yêu Hy bước vào phòng ở trên tường là hình cưới của hắn và cô

Trong hình hắn cầm tay cô cô dựa vào lồng ngực rắn chắc của hắn mà chụp

Cô đi quan sát phòng một lúc rồi mới hướng phòng tắm đi đến

Cởi bỏ chiếc váy cưới nặng nề những đồ trang sức ra cơ thể nuột nà trắng như tuyết hiện ra giữa hơi nước bốc lên làm không gian vô cùng ám muội

Cô tắm rửa xong khoác áo choàng tắm màu đen đi ra

Nhưng sao bây giờ anh vẫn chưa về

Ánh mắt trông ngóng ngoài cửa nhưng vẫn đóng chặt im lìm

Không biết từ khi nào cô nằm thiếp đi trên chiếc giường kingsize màu đen

- Cách - Mơ màng tình dậy bóng hình cô chờ đợi cuối cùng cũng đã quay về

Cô ngược nhìn đồng hồ đã là 3 giờ sáng, cô bước xuống giường đi lại đỡ anh

Trên người anh nồng nặc mùi rượu mùi thuốc lá

Cô đỡ anh lên giường cởi giày cho anh cởi áo, cô xoay người đi lấy khăn định lau cho anh

Bỗng một cánh tay vòng qua eo cô kéo cô nằm lên giường, chưa kịp định hình hấn đã lật cô nằm dưới

Nam thượng nữ hạ tứ thế cực kì ám muội

Cô lấy hai tay áp lên vòm ngực rắn chắc định đẩy anh ra nhưng chưa kịp đẩy

Khoang mũi của cô đã ngập tràn mùi rượu, môi anh chiếm lấy môi cô điên cuồng ngấu ngiến làm môi cô bật máu

Anh đưa lưỡi vào khoang miệng cô tìm kiếm chiếc lưỡi đình hương của cô mạnh mẽ mút lấy

- U.. Umm.. Anh Tề.. Ngao.. Thần um - Cô ra sức lên tiếng nhưng tất cả đều bị anh nuốt vào trong

Mãi đến khi cô sắp đứt hơi thì anh mới luyến tiếc buông tha đôi môi sưng đỏ của cô

- Hàn Uyên Vân tôi hận cô tại sao cô lại làm như vậy tôi sẽ hành hạ cô đến chết Hàn Uyên Vân - Anh vừa bóp cằm cô giọng nói trầm đục xả thẳng vào mặt Hàn Yêu Hy

Hàn Yêu Hy hoảng hốt suy nghĩ Hàn Uyên Vân sao nhưng cô là Hàn Yêu Hy mà tại sao lại như vậy

- Em không phải là Hàn Uyên Vân em là Hà..n u.. Umm..U - Chưa kịp nói dứt câu môi cô lại bị anh chiếm lấy ngồng cuồng dây dưa

Nước mắt từ khoé mắt cô chảy dài lăn trên gối..

Hết chương 5

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đau đớn

Tay anh lần mò xuống nút thắt áo choàng tắm của cô cởi ra, cánh xuân từ từ hiện ra hết trước mặt anh

- Cầu xin anh dừng lại đi hức huhh - Hàn Yêu Hy nước mắt đầy mặt cầu xin hấn

- Dừng lại huh cô tưởng cô là cái thá gì mà bắt tôi dừng lại - Tề Ngao Thần kẻ sát mặt cô phà vào tai cô

Mùi hương nam tính của hấn tràn ngập xung quanh cô

Tay hấn lạnh lạnh từ từ di chuyển xuống nơi đã ẩm ướt giữa 2 đùi cô

Hấn cởi quần để lộ ra côn thịt đã cương cứng từ lâu

Hấn lại sà xuống mặt cô lời nói quỷ dị

- Động phòng nào bà xã hahaha - Tiếng cười ma quỷ hấn sâu vào cô

Cô run người nước mắt cứ trào ra ướt đầm cả gối

Một cơn đau buốt từ hạ thân truyền lên đại não

- AAAAAA - Cô tuyệt vọng hét lên

Một chút máu cùng thủy dịch của cô ứa ra giữa nơi đang giao hoan kịch liệt

Hấn mạnh mẽ ra vào hoa huyết đang sung của cô

Vật cứng của hắn chạm sâu đến tử cung của cô

Cô đau đớn nói không ra tiếng mặc cho hắn hành hạ cô

- Hàn Uyên Vân cô nên nhớ cô là thứ đàn bà không ai cần đừng có mà làm giá với tôi - Tề Ngạo Thần hét lớn vào mặt cô

Nói xong bóp cằm cô lại ngấu nghiến môi của cô, máu tanh hoà quyện cùng với nụ hôn

Hắn ra vào càng mạnh mẽ con đau dần biến mất những khoái cảm bắt đầu lấp đầy cô

Cô cắn môi không cho cô bật ra tiếng rên rỉ kinh tởm đó

- Tôi ư Umm Tôi không...phải là Hàn... Uy..ên Vân ư mm tôi là Hàn um...Yêu Hy ư um - Cô bật ra câu cuối cùng trước mắt cô tối sầm lại ngất xỉu

- AAA- Tề Ngạo Thần gầm nhẹ rồi bắn hết tinh dịch vào sâu trong cô rồi gục xuống bên cạnh cô

Ánh trắng rọi vào chiếc giường lớn đang nằm kiệt sức

Ánh nắng từ đâu đã rọi thẳng vào 2 người đang nằm trên giường

Hàn Yêu Hy mở đôi mắt đắm nước mắt tỉnh dậy

Hạ thân đau như bị ai tách ra eo lưng của cô như bị gãy cô lại nhớ đến đêm ác mộng đêm qua

Bất giác nhìn bên cạnh, hắn đang chìm đắm trong giấc ngủ say bỗng mở to hai mắt màu xanh dương ra nhìn thẳng vào cô

Cô hốt hoảng lúng túng không biết làm gì

Hắn ngồi dậy nhớ đến ngày hôm qua, hắn còn nhớ cô nói gì mà cô không phải Hàn Uyên Vân

Mặt hắn lạnh lại xoay qua đối mặt thẳng với cô, Hàn Yêu Hy mái tóc lù xù đôi mắt ướt đầm môi sưng đỏ trên cổ đầy vết hôn

- Cô tên gì? - Tề Ngạo Thần lạnh lùng hỏi cô

- Em tên Hàn Yêu Hy - Cô cố gắng mấp máy đôi môi sưng đỏ để nói

Hết chương 6

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Ly hôn?

- Hàn Yêu Hy? tại sao lại là cô đáng ra phải là Hàn Uyên Vân chứ - Tề Ngạo Thần thắc mắc nói

- Tôi k..không biết ba tôi nói tôi phải kết hôn với anh - Hàn Yêu Hy

- Mẹ kiếp, dám chơi Tề Ngạo Thần này - Hắn la lên làm cô sợ chết khiếp

Hắn nhìn vết máu như bông hoa đỏ rực nổi bật nằm trên dra giường trắng tinh nheo mày kiểm lại một chút rồi bình thản

Anh đi lại salon ngồi ra lệnh - Lại đây -

Hàn Yêu Hy đi lại ngồi đối diện hắn

- Bây giờ mà ly hôn thì sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng và hình ảnh của tôi nên việc ly hôn sẽ nán lại - Tề Ngạo Thần chán ghét bỏ lại câu nói đó rồi đứng lên hướng phòng tắm đi

- Vâng..Vâng.- Hàn Yêu Hy vụng về trả lời

Cuộc đời của cô là vậy không có quyền từ chối chỉ được thuận theo

Ngước mắt lên để cho nước mắt không chảy xuống mạnh mẽ mà sóng tiếp trên đời này không ai thương cô cả

Một mình cô phải yêu thương cô

Cô đứng dậy phần eo vẫn còn ê ẩm bước vào phòng tắm

Nước ấm gột rửa cơ thể dơ bẩn của cô nơi giao hoan ngày hôm qua lại đau rát cả lên

Cô choàng khăn tắm rồi bước ra

Cô đi xuống lầu nhìn thấy hấn đang ăn sáng

- Cho tôi hỏi dra giường mới ở đâu - Cô hỏi quản gia Lâm

- Thưa phu... Yêu Hy để tí bác sẽ cho người dọn - Quản gia Lâm hướng cô nói

- Thôi ạ cứ đưa cho con con sẽ dọn con có tay chân con làm được ạ - Hấn Yêu Hy vui vẻ trả lời

- Để đó tí sẽ có người làm lại đây ăn sáng - Tề Ngạo Thần không nhìn cô lên tiếng

- Nhưng.- Cô định nói nhưng nhìn vẻ mặt của hấn cô không dám cãi

Cô ngoan ngoãn ngồi ăn sáng, ăn một lúc hấn cầm áo vest ra ngoài

không đoái hoài tới cô

Cô ăn xong không biết làm gì nên ra vườn hoa đi dạo một chút

Gần đông không khí bắt đầu se lạnh những bông hoa ngoài vườn không nở rộ như trước nữa

Cô ngồi xích đu xuất thần, ánh mắt màu hổ phách của cô sâu thẳm đượm buồn cả một khoảng không bên trong

- Tề Thị -

- Cốc.. cốc..cốc- Tiếng gõ cửa kèm theo tiếng của cô thư ký vang lên

- Thưa chủ tịch, tối nay là buổi tiệc sinh nhật của tổng giám đốc tập đoàn Berson gửi thiệp mời ngài ạ - Cô thư ký cung kính nói

- Vào và để nó ở đây - Tề Ngạo Thần lạnh lùng ra lệnh

Cô thư ký bước vào với bộ váy xẻ ngực làm cho núi đôi lộ ra càng rõ hơn

Cô tên là Đường Sa Sa là thư ký của Tề Ngạo Thần cực kỳ thích hấn nhưng không dám nói ra

Vì Tề Ngạo Thần biết ai trong công ty thích hấn sẽ lập tức đuổi việc

Đường Sa Sa đem thiệp vào và để trên bàn rồi lập tức đi ra

Hấn vẫn nhập tâm làm việc đến khi núi công việc hết hấn mới để ý đến thiệp mời

Hấn chán ghét nghĩ - Phải đưa cô ta theo nữa thật phiền phức -

Tan làm hấn cầm áo vest phóng xe đi về biệt thự

Hết chương 7

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Buổi tiệc đáng nhớ

Chiếc xe Lamborghini màu bạc gầm rú chạy vào biệt thự xa hoa, Tề Ngạo Thần bước xuống xe

Hắn đi vào phòng khách bắt gặp cô đang ngồi xuất thần

Hắn bắt gặp ngắm nhìn cô, cô ta tỉnh ra cũng thật xinh đẹp đôi mắt màu hổ phách khuôn mặt trái xoan đôi môi đỏ mọng

Hắn lắc đầu nhẹ từ từ tiến lại cô

- Chuẩn bị đi tiệc - Hắn phun ra bốn chữ rồi đi thẳng lên lầu

Cô ngồi suy nghĩ một chút sau đó mới lục đục chạy lên lầu

Cô vừa mở cửa ra đã thấy hắn đang mặc áo sơ mi

Vòm ngực hắn rắn chắc cơ bụng bắp tay đều được thu vào mắt cô làm mặt cô đỏ bừng

Cô đi đến tủ đồ của mình lấy một bộ váy đi vào phòng tắm thay

Cô bước ra trên người là bộ đầm cúp ngực màu đen đuôi cá ôm sát vào thân hình mỹ lệ của cô làm phô ra 3 vòng đầy đặn của cô

Hắn ngồi trên giường đang thất cả vật nhìn cô xuất thần một lúc lại quay về với dáng vẻ ban đầu

- Nhanh lên tôi không muốn trễ - Hắn nhấn mặt lên tiếng

- Vâng - Hàn Yêu Hy vội vã lấy đôi giày cao gót màu đen hợp màu với bộ váy mang vào

Cô bước ra đã thấy anh ngồi trong xe đang đợi mỗi mình cô

- Cách - Cô mở cửa bước vào xe nhanh chóng đã ngồi gọn trên ghế xe

Chiếc xe lamborghini lại lần nữa chuyển bánh đến buổi tiệc

Trên đường đi không ai nói gì với ai yên lặng đến đáng sợ

Đến nơi cô bước xuống nhìn xung quanh

- Khoác tay tôi nhớ diễn cho tốt vào - Tề Ngạo Thần hướng cô nói

Cô bước đến khoác tay vào cánh tay anh cùng anh hiền ngang bước vào buổi tiệc

Người đầu tiên thấy hắn là Dịch Thiên - Tổng giám đốc tập đoàn Berson cũng là chủ bữa tiệc này

- Aa Tề Tổng đến rồi sao hoan nghênh - Dịch Thiên với khuôn mặt phúng phính thân hình nực nịch đi lại

Tề Ngạo Thần chỉ lạnh lùng gật nhẹ đầu

- Đây là?..- Dịch Thiên nhìn sang Hàn Yêu Hy thắc mắc

- Xin chào tôi là Hàn Yêu Hy - Cô lên tiếng giới thiệu

- Đây là vợ của tôi - Tề Ngạo Thần vòng tay qua eo cô bá đạo tuyên bố

Hàn Yêu Hy nhìn bàn tay đang siết chặt eo mình trái tim cô lại có chút ầm ập thật kì lạ

Hàn Yêu Hy cười lạnh nghĩ chỉ là diễn kịch thôi đừng ảo tưởng

Cô cũng vui vẻ phối hợp nở nụ cười tươi tắn với Dịch Thiên

Tiếng nhạc du dương trầm ấm ngự trị khắp không gian, mọi người bắt đầu những vũ điệu khiêu vũ uyển chuyển

Hàn Yêu Hy đang đứng bỗng có một lực kéo mạnh cánh tay cô chưa kịp nhận ra tay hắn đã để ở eo cô tay cô đặt ở vai hắn

Hai người bắt đầu khiêu vũ, Hàn Yêu Hy nhìn hắn trong lòng ngập tràn cảm xúc khó tả

Tề Ngạo Thần nhận ra mình cũng không chán ghét cô ta cho lắm

Cả hai người chìm đắm vào suy nghĩ riêng không biết khi nào bản nhạc đã kết thúc

- Tôi có thể đi ra ban công không - Cô ấp úng hỏi hắn

- Được - Tề Ngạo Thần buông lỏng tay thả cô ra

Cô nhanh chóng đi ra ban công

Hết chương 8

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Gặp gỡ

Ánh mắt Tề Ngạo Thần không lúc nào không nhìn Hàn Gia đang vui vẻ giao tiếp

Anh nhìn Hàn Uyên Vân đắm chiêu

Hôm nay Hàn Uyên Vân mặc bộ váy ngang vai màu hồng nhạt tóc được búi cao làm lộ ra chiếc cổ trắng ngần

Anh bước đến không nói gì mạnh bạo cầm lấy tay Hàn Uyên Vân kéo đi

Anh kéo Hàn Uyên Vân ra một góc vắng người chưa đến anh đã phả 1 làn chữ vào người cô

- Hàn Uyên Vân mẹ kiếp cô hay lắm ngày xưa một tay phui tôi đi bây giờ cô lại làm giá không chịu gả cho tôi lại kêu em gái đi thay - Tề Ngạo Thần tức giận

- Tề Ngạo Thần là anh sao là anh thật sao - Hàn Uyên Vân kích động lên tiếng

- Là tôi thì sao giờ hối hận vì đã bỏ tôi rồi sao thứ đàn bà không ai cần - Tề Ngạo Thần nhếch mép cười khinh

- Thần, đừng giận em anh hiểu lầm rồi ngày xưa ba em không cho em qua lại với anh nhưng em vẫn còn yêu anh rất nhiều - Hàn Uyên Vân mặt đầm đìa nước mắt nói

- Huh vậy tại sao cô lại kêu em gái đi cưới thay - Tề Ngạo Thần vẫn tức tối tra hỏi Hàn Uyên Vân

- Tất cả là do ba em ba em không cho em cưới anh vì anh rất tàn nhẫn.. nên ba em lo lắng cho em thôi huhuhu- Cô vừa nói vừa khóc nức

Tề Ngạo Thần hoảng hốt suy nghĩ - Không ngờ mình đã hiểu lầm cô gái nhỏ này rồi -

Anh ôm chầm lấy cô cất giọng ôn nhu nói - Anh xin lỗi Uyên Vân hãy về với anh anh xin lỗi anh có thể lo cho em rồi -

- Nhưng nhưng anh đã kết hôn với em gái em rồi sao có thể chứ - Hàn Uyên Vân mở đôi mắt ướt đầm ra nói

- Hãy đợi anh 1 thời gian nữa Uyên Vân anh sẽ ly hôn với cô ta để kết hôn với em - Tề Ngạo Thần chắc chắn nói

Trong lúc này giữa khán trường tập nập người trong một góc nào đó hai người một nam một nữ ôm nhau thắm thiết.

- Ban công -

Hàn Yêu Hy trên tay cầm ly nước lọc ánh mắt đắm chiêu suy nghĩ xa xăm

Cô hơi rùng mình lại vì gió lạnh ập đến

- Cô gái tại sao đứng một mình ở đây vậy - Lục Thượng Phong cất tiếng xoa tan không gian tĩnh mịch

Cô xoay lại ập vào mắt là một chàng trai mắt màu xanh lục cánh mũi to cao môi mỏng cương nghị

Cô nhìn anh say đắm không biết khi nào anh đã bước đến cạnh cô

- Em tên gì - Lục Thượng Phong cất giọng trầm ấm hỏi

- Tôi tên Hàn Yêu Hy - Cô máy móc trả lời

Anh đưa cánh tay rắn chắc ra trước mặt cô - Anh tên là Lục Thượng Hàn có thể làm quen với em không - anh nở nụ cười đúng tiêu chuẩn với cô

Từ xa anh đã để ý đến cô gái này, từng cử chỉ của cô làm trái tim anh có một chút xao động nên anh tìm cách làm quen với cô gái này.

Ánh sáng toả lên người anh giao hoan với nụ cười rực rỡ của anh làm Hàn Yêu Hy không biết làm gì cô rối rắm

Cuối cùng cô đưa cánh tay nhỏ nhắn trắng nõn bắt tay với anh.

Hết chương 9

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Âm áp

Bắt tay với Lục Thượng Phong làm cho Hàn Yêu Hy cảm giác có 1 chút âm áp ngay lòng bàn tay cô rút tay mình ra khỏi tay anh

- Khụ.. khụ..khụ- Cô lấy tay che miệng khó khăn ho từng tiếng

Cô bắt giác lấy 2 tay ôm hai đôi vai mình lại nhẹ nhẹ run

- Cô có sao không - Giọng Lục Thượng Phong trầm ấm vang lên trong không trung

- Tôi từ nhỏ đã bị phong hàn di truyền từ mẹ có lúc phát tác không sao đâu - Hàn Yêu Hy nhỏ nhẹ đáp lại

- Phong hàn rất nguy hiểm tôi là bác sĩ giỏi về ngành đó tôi có thể chữa trị cho cô - Lục Thượng Phong vừa nói vừa cởi áo vest ngoài choàng lên đôi vai nhỏ của cô

- Aa Cảm ơn anh không cần đâu - Hàn Yêu Hy vội vã lấy tay định cởi xuống

- Cô cứ khoác không cần trả lại tôi đâu - Lục Thượng Phong mỉm cười với cô

Hàn Yêu Hy không biết nói gì chỉ xoay người ra ngắm phong cảnh ban đêm

- Đây là danh thiếp của tôi, nếu cô rảnh cô cứ đến bệnh viện tôi luôn ở đó -

Lục Thượng Phong rút từ túi ra 1 tấm danh thiếp đặt vào tay cô

- A vâng - Hàn Yêu Hy cất vào ví

Tề Ngạo Thần tìm kiếm xung quanh vẫn không thấy Hàn Yêu Hy đâu lại nhìn ra ban công thì thấy cô đang đứng với một người đàn ông nào đó

Sâu thẳm trong lòng anh lại dâng lên một cảm xúc kì lạ rất khó chịu anh không biết đó là gì nhưng anh không thích cô đứng với người đàn ông nào khác ngoài anh

Anh sai bước lớn đến gần ban công

-Ồ Lục thiếu gia cũng có hứng thú với người phụ nữ của tôi à - Tề Ngạo Thần bước đến cạnh cô khoác tay qua vai cô

- Chỉ là làm quen thôi Tề Tổng à đúng không Yêu Hy - Lục Thượng Phong không nhìn hấn ánh mắt chỉ có mình Hàn Yêu Hy

- Vâng đúng như vậy - Hàn Yêu Hy mỉm cười trả lời

"Yêu Hy? huh lại gọi nhau thân mật như vậy đấy " Tề Ngạo Thần suy nghĩ trong đầu

- A quên giới thiệu với Lục thiếu gia đây là vợ yêu của tôi - Tề Ngạo Thần vô thức nhấn mạnh chữ vợ yêu với Lục Thượng Phong

Lục Thượng Phong hơi ngạc nhiên có một chút thất vọng lại nhanh chóng quay lại dáng vẻ ban đầu

- Thật là ấn tượng chúc mừng Tề tổng - Lục Thượng Phong hướng hấn nói

- Không còn thời gian tôi phải đưa vợ yêu về đây tạm biệt - Tề Ngạo Thần bỏ lại câu đó liền lôi Hàn Yêu Hy đi

Hàn Yêu Hy chỉ cười mỉm với Lục Thượng Phong rồi nhanh chóng bị Tề Ngạo Thần xách đi

Cô gái này nhìn có vẻ bình thường nhưng sâu bên trong ánh mắt đó là một cái gì đó u buồn đượm sâu

Tề Ngạo Thần mạnh bạo quăng cô vào ghế phụ của xe

- Cô chạy lung tung còn đứng nói chuyện với thằng đó cô rảnh rồi quá hả -

Hàn Yêu Hy hoảng hốt suy nghĩ đầu tiên hiện lên là anh ta ghen sao

Như đọc được ý nghĩ của Hàn Yêu Hy

- Cô đừng có mà tưởng bờ cô như vậy làm mất mặt tôi lắm - Tề Ngạo Thần hét vào mặt cô

- Lần sau tôi không chạy lung tung nữa - Hàn Yêu Hy cúi đầu trả lời

Hết chương 10

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nhận ra

Hôm nay là một ngày đẹp trời cô mặc quần jean xanh và áo sơ mi trắng cực kì đơn giản

Cô xuống lầu nói với quản gia Lâm - Bác ơi con đi ra ngoài mua một chút đồ nhé -

- Yêu Hy con muốn đi đâu để bác kêu người lái xe đưa con đi - Quản gia Lâm hiền từ nói

- Dạ thôi ạ con muốn đi bộ con đi nhé - Cô nở nụ cười khả ái chào Quản gia Lâm

Đặt chân xuống đường cô cảm thấy lòng thanh thản phần nào

Ánh nắng chiếu vào khuôn mặt của cô làm cô như thiên thần toả sáng giữa ánh nắng gay gắt

Cô muốn đi dạo nhưng biết đi đâu bây giờ không có mục đích như cuộc sống của cô không có một tia nắng nào len lỏi vào

Cô vừa đi vừa thất thần suy nghĩ vẩn vơ

Hình ảnh đang đập vào mắt cô bây giờ đã thức tỉnh cô

Tề Ngạo Thần khuôn mặt ôn nhu, Hàn Uyên Vân cười rộ rỡ khoác tay hân hai người không biết nói gì mà cười không ngớt

Một lúc Tề Ngạo Thần lại cúi xuống hôn vào má Hàn Uyên Vân, cô ngại ngùng dựa vào ngực hân

Hàn Uyên Vân liếc mắt thấy Hàn Yêu Hy lại kiểng chân hôn lên môi Tề Ngạo Thần, hai người quần quít giữa đường phố đông đúc người

Hàn Yêu Hy lúc này cảm thấy rất đau cô đưa tay lên ngực của mình

Chỗ này đang đau thậm chí là rất đau đây là gì, tại sao thấy anh với chị gái mình tình tứ trái tim lại đau đớn thế này

Cô xoay người chạy đi, từ lúc kết hôn với hân cô đã không bài xích hân cô nhận tất cả các ầm áp của hân

Cô ảo tưởng hân cũng có một chút tình cảm với mình, nhưng không phải

Chỉ là chỉ là một mình cô mà thôi

Đúng đây chính là tình yêu, cô đã yêu hân rồi

Nước mắt từ hốc mắt vô thức rơi xuống hai bên má hốc hác của cô

Trời dần dần tối lại, màn đêm ngự trị không gian mây đen ùn ùn kéo đến không lâu cơn mưa nặng hạt rơi xuống

Cô úp mặt vào đầu gối khóc, cô khóc đến khi nước mắt đã cạn

Áo sơ mi của cô ướt đầm dính một chút dơ bẩn cả người cô ướt sũng cô lê đôi chân bị thương do khi nãy chạy quá nhanh nên trật chân.

Cô đi về biệt thự....

- Dinh thự Tề Gia -

Tề Ngao Thần vừa đưa Hàn Uyên Vân về sau một ngày đi chơi

- Ôn..Ông chủ thừa phu nhân đi từ sáng đến bây giờ vẫn chưa về đây ạ - Quản gia Lâm hốt ha hốt hải chạy ra báo

Tề Ngao Thần nhú mày, cô gái nhỏ này đi đâu mà vẫn chưa về

- Còn đứng đó làm gì mau đi kiểm phu nhân về - Tề Ngao Thần tức giận la mắng quản gia Lâm

Quản gia Lâm phân công người đi tìm kiếm Hàn Yêu Hy

Tề Ngao Thần phiền lòng ngồi phịch xuống salon xoa xoa mi tâm

Hàn Yêu Hy không biết mình đã đi đến nơi nào chân cô càng ngày càng đau, đầu óc cô xây xẩm trước mắt tối sầm lại

Cô nghe tiếng máu tươi xung quanh nhưng cô đã mệt quá nên đã ngất lịm đi

Giữa cơn mưa như vũ bão xé toạt màn đêm có một cô gái nằm trên đường..

Hết chương 11

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Kỳ lạ

Không biết cô đã chìm trong giấc ngủ bao lâu rồi, cô nặng nề mở đôi mắt hơi nước ra

Trần nhà màu trắng không nghe thuốc sát trùng đây không phải bệnh viện sao

Cô nhăn mày định ngồi dậy, hần lại lạnh lùng ra lệnh - Nằm xuống -

Cô hoảng hốt xoay mặt qua salon ngay góc tường lại bắt gặp anh, khuôn mặt ôn nhu khi anh ở cạnh Hàn Uyên Vân đã không còn thay vào đó là bộ mặt không chút tình cảm

Cô hốt hoảng dựa đầu vào cạnh giường

Đêm qua là thuốc hạ của anh đã đi tìm kiếm lại thấy cô nằm vật vã ở lối đi vào biệt thự

Anh đích thân ôm ngang cô bế vào nhà, nhìn cô lúc đó vật vã sắc mặt tái nhợt đầu lại chảy nhiều máu lòng anh cảm thấy lo sợ vô cùng

Anh đột nhiên rất vội vã anh vừa lo lắng cô đã xảy ra chuyện gì vừa tức giận cô gái nhỏ này đã đi đâu lại để bản thân nhếch nhác như vậy

Trình Lam Khê bác sĩ tư của hần đang nghỉ đột nhiên bị gọi đến

Cô nhăn mặt xoay qua nói với hần

- Anh làm gì mà để cô ấy như vậy chứ, cô ấy có bệnh phong hàn không thể dầm mưa lâu không sẽ nguy hiểm đến tính mạng - Trình Lam Khê nhăn mặt trách cứ Tề Ngao Thần

Khám xong anh cho quản gia Lâm tắm rửa thay đồ cho Hàn Yêu Hy

Anh không hiểu cảm giác này là gì, cảm giác khó chịu khi không thấy cô ở nhà khó chịu khi nhìn cô vật vã như thế

Anh hồi thần đứng dậy cầm bát cháo còn vụn khói đưa vào tay cho cô

Cô không nói gì chỉ lẳng lặng cúi đầu mà ăn

Cô không muốn nhìn thấy mặt anh, nhìn anh trái tim cô lại đau lên từng hồi

- Sau này đừng có mà làm như vậy nữa tôi không có rảnh đi tìm cô mãi đâu - Tề Ngạo Thần nói câu đó xong sải bước đi ra ngoài đóng sầm cửa lại

" Rầm " Anh đóng cửa như ngăn lại thế giới của cô và của anh

Cô rơi nước mắt vào bát cháo nóng hổi, cháo hôm nay thật mặn...

Vài ngày sau sức khỏe cô đã khôi phục phần nào nhưng sắc mặt cô vẫn không chút hồng hào vẫn tái nhợt như vậy

Cô đang xếp đồ bỗng thấy danh thiếp của Lục Thượng Phong rơi ra khỏi túi

Cô cầm lên chợt nhớ ra là cô chưa đến bệnh viện khám bệnh phong hàn của cô

Bệnh phong hàn của cô là di truyền rất khó hết mỗi lần cô bị lại rất mệt mỏi nên cô rất ghét

Vừa hay hôm nay cô cũng rảnh chi bằng cô đến bệnh viện khám thử

Cô đang ngồi bỗng nhiên một con chua từ dạ dày lên cô bật dậy chạy thẳng vào phòng tắm

- Oẹ..um..oẹ- Cô nôn thẳng vào bồn cầu nôn

Cô nôn xong khuôn mặt tái nhợt đi ra khỏi phòng tắm

Cô suy nghĩ kinh nguyệt của cô đã trễ đúng 10 ngày lại buồn nôn chẳng lẽ chẳng lẽ

Cô thất thần ngồi sụp xuống nền đất lạnh lẽo cô cô có thai rồi sao là con của anh sao

Cô không biết nên khóc hay nên buồn nữa cô vừa cười vừa khóc thay cho bản thân mình.

Hết chương 12

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đậu thai

Cô ngồi dưới nền đất đến khi đôi vai cô run cầm cập cô mới đứng dậy cô gắng gượng đứng dậy đôi chân này giờ đã tê rần

Cô thay một chiếc váy sườn màu đen có đính nơ ngay cổ áo để đi đến bệnh viện

Ngồi trên taxi cô nhìn cảnh vật đang di chuyển bất giác đưa tay lên xoa xoa vùng bụng còn phẳng lì của mình

Taxi nhanh chóng đến trước cổng bệnh viện thành phố cô đưa tiền cho bác tài rồi bước xuống xe

Đứng trước cổng bệnh viện cô đắn đo cô sợ hãi mình sẽ nghe được những gì mình không muốn đứng mãi cuối cùng cô cũng đi vào

Cô đi đến khoa của Lục Thượng Phong trước để khám về bệnh của mình

- Cốc..Cốc..Cốc Xin hỏi có phải là phòng của bác sĩ Lục Thượng Phong không ạ - Cô vừa gõ cửa vừa nói

Nghe giọng của Hàn Yêu Hy vọng vào anh vội vã chạy ra mở cửa cho cô

Dù biết cô đã có chồng nhưng cũng không ngăn lại được bản thân muốn thương yêu và che chở cho cô, anh đã đợi cô rất lâu rồi

- Chào anh Lục Thượng Phong anh còn nhớ tôi chứ - Hàn Yêu Hy giọng thánh thót hỏi

- A Còn nhớ chứ cô là Hàn Yêu Hy đây mà - Lục Thượng Phong bừng tỉnh khỏi suy nghĩ của mình

- Cô đến đây là để khám bệnh phong hàn của mình à -

- Vâng -

- Vậy mời cô vào trong ngôi chúng ta sẽ nói chuyện -

- Phong hàn của cô là bệnh di truyền rất khó chữa trị tận gốc nên nếu cô có cơ hội hãy sang Mỹ để chữa chắc chắn sẽ dứt điểm - Lục Thượng Phong nói một loạt và phân tích từng điểm cô không hiểu..

- Sang Mỹ sao?- Hàn Yêu Hy vẻ mặt hơi ngạc nhiên nhìn anh

- Đúng vậy cô cứ về suy nghĩ nếu cô muốn hãy gọi tôi tôi sẽ là bác sĩ chính chữa trị cho cô - Lục Thượng Phong mỉm cười với cô

Cô đắn đo hồi mãi mới ngẩng đầu nói với anh - Vậy để tôi về suy nghĩ thêm nhé, cảm ơn anh về ngày hôm nay - Hàn Yêu Hy nói vài câu với anh rồi xoay người rời đi

Lục Thượng Phong nhìn hình dáng bé nhỏ của cô từ từ xa dần, tuy chỉ nói vậy nhưng từ sâu trong anh anh luôn cầu nguyện cho cô đồng ý. Để anh có cơ hội ở gần cô thêm một chút nữa.

Cô đi ra khỏi phòng của Lục Thượng Phong lấy hết dũng khí đi vào khoa phụ sản

Khoa phụ sản tập nập người tiếng em bé khóc tiếng xe đẩy của y tá

Cô lấy số đợi và ngồi xuống đợi đến mình, không ai biết lòng bàn tay cô đã đỏ mề hôi rất nhiều

Mãi đến 15 phút sau - Hàn Yêu Hy - Trong phòng vọng ra tiếng y tá cô đứng lên bước vào

- Đến để làm gì? - Cô bác sĩ cất giọng trầm ấm hỏi cô

- Dạ? A Vâng khám thai - Cô nhất thời không biết trả lời

Cô làm một loạt xét nghiệm khiến cô mệt là người

- Hàn Yêu Hy vào lấy kết quả - Y tá lại lần nữa kêu tên cô

Cô bất giác nhận lấy giấy xét nghiệm rồi ngồi ngoài hành lang mắt dán mãi lên tờ giấy mãi không có dũng khí để mở ra coi

Cô dùng hết sức bình sinh để mở tờ giấy ra bên trên là các từ y học phức tạp cô lướt mắt xuống bên cuối cùng

- **Tử cung đã đậu thai - 3 tuần -**

Hết chương 13

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Nhắc nhở

Cô bất tri bất giác đi ra khỏi bệnh viện lại va vào một người nhưng mùi hương này rất quen thuộc cô ngẩng đầu lên

Tóc xoắn uốn lộn, chiếc váy hở 1 bên vai làm lộ ra bờ vai trắng ngần, trang điểm sắc sảo đặc biệt là mùi nước hoa hồng nồng nặc

- Chị? -

- Ô em gái lâu rồi không gặp có thể nói chuyện tí không -

- A Vâng -

Hàn Yêu Hy cùng Hàn Uyên Vân đi đến quán cafe gần đó để nói chuyện

Quán cà phê lấy màu chủ đạo là màu trắng và vàng nổi bật giữa con phố

Cạnh cửa sổ là hai cô gái mỗi người đều có nét đẹp khác nhau không ai khác chính là Hàn Yêu Hy và Hàn Uyên Vân

- Tôi không thích nói vòng vo tôi muốn thông báo cho cô biết tôi đang mang trong mình máu mủ của Thần tôi mong cô vài tháng nữa nhanh chóng ly hôn và rời khỏi đây - Hàn Uyên Vân ngồi xuống phun một làn chữ vào mặt Hàn Yêu Hy

Trái tim cô như bị ai cửa vào làm nó chảy máu rất nhiều, lòng cô đau như cắt

Cô xoa xoa bụng mình, biết trước đã là như vậy nhưng khi chính tại cô nghe sao lại đau đớn như rơi xuống vực sâu như vậy

- Vâng. Vâng em hiểu rồi - Hàn Yêu Hy kìm nén xúc cảm

Hàn Uyên Vân đứng dậy đánh đá đi qua cô

Khi Hàn Uyên Vân đã đi nước mắt cô lại tuôn ra như suối, cô nuốt đau khổ vào lòng mình

Cô lao đảo bước chân vô định đi về biệt thự

- Thần ~~~ Em đến thăm anh đây - Cô ngang nhiên bước vào văn phòng của hắn

- Sao vậy - Tề Ngạo Thần giọng trầm ôn nhu vang lên

- Em mang thai rồi đã là 2 tháng - Hàn Uyên Vân ngồi lên đùi hắn tay vòng qua cổ nói

Tề Ngạo Thần xúc động bế Hàn Uyên Vân lên xoay nhiều vòng - Anh đã thực sự làm ba rồi sao cảm ơn em cảm ơn em Uyên Vân -

Nói xong anh áp môi mình vào môi cô mềm mại ngấu ngiến

Tề Ngạo Thần vẫn không biết vẫn có một người luôn đợi anh làm như vậy dù chỉ một hành động nhỏ thôi...

Hàn Yêu Hy quay về biệt thự quản gia Lâm chạy đến hỏi - Yêu Hy con có muốn ăn gì không bác sẽ làm cho con ăn -

- Cháu không đói - Hàn Yêu Hy mệt mỏi trả lời

Cô đi thẳng lên lầu nằm xuống giường, sau mấy tháng nữa mình sẽ ly hôn với anh sau đó cùng bác sĩ Lục đi sang Mỹ

Nếu anh không yêu em em cũng không ép em sẽ chúc phúc cho anh. Cảm ơn anh đã cho em bảo bối này chỉ cần vậy là đủ

Hàn Uyên Vân sẽ sinh cho anh một đứa con hãy cố gắng trân trọng cô ấy

Cô chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay nước mắt ướt cả một mảng gối

Tề Ngạo Thần cùng Hàn Uyên Vân đi ăn mừng nhưng đến cuối cùng Tề Ngạo Thần vẫn một mực muốn về biệt thự

Hắn cảm thấy ở nhà với cô hắn rất thoải mái và ấm áp một cảm giác hắn chưa bao giờ có

Đồng hồ mang kiểu dáng Châu Âu gắn trên tường điểm 2 giờ sáng, cô mở đôi mắt ra vô thức nhìn sang bên cạnh

Cô sụp mi mắt xuống anh vẫn chưa về

Ngoài cửa vang ra tiếng động sau đó một bóng hình cao lớn ập vào phòng

Hết chương 14

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Lo lắng

Bước chân lao đảo bước vào phòng.

Hàn Yêu Hy bước xuống giường chạy đến đỡ lấy thân hình to lớn của anh dịu dàng lại giường

Cô nhìn anh khuôn mặt ửng lên một chút hồng hào do say rượu lại làm tăng vẻ đẹp của anh

Cô cởi giày cho anh hai bàn tay trắng nõn từ từ cởi nút áo sơ mi, cơ ngực cường tráng dần dần xuất hiện trước mặt cô

Cô bưng đồ mặt vội đi lấy nước ấm lau người cho anh

Cô đụng vào anh mới phát hiện anh cực kỳ nóng như ngọn lửa

Cô nghĩ chắc anh sốt rồi nên lau người cho anh xong cô lại đi xuống lầu lấy thuốc lên

Cô nhẹ nhàng nâng đầu anh lên, đưa viên thuốc vào miệng anh nhưng đưa mãi vẫn không vào được

Cô không biết làm gì anh sốt rất cao nếu không uống thuốc liền thì rất nguy hiểm

Không biết cô suy nghĩ gì cô đưa viên thuốc vào miệng cô uống một tí nước

hành động như sợ anh tỉnh dậy đưa khuôn mặt trắng ngần không tí vết của cô đến gần màu mặt ong của anh

Môi cô lạnh lạnh chạm vào môi nóng ảm của anh cô vụng về truyền viên thuốc vào miệng anh

Yết hầu anh di chuyển nhanh chóng nuốt viên thuốc vào

- Uyên Vân - Tề Ngạo Thần găm nhẹ xé toạt không gian yên tĩnh trong phòng

Tất cả đều lọt vào tai cô di chuyển xuống trái tim đang co thắt đau từng đợt của cô

Nghe được chính miệng người mình thương nói tên người con gái khác thân mật như vậy ai mà không đau chứ

Cô nở nụ cười khinh miệt chính bản thân mình, mọi chuyện đều do cô chuốt lấy thôi cô trách ai chứ

Nếu như lúc đầu cô không có cảm tình với anh không yêu anh thì đâu có bị tổn thương như vậy chứ.

Cô đắp khăn lên trán anh rồi dọn dẹp xung quanh nhặt quần áo của anh chợt thấy dấu son môi đỏ thắm trên cổ áo anh

Cô thất thần nhìn chăm chăm vào dấu son môi không ai khác là chị gái cô

Cô rũ bỏ tất cả suy nghĩ nhanh chóng đem áo vào máy giặt rồi bước lên lầu

Cô lên xem khăn trên trán anh đi nhúng một chút nước rồi đắp lên lại cho anh ngồi lên giường cạnh anh

Từ vị trí của cô ánh sáng nhạt nhòa của đèn ngủ chiếu vô khuôn mặt anh cô say mê nhìn từng chỗ trên mặt anh rồi ngủ thiếp đi kể bên anh lúc nào không hay

Màn đêm hạ màn nhanh chóng nhường chỗ cho ánh sáng mặt trời ảm áp, chiếu lên những giọt sương lạnh còn đọng lại sau màn đêm

Tề Ngạo Thần mở đôi mắt màu xanh lục ra anh nhớ hôm qua anh về nhà sau đó anh không nhớ nữa

Anh động dậy ngồi dậy làm chiếc khăn trên trán anh rút xuống vron trúng cô gái đang điềm tĩnh ngủ bên cạnh

Thì ra anh bị sốt, anh còn nhớ được là chính cô hôm qua đã dùng miệng đút thuốc cho anh. Anh không cảm giác chán ghét chút nào anh chỉ cảm thấy rất thoải mái không có cảm giác bài xích với cô

Anh ngắm nhìn cô đang ngủ, anh thấy cô cũng rất xinh đẹp mũi nhỏ nhắn đôi môi mọng đỏ hồng làn da trắng ngần mạng về đẹp thuần khiết

Nếu Hàn Uyên Vân mạng về đẹp sắc sảo thì Hàn Yêu Hy lại mạng về đẹp thuần khiết đẹp mà không tục

Anh nhìn xuống mắt cô, bông mắt thâm quầng hằn lên tia máu chứng tỏ cô đã không ngủ được

Sâu trong anh có một chút xót xa cho cô ấy tại sao lại không thương bản thân mình chứ

Lông mi dày hơi chuyển động cô từ từ mở đôi mắt ra nhìn anh

- A anh dậy rồi à - Hàn Yêu Hy vội bật dậy hỏi anh

Tề Ngạo Thần trở về dáng vẻ lạnh lùng thường ngày gạt nhẹ đầu với cô bước chân mạnh mẽ xuống giường

Hết chương 15

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Thắt giúp tôi

Hàn Yêu Hy thấy anh bước xuống giường cũng hoàn hồn bước theo

Tề Ngao Thần đi thẳng vào phòng tắm, cô đi đến phòng thử đồ để lấy đồ đi làm cho anh

10 phút sau anh với một cái khăn tắm quấn quanh hông bước ra cơ thể cường tráng những giọt nước li ti rơi dài trên cơ thể ấy

Hàn Yêu Hy thất thần nhìn anh, anh thật đẹp trai từng cử chỉ từng động tác đều toát lên vẻ đẹp nghiêm nghị của anh

- Này - Anh cau mày nhìn cô khi thấy cô cứ nhìn chăm chăm anh mãi

- A vâng - Cô sực tỉnh lại đáp anh

- Y phục của tôi đâu - Anh lạnh nhạt

- Em đã để ở trong phòng -

Tề Ngao Thần xoay người đi thẳng vào phòng thay đồ

Hàn Yêu Hy ngồi phịch xuống sofa vỗ vỗ trái tim đang đập loạn nhịp của mình

Yêu Hy bỗng nhiên hơi nhưc đầu đứng lên đi được vài bước cô hơi choáng cơ thể mất thăng bằng ngã xuống

Ngao Thần thay đồ xong đi ra thì thấy cô sắp ngã xuống, đột nhiên anh lo lắng anh tức giận anh không biết làm gì hết

Anh vô thức chạy thẳng đến cô đưa cánh tay sẵn chắc ra đỡ cô

Hàn Yêu Hy đang choáng thì bỗng ngay eo có một lực rất lớn một cánh tay ôm eo cô lại

Cô được kéo lại áp sát vào lồng ngực vạm vỡ của anh, vài phút khi 2 đôi mắt chạm vào nhau

Mặt cô đã bị ửng hồng lên khi bị áp sát như thế này cô không biết làm gì

Anh rời khỏi cô - Cô có sao không? -

Anh nói xong anh cũng thấy kì lạ mình có bao giờ hỏi thăm ai đâu

- E..Em không sao cảm ơn anh -

- Uhm -

- Ring..Ringg- Điện thoại trong túi anh bỗng rung reo lên

Anh lấy điện thoại ra đặt vào tai nghe

- Alo, tôi sẽ coi -

Anh vừa nói vừa đi lại bàn làm việc lấy một xấp tài liệu ra coi anh vừa đọc vừa nói chuyện qua điện thoại

Hàn Yêu Hy bước ra trên tay là cà vạt của anh - Cà vạt của anh đây -

Anh không nhìn cô vẫn tiếp tục cuộc nói chuyện qua điện thoại

- Đeo vào giúp tôi - Anh nhàn nhạt nói với cô

Hàn Yêu Hy sửng sốt " Mi...Minh đeo giúp!!"

Cô không nói gì bàn tay trắng nõn cầm chiếc cà vạt màu đen ra hướng đến cổ anh

Lại một lần nữa được lại gần anh trái tim cô đập liên hồi

Tề Ngao Thần nhìn cô có một chút xao nhãng - Tôi công ty tôi sẽ giải quyết -.

Anh cất điện thoại vào nhìn cô thì cô đã thắt xong chỉnh tề nhìn vào chiếc cà vạt trên cổ mình miệng anh bất giác nhoen lên

Không biết anh ra sao nhưng thâm tâm anh rất thích như thế này cảm giác lần đầu tiên

Anh không biết rằng cô gái này đang từ từ chiếm lấy tim anh

Làm xong tất cả cô cùng hấn xuống nhà ăn sáng

- Chào thiếu gia, thiếu phu nhân - Một hàng người hầu cùng quản gia Lâm cung kính chào cô và hấn

Cô bước xuống ngồi vào bàn cô nghĩ cô đã có bảo bối rồi cô phải cố gắng nuôi bảo bối thật tốt

Thế là cô ăn rất nhiều cái gì cũng ăn tuy chẳng thấy ngon nhưng cô vẫn ăn để tốt cho bảo bối của mình

Tề Ngạo Thần xoay qua nhìn cô thấy cô cúi mặt ăn liên tục bất giác mỉm cười nhanh chóng trở lại

- Ăn cứ như chết đói coi chừng nghẹn mà chết - Hấn nhìn mặt cô nói thẳng

Hàn Yêu Hy trong lòng tức giận sao hấn có thể nói cô như vậy chứ nhưng cũng không biểu lộ ra bên ngoài

Cô chỉ cúi gằm mặt xuống ăn tiếp..

Hết chương 16

-

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bí mật

Ăn được một lúc anh kéo ghế đứng lên, xoay người lấy áo vest

Không biết anh suy nghĩ gì anh nhìn cô nói - Tôi..đi đây -

Hàn Yêu Hy có hơi giật mình ngẩng đầu lên nhìn anh ánh mắt chạm nhau

- Vâng - Hàn Yêu Hy thoát khỏi ánh mắt của anh nhẹ nhàng đáp

Tề Ngạo Thần bước ra khỏi nhà, trước sân Tần Ngạo đã đứng đợi anh bước lên xe đi đến Tề Thị

Hàn Yêu Hy vẫn chưa thích ứng được lúc này anh như vậy bất giác cô nghĩ đến chồng đi làm tạm biệt vợ

Aaa Hàn Yêu Hy mày nghĩ gì vậy, anh ấy không yêu mình đúng vậy không yêu

Lúc nào cô cũng phải nhắc nhở mình như vậy

- Hàn Gia -

- Con đã làm như mẹ nói rồi không ngờ anh ấy vẫn tin haha - Hàn Uyên Vân hớn hờ đi vào

- Giỏi lắm con gái đừng để bị phát hiện chúng ta sẽ tiêu đời -

- Mẹ ơi con sợ lắm con sợ bị anh ấy biết sẽ bỏ con rồi đứa con hoang này sẽ ra sao huhu - Hàn Uyên Vân khóc âm thầm

Trước khi gặp Tề Ngạo Thần 1 tuần, Hàn Uyên Vân do một đêm quá hăng say nên đã lên giường với một người đàn ông là Du Hào, con trai của tổng giám đốc tập đoàn Du thị

Cô không dám tìm anh ta, sợ anh không chịu sẽ phanh phui chuyện này ra

Nên cô đành phải kêu Tề Ngạo Thần là cô đã có con với hấn ta nhưng thực chất hấn còn chưa đụng tới cô

Nhiều nhất chỉ là hôn môi nắm tay

Chắc do hấn ta yêu cô nên mù quáng tin tưởng cô vô điều kiện hahahaha

Chắc chắc chắc Tề Ngạo Thần chết vì tình, hahahaa cô có yêu nhưng cô yêu tài sản của hấn

- Tề Thị -

" Cốc...Cốc" tiếng gõ cửa vang lên đập tan bầu không khí im ắng trong phòng của hấn

- Vào đi -

Tấn Ngạo mở cửa bước vào cúi đầu nói - Lão đại, Kinh Lôi và Kinh Thiên mới từ Ý trở về muốn gặp lão đại ạ -

Tề Ngạo Thần bây giờ mới ngẩng đầu lên khỏi tài liệu - Được -

Tấn Ngạo xoay người đi ra không lâu có hai người đàn ông ngũ quan tinh tế, hơi đượm một chút trầm luân bước vào

Kinh Lôi và Kinh Thiên cúi đầu chào hấn - Lão đại, bên Ý đã ổn thoả rồi ạ chỉ là một chút rắc rối -

- Uhm được rồi hai người vất vả rồi về bang nghỉ ngơi đi - Tề Ngạo Thần nhàn nhạt nói

Kinh Lôi và Kinh Thiên cúi đầu đi ra khỏi phòng, nhìn vào hai người rất bình thường nhưng trong bang Kinh Lôi là hacker bậc nhất Kinh Thiên là Tiến sĩ về hoá chất kiêm bác sĩ. Hai người cũng là một trong trợ thủ đắc lực của Tề Ngạo Thần

Hấn tiếp tục làm việc bỗng ngẩng đầu lên màn hình vi tính bên cạnh là camera chiếu cảnh ở nhà được hấn sắp xếp, trong màn hình -hình ảnh Hàn Yêu Hy nhỏ bé đang chặt vật lau cầu thang

Tề Ngạo Thần nhìn vào màn hình nhũu mày lại, cô tại sao lại làm những việc này, hấn có chút xót xa nhìn thân hình ốm yếu của cô

Hấn cầm điện thoại để kế bên bấm vào một số và gọi, đồ chuông không lâu liền có người nhắc máy giọng quân gia Lâm cung kính vang lên trong điện thoại

- Vâng thiếu gia có gì sai bảo -

- Tại sao thiếu phu nhân lại làm những công việc nhà nặng nhọc như vậy -

- Tạ..Tại vì thiếu phu nhân bảo không có việc gì làm nên thiếu phu nhân nhất quyết làm - Quân gia Lâm lắp bắp

- A không có việc gì làm? được thiếu phu nhân đem cơm trưa đến cho tôi -

- Dạ? Vâng - Quân gia Lâm hơi hoang mang trả lời

Cúp máy hấn nhìn ra ngoài trời, ánh mặt trời chiếu vào cửa sổ trong suốt lên mặt hấn làm mất màu xanh lục của hấn nổi bật

Hấn..đột nhiên rất nhớ cô rất muốn nhìn thấy cô....

Hết chương 17

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Mang cơm trưa

Hàn Yêu Hy đang cặm cùi lau cầu thang thì tiếng nói của quân gia Lâm vọng lên

- Yêu Hy xuống đây bác có việc này nhờ con -

- Vâng con xuống liền - Hàn Yêu Hy nhanh chóng chạy xuống

Không lâu đã xuống tới phòng bếp nhìn quân gia Lâm trong tay là hộp cơm trưa màu đen nhìn rất sang trọng

- Thiếu gia muốn con mang cơm trưa cho cậu ấy -

Hàn Yêu Hy mất chữ A mồm chữ O - Dạ? đem cơm trưa ạ? -

- Đúng tài xế sẽ đưa con đến Tề Thị hãy chuẩn bị đi -

Cô vẫn chưa chấp nhận được việc này bất giác đi lên lầu thay đồ, hần lại bị gì vậy đột nhiên lại như vậy

Cô rất không muốn đụng mặt hần vì mỗi lần gặp hần trái tim lại không kìm được mà đập vang khỏi lồng ngực

Cô muốn tránh xa hần để cho tình yêu thấp hèn này của cô được chìm xuống

Cô thay đồ xong xuống lầu đã thấy quản gia Lâm cầm hộp com chò sẵn

Quản gia Lâm đưa cho cô, cô nhanh chóng lên xe, trong lòng bồn chồn không thôi

Đô thị phồn hoa nhanh chóng lướt qua kính xe từng chút từng chút, không lâu sau xe đã dừng ngay trước cổng Tề Thị 100 tầng cao lớn như cây nấm chọc trời mọc giữa thành phố xa hoa

Cô mở cửa bước xuống xe, hôm nay cô mặc áo sơ mi quần jean rất đơn giản nhưng cũng không che giấu được vẻ đẹp thuần khiết của cô quần jean ôm sát hai chân thon dài của cô lộ ra vòng 3 đầy đặn

Ai ai cũng nhìn cô, cô nhanh chóng bỏ mặc đi thẳng vào cổng. Cô bước đến quầy lễ tân được đặt trung tâm sảnh

- Tôi muốn gặp tổng giám đốc - Hàn Yêu Hy nhẹ nhàng nói với cô tiếp tân

Cô tiếp tân ngẩng đầu lên nhìn cô nghĩ trong đầu - Hừ lại là thứ muốn bám tổng giám đốc ư -

- Thưa cô cho hỏi có hẹn trước không -

- A không -

- Thưa cô xin thứ lỗi không hẹn trước không được gặp ạ -

Hàn Yêu Hy đứng suy nghĩ hồi lâu lại lên tiếng - Cô có thể liên lạc cho anh ấy được không -

Cô tiếp tân - Được cô ngồi đợi đi -

Cạch - chuyện gì - Giọng nói Tề Ngạo Thần vang lên trong ống nghe

- Thưa Tổng giám đốc có một cô gái muốn gặp anh ạ - Cô tiếp tân lễ phép nói

- Cho cô ấy lên gặp tôi...À với lại đưa cô ấy đi bằng thang máy của tôi -

- Vâng thưa tổng giám đốc - Cô tiếp tân tắt máy xoay qua nhìn Hàn Yêu Hy đang thẫn thờ ngồi đợi

- Đi theo tôi -

Hàn Yêu Hy nghe vậy lập tức đứng lên đi theo cô tiếp tân vào thang máy

Ting một lúc lâu sau thang máy đã đến nơi Hàn Yêu Hy mở to mắt nhìn xung quanh thật lớn và đẹp

Đi theo cô tiếp tân mãi cho đến khi đến trước cửa phòng cô tiếp tân gõ cửa

Một lúc bên trong vọng ra - Vào đi - Hàn Yêu Hy nhận ra được đó là giọng nói của anh tay cô siết chặt hộp com

Cửa phòng mở ra cô bước vào đập vào mắt cô là thành phố tuyệt đẹp đang nằm ở ngoài cửa sổ trong suốt

Căn phòng lấy chủ đạo là màu xám nghiêm nghị bên phải là bộ sofa màu đen bên trái là bàn làm việc của hần

Cô tiếp tân nhìn xung quanh cũng đi ra nhẹ nhàng đóng cửa

Chẳng mấy chốc cả phòng rộng lớn chỉ còn mình cô và hần..

Hết chương 18

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Đùng như vậy

Cô bước đến gần bàn làm việc đặt hộp cơm xuống bàn nhàn nhạt nói - Cơm trưa của anh -

Lúc này hần từ từ ngẩng đầu lên nhìn hộp cơm sau đó nhìn cô - Để đó được rồi cảm ơn cô -

Hàn Yêu Hy hơi khựng lại cảm ơn? cảm ơn sao

- Vậy không có chuyện gì em về trước - Hàn Yêu Hy định xoay người ra cửa thì giọng nói của hần lại vang lên

- Ở lại đây chờ tôi ăn xong - Tề Ngạo Thần khó chịu nói. Hần không thích cô như vậy, như kiểu muốn tránh mặt hần

- Nhưng, thôi được rồi - Hàn Yêu Hy cúi đầu đáp. Đùng như vậy được không tôi không muốn ở gần anh đùng như vậy nữa cô thử dài

- Ra sofa đợi tôi -

Hàn Yêu Hy không nói gì bước lại sofa ngồi xuống. Nhìn cô ngồi trên sofa như vậy bỗng nhiên tâm tình hần tốt lên một chút

Gập những tài liệu lại hần cầm hộp cơm lại sofa ngồi xuống đối diện cô

Cô nhìn hần tao nhã mở nắp hộp cơm, từng động tác đều mê người không thể nào bắt cô ngừng ngắm hần

- Tôi biết tôi đẹp không cần nhìn tôi - Hần vẫn tiếp tục ăn không ngẩng đầu lên

Mặt Hàn Yêu Hy đỏ lựng chói - Tôi tôi không có -

Khoé miệng Tề Ngạo Thần nhếch lên một tí, thật là thú vị

Ăn một lúc lâu hần ngẩng đầu lên thì thấy cô đã cuộn tròn trên sofa ngủ từ lúc nào, cô như con thỏ con nhỏ nhắm ngủ say

Hần nhìn cô hồi lâu lại đứng lên qua ngồi cạnh cô tay không kim được mà vươn lên vén tóc cô, mũi cao môi anh đào hơi vể lên mái tóc màu hạt dẻ làm nổi bật làn da trắng hồng của cô

- Ưm - Cô nhẹ lên tiếng làm hần hoàn hồn

Hần không hiểu tại sao mỗi lần Hàn Uyên Vân nhắc đến ly hôn cô càng nhanh thì anh lại có một chút luyến tiếc không muốn

Hần đứng thẳng dậy bế ngang cô lên đi đến phòng nghỉ của hần

Phòng nghỉ cũng theo màu xám gam màu giống phòng làm việc giữa phòng là chiếc giường lớn màu trắng

Hần nhẹ nhàng đặt cô lên đó cẩn thận đắp chăn cho cô ngồi xuống giường nhìn cô một chút

Chiều tà dần xuống cửa sổ chiếu vào ánh vàng nhạt nhợt rơi lên hai người đang ôm lấy nhau mà ngủ

6h tối cô mơ màng tỉnh dậy, những ngày cô bắt đầu có thai cô thường rất buồn ngủ cảm giác đằng sau lưng rất ấm

Cô xoay người lại trợn mắt nhìn, không lâu sau đó cô ngồi bật dậy

Trời ơi hần ôm cô ngủ cô còn thoải mái mà chui vào lồng ngực hần cô đỏ mặt

Hàng mi dài bỗng rung lên sau đó ánh mắt màu xanh lục nhìn thẳng vào mắt cô

- Tỉnh rồi? - Giọng khàn đục của hần vang lên

Hàn Yêu Hy còn đang hoảng hốt - Đây là đâu sao anh lại ôm tôi? -

- Ôm cô? Vậy người nào ôm cổ tôi nhất quyết không buông còn kéo tôi nằm xuống? - Tề Ngạo Thần muốn trêu chọc cô một tí

"Trời ơi Hàn Yêu Hy ơi mày làm gì vậy xấu hổ quá đi mất " Mặt cô đỏ như trái dâu không biết nói gì

Hần nhìn cô mỉm cười rồi bước xuống giường

- Ưm Ưm - Một con buồn nôn từ đâu ra Hàn Yêu Hy lấy tay bịt miệng nhanh chóng chạy vào phòng tắm

- Oẹ..Oẹ - Hàn Yêu Hy mặt tái nhợt nôn

Hết chương 19

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Lên giường ngủ

Một lúc sau, cô nôn xong sắc mặt xanh xao đi ra khỏi phòng tắm thì bắt gặp Tề Ngạo Thần cau mày đứng trước cửa

- Cô bị cái gì vậy -

- Tôi tôi không sao - Hàn Yêu Hy nhất định không để cho anh biết anh nhất định sẽ không giữ lại đứa bé

- Thật chứ nhìn mặt cô rất yếu -

- Thật tôi nói dối làm gì -

Tề Ngạo Thần gật đầu không nói gì chỉnh lại quần áo đi ra khỏi phòng Hàn Yêu Hy bước theo ra ngoài

- Nếu anh có việc gì thì cứ đi trước tôi đi về đây - Hàn Yêu Hy đi lên nói với anh

Xoay người định đi chưa kịp thì cổ tay đã bị kéo lại kèm theo đó là giọng nói không chút ảm áp của anh

- Tôi chờ cô về -

Hàn Yêu Hy biết phản kháng cũng không được gì nên cũng ngậm ngùi đi theo hắn

Ngồi trên xe hắn cô cảm giác cực kì khó thở, yên tĩnh sự yên tĩnh đến đáng sợ

Ngồi một lúc cô phát hiện ra đường này không phải đi về biệt thự

- Đây anh đây đâu phải đường về biệt thự? -

- Tôi đói rồi nên tôi đi ăn được không - Tề Ngạo Thần nhàn nhạt nói với cô

- Nhưng tôi không đói anh chờ tôi về đi - Hàn Yêu Hy bây giờ rất mệt chỉ muốn về nghỉ vì mang thai nên cô rất mệt

- Mặc kệ cô - Tề Ngạo Thần không chút thương tiếc đáp lại

Hàn Yêu Hy bất lực dựa vào ghế, xe chạy không lâu lại dừng trước nhà hàng

Anh xuống xe cô cũng lật đật đi theo vào nhà hàng

Chỉ có mình anh ăn còn cô không có khẩu vị, không biết bao lâu anh cuối cùng cũng ăn xong nhanh chóng cùng anh về biệt thự

Xe lăn bánh đi về biệt thự, về đến nhà cô không nói gì chạy thẳng lên lầu thay đồ chuẩn bị đi ngủ thật sự cô quá mệt mai cô còn có một cuộc hẹn với bác sĩ Lục

Anh đi lên thấy cô đang ôm gối tới sofa thì nhớ tới buổi chiều anh ôm cô ngủ, đó là lần ngủ ngon nhất trong đời anh

- Lên giường mà ngủ - Tề Ngạo Thần vừa coi cà vạt vừa nói

- Anh cứ ngủ tôi ngủ ở sofa được rồi -

- Tôi nói thì cô cứ làm sao cô nói nhiều thế - Tề Ngạo Thần khó chịu bước vào phòng tắm

Hàn Yêu Hy chẳng biết làm gì ngẩn ngơ một hồi lâu cô quyết định lên giường ngủ cô thật sự rất mệt không chấp nữa

Cô bước lên giường thật êm a ~

Anh bước ra mái tóc còn sũng nước chảy xuống theo cơ ngực hoàn hảo

Ánh mắt xanh lục chiếu lên cô gái nhỏ đang nằm trên chiếc giường lớn anh mỉm cười hài lòng

Anh bước lên giường nhìn bóng lưng của cô nghe tiếng thở đều đều mới nhẹ nhàng xoay cô qua cho cô gối lên cánh tay mình

Nhích một chút cho cô có thể thoải mái mà ngủ tay còn lại ôm eo cô, anh rất thích eo cô mềm mại nhẵn nhụi

Cô co rút lại như con mèo nhỏ dụi dụi trong ngực anh, anh bắt giắc cúi người xuống hôn nhẹ lên mắt cô một cái

Anh không hiểu anh làm những việc này làm chi cả anh thật kì lạ

Ánh trăng sáng ngời giữa màn đêm rơi vào cửa sổ

Một tình yêu đang nảy mầm.

Hết chương 20

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Cô ta đã biết

Mặt trời nhô cao như vàng hào quang tưới lên người Hàn Yêu Hy, khẽ cựa mình sờ qua chỗ trống đã lạnh từ lâu bên cạnh

Cô mở đôi mắt màu hổ phách ra, đã đi rồi sao. Từ lúc nào cô đã có thói quen như vậy

Bước chân xuống sàn nhà gỗ lạnh tanh, cô rửa mặt thay đồ và đi xuống nhà

- Chào con Yêu Hy - Quản gia Lâm cười nhân hậu với cô

- Chào bác ạ -

- Con đi đâu vậy ăn sáng rồi hãy đi -

- Thôi ạ con đi luôn đây tạm biệt bác -

- Tài xế đưa con đi nhé -

- A vâng cũng được -

Cô bước ra khỏi cửa ngồi lên xe đã chờ sẵn đi đến bệnh viện thành phố

Xe đi không lâu đã đến bệnh viện, cô mở cửa đi xuống, đi vào ập vào mũi cô là mùi thuốc sát trùng nồng nặc cùng với những tiếng ồn ào.

Cô lên lầu 2 đi một dãy hành lang, phòng cuối cùng là phòng bác sĩ Lục

Cô nhẹ nhàng gõ cửa giọng trầm ấm của anh vọng ra - Mời vào - cô mỉm cười nhẹ mở cửa

-Chào buổi sáng bác sĩ Lục -

Lục Thượng Phong ngược mắt lên nhìn Hàn Yêu Hy - A là em à chào mời ngồi -

- Tôi đến đây để nói với anh một chuyện..tôi có thai rồi - Hàn Yêu Hy cúi đầu giọng nhỏ nhẹ nói

- Sao cơ có có thai? - Lục Thượng Phong có hơi ngạc nhiên là con của hắn ta sao anh cười lạnh

- Đúng vậy cho tôi hỏi bệnh phong hàn sẽ ảnh hưởng đến cái thai đúng không -

- Yêu Hy này bệnh phong hàn của cô đang dần ăn mòn cơ thể cô, cô phải nhanh chóng sang Mỹ nếu không sẽ nặng hơn lúc đó khó trị, thai của cô thì tôi không chắc - Lục Thượng Phong do dự nói

Hàn Yêu Hy nắm chặt gấu quần bàn tay đã ra mồ hôi, cô nên làm gì đây.

- Tề Thị -

- Thừa tổng tài, có Hàn tiểu thư muốn gặp - Tân Ngạo đứng ngoài cửa nói với Tề Ngạo Thần

Là ai vậy? Hàn Yêu Hy sao?- Cho cô ấy vào -

Cánh cửa bật mở Hàn Uyên Vân với khuôn mặt đầy phấn bước vào ống ọ - Thần em đến thăm anh đây, em và con nhớ anh lắm -

Không ai biết trong lòng anh có chút thất vọng không phải là cô

- A Uyên Vân em có ăn uống nghỉ ngơi tốt không nếu không sẽ ảnh hưởng đến con - Nhắc đến đứa bé Tề Ngạo Thần rất yêu thương cô ta

- Anh chỉ lo cho con thôi sao còn em nữa mà - Hàn Uyên Vân thản nhiên ngồi lên đùi hắn

- Không không anh lo cho hai mẹ con em mà -

- Thần anh định chừng nào ly hôn với em gái em? - Hàn Uyên Vân nghịch nghịch cổ áo hắn hỏi

- Đợi khi nào đến thời cơ anh sẽ ly hôn -

- Em không muốn đứa con em là con hoang không có danh phận -

- Yên tâm anh sẽ ly hôn sớm -

- Um yêu anh quá đi

3h chiều Hàn Uyên Vân bước ra khỏi công ty hắn bước lên xe chạy về

Hàn Uyên Vân hững hờ nhìn qua cửa sổ xe lại thấy bóng dáng nhỏ bé của Hàn Yêu Hy đứng trước cửa bệnh viện tay đang cầm một tờ giấy

- Dừng xe - Hàn Uyên Vân la lên làm tài xế phanh gấp cô ta mở cửa bước nhanh đến chỗ cô

Hàn Yêu Hy đang cầm tờ giấy thì đột nhiên tờ giấy không còn trên tay cô nữa nhìn lên cô hoảng hốt là Hàn Uyên Vân

Ánh mắt cô ta trợn lên nhìn vào tờ giấy trên tay

Thai nhi khoẻ mạnh, đã có tim thai..

Hết chương 21

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tôi không cần

Sắc mặt Hàn Uyên Vân tái nhợt khi ánh mắt vô tình đụng vào hàng chữ đó ngược mắt lên nhìn Hàn Yêu Hy

- Cô có thai sao? là con của Thần - Lúc này cô ta trợn mắt lên rất đáng sợ

- Khô..Không phải tôi không có - Hàn Yêu Hy ra sức lắc đầu cô không bao giờ để cho bọn họ biết. Bọn họ sẽ lấy đi bảo bối của cô, cho tôi xin đi chỉ còn lại mình bảo bối là người thân của tôi thôi đừng lấy đi mà

- Không? tôi nói cho cô biết Thần chỉ muốn con của tôi thôi còn đứa con nghiệt chủng trong bụng cô? Tôi sẽ không để yên cho cô đâu Hàn Yêu Hy - Cô ta nói xong xoay người đi thẳng ra xe chạy đi

Bàn tay Hàn Yêu Hy nhẹ nhàng đặt lên bụng mình như sợ chỉ cần mạnh một chút sẽ biến mất không còn nữa

Bảo bối mẹ sẽ bảo vệ cho con..

Trên đường về, Hàn Yêu Hy suy nghĩ rất nhiều có nên nói cho hắn biết không liệu hắn có tin liệu hắn có chấp nhận hay không

Dù có ra sao cô cũng sẽ ly hôn và sinh đứa bé này ra, đứa bé không có tội

Mãi chìm đắm trong suy nghĩ riêng xe đã ở trong sân nhà, cô bản thân lê bước đi lên lầu. Đến phòng cô nằm ụp xuống giường cô chỉ muốn yên tĩnh suy nghĩ. Cô rất mệt nhức đầu chân tay thì mềm nhũn ra, từ sáng đến giờ cô chưa ăn gì cả

8h tối Tề Ngạo Thần về đến nhà bước lên phòng mở cửa ra thì thấy cô đang nằm trên giường co rút lại

Hắn bước chậm chậm đến giường xoay người cô lại thì thấy toàn thân cô đỏ mồ hôi, toàn thân nóng như lửa đốt

- Quần gia Lâm kêu Else đến biệt thự ngay lập tức - Tề Ngạo Thần hét lên

10 phút sau Else đã có mặt, tiêm thuốc hạ sốt chậm mạch

- Thế nào? - Tề Ngạo Thần lạnh lùng hỏi cô

- Anh là chồng kiểu quái gì vậy vợ mang thai mà cả ngày không có thức ăn vào bụng anh muốn giết con mình à - Else cau mày trách móc

- Sao cơ có thai cô đang nói cái gì vậy -

- Đến cả cô ấy có thai anh còn không biết? Bỏ đi anh hãy cho cô ấy ăn uống đầy đủ cô ấy thiếu dinh dưỡng trầm trọng - Else nói xong thu dọn đồ đi ra ngoài

Anh bước lại giường nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, cô ấy có thai sao là con của mình. Vậy con của Uyên Vân thì sao đây, mình đã bỏ Uyên Vân nhiều năm như vậy rồi mình không thể nữa

Dù sao đi chăng nữa anh không yêu cô đứa con này là sai lầm. Anh ngồi mãi mê suy nghĩ thì cô đã hé mở mắt nhìn anh

- Tỉnh rồi -

Hàn Yêu Hy không nói gì chỉ gật nhẹ đầu ngồi dậy

- Tại sao cô có thai mà không nói cho tôi biết -

Hàn Yêu Hy dùng tất cả động tác lại xoay người qua nhìn anh đang ngồi chễm chệ trên sofa, mặt cô tái nhợt lại

- Xi..xin anh đừng bắt tôi bỏ con tôi nuôi nó là được rồi - Cô lắp bắp nói

- Tuy cô tôi không muốn con của cô tôi chỉ muốn con của Hàn Uyên Vân - Hắn nhấn mạnh từng chữ lạnh lùng quay người đi ra khỏi phòng

Hàn Yêu Hy thần thờ dựa vào đầu giường đặt tay lên bụng hơi nhô lên của cô

Sớm biết như vậy rồi sao vẫn còn khó chịu như thế này..

Hết chương 22

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Mua quà cho hắn

Hàn Yêu Hy ngả người nằm xuống giường nhắm mắt lại. Giá như có thể ngủ mãi sẽ không thấy đau lòng nữa nhưng giá như có giá như...

- Hàn Gia -

Hàn Uyên Vân đánh mặt trở về khóc âm ỉ, Lâm Triệu My ngạc nhiên khi thấy con gái như vậy đi tới

- Sao vậy con gái chẳng lẽ mọi việc đều tốt sao? -

- Tốt? tốt cái nỗi gì con Hàn Yêu Hy có thai rồi là con của anh ấy con phải làm sao đây - Nước mắt Hàn Uyên Vân chảy dài trên khuôn mặt son phấn

Lâm Triệu My nghe xong cũng rất sững sốt nhẹ giọng an ủi con gái

- Con hãy yên tâm đi Ngạo Thần không yêu nó đâu con hãy từ từ lên kế hoạch mà phá bỏ nó đừng khóc - Lâm Triệu My yêu thương lau nước mắt cho con gái mình

- Vâng con sẽ nghe lời mẹ con sẽ giúp đưa con nghiệt chủng của cô ta ra đi hahahaha - Cô ta cười ác nghiệt

Sáng hôm sau, Hàn Yêu Hy giặt mình tỉnh giấc nhìn sang bên cạnh lại là trống không cô buồn bã xuống giường thay đồ

Đi xuống lầu ăn sáng, ăn xong cô thay đồ ra ngoài đi đến trung tâm thương mại, cô muốn mua một chút đồ cho bảo bối của cô

Đi vào cửa hàng em bé, cô nhìn từng chiếc áo chiếc quần chiếc vớ tay đặt lên bụng mình, không biết bảo bối là con gái hay con trai nhi

Đi vòng cửa hàng cô lựa được 1 chiếc áo nhỏ nhắn, 1 đôi vớ màu trắng rất dễ thương

Thanh toán xong cô đi tiếp tục, đôi chân bỗng nhiên dừng lại trước cửa hàng bán đồ phụ kiện nam, cô chợt nhớ là sắp tới ngày sinh nhật của anh rồi

Cô có nên mua cho anh một món quà nhỏ không, nhưng anh có muốn món quà mọn này của cô không. Hay anh muốn món quà của Hàn Uyên Vân người con gái anh yêu

Tâm suy nghĩ như vậy nhưng không tìm được mà nhắc chân đi vào cửa hàng

- Chào tiểu thư cô muốn mua gì - Cô tiếp viên niềm nở nhìn cô

Anh không có thiếu thứ gì cả nên cô chẳng biết mua gì nhìn quanh cửa hàng, đáy mắt cô dừng lại trước tủ cà vạt sắc sỡ

Cô đi lại gần tủ ánh mắt chiếu lên chiếc cà vạt màu xanh lục nhạt rất đẹp, tuy là màu xanh lục nhưng rất nhã nhặn không sắc sỡ

Nó giống như mắt của anh vậy màu xanh lục rất đẹp..

- Cô lấy giùm tôi chiếc này - Cô nhân viên nghe Hàn Yêu Hy nói vội mở tủ lấy chiếc cà vạt ra đặt lên tay cô

Bàn tay trắng nõn của cô cầm lấy chiếc cà vạt màu xanh lục rất đẹp, anh có thích không?. Trước khi ly hôn coi như là món quà cô tặng anh vậy

- Tôi lấy chiếc này gởi lại giùm tôi - Hàn Yêu Hy nhỏ nhẹ nói

Không lâu chiếc cà vạt đã được để vào hộp màu đen rất sang trọng cô cảm ơn rồi nhanh chóng đi ra

Hôm nay thật là một ngày vui vẻ nếu cô không thấy hình ảnh bây giờ Tề Ngạo Thần nắm tay Hàn Uyên Vân cả hai sóng sánh đi vào trung tâm thương mại

Vết thương mới chồng lên vết thương cũ. Biết bao giờ trái tim cô mới thôi rỉ máu, nếu như anh hạnh phúc cô cũng hạnh phúc

Hai người đã vào cửa hàng dành cho em bé cười cười nói nói, cô lẳng lặng đứng cách xa nhìn anh..

Hết chương 23

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Truy sát

Hàn Yêu Hy bước ra khỏi trung tâm thương mại, bầu trời hôm nay âm u như đáy lòng của cô lúc này vậy

Cô vô định thả bộ trên đường, nhìn xung quanh ai cũng hạnh phúc cả tại sao chỉ có mình cô cô đơn hiu quạnh không có người thân chứ

Ngay người nhẹ nhẽ đi, không biết từ lúc nào trước mặt cô là 3 người lạ mặt toàn thân mặc quần áo màu đen tiến lại gần cô

- Các..các người muốn làm gì - Cô sợ hãi lui về sau

- Chúng tôi phụng mệnh Hàn tiểu thư tới đây làm cho thứ trong bụng cô biến mất - Người áo đen cười thâm độc nói

- Không các người không thể làm vậy - Cô lấy tay tận lực che chở bảo vệ cho sinh linh bé bỏng trong bụng cô

Cô lao lực chạy thẳng ra đường, ba tên áo đen thấy vậy liền chạy theo, cô đang chạy ngược mắt thấy phía trước có một chiếc xe hơi đang tiến về mình như mất phanh

Chân và tay cô như đông cứng lại đại não ngừng hoạt động đứng ở đó như tượng khắc mặc cho chiếc xe đang tiến lại cô với tốc độ không tưởng

Đầu xe đụng vào chân cô, mất thăng bằng cô ngã xuống đường giữa hai chân chảy máu ý thức cô bắt đầu suy sụp chỉ..chỉ thấy có một người chạy đến

bên cô là..là bác sĩ Lục là Lục Thượng Phong

Lục Thượng Phong đang đi trên đường đến bệnh viện mất vô tình nhìn qua thân thể bé nhỏ máu chảy ra từ hai chân thì điếng hồn mở cửa xe ra

Anh chạy lại tới bên cô bế cô lên đi lại xe mình gấp rút chạy như bay đến bệnh viện

Xe lao nhanh trên đường chẳng mấy chốc đã tới cổng bệnh viện thành phố

Anh bế cô lên giường bệnh, chính anh là người phẫu thuật cho cô. Đóng cửa lại đèn phẫu thuật màu đỏ chói mắt phát sáng..

Ánh sáng chiếu vào đôi mắt màu hổ phách của cô rung nhẹ mi mở mắt lên

Đây là đâu cô nhớ cô bị những người đó ám sát cô ngất rồi cô không nhớ nữa

Cô động người ngồi dậy nhìn xuống bụng của mình chợt nhớ tới con cô con cô còn không cô

Đang sợ hãi thì cánh cửa mở ra Lục Thượng Phong áo blouse màu trắng bước vào hướng cô đi tới

- Cô tỉnh rồi sao

- Con tôi bác sĩ Lục con tôi sao rồi - Hàn Yêu Hy hấp tấp hỏi

- Yên tâm cô bị động thai nặng chỉ chảy máu một tí không động đến thai nhi - Lục Thượng Phong nhàn nhạt nói

Cô thở hắt ra, cô tưởng người thân cuối cùng lại bỏ cô mà ra đi

- Là anh đã đưa tôi tới đây sao cảm ơn anh Bác sĩ Lục

- Không sao đừng khách sáo cô nhớ nghỉ ngơi cẩn thận tôi đi đây - Lục Thượng Phong nói xong đem thân mình biến mất khỏi cửa

Hàn Yêu Hy dựa vào đầu giường nhớ lại lúc đó là Hàn tiểu thư sai đến là Hàn Uyên Vân sao

Cô ta muốn con cô biến mất sao nghĩ đến cô rút vai lại càng sợ hãi

Lúc này ở Hàn Gia Hàn Uyên Vân bước vào tầng hầm.

Hết chương 24

Thả 1 vote nha mọi ng ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Trò chơi chỉ mới bắt đầu

- Như thế nào - Hàn Uyên Vân ngồi xuống ghế ánh mắt hướng ba người áo đen đang đứng

- Thừa tiểu thư chúng tôi đã đụng trúng cô ta nhưng lại có một người đàn ông đi lại đưa cô ta đi - Một trong tên áo đen lên tiếng

- Hừ lại thất bại chứ gì - Hàn Uyên Vân chán ghét nói

- Lui ra đi tiền ta sẽ chuyển cho các người sau nên nhớ tôi không muốn ai biết chuyện này -

Ba người áo đen cúi người đi ra khỏi tầng hầm

" Hừ đưa con nghiệt chủng mạng lớn đẩy cứ từ từ trò chơi chỉ mới bắt đầu " Hàn Uyên Vân ánh mắt hình viên đạn lên kế hoạch

Hàn Yêu Hy đã sớm ra khỏi bệnh viện quay về Tề Gia, làm Lục Thượng Phong rất lo lắng nghe y tá nói cô về trong lòng lại nặng kình như có tảng đá dẫn lên

Bước vào nhà cánh cửa sắt bằng vàng vững chãi từ từ mở ra thân hình nhỏ bé của Hàn Yêu Hy chậm rãi bước vào

Phòng khách trống vắng, thấy Hàn Yêu Hy về Lâm quản gia sắc mặt lo lắng lẫn chút vui vẻ chạy ra nghênh đón

- Yêu Hy con làm gì cả đêm không về vậy làm ta lo lắng muốn chết

- Con không sao con muốn lên lầu nghỉ ngơi

Lâm quản gia sắc mặt trắng bệch thiếu gia và hàn tiểu thư ở trên đó nếu Yêu Hy lên chắc sẽ đau lòng lắm

- Hay con ăn gì rồi hãy lên nghỉ - Lâm quản gia cố nín cô lại

Hàn Yêu Hy không nói gì ngậy người bước chân lên lầu, cô định mở cửa nhưng hình ảnh được cô thu vào mắt làm cơ thể cô như đông cứng lại

Hàn Uyên Vân ngồi trên đùi Tề Ngạo Thần tay không yên phận vuốt ve trước cơ ngực rắn chắc, Tề Ngạo Thần ánh mắt thương yêu nhìn Hàn Uyên Vân

Nâng mắt nhìn Hàn Yêu Hy đứng như đá ở cửa cô ta nhếch nhẹ môi giọng ồ ạt vang

- Thần..um hôn em

Tề Ngạo Thần không nói gì hôn lên môi Hàn Uyên Vân một cái ngọt ngào

Hàn Uyên Vân vòng tay lên cổ hắn như con rắn dính sát người hắn

- Thần em yêu anh - Đầu ngọ nguậy vào ngực hắn

Hàn Yêu Hy thấy tất cả thậm chí nghe tất cả sao tim cô không đau chỉ cảm thấy nó đang chảy máu rất nhiều

Cô đã không về một đêm trong lòng lại ảo tưởng rằng hắn lo lắng cho cô nhưng cô lại không biết thân phận mình, chỉ muốn cầu xin anh một chút bố thí nhưng mỗi lần như vậy anh lại cầm dao đâm vào tim cô

Tay đặt trên bụng nhẹ nhàng xoa dịu xoay người về phòng đối diện mở cửa cô nằm xuống giường nhắm mắt lại

Giọt lệ như pha lê trắng tinh khiết chảy dài thấm ra gối..

Hết chương 25

Thả 1 vote nha mngg ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Lí trí mâu thuẫn

- Uyên Vân anh đưa em về nhé - Tề Ngạo Thần đỡ Hàn Uyên Vân đứng lên

- Ừm em không muốn em muốn bên cạnh anh đêm nay - Hàn Uyên Vân mềm mại nói

Tề Ngạo Thần suy nghĩ Hàn Yêu Hy đã cả đêm không về không biết từ lúc nào anh lo sợ cô thấy lại đau lòng đó chỉ là thương hại đúng thương hại thôi

- Được em lên giường anh ngủ đi

- Anh ngủ với em đi không có anh em ngủ không được - Hàn Uyên Vân năn nỉ

- Ngoan cứ ngủ đi anh vào thư phòng làm việc

Hàn Uyên Vân biết hắn không muốn cũng không làm gì nữa ngoan ngoãn nằm xuống

Tề Ngạo Thần tắt đèn đi vào thư phòng làm việc xem tài liệu nhưng trong lòng không kiềm được mà nhớ tới cô gái có đôi mắt màu hổ phách đó

Hắn luôn tự nhủ rằng chỉ là thương hại hắn yêu Hàn Uyên Vân người đã mang thai con anh, nhưng hắn đâu hay biết chỉ có một người mang giọt máu của anh

Quá phiền muộn anh kêu quản gia Lâm pha một ly cà phê đen đem vào thư phòng

Vài phút sau tiếng gõ cửa làm bầu không khí tĩnh mịch biến mất, quản gia Lâm bước vào trên tay là ly cà phê nóng khói nghi ngút

- Cửa cậu thừa thiếu gia

- Uhm ông về phòng nghỉ ngơi đi

Quản gia Lâm định đi ra nhưng suy nghĩ gì lại trở lại trước bàn làm việc của anh

- Thiếu gia, thiếu phu nhân đã về từ nãy giờ rồi vẫn chưa ăn gì - Lâm quản gia giọng sốt sắng

Mắt Tề Ngạo Thần loé lên một tia vui mừng xen một chút lo lắng nhanh chóng hắng giọng - Uhm

Miệng thì nói vậy nhưng tâm thì đang hoảng loạn

Quản gia miễn cưỡng ra khỏi thư phòng

Gấp tài liệu lại, một đồng tài liệu chòng tằng tằng đã được anh xử lý xong đi ra khỏi thư phòng

Ánh mắt sâu hút trầm mặc bao trùm lấy căn phòng khách đối diện phòng của anh bèn nhớ cô ấy mang thai

Ngẫm lại anh thật tham lam anh yêu Hàn Uyên Vân cô mang con của anh mà hấn lại một mực muốn giữ Hàn Yêu Hy lại

Hắn luôn trốn tránh không muốn đối mặt với vấn đề này, vì anh không biết anh đang nghĩ gì muốn gì làm gì

Châm dứt suy nghĩ nhìn xung quanh anh hiển nhiên ở trong phòng cô từ lúc nào không hay biết. Ánh nhìn vô ý chạm vào thân hình bé nhỏ của cô gái nằm trên giường đang co rút lại

Anh lại gần kéo chăn nhẹ nhàng đắp cho cô như tưởng mạnh quá sẽ làm cô tỉnh giấc

Ngồi xuống cạnh giường nhìn cô gái bên cạnh nhìn từng cái mắt mũi miệng của cô, vươn tay vuốt lông mày thẳng thớm của cô

Tay vuốt ve bụng thon gọn của cô tôi xin lỗi tôi chỉ cần con của Hàn Uyên Vân

Anh chỉ được phép chọn một nhưng anh lại không biết lựa chọn này sẽ làm anh hối hận cả đời.

Hết chương 26

Thả 1 vote nha mng uii ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Sống không bằng chết

Màn đêm lặng lẽ trôi qua mang theo muôn ngàn cảm xúc ra đi một ngày mới lại bắt đầu ánh nắng ngự trị khắp nơi

Tề Ngạo Thần đã đi đến Tề Thị từ sớm bỏ lại Hàn Uyên Vân ở nhà, cô ta rửa mặt thay đồ xong mở cửa ra đi xuống lầu

Vừa vặn Hàn Yêu Hy ở phòng đối diện mở cửa ra, đẩy mắt chạm nhau nội tâm mỗi người đều mang tâm trạng khác nhau

Một người hận không thể giết đối phương người ngưỡng mộ. Cô ngưỡng mộ vì Hàn Uyên Vân được yêu thương được anh bảo vệ

- Chị - Hàn Yêu Hy cúi người nhỏ nhẹ lên tiếng

Hàn Uyên Vân không nói gì đi lại gần Hàn Yêu Hy giọng khiêu khích nói

- Từ từ cứ hưởng thụ đi tôi sẽ cho cô biết cảm giác sống không bằng chết nhẹ nhàng nhưng khắc cốt ghi tâm - Hàn Uyên Vân bỗng cười thâm độc vang khắp cả hành lang

- Chị sao có thể -

Hàn Yêu Hy ngẩng đầu lên nhìn đã thấy Hàn Uyên Vân lao tới nắm lấy cánh tay cô hướng cầu thang đẩy xuống

Vài phút nghệt thờ, Hàn Uyên Vân nảy lên ý tưởng nhanh chóng xoay người cả hai

Chỗ Hàn Yêu Hy được thay thế bởi cô ta, cô ta chấp nhận hi sinh mình để Hàn Yêu Hy bị giày vò bởi hấn

Hàn Yêu Hy cảm thấy trời đất quay cuồng xung quanh chưa định thần thì nghe tiếng la như chộc tiết heo vang lên

- Aaaa- Hàn Uyên Vân lăn xuống cầu thang giữa chân ứa ra máu đầu cũng chảy máu

Hàn Yêu Hy hoảng hồn lấy tay bịt miệng lại, chuyện gì đang xảy ra vậy là mình đẩy cô ta ư

Nghe tiếng động quản gia cùng các người hầu chạy ra ai cũng sửng sốt khi thấy Hàn Uyên Vân nằm bất động dưới chân cầu thang

Theo bản năng nhìn lên cầu thang thấy Hàn Yêu Hy miệng đang lắp bắp không phải tôi xô cô ta là cô ta tự ngã

Quản gia nhanh chóng gọi xe cấp cứu và thông báo cho Tề Ngạo Thần biết

Căn nhà mau chóng chỉ còn lại Hàn Yêu Hy còn đứng sững sờ trên cầu thang, cô vội vàng chạy xuống cầu thang

Con của cô ta mất rồi sao là do mình sao càng nghĩ cô càng đau đầu chân chỉ biết chạy ra sân bắt taxi chạy tới bệnh viện

Tề Ngạo Thần đang họp nghe quản gia nói vậy như chạy như ma bắt ra khỏi phòng làm mọi người ai cũng hoảng loạn

Hấn chạy tới thì thấy trước phòng phẫu thuật Hàn Yêu Hy và quản gia ngồi trước cửa

Chân cô vì vội vã nên không mang giày, đang ứa ra máu có vài mảnh thủy tinh nhỏ cắm sâu vào.

- Chuyện gì đã xảy ra - Tề Ngạo Thần hét lớn

- Thừa thừa thiếu thiếu gia Hàn tiểu thư đã ngã cầu thang - Quản gia Lâm giọng run rẩy nói vừa kín đáo lau mồ hôi

- Đang yên đang lành tại sao lại ngã cầu thang - Tề Ngạo Thần liếc mắt tới Hàn Yêu Hy đang ngồi ngây người trên ghế

Quản gia Lâm mặt trắng bệch không còn một tí máu điều ông lo sợ đã đến

Tề Ngạo Thần chỉ thấy vai Hàn Yêu Hy run rẩy kèm theo một vài tiếng thút thít

- Tô..tôi đang nói chuyện bỗng cô ấy lao tới tôi..tôi không biết gì thì cô ấy đã ngã - Hàn Yêu Hy giọng nghẹn ngào vụng về nói

- Cái gì là cô đã đẩy ngã cô ấy sao - Đôi mắt hấn như dã thú tràn đầy máu tươi nghiền răng ken két

- Khô..không phải tôi - Hàn Yêu Hy chưa kịp nói hết tiếng Tề Ngạo Thần vang lên như giết chết cô

- Đưa bé mà có chuyện gì cô mang thai đúng chứ tôi sẽ tự tay phá bỏ nó ngoài cô ấy ra không ai có quyền có con của tôi, cô ở đó mà cầu nguyện đi - Tề Ngạo Thần nói như hét vào mặt cô

Đôi vai cô run càng mạnh nước mắt như lã động ngừng chảy

Cạch..Cửa mở bác sĩ cùng áo blouse trắng có dính một vùng máu đỏ thẫm bước ra vừa cời khẩu trang xuống.

Hết chương 27

Dài một tí nhe mọi người. Cho mình 1 vote nha ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Một phần nhỏ

- Ai là người nhà của bệnh nhân - Giọng bác sĩ trầm đục mang không gian như đang giết người đi

- Là tôi cô ấy sao rồi - Tề Ngạo Thần sốt sắng chạy đến

Bác sĩ lau mồ hôi đầy mặt cụp xuống tỏ vẻ thất vọng

- Muốn giữ đứa bé hay người

Bác sĩ nói một câu như lấy dao đâm vào tim không chỉ một người mà là hai người

- Sao cơ mẹ nó ông nói cái gì vậy - Hấn kích động lấy tay đang cuộn lại đầy gân tay nắm cổ áo bác sĩ nghiêng từng chữ nói

Từ lúc bác sĩ nói vậy Hàn Yêu Hy như đã chết vậy là con của chị và anh ấy mất rồi sao là vì mình sao

- Anh hãy bình tĩnh lại..do tác động quá lớn nên không thể giữ hai người chỉ được giữ một người anh muốn giữ ai - Tề Ngạo Thần nghe được thân hình cao lớn đổ ập xuống ghế mắt trắm luân một hồi lại mở miệng nói

- Giữ người hãy giữ người - Đầu hấn như nổ tung hiện giờ

Bác sĩ nhẹ gật đầu mang khẩu trang đi vào phòng tiếp tục mổ, cánh cửa đóng lại như đóng đi nguồn sống của Hàn Yêu Hy

Không khí trầm lặng ngưng đọng lại lần nữa lập lại, Tề Ngạo Thần đứng lên đi tới bên Hàn Yêu Hy lấy tay nhắc cằm cô lên

- Tôi nói ra sao bây giờ đứa bé đã mất cô nên thế nào - Đôi mắt hấn hấn lên tia máu nhìn vào cô

- Tôi không phải tôi đẩy anh đừng bỏ đi bảo bối của tôi anh muốn gì cũng được nhưng anh đừng lấy nó đi tôi van anh - Khoé mắt Hàn Yêu Hy luôn tuôn chảy nước mắt

- Huh bỏ qua?? vậy con tôi con tôi thì sao nó mất rồi, tôi không muốn nói nhiều nữa tôi sẽ phá bỏ nó - Lời nói vừa dứt mạnh bạo cầm cánh tay của cô lôi cô đi

- Tôi van anh tôi cầu xin anh đừng mà đừng bỏ bảo bối của tôi - Hai tay cô lúc nào cũng để ở bụng tận lực che chắn

Tề Ngạo Thần đã bị cổ tức giận che đôi mắt anh không màng tới cô cầu xin van xin hay làm gì cả anh chỉ muốn phá bỏ con cô

Chợt nhớ đến điều gì anh lấy điện thoại ra bấm số

- 5 phút, mang một tờ giấy ly hôn đến đây - Anh ngồi xuống ghế nhìn cô mặt mũi chèm nhem nước mắt

Anh không ngờ cô lại là người phụ nữ như vậy độc ác chanh chua, lúc ban đầu anh còn tưởng cô là người thuần khiết nhân hậu không biết hại người thì ra huh anh đã sai cô ta là một con rắn độc không hơn không kém

Không lâu Tân Ngạo đi đến trên tay là tờ giấy ly hôn, Tề Ngạo Thần giựt mạnh tờ giấy xuống ghế cầm bút lên không lưu luyến dứt khoát gạch vài dòng

Chữ ký cứng cáp đã nằm vững vàng trên tờ giấy như chủ của nó vậy

Anh vứt mạnh tờ giấy cùng bút vào mặt của cô - Ký cho tôi tôi không muốn tiếp tục quan hệ kinh tởm này với cô -

Mỗi lời nói động tác này giờ cô đều thu vào tầm mắt chôn giấu vào đáy lòng run rẩy cầm bút lên nhẹ nhàng đặt lên đó một chữ ký

Chữ ký của cô khác xa anh một trời một vực những nét chữ ngoằn ngoèo không vững nằm yên trên tờ giấy cũng hệt chủ nhân của nó một nỗi sợ hãi tất cả mọi thứ đều thể hiện lên đó

Thấy cô kí sâu trong tâm anh có một chút buồn nhưng vội vã cầm lấy tờ giấy đưa cho Tân Ngạo cúi xuống lôi tóc cô bạo dạn kéo cô hướng phòng nạo thai đi

- Đừng đừng bỏ bảo bối của tôi đừng - Trên đường đi cô như người mất hết lý trí đầu bị anh lôi đi đau như cắt

Bước chân dừng lại trước cửa **Nạo Thai** anh mặc kệ người người xếp hàng đẩy cửa đi vào..

Hết chương 28

Thả 1 vote nha mng ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đứa bé đầu tiên chính anh giết chết..

Người trong phòng nạo thai ai cũng la lên vì có người đàn ông lạ mặt đột nhiên xông vào

Tề Ngạo Thần một tay lôi tóc Hàn Yêu Hy bước vào la lớn

- Các người bỏ thứ nghiệt chủng trong bụng cô ta ngay lập tức cho tôi -

Hắn như dã thú sâu tận rừng sâu đang nổi cơn lôi đình

- Thừa tiên sinh, anh làm vậy là không đúng phải xếp hàng theo thứ tự, với lại..tiểu thư này phải tình nguyện - Vị bác sĩ cổ trấn an mình bình tĩnh từ tốn nói

- Tôi không cần biết bà còn dài dòng tôi cho cả cái bệnh viện này đóng cửa có nghe hay là không

Y tá khiếp đảm vài người mở miệng định nói nhưng đã bị vài người kéo lại, phòng giải phẫu im phăng phắc không ai dám hé miệng

- Được Tề tiên sinh tôi lập tức cho phẫu thuật

Tinh thần của Hàn Yêu Hy bị suy sụp cô mệt mỏi vô hạn vai bị ấn xuống bàn mổ ánh đèn đối diện chiếu vào đôi mắt cô

Bàn tay xanh ngắt siết chặt dọc theo giường mổ mắt thấy những dụng cụ y tế dao kéo sáng ngời lạnh lẽo cô la hét

- Đừng bỏ bảo bối của tôi đừng xin đừng mảy người không được làm như vậy Tề Ngạo Thần tôi không muốn anh không có quyền làm như vậy -

Tề Ngạo Thần tay vẫn giữ chặt cô trợn mắt thật kinh hãi - Cô có biết cảm giác của Hàn Uyên Vân không tôi sẽ từ từ cho cô biết -

- Không tôi không muốn thả tôi ra đừng làm hại bảo bối của tôi Tề Ngạo Thần bảo bối không liên quan gì đến anh đó là con của tôi là con của một mình tôi - Hàn Yêu Hy vùng dậy hét lớn

Một bãi hỗn loạn trong phòng giải phẫu được Tề Ngạo Thần hung hăng chế ngự, hung tợn áp sát mặt cô

- Coi như không liên hệ với tôi nhưng Hàn Yêu Hy cho dù nó là con của người đàn ông khác hay là của tôi tôi cũng sẽ huỷ diệt nó. Cô không có quyền mang thai đứa con của tôi chỉ có Hàn Uyên Vân thôi hiểu không -

Hàn Yêu Hy ý thức lúc này ở trong tình trạng suy sụp kêu gào Không Tề Ngạo Thần anh là đồ cầm thú anh dám đụng đến con của tôi tôi sẽ giết chết anh Buồng tôi ra đồ khốn

Tiếng kêu gào tê tâm liệt phế của cô làm tất cả mọi người trong phòng phẫu thuật cảm như hén, không việc gì ác độc bằng lấy đi cốt nhục của người làm mẹ đó là một mảng sống thiêng liêng trước mặt

- Tề tiên sinh, chúng tôi đã chuẩn bị xong - Một trong số người nhỏ nhẹ lên tiếng chỉ sợ sẽ kinh động đến con thú này

- Được, đầu tiên chích cho cô ta một liều thuốc tê cho cô ta đừng làm loạn Tề Ngạo Thần nắm chặt cổ tay Hàn Yêu Hy

Chưa kịp hé miệng hét thì ngay cánh tay truyền đến một cơn đau nhói xuống y tá đang cầm kim tiêm đâm vào cánh tay cô, cô cảm thấy trước mắt là một màu đỏ, xung quanh cũng vậy ngập tràn màu đỏ của máu tanh nồng

Chỉ kịp nhìn thấy Tề Ngạo Thần nhếch nhếch môi cười - Yên tâm đi hãy ngủ một giấc tỉnh dậy chúng ta không còn quan hệ cô đừng mơ tưởng mang thai con của tôi. Cô..không xứng - Hắn nghiêng từng chữ nói vào tai cô lời nói vô tình nhưng khắc vào thịt cô xương cô đau tận xương tủy

Tay cô như đã bị phết đi rất đau nhưng sao sánh được vết thương lòng lúc này, cô đột nhiên vươn tay kia lấy dao phẫu thuật trong mâm ghè sát cổ họng mình xoay về hướng Tề Ngạo Thần - Đừng có lại gần tôi không thôi tôi sẽ chết cho mấy người xem -

Tề Ngạo Thần loé lên một tia kinh hãi hắn không ngờ cô lại quật cường đến vậy nhìn vào mắt cô là sự sợ hãi u buồn lẫn kiên cường hắn lạnh giọng - Cô muốn chết thì cũng không thay đổi được gì đứa bé trong bụng cô phải biến mất vậy thì..cô cùng nó xuống địa ngục luôn đi

Khuôn mặt cô tái nhợt như tờ giấy không chút huyết sắc đầu tóc rối mù, chân chảy máu, cổ cô đã bắt đầu ứa máu. Tai cô run run những y tá thấy vậy lao đến gạt con dao trong tay cô ấn cô xuống giường mổ lại một lần nữa tiếng kim loại va chạm nhau

- Phanh - Hắn mở cửa bước ra ngoài cô nhìn theo hướng hắn đi trước khi hôn mê cô vẫn nhép miệng - Tề Ngạo Thần tôi sẽ trả...- Mắt cô khép lại tất cả chấm dứt

Đứa bé của anh, đứa bé đầu tiên của anh chính tay anh giết chết...

Hết chương 29

Mình viết hơi tệ thông cảm nha mọi người, vote cho mình 1 ☐ ☐ nha. Love all ♥ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30: Cuối cùng còn lại được gì

Trong lúc này Hàn Uyên Vân đang ở trong phòng phẫu thuật cùng bác sĩ, trên bàn là một vali toàn tiền mặt

- Ông làm rất tốt đây là số còn lại ông chắc là anh ấy đưa cô ta đi rồi?
- Đúng vậy Hàn tiểu thư tôi thấy anh ta lôi cô ta đi rồi hướng phòng giải phẫu phụ khoa - Bác sĩ gạt đầu
- Được hay lắm -Hàn Uyên Vân nhếch miệng cười thâm độc

Lúc ban đầu cô ta chỉ là sinh non cô ta mua chuộc bác sĩ nói rằng con của hắn đã mất, vừa được hắn yêu thương vừa làm cho con của cô biến mất thật là quá hay

- Thật là đau sinh con thật là đau mà tại vì con đàn bà chết tiết đó không vì nó tôi sẽ không đau như vậy - Hàn Uyên Vân cau mày la lên
- Con của cô đang rất yếu tóc và móng tay chưa hình thành đang trong hộp giữ nhiệt - Bác sĩ cầm bản báo cáo nói
- Cách - Tề Ngạo Thần hùng hổ bước vào la lớn
- Ông nói cái gì con tôi không phải đã mất rồi sao tại sao bây giờ..
- Tề..Tề tiên sinh anh hãy nghe tôi nói con của anh đã bình thường nhưng có điều do sinh non nên đang ở trong hộp giữ nhiệt - Bác sĩ hoảng hồn
- Thằng..con của chúng ta không mất chỉ là sinh non chỉ là sinh non thôi - Hàn Uyên Vân giả vờ thút thít ôm cánh tay hắn
- Uyên Vân đừng khóc không có gì là tốt rồi, anh đã ly hôn với cô ta rồi - Tề Ngạo Thần dịu dàng xoa đầu cô ta

Hàn Uyên Vân trong lòng đầy vui sướng kế hoạch của cô ta đúng là không thất bại

Sau khi Hàn Uyên Vân ngủ anh bàng hoàng bước ra khỏi cửa là anh đã hiểu lầm anh đã phá hoại con của cô rồi, cô chắc hận anh lắm.Anh ngồi xuống vò đầu bứt tóc suy nghĩ gì lại đứng lên chạy về phía phòng giải phẫu

Hàn Yêu Hy cảm giác trong bụng mình trống rỗng bụng không nặng nhưng sao trong lòng lại nặng thế này tựa như một tảng đá lớn chặn lên trong lòng cô lúc này, kết thúc rồi sao kết thúc thật rồi sao

Cô mặc kệ người vẫn còn thuốc mê ngồi dậy rút kim tiêm đang truyền trong tay ra ngay lập tức máu ứa ra cổ cô vẫn còn dính một chút máu khô vì vết thương lúc nãy, người vẫn mặc chiếc váy bệnh nhân. Bên dưới hạ thân chảy ra máu không ngừng

Cô lúc này như một người bệnh thần kinh trên thân thể đầy máu ghê rợn, những người muốn lại gần giúp cô nhưng không ai dám lại. Vừa đi miệng cô lầm bầm tay để lên bụng trống rỗng của mình

Vẫn còn đứng không bảo bối con vẫn còn đứng không đừng bỏ mẹ xin đừng, con và mẹ hãy cùng nhau đi,đi đến một nơi không đau buồn không hận thù..

Đầu óc cô quay cuồng xung quanh cô chỉ còn lại hình ảnh Tề Ngạo Thần đôi mắt độc ác nhìn cô những y tá những tiếng kim loại va chạm nhau, cô vô hồn đi như hồn ma vất vưởng

- Xem lại bệnh nhân giường 40 và 45 luôn luôn theo dõi và chú ý - Lục Thượng Phong từ văn phòng ra từ tốn dặn dò hậu tá

Anh cởi áo blouse cầm áo khoác đi ra ngoài đi được một đoạn một người phụ nữ người mặc váy bệnh nhân cánh tay chảy máu trông rất thảm không ai đến giúp

Anh thấy vậy chạy theo la vọng lên - Này cô gì ơi này - Anh kêu mãi cô vẫn không trả lời cứ đi như vậy

Tới cổng bệnh viện anh đã rút cuộc đã đuổi đến cô nắm lấy cánh tay không chảy máu của cô - Này cô -

Ầm cả thế giới như đổ sập xuống trước mắt anh là Hàn Yêu Hy là người con gái anh luôn yêu thương đây mà cô bị làm sao vậy

Cô xoay lại nhìn anh xung quanh lại lần nữa đảo lộn trước mắt tối sầm lại không nhìn thấy Lục Thượng Phong nữa cô ngã xuống trong vòng tay của anh..

Thả 1 vote cho mình nha mng.□□

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Gột rửa tất cả

Anh đau xót nhìn khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy trắng xoá của cô, nhẹ bế cô lên tay hướng xe của anh đi đến

Lúc này, con tim mạch bảo Tề Ngao Thần chạy đến chỗ cô nhưng quá muộn rồi đi vào chỉ thấy những y tá và bác sĩ, anh đưa mắt tìm kiếm thân ảnh quen thuộc đó nhưng cô đã đi rồi

Cô đi đâu được chứ trong khi tinh thần và thể xác cô lại tổn thương ngàn lần như vậy, tuy điều này là anh muốn nhưng sao trái tim lại khó chịu như vậy chứ

Đây là đâu vậy lạnh quá mệt quá sao đi mãi vẫn không đến là lên thiên đường hay xuống địa ngục là đã chết sao

Ha!!

Tốt, rất tốt chết rồi sẽ được giải thoát chết rồi sẽ được thoải mái ngủ một giấc không ưu phiền, phiền muộn chỉ mong đừng thức dậy mãi mãi đừng thức dậy. Thật mệt chỉ muốn ngủ..

- Kích tim một lần nữa 200J 1..2..3 kích - Hàn Yêu Hy giật nảy người lên

Không biết ánh sáng tựa nơi nào hắt mạnh vào cô âm thanh truyền đến bên tai

-Nhịp tim bình thường, huyết áp bình thường - Giọng nói trầm đục của ai vang lên bên tai cô

Là tỉnh dậy sao là còn sống sao đừng mà đừng

Trời không cho cô toại nguyện cô hé mở mắt hơi nước ra giương mắt nhìn lên trần nhà trắng xoá thật lạnh lẽo như tim cô lúc này vậy nó đang từ từ đóng băng lại dần dần trở thành sắt đá

Nhớ lại lúc tranh đấu giữa sự sống và cái chết cô chỉ muốn cái chết nhanh đến nhưng không biết động lực nào đã kéo cô trở về. Cô cười nhạt

Lục Thượng Phong lúc này lo lắng nhìn cô đang ngẩng đầu ngắm trần nhà, khi bế cô về Lục Viên các bác sĩ cầm máu, tiêm thuốc cho cô

Rõ ràng không có gì đáng ngại chỉ là những vết thương ngoài da nhưng sao cô mãi không tỉnh dậy đã 1 ngày trôi qua. Chợt một khắc nhịp tim và huyết áp của cô hạ xuống không phanh

Các bác sĩ nhanh chóng tiếp oxi, đến cuối cùng là kích tim nhưng kích 2 lần cô vẫn không tỉnh dậy. Trong vài phút nghẹt thở đường thẳng bắt đầu có xao động nhịp tim trở lại bình thường

Anh vui sướng không tả nổi anh thở hắt ra nhưng bây giờ cô lại như vậy

Lục Thượng Phong nhón chân nhẹ đi lại giường cô, cô dụi mắt xuống nhìn anh. Hai đôi mắt chạm nhau cô bỗng tím chăn ngồi dậy co ro một góc giường

- Đừng lại gần tôi huhu đừng mà tôi không muốn không muốn - Hàn Yêu Hy hai tay ôm đầu khóc oà lên

Lục Thượng Phong sững sốt nhanh chóng chạy đến bên cô nắm tay cô thấp giọng nói

- Yêu Hy, không sao là anh đừng sợ là anh Lục Thượng Phong đây

Hàn Yêu Hy ngẩng đầu lên nhìn anh nào bắt đầu hoạt động là bác sĩ Lục Lục Thượng Phong

Như nắm được tia hi vọng cô siết chặt tay anh sát lại kề bên anh giọng tha thiết

- Lục Thượng Phong anh có thể nào đưa tôi rời khỏi đây không tôi không muốn ở lại đây nơi đây chỉ toàn là ác quỷ hức tôi xin anh - Nước mắt cô như hạt sương long lanh rơi xuống mu bàn tay anh

- Được anh sẽ đưa em đi, trước tiên hãy cho anh biết chuyện gì đã xảy ra đã ai đã làm em như vậy - Lục Thượng Phong đau lòng vươn tay lau nước mắt

cho cô ôn nhu nói

Cô không ngần ngại kể lại hết mọi chuyện cho anh, tất cả không thiếu thứ gì

Anh không biết nói gì lúc này chỉ biết ngậm ngùi ôm cô vào lòng dường như muốn thay cô gánh hết mọi nỗi đau lúc này

Mọi thứ cô phải hứng chịu quá nhiều anh sẽ làm người thân của cô sẽ là ánh đèn soi đường cô đi sẽ là người che chở cho cô dù sông cạn đá mòn dù phải hi sinh cả tính mạng này của anh.

Tính yêu của anh với cô cũng vậy, không cần cô đáp trả không cần cô làm gì cả. Chỉ cần cô hạnh phúc anh sẽ yên lòng sẽ lặng lẽ đứng sau nhìn cô

Vỗ nhẹ lưng cô, cảm tựa vào đỉnh đầu cô nhàn nhạt hé miệng

- Anh sẽ che chở bảo vệ cho em không ngại vì em làm tất cả. Hàn Yêu Hy anh yêu em -

Lúc này, ngoài trời mây đen kéo đến cơn mưa như gột rửa mọi thứ, mang theo ngàn đau đớn ngàn cảm xúc ngàn tâm trạng ngàn sầu muộn mọi thứ đều theo cơn mưa trôi đi mất.. Có nhiều thứ được giải thoát có nhiều thứ vỡ oà.. Đi đi rồi sẽ không còn đau nữa..

Hết chương 31

Thấy chương này tâm trạng thấy ghê lun á. Cho mình 1 vote nha mng 00:23 rùi ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Cảm ơn anh

Ánh nắng ôn hoà sau cơn mưa như lũ quét tới qua làm mọi vật sanh sôi nảy nở, bắt đầu một ngày mới.

Trên chiếc giường lớn màu trắng ngà, một cô gái khuôn mặt trắng như tuyết xinh xắn đang gối đầu lên người đàn ông có ngũ quan tinh xảo nhu hoà. Tạo nên một bức tranh hoàn hảo không một góc chết

Lục Thượng Phong mở mắt ra nhìn sang cô gái đang ôm eo mình ngủ say mê, cười nhẹ vuốt tóc cô. Hàn Yêu Hy cảm thấy có người đang nhìn mình liền khó chịu cự tuyệt tình giác

Hai ánh mắt va chạm nhau, Hàn Yêu Hy nhìn anh lại nhìn tư thế lúc này chân cô gác lên người anh tay anh lại ôm eo cô.

Mặt cô xuất hiện một mảng phẫn hồng nhìn vào rất dễ thương, cô ngồi dậy mặt vẫn chưa hết đỏ

Anh nhìn cô miệng nở một hình cung đẹp mắt, anh ngồi lại gần cô cúi đầu. Hàn Yêu Hy lấy tay đặt lên ngực định đẩy anh ra nhưng không kịp

Môi anh lạnh lạnh chạm vào môi cô,

"chụt" nhẹ như chuồn chuồn lướt nước để lại âm thanh ám muội

Rời khỏi môi cô nở nụ cười rực rỡ - Chào buổi sáng Yêu Hy - Nắng làm cho anh như toả ra vàng hào quang sáng lạng nhìn anh mặt lại đỏ hơn

Không biết bao lâu định thần miệng nói - Chào buổi sáng bác sĩ Lục -

- Đừng gọi bác sĩ Lục cứ gọi là Phong - Anh chán ghét cách gọi này của cô rất xa cách

- A được Phong

- Em rửa mặt rồi xuống ăn sáng nhé. Anh chờ em - Lục Thượng Phong xoa đầu cô rồi bước xuống giường

Đợi tới khi Hàn Yêu Hy tỉnh lại anh đã ra ngoài từ lúc nào, bước chân xuống sân nhà đi lại cửa sổ sát đất đưa bàn tay ồm tong teo kéo rèm cửa ra

Hàn Yêu Hy như được sống lại nhẹ nhàng vươn vai. Nỗi buồn nào rồi cũng sẽ qua chỉ cần chúng ta chấp nhận nó, cô luôn tự nhủ như vậy

Bước vào phòng tắm cô như muốn ngắt xiêu, nhìn vào gương đây là cô sao. Tóc rối tung, mắt sưng vù, người thì ốm như bộ xương

Cô mở nước xối nước lên mặt, cô phải sống lại phải trả thù cho bé con đáng thương của cô. Nhẹ trang điểm một chút che đi đôi mắt sưng vù, cô mặc một chiếc áo sơ mi một chiếc quần sọc jean

Bước xuống lầu, Lục Thượng Phong đang đọc báo ăn điểm tâm nhìn Hàn Yêu Hy xuống anh há hốc miệng

- Em có gì sao - Hàn Yêu Hy nghi hoặc hỏi

- A không có gì em ngồi đi - Lục Thượng Phong chấn chỉnh mình lại

- Vé máy bay anh đã đặt rồi chúng ta sẽ bay sang Mỹ tuần sau sẽ đi - Anh vừa cắt xúc xích vừa nói

- P..Phong cảm ơn anh - Hàn Yêu Hy có chút ngượng ngùng khi gọi thân mật như vậy

Lục Thượng Phong được cô gọi như vậy lòng như có một dòng nước ấm tưới vào rất sướng a~~

Cứ như vậy bữa sáng trôi qua trong êm đềm..

Hết chương 32

Thả 1 vote nha mọi người ơi ☐☐

Giờ là 1 giờ sáng rồi huhu bình chọn với comment cho mình nhaa. Ai thích nữ cường nhớ followw mình nhe, Yêu mngg

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Trung Quốc - Ngàn đau thương,tạm biệt

- Tề Thị -

- Thừa lão đại, thuộc hạ đã kiểm tra tất cả đều không thấy định vị của phu nhân - Kinh Lôi cùng Kinh Thiên cúi người báo cáo

Những ngày này Tề Ngạo Thần rất hối hận về những gì mình đã làm, cô không cần hứng chịu những việc đó

Là do hấn, do hấn quá hung tợn một hành động dứt đi hai mạng sống. Mạng của đứa bé và cả linh hồn của cô

Tại sao hấn lại ích kỉ như vậy vừa muốn bên cạnh Hàn Uyên Vân vừa muốn cô ở lại bên cạnh hấn, mấy ngày nay cô đi đâu được chứ chẳng lẽ cô đã chết?

Phiền muộn bao trùm xung quanh hấn hai tay ôm đầu vò tóc ngẩng đầu nhìn Kinh Lôi và Kinh Hiên - Tiếp tục tìm kiếm -

Hai anh em nhà họ Kinh nhìn hấn chỉ biết lắc đầu không thôi, mở cửa đi ra ngoài.

Xin lỗi, xin lỗi em Hàn Yêu Hy.

Hấn không biết sao? Xin lỗi có thể khiến con cô quay lại xin lỗi có thể làm lành vết thương không lành trong lòng cô ư..

Hàn Uyên Vân từ khi giả vờ sảy thai thì càng bị hấn lạnh nhạt, mỗi ngày đi về nhà chỉ lo cho con.Cô ta suy nghĩ nếu có một ngày hấn biết đó không phải là con của hấn sẽ như thế nào

Chỉ suy nghĩ thôi cô ta rùng mình, nhất định phải giữ kín chuyện này.

Hàn Yêu Hy dùng cả tuần này để chấn chỉnh lại cảm xúc,tạm thời cất ưu thương vào học tù quá khứ. Cô sẽ trả thù những người không bằng sức sinh đó

Cô xây một ngôi mộ nhỏ không hình chỉ có một cái tên là Hàn Thiên Mặc, là tên con trai đáng thương bé nhỏ của cô đã bị tước đi. Tên là do cô tự đặt, nhưng thật đáng tiếc chưa được nhìn thấy ánh sáng đã bị như vậy

Nước mắt như bông hoa rơi xuống thêm mộ như pha lê bị vỡ ra, chỉ một lần thôi sẽ là lần cuối cô khóc cho con trai

Con trai, mẹ xin lỗi..

Thấm thoát,một tuần trôi qua không quá dài nhưng với cô dường như là cả một thế kỉ.

Sân bay tấp nập người đi người về kín khắp nơi, Hàn Yêu Hy cùng Lục Thương Phong đi vào nơi soát vé

" Máy bay ATX654 khởi hành đi Mỹ - Los Angeles sau 30 phút nữa - Giọng cô tiếp viên trong trẻo vang lên giữa đại sảnh rộng lớn

Cô cùng Lục Thượng Phong ngồi ghế chờ, đối diện cô là cửa sổ trong suốt rộng lớn. Vào mùa đông thời tiết bắt đầu se lạnh tựa trong lòng cô lúc này

- Em có khát nước không anh đi mua cho em nhé

Giọng trầm ấm của Lục Thượng Phong vang lên, cô quay sang nhìn anh

- Không cần em không khát

Từ lúc ở cùng với Lục Thượng Phong cô cảm giác rất thoải mái và vui vẻ tâm trạng đi lên rất nhiều

Cứ như vậy thời gian trôi đi cô tiếp viên lại lần nữa bắt loa lên

- Chuyến bay ATX654 sẽ khởi hành sau 5 phút nữa yêu cầu hành khách nhanh chóng về đúng vị trí của mình - Hàn Yêu Hy đứng dậy nhắc bước đi về phía cửa máy bay nhẹ nhắc từng bước đi lên

Một lần gió thổi qua làn tóc của cô, tóc cô bay nhẹ về phía sau tựa như cuốn hết cảm xúc bỏ lại nơi này

Trời xanh mây trắng, giữa bầu trời một chiếc máy bay, bay ra xa xăm

Trung Quốc - Tạm biệt..

Hết chương 33

Đề lại 1 vote và comment nha mọi người ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Sáu năm sau - Los Angeles..!

Những bông hoa tuyết vào mùa đông ở Los Angeles chậm chậm rơi xuống kết thúc những ngày đông lạnh giá dài đằng đẵng.

Mùa xuân - Los Angeles - 6 năm sau

Trong một cao ốc 200 tầng nằm vững vàng giữa thành phố phồn hoa

Một cô gái mặc áo sơ mi bên ngoài là áo vest cùng quần tây thanh lịch tôn lên đôi chân dài miên man, khuôn mặt nhỏ nhắn đôi mắt yêu mị, sống mũi cao thẳng đôi môi anh đào đỏ hồng mộng mị tóc màu vàng nâu phá cách bay giữa không trung toát ra mùi hương mê người. Tay dắt túi quần đồng đặc đi vào công ty

- Chào chủ tịch

- Chào buổi sáng chủ tịch

Các nhân viên thấy cô gái đó bước vào liền cúi người cung kính chào, trong tập đoàn ai ai cũng ngưỡng mộ cô chỉ mới 26T, một tay cô gầy dựng Tập Đoàn Hy Thị lại có thân thế đáng ngai trong giới hắc bạch đạo là một nữ doanh nhân thành đạt nhất thành phố Los Angeles

Hàn Yêu Hy lạnh lùng gật nhẹ đầu bước vào thang máy chuyên dụng ấn tầng cao nhất đi lên

Đi ra khỏi thang máy, cô đi thẳng về phía phòng làm việc của mình

Văn phòng làm việc của cô được bao trùm bởi màu đỏ rượu và màu trắng ở giữa phòng là bàn làm việc của cô bên cạnh là sofa màu trắng nhìn vào tuy rất táo bạo nhưng không kém phần đẹp mắt

Ngồi phịch xuống ghế Hàn Yêu Hy xoay nhẹ ghế ra đằng sau, nhìn rồi ngắm cảnh quan buổi sáng. Đã 6 năm trôi qua cô đã chính thức thoát ra được cái lồng đau đớn đó, khi từ Trung Quốc qua Los Angeles cô giành 2 năm để chữa bệnh phong hàn của mình đồng thời chữa cả vết thương lòng

Bốn năm cô một tay gầy dựng Hy Thị to lớn này, sức công phá đã trải dài khắp Châu Âu lớn mạnh bậc nhất. Cô huấn luyện thân thể mình trở thành một lão đại của Huyết Ưng bí ẩn

Để đánh đổi cô như ngày hôm nay cái giá cô phải trả quá đắt. - Cốc cốc cốc Tiếng gõ cửa kéo Hàn Yêu Hy từ trầm ngâm trở về, cô nhẹ xoa xoa mi

tâm

- Vào đi

Trợ lý Amanda bước vào tay cầm bản báo cáo hằng tháng đưa đến lên bàn cho cô

- Thưa chủ tịch đây là những bản báo cáo hằng tháng và những tài liệu cô cần phải ký với lại đây là báo cáo việc trải rộng tập đoàn ra Châu Á - Amanda nhàn nhạt nói với cô

- Được rồi cứ để đó 20 phút sau vào lấy - Đầu Hàn Yêu Hy lúc này đau như búa bổ

- Thưa chủ tịch Ham tiểu thư muốn gặp ngài

- Cho vào

Amanda cúi người đi ra khỏi phòng, Ham bước vào

- Thưa chủ tịch - Ham nhớ rõ lão đại không cho cô gọi là lão đại khi ở công ty

- Uhm chuyện bên Trung Đông thế nào đường bay đã thông chưa - Hàn Yêu Hy vừa xử lý tài liệu vừa nói

- Đã gọn gàng thưa chủ tịch

- Tốt lắm lượng vũ khí sắp giao nâng cao năng suất làm việc để kịp giao

- Vâng.- Như nhớ đến việc gì Ham lại ngắt đầu hỏi tiếp - Chủ tịch đã ăn sáng chưa?-

- Chưa ta không đói người ra đi

- Chủ tịch đừng như vậy không ăn sáng đầy đủ sẽ kiệt sức

Hàn Yêu Hy không ngắt đầu giọng lạnh lẽo

- Bao giờ người lại quản chuyện của ta?

- Thuộc hạ không dám - Ham lập tức cúi người đi ra khỏi phòng

Nhìn vào xấp tài liệu mở rộng công ty sang Châu Á lòng cô thấp thoáng hiện lên sự trả thù đẫm máu, những người đã giết mẹ cô đừng mong trốn thoát

Hết chương 35

Để lại 1 ☐ ☐ và comment nha mng

Mình sắp ra truyện mới nhớ đón xem nhaa

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Anh luôn bên em

Hạ chiếc bút xuống cô vươn cánh tay trắng nõn nà như sữa đến cầm tập tài liệu lên

Hai ngày nữa chính sách chính thức bắt đầu, đích thân cô phải về Trung quốc để kiểm soát

Cánh cửa mở toang ra Lục Thượng Phong một thân âu phục bước đến chỗ cô ngồi để hộp com xuống gần giọng ra lệnh

- Hàn Yêu Hy em chưa ăn sáng phải không mau ăn sáng cho anh nhanh lên

Hàn Yêu Hy ngắt đầu lên mày hơi cau lại - Anh cứ để đó em làm xong sẽ ăn -

Đột ngột, Lục Thượng Phong đi đến bên cạnh cô thất lưng hơi cúi xuống dễ dàng bế cả người cô lên

Hàn Yêu Hy hoảng hốt theo bản năng hai tay vòng qua cổ anh để tránh bị ngã - Á..Phong anh làm gì vậy thả em xuống -

Cả người Hàn Yêu Hy lọt thỏm vào lồng ngực của Lục Thượng Phong hơi thở nam tính như gió cuồng cuồng ập vào mũi cô. Bất giác cô nằm yên lặng trong lòng anh

Lục Thượng Phong dịu dàng thả cô trên ghế sofa màu trắng, đi lại lấy hộp com để xuống

Bàn tay thô to màu mật ong của Lục Thượng Phong mở nắp hộp com ra, ngay lập tức những món ăn thơm ngon ập vào mắt cô. Anh lấy cây đũa nhét vào tay cô giọng sùng sục

- Mau ăn đi em phải ăn sáng không thôi bệnh dạ dày của em sẽ tái phát

Hàn Yêu Hy cảm thấy rất ấm áp đã bao lâu rồi từ khi mẹ cô bị hại chết cô đã không được hưởng những sự quan tâm lo lắng này. Hàn Yêu Hy không nói gì chỉ mỉm cười gật đầu cầm chắc đũa bắt đầu ăn

- A đúng rồi hai ngày sau em phải về Trung Quốc à

- Đúng vậy anh có muốn về với em không

- Thôi em cứ về đi anh sẽ ở lại đây quản lý công ty và Xích Ứng giúp em

..Vâng vậy cũng được

Lục Thượng Phong nhìn cô bỗng xích lại gần ôm cô thật chặt

- Phải mạnh mẽ lên nhé anh luôn bên em

Cô đưa tay vòng ra sau lưng anh nhẹ nhẹ vỗ vỗ - Uhm, cảm ơn anh Phong

Ánh mắt anh trầm xuống, đã 6 năm rồi em vẫn chưa sẵn sàng mở lòng với anh sao Yêu Hy. Chắc em tổn thương quá nhiều nên vẫn không tin tưởng anh, không sao anh luôn đứng đây đợi em

- Trung Quốc - Tê Thị -

Tê Ngao Thần ngồi trên bàn làm việc vừa lắng nghe Tân Ngao báo cáo

- Thừa chủ tịch 1 tuần sau sẽ ký kết hợp đồng với tập đoàn Hy Thị, đây là bản báo cáo. -

- Được rồi sắp xếp 1 tuần sau sẽ ký - Giọng hắn trầm đục dằn dò, đã 6 năm kể từ ngày cô đi anh sử dụng hết tài sản nhưng một chút tin tức của cô anh vẫn không có. Đường như có người đã phong tỏa hết tin tức của cô

Sáu năm trôi qua anh ngộ nhận ra rất nhiều điều

Anh đã yêu cô từ lâu nhưng luôn cố tránh né nó, anh biết anh không xứng vì anh đã làm như vậy với cô nhưng anh chỉ cần biết cô sống có tốt không có khổ cực hay không. Anh xoay người nhìn ra ngoài cửa sổ nhìn về phía bầu trời xa xăm tựa như nụ cười thuần khiết đẹp đẽ của cô

Hàn Yêu Hy,..anh nhớ em

Hết chương 36

Để lại vote và comment nha mọi người ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Sóng gió sắp ập đến

Hai ngày trôi qua nhanh như thổi, Hàn Yêu Hy lại lần nữa ra sân bay, ở sân bay Hàn Yêu Hy cùng Lục Thượng Phong thân thiết nắm tay nhau đi vào đằng sau là Ham cùng Mac hai thuộc hạ thân thiết của cô

- Em đi qua bên đó nhớ ăn uống đầy đủ nhé không được bỏ bữa đến nơi phải gọi cho anh đấy - Lục Thượng Phong xoa đầu cô nhẹ giọng nói

- Em biết rồi em sẽ nghe theo vậy em đi đây - Hàn Yêu Hy vừa nói định xoay người đi chưa kịp Lục Thượng Phong nhanh chóng nắm cổ tay cô quay phắt cô lại

Tặng cho cô một nụ hôn kiểu Pháp nồng cháy, môi lưỡi đụng chạm nhau kéo dài đến năm phút. Cô cũng không bài xích anh vòng tay lên cổ anh cho nụ hôn được sâu hơn

" Chụt " Lúc buông ra anh lại cố tình hôn một cái nghe tiếng ẩm mũi, kéo cô vào lòng đầu rúc vào hõm cổ của cô hít hà mùi hương lai tự nhiên

- Được rồi tạm biệt anh Phong~~ Cô chống tay lên lồng ngực anh đẩy anh ra

- Tạm biệt em Yêu Hy - Lục Thượng Phong vẫy tay chào cô

Đi được một khoảng xa cô ngoảnh đầu nhìn lại chỉ thấy anh nở một nụ cười mà không phải bình thường chỉ chất chứa nhiều ưu buồn, phiền muộn trong đó

Cô nghi hoặc vẫn không hiểu nụ cười đó mang ý nghĩa gì

Bước ra đã thấy chiếc máy bay tư nhân màu đỏ rượu và trắng của cô, màu đỏ rượu là màu yêu thích nhất của cô

Yên vị chỗ ngồi không đợi cô ra lệnh Ham mang một ly rượu đỏ đặt bên cạnh cho Hàn Yêu Hy, cô cầm lên từ từ nhắm nhấp dựa ra sau nhắm mắt lại

- Mac, lịch trình

Mac đứng ngay bên cạnh nghiêm túc đọc - Lão đại, xuống máy bay đến thẳng Hy thị họp hội đồng, sau đó đến Xích Ung xem lô vũ khí mới ra -

- Được rồi - Đầu của cô lại bắt đầu đau, nghĩ đến sắp về cô lại nở ra nụ cười thâm độc ánh mắt đầy màu máu

tanh

Từ từ thôi Hàn gia và chồng trước " yêu quý " của cô..

- Hàn Gia -

- Mẹ ơi con về rồi - Hàn Uyên Vân một tay dắt Tề Kiều Y hôn hờ đi vào

- A con gái về rồi à nhanh lên vào đây ăn cơm - Lâm Triệu My chạy ra đón con gái

Bước ra bà ẵm Tề Kiều Y lên xoa xoa hai má đáng yêu của nó - Cháu gái của bà ngoại dễ thương quá đi -

Hàn Đông Quân thấy Hàn Uyên Vân về có một mình liền hỏi - Ngao Thần không về với con à -

Hàn Uyên Vân sắc mặt lập tức đang lại - Dạ không anh ấy có hơi bận nên chỉ kêu con về -

Ăn cơm xong, Tề Kiều Y cùng ông ngoại ở phòng khách chơi đùa, Lâm Triệu My thấy vậy kéo Hàn Uyên Vân vào phòng

Vừa đóng cửa lại cô ta lập tức la ó lên

- Mẹ ơi con đã cố gắng nói với anh ấy rồi lúc nào nói tới anh ấy cũng lạnh nhạt rồi không nói -

- Con gái phải cố gắng kêu Ngao Thần cưới con, đã 6 năm rồi từ ngày nó ly hôn với con nhỏ đó vẫn không chịu cưới con hãy kiên nhẫn đi con gái -

Lâm Triệu My và Hàn Uyên Vân đồng thời thở dài. Hai người vẫn không ngờ sắp có sóng gió ập đến

Hết chương 37

ĐỂ lại comment và vote cho mình nha mng □□

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Tôi, Hàn Yêu Hy đã trở về

- Sân bay -

Mười chiếc xe màu đen cùng một chiếc xe ferrari màu đỏ rượu hiên ngang đậu ngay cửa ra vào của sân bay

Từ trên chiếc xe màu đỏ rượu bước xuống là một đôi chân dài thẳng tắp một cô gái thân người nhỏ nhắn bước ra đó chính là Hồ Diệp là quản gia của Hàn Yêu Hy đồng thời là sát thủ dùng súng hạng nặng trong bang

Từ trên mười chiếc xe màu đen kia bước xuống là những người chàng trai to khỏe cơ bắp cuộn cuộn, ít ai biết đó là một trăm sát thủ được huấn luyện nâng cao khắc nghiệt nhất để bảo đảm an toàn cho lão đại

Lúc này Hồ Diệp đi lại giao phó cho các sát thủ

- Một chút nữa năm xe đi trước, năm xe đi sau bảo đảm an toàn tuyệt đối cho lão đại -

Phân phó xong hết Hồ Diệp đứng nghiêm túc hai tay chấp lại hướng mắt về công ra vào

Đoàn người đông như kiến ào ra, bên này Hồ Diệp đã thấy lão đại mỉm cười.

Hàn Yêu Hy một thân đầm xoè đuôi cá màu đỏ rượu trước ngực được xẻ sâu hình chữ V sau lưng được để trần lộ ra hình xăm một con đại bàng đang sải cánh có đôi mắt đỏ như huyết lệ khiến ai nhìn vào cũng hoảng sợ

Mái tóc màu vàng nâu được uốn nhẹ xoả xuống, đôi mắt được chiếc kính râm che đi chỉ lộ ra vòn vẹn đôi môi hồng chúm chím.

- Lão đại - Hồ Diệp cùng tất cả sát thủ cúi người cung kính chào Hàn Yêu Hy

Hồ Diệp quay sang nhìn hai người đứng phía sau - Ham, Mac - nhẹ nhàng chào hỏi

- Lão đại mời người lên xe

- Uhm - Hàn Yêu Hy sải bước ngồi lên chiếc xe ferrari thân yêu của mình

Hồ Diệp, Ham và Mac nhanh như chớp đã yên vị chỗ ngồi đoàn xe như điều hành chậm rãi lăn bánh

- Lão đại tiếp theo chúng ta đến Hy Thị họp hội đồng - Mac nhàn nhạt thông báo

- Uhm, ta biết rồi..Hồ Diệp bên đây thế nào rồi

- Thừa lão đại, lô vũ khí đã được chuyển sang Italy thành công bên đó rất hài lòng thu được chục triệu usd -

- Tốt lắm, cho quan sát kỹ bên Trung Đông, Hắc Hồ đang lộng hành

- Vâng

Đoàn xe dừng lại trước cổng tập đoàn Hy Thị cao vừng vừng, các sát thủ lần lượt xuống xe gian ra hai hàng, xung quanh là các phóng viên như kiến thấy đường lập tức bu lại

Từ chiếc xe màu đỏ rượu bắt mắt đôi giày cao gót màu đen để đỏ bước xuống sau đó là một Hàn Yêu Hy xinh đẹp tựa như bông hoa sen dù trong bùn lầy vẫn toả sáng như thường

Cô bước về phía cửa chính công ty nhìn các phóng viên chỉ nở nụ cười nhẹ nhàng như nắng sớm, các phóng viên bị các bảo vệ chặn lại

- Hàn Yêu Hy cô sắp tới có mục đích gì

- Hàn Yêu Hy hãy trả lời cho chúng tôi

- Hàn Yêu Hy, Hàn Yêu Hy,..

Tiếng nói vọng theo cô, bước đến giữa cổng Hy Thị cao to đứng trên bục nhẹ giọng nói một câu với các phóng viên đang la lối

- Tôi biết các bạn có rất nhiều điều nghi vấn tôi sẽ mở họp báo sau bây giờ tôi có rất nhiều thứ cần làm chỉ cần ghi trên các tạp chí là

- Tôi,Hàn Yêu Hy đã trở về -

Hết chương 38

Thả 1 vote và comment nha mng□□

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Gặp lại chồng trước

Trong phòng họp hội đồng quản trị, không khí ngột thở như giết người bao trọn lấy tất cả

Đầu bàn một người phụ nữ mặt vấy màu đỏ rượu đang nhũn mảy, Hàn Yêu Hy tức giận đập bàn một cái lớn

- Tiếp tục - Cô gằn giọng,

Một người đàn ông trung niên là phó giám đốc bộ phận tiêu thụ đứng lên

- Thưa..Thưa chủ tịch mấy tháng gần đây doanh số của chúng ta tăng cao vút không ngừng nghỉ, cổ phiếu Hy Thị chúng ta ngày càng tăng không có gì đáng ngại hiện giờ -

Cô vẫn giữ đôi mắt đầy sát khí nhìn các người trong phòng họp làm cho ai cũng toát mồ hôi nhẹ giọng nói

- Được, vụ mở rộng ra sao rồi

Một người phụ nữ đứng lên thông báo - Thưa chủ tịch đang mở rộng ngày càng lớn rồi ạ dự án rất có tiền đồ -

- Uhm các người làm tốt lắm tiếp tục theo dõi gắt gao các dự án quan trọng sắp tới, kết thúc - Cô nhẹ xoay người ra hướng cửa đứng lên tao nhã ra ngoài

Ham và Mac lập tức theo sát cô bỗng nhiên cô lên tiếng nói

- Chuyển hướng sang Tề Thị - Ham và Mac có một chút kinh ngạc nhưng cũng vâng lời trầm nghĩ lão đại thật đáng sợ nói một câu như giết người từng chút ~

Em về phải gặp anh trước chứ " chồng trước "

- Tề Thị -

Thư ký Tần đang ở trong phòng hần cung kính thông báo

- Chủ tịch, Hy thị gọi đến nói 10 phút nữa sẽ đến Tề thị ký hợp đồng luôn -

Hần ngẩng đầu, không phải nói là tuần sau sao dù trong lòng hơi ngạc nhiên nhưng vẫn nhẹ gật đầu

Lúc này Hàn Yêu Hy đang yên vị ngồi trong xe, nhẹ nhắm mắt lại suy nghĩ

- Lão đại, tất cả chứng cứ ăn hối lộ, làm ăn không chính đáng của Hàn thị thuộc hạ đã có đầy đủ chứng cứ - Ham cầm những chứng cứ cô thu được đưa vào tay Hàn Yêu Hy

Cô mở mắt, tháo kính râm xuống nhìn vào những chứng cứ phạm tội của Hàn thị. Mỗi tháng công ty đó đều mất một số tiền khác nhau nhưng con số không nhỏ

Nhìn tên người rút tiền và người giấu kín nó cô nhẹ mỉm cười, ha~ tất cả đều rất thú vị. Cô sẽ từ từ chơi chết cả gia đình lừa dối đó. Mẹ à hãy yên tâm con gái mẹ vẫn còn sống..

- Kết - Đoàn xe vững vàng dừng trước cổng Tề thị, cô nhìn tập đoàn cao lớn trước mắt nhếch miệng. Ham và Mac biết cái hành động đó là gì

Hàn Yêu Hy nhẹ nhàng bước xuống, cô như tia nắng gắt nhìn vào rất thuần khiết nhưng khi chạm vào sẽ không còn những điều ngây thơ đó nữa sẽ là con hồ khát máu.

Một lần nữa đi vào cánh cổng Tề thị vẫn là cô tiếp tân ngày đó, mới vừa đặt bước chân vào đã thấy một người đàn ông đáng người đầy đặn chạy đến

- Xin chào mọi người tôi là thư ký của chủ tịch Tề thị xin mọi người theo tôi

Hàn Yêu Hy không nói gì bước theo anh thư ký

- Năm xe đằng sau cho các người về nghỉ ngơi để lại năm xe - Hàn Yêu Hy nói với Mac đang đi đằng sau

- Nhưng.. - Mac định nói sẽ không an toàn nhưng nhìn cô đang trừng mắt hần như mềm nhũn cả hai chân văng vẳng dạ dạ liên hồi

Đến trước cửa phòng, những ký ức như cơn gió ùa về hình ảnh cô mang cơm cho hần hình ảnh hần cùng cô nằm ngủ xệt qua là hình ảnh đứa con cô bị

tức đoạt

Cô hơi nhũc đầu nhưng vẫn giữ vững phong thái, thư ký Tần gõ cửa phòng hân. Giọng nói trầm đục vang lên bên tai cô - Vào đi - cô không còn như xưa bởi hơi tim đập thay vào đó là vẻ mặt quá đỗi bình thường của cô.

Mở cửa bước vào ập vào mắt cô là ánh nắng chan hoà khắp phòng, phòng hân vẫn vậy vẫn màu xám vẫn âm đậm như vậy.

- Xin mời vào - Thư ký Tần làm dáng người hơi khom mời vào, cô cùng Ham và Mac đi vào tất cả các sát thủ ở ngoài cô không thích làm quá lên như vậy

Trên sofa màu trắng là hân, hân mặc áo vest màu xám bên trong là áo màu xanh da trời nhìn ngược nắng hân vẫn như vậy luôn luôn thu hút người khác

Nhưng cô không bao giờ quên chính hân đã giết chết trái tim sống của cô bây giờ ngay trong lồng ngực này là trái tim sắt đá không còn tình nghĩa

Tề Ngạo Thần theo bản năng nhìn về phía cửa ánh mắt chạm vào cô gái mặc váy màu đỏ rượu cổ áo khoét sâu hình chữ V, mang kính râm chỉ chừa đôi môi màu đỏ.

Cô tiến lại gần hân ngồi xuống sofa, hân nhanh chóng đưa tay chào hỏi

- Chào cô tôi là Tề Ngạo Thần chủ tịch Tề thị. Cô là? - Hân cảm thấy rất có cảm giác thân thuộc với người con gái đang đứng trước mặt này, chỉ là không biết là ai

Cô đưa bàn tay thon thả trắng nõn quàng vào tay màu đồng của hân, tay còn lại gỡ kính râm xuống nhân nhặt hé miệng

- Chào anh, Hàn Yêu Hy chủ tịch Hy thị -

Hết chương 40

Nam9 gặp Nữ9 rồi mọi người ơi sắp tới khúc hay rồi ạ. Để lại 1 vote và comment nha ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Sáu năm gặp lại cô đã khác từ ngoài lẫn trong..

- Âm - Thế giới đồ sụp một cái âm, mọi thứ như ngừng lại, đại não ngưng hoạt động. Đập vào mắt và đầu anh bây giờ là hình ảnh người anh mong chờ từ đó đến giờ

Anh sững sốt, kinh hoàng, sợ hãi, lo lắng. Ngán cảm xúc tràn về anh nhìn cô như tượng khác, đôi mắt màu xanh lục tròn tròn nhìn cô

Cô nhìn anh nhếch miệng ồ ngạc nhiên đến vậy à hay là cô về thăm anh rất vui sao Ha~. Cô rút tay ra ngồi xuống xoè tay ra, Ham đằng sau hiểu ý liền cầm chiếc khăn tay lên lau sạch bàn tay ngọc ngà khi này đã bắt tay với anh. Ham lui ra sau cô thủ vị nhìn anh vẫn đứng như bị đóng băng

- Tề tổng?

Giọng nói mềm như tơ lụa của cô kéo anh về, anh thấy hơi xấu hổ kéo tay vẫn còn đang ở không trung này giờ về, anh nắm chặt bàn tay như lưu luyến hơi ấm tay cô để lại.

Lại nhìn người con gái đang nho nhá chân này vắt chân kia đang ngồi trước mặt nhìn anh. Vẫn là khuôn mặt đó nhưng tại sao anh lại cảm giác hoàn toàn xa lạ tựa như tất cả đã thay đổi

- Yêu Hy? là em

- Tôi chỉ có 10 phút để xem qua hợp đồng không rảnh nói chuyện phiếm - Hàn Yêu Hy nhìn đồng hồ Haizy được đính kim cương khắp mặt nói

Thấy chủ tịch khuôn mặt kinh ngạc, thư ký Tần cũng luống cuống. Đưa ra hai bản hợp đồng trước mặt mỗi người, Mac đi lên nhìn sơ qua một chút gật nhẹ đầu đưa qua tay cho Hàn Yêu Hy

Tề Ngạo Thần lúc này luôn luôn dõi theo cô từng động tác cử chỉ của cô. Cô đã đi đâu sau sáu năm chứ, có lẽ cô đã thay đổi.. Thay đổi về bên ngoài lẫn..trong! Anh như bị thôi miên vào say mê cứ nhìn cô mãi, sáu năm qua anh tự dần vật chính mình đã gây ra tất cả tội lỗi chỉ muốn xin cô thứ lỗi nhưng gặp mặt cô lại lưu luyến muốn nói lớn ba chữ anh yêu em nhưng lại sợ anh không có tư cách sau những gì mình đã làm.

Đôi mắt yêu mị màu hổ phách lướt nhìn trên bản hợp đồng đến phần chia tỷ lệ tiêu thụ ngừng đầu nhìn thẳng vào ánh mắt xanh lục của hắn

- Tôi muốn 50-50 không 70-30 -

Thư ký Tần lau lau mồ hôi vội nói - Thưa Hàn tổng không được đâu -

- Không được thì thôi tôi chẳng thèm

Chỉ là hợp đồng cô bỏ cũng chẳng phá sản, cô đứng dậy định đi thì anh lên tiếng

- Cho người làm lại hợp đồng 50-50 - Thư ký Tần mặt trắng trắng hoảng sợ, không ngờ chủ tịch của hắn lại có ngày chịu nhượng bộ như vậy

Cô hài lòng - Được vậy mấy ngày nữa tôi sẽ cho người qua ký kết - Anh nhìn cô vừa lúc bắt gặp cô xoay người lại toàn bộ phần lưng đằng sau được để trống

Hắn có hơi tức giận vì cô mặc trang phục như vậy, nhưng lại chạm vào hình xăm đằng sau lưng cô có hơi kinh hãi là một con đại bàng to lớn với đôi mắt đỏ như máu. Rốt cuộc cô đã làm sao, thư ký Tần nhìn thấy cũng sợ rút lại không dám đến gần

Người này là phụ nữ có cần phải đáng sợ như vậy không cả người bùng bùng sát khí.

- Lập tức điều tra cô ấy cho tôi - Tề Ngạo Thần hơi nhíu mày nhìn bóng dáng cô khuất dần sau thang máy đằng sau còn cả chục người vệ sĩ

Cô đi rồi chỉ là thoáng qua nhưng lại cho anh bao nhiêu xao xuyến..

Hết chương 41

Đề lại 1 vote và comment nha mọi người. Mọi người tự nhiên góp ý truyện nha mình viết không được hay cho lắm ☐☐♥☐ Mọi người ơi hãy qua thử đọc truyện mới của mình nhé ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Toà thành Red

Huhu esther xin lỗi những tình iu nha, vì mình đi chơi nên bỏ bê truyện quá bây giờ mình sẽ bù nhé!!

Thư ký Tần nghe xong cũng rợn tóc gáy hai người ai cũng đáng sợ như nhau thật đáng thương cho thư ký bé nhỏ như tôi mà. Anh không nói gì bước ra khỏi phòng bắt đầu tra tài liệu Hàn Yêu Hy.

Năng suất làm việc của Tần Phó rất nhanh chỉ mấy chốc đã mang vào tài liệu về Hàn Yêu Hy

- Thưa chủ tịch, Hàn Yêu Hy, 26T chủ tịch tập đoàn Hy thị trải dài khắp Châu Âu.

Tề Ngạo Thần không nghe Tần Phó đọc nữa ngừng đầu lên - Sao không đọc tiếp -

- Dạ à hết rồi ạ thưa chủ tịch

- Cái gì? Tại sao lại chỉ có bao nhiêu đó chứ - Tề Ngạo Thần nghe anh nói xong gầm lên

Tần Phó lau lau mồ hôi lạnh khó khăn trả lời

- Hàn tổng rất thần bí lịch chỉ có bao nhiêu đó còn lại toàn bộ đều là thông tin mật

Tề Ngạo Thần không nói gì vẫy tay ý anh ra ngoài, Tần Phó như được ban xá phước lạnh chân trước chân sau chạy ra khỏi căn phòng giết người không cần vũ khí đó

Tề Ngạo Thần càng nghĩ về cô càng cảm thấy rối rắm, rốt cuộc cô đã trải qua những gì lại có thể thay đổi như vậy chứ. Rất đau sao là anh làm sao..

Lúc này Hàn Yêu Hy đã xuống đến xe lại lần nữa ngẩng đầu lên nhìn bóng hình quen thuộc ở cửa sổ đó, khẽ nhếch miệng nhìn vào bóng dáng đó

- Sẽ lại gặp nhau cuộc chơi còn dài haha - Hàn Yêu Hy càng nghĩ càng phấn khích

Đoàn xe lại lần nữa lăn bánh hướng Toà thành Red đi đến, cô thực sự rất mệt nên đã nằm tựa ra sau nhắm mắt một chút. Trong xe cũng tự giác im lặng

Toà thành Yêu Hy được xây vững vững trên đỉnh núi Halap, cô muốn nơi cô sống là nơi yên tĩnh tuyệt đối nên cô chọn vị trí trên đỉnh núi Halap cao ngất ngưỡng này

Toà thành được dựng theo phong cách của riêng cô chỉ toàn đồ rượu và màu trắng xen lẫn. Xung quanh là hoa hồng màu đỏ gai góc nhất và cũng là loại đẹp nhất thế giới. Vừa thấy xe dừng ngay sân cỏ rộng lớn của toà thành, Hàn Yêu Hy liền mở mắt ra tuy cô ngủ nhưng cô luôn biết xung quanh có chuyện gì đó là cô đã quen những ngày tháng huấn luyện đó

Bước vào là một hàng người hầu cúi người chào cô, chiếc cửa chính rộng lớn của toà thành được khoát màu trắng ở phía trên cánh cửa là một đôi mắt được vẽ chảy ra huyết lệ nước mắt màu máu. Cô đi nhẹ nhàng chậm rãi ngắm nhìn từng cái đều làm cô rất hài lòng

Phòng khách đập vào mắt là bộ sofa màu đen, trên tường là trưng bày các đầu sói, đầu đại bàng, báo và các loại súng nổi bật giữa nền tường màu đỏ đen. Cô càng hài lòng bước lên cầu thang đi lên phòng của mình, từ lúc xuống máy bay cô chưa được nghỉ ngơi phải thưởng cho bản thân mình thôi! Như nhớ lại điều gì không quay đầu lại vừa đi vừa nói

- Ta muốn ăn bò bít tết cùng gan ngỗng và cả rượu vang - Bỏ lại một câu đi thẳng lên lầu. Hồ Diệp đi theo cô để hầu hạ cô tắm rửa, các đầu bếp đi làm việc, Ham và Mac cùng nhau trở về bang. Nhanh chóng phòng khách đông người trở nên vắng ngắt

- Cách - Mùi hoa lài cô thích ập vào khoang mũi cô làm cô thoải mái đến chừng nào, căn phòng cũng mang màu đỏ rượu, cô dường như nghiện màu đỏ rượu đến cuồng tất cả đều là màu đỏ rượu

Căn phòng đơn giản chỉ có một cái giường, một bức hình lớn phóng đại treo ngay đầu giường đó là một cô gái sau lưng là một con đại bàng có đôi mắt huyết lệ đang ngoảnh đầu lại khuôn mặt không biểu cảm nhưng lại thu hút người khác nhìn vào. Bức hình này quyến rũ bí ẩn gợi cảm tàn nhẫn đều là những sắc thái cô gái này sở hữu thật là như một hoa hồng màu đen

Xinh đẹp, kiêu ngạo, bí ẩn như màu đen nó mang trên mình nhưng vрон tay chạm vào là lập tức các gai nhọn sẽ trở mình đáp trả

Cô đi vào phòng tắm từ từ cởi các thứ trên người mình ra, thân thể trắng nõn như thiên sứ hiện ra. Nhẹ chạm chân vào làn nước tựa như đang hoá đỏ trong bồn tắm màu đỏ như máu, ngồi xuống tựa người ra sau thật thoải mái a ~

Hàn Yêu Hy cảm thấy mình sống quá là xa hoa, hưởng thụ haiz nhiều tiền quá cũng khổ mà

- Cốc cốc cốc chủ nhân là Hồ Diệp đây là đồ của chủ nhân - Hồ Diệp đứng bên ngoài khẽ kháng gỗ cửa phòng tắm

- Uhm

Hồ Diệp bước vào vắt quần áo trên hàng mắc đồ gọn gàng rồi bước ra ngoài.

Nằm hưởng thụ một thời gian dài những mệt mỏi muộn phiền như tan biến đi mất, cô thư thái mặc đồ vào rồi đi xuống nhà bếp

Bước xuống cầu thang đã thấy đầu bếp cung kính đứng trên bàn là đĩa bò bít tết cùng gan ngỗng thơm ngon được sắp xếp đẹp đẽ đang nằm trên bàn

Cô bước xuống dù rất đói nhưng cô luôn không bao giờ biểu lộ ra ngoài chỉ lẳng lặng ngồi xuống cầm nĩa và dao lên bắt đầu bữa tiệc, dù chỉ là động tác nhỏ nhỏ nhưng cô luôn tạo nhấ dù làm chuyện gì. Khiến cho ai nhìn vào cũng trầm luân sâu vào vẻ đẹp đó mãi.

Hết chương 42

Đền bù rồi nhe các tình iuu, follow mình để lại vote và comment nha ☐☐

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện này và truyện mới của mình. Chúc các bạn xem vui vẻ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Xích Ưng

Gần ăn xong bữa cô lấy khăn bên cạnh tao nhấ lau miệng rồi đứng lên cùng Hồ Diệp xuống trụ sở Xích Ưng

Trụ sở cùng tổ chức chính của Xích Ưng đều nằm trong toà thành Red rộng lớn này, toà thành gồm cả trăm mẫu đất được chia ra nhiều khu

Khu chính là khu dành riêng cho cô là nơi cô sinh hoạt, ngoài ra còn có khu giải trí gồm khu cưỡi ngựa, bowling sông bài, sân banh, tennis, trường bắn, sân võ, rạp chiếu phim, quán bar nhỏ, phòng karaoke..

Khu phụ chia ra thành nhiều nơi, khu trị thương, khu chế trị thuốc hoá chất, khu điện tử, khu giám sát,..

Khu cuối cùng cũng chính là trụ sở chính của Xích Ưng hùng mạnh, gồm rất nhiều phòng. Hàn Yêu Hy bước đến khu cuối cùng cánh cửa được khắc con đại bàng vĩ đại màu vàng đồng nặng nề mở ra

Hàn Yêu Hy uy nghiêm bước vào trong, các thuộc hạ cúi người thật thấp cúi đầu vị lão đại này đồng thanh kêu - Lão đại - Cô không nói gì chỉ nhẹ gạt đầu đi đến chiếc ghế bành được đặt trung tâm của sảnh.

Chiếc ghế được khắc hình con đại bàng màu vàng nổi, hai cánh tay ghế trên đó là hai con rắn uốn lượn như thật nhìn vào cũng khiến ai rụt mình lại

Cô ngồi xuống chiếc ghế quyền lực đó, ánh mắt màu hổ phách nhẹ lướt khắp cả phòng. Nhìn vào tuy rất bình thường nhưng những người đứng dưới đây cho nó tựa một con dao đang để ngay cổ họng. Không khí ngưng lại lạnh lẽo đến khắp các góc ngách.

- Lô vũ khí mới làm xong rồi? - Hàn Yêu Hy chủ động xé toạt không gian yên lặng đến đáng sợ

- Đã làm xong thưa lão đại đang ở trong phòng bảo mật - Ham tiến lên nói

- Được đến đó ta sẽ kiểm tra - Hàn Yêu Hy ngẫm nghĩ đôi chút đứng lên, các thuộc hạ thấy vậy liền đi theo sau lưng

Hàn Yêu Hy nhẹ cầm khẩu súng tiêu chuẩn lên quan sát, khẩu súng AKX0 được chính cô nghiên cứu và cho người làm ra nó

AKX0 được gắn bộ phận giảm thanh tối thiểu nhất, súng bắn ra được nhiều loại gồm gây mê, ghim điện làm tê liệt tất cả tế bào sống trong cơ thể. Hình dáng nhỏ nhắn, với độ nhanh như chớp 0.1. Tốc độ đạn bay chỉ 0,5 giây đến mục tiêu, nhìn vào không ai nghĩ sẽ nguy hiểm như vậy

Xoay người cô hướng về phía tâm hồng đỏ của bảng, tay cầm súng chia thẳng về phía trước

Veo...Do súng có đặt âm giảm thanh tối thiểu nhất nên chỉ nghe tiếng đạn vụt ra ngay đầu đạn, không kịp nhìn Hàn Yêu Hy bắn ra chỉ thấy không đầy 1 giây viên đạn đã xuyên thủng qua lớp vỏ của hồng tâm bốc lửa cháy lên. Các thuộc hạ trở mắt nhìn qua là lão đại của họ thật là mạnh mẽ

Bỏ khẩu súng xuống nhẹ khen ngợi

- Làm rất tốt rất đúng ý của ta, cho sản xuất hàng loạt, các đơn hàng gửi đúng thời hạn - Hàn Yêu Hy vút một câu xong xoay người rời đi

Hết chương 43

Thả 1 vote và comment cho esther có động lực để viết nha các tình yêu ơi ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Một khoảng thời gian dài

Lúc này, Hàn Uyên Vân đang chơi cùng con gái "hoang" của Tề Ngao Thần trong Tề Gia thì tivi trên tường đang phát hình Hàn Yêu Hy trước cửa Hy thị hôm trước

Cô ta nhìn thấy cô lùi ra đằng sau ngã phịch xuống sofa mắt tròn tròn khuôn mặt tái lại khi nghe thấy câu phát ra từ tivi

- Tôi, Hàn Yêu Hy đã trở về -

Cô ta về làm gì chứ đang yên đang lành tại sao lại về, cô ta về giành lại Thần sao. Không không được..

Cô ta ngồi ôm đầu trên ghế sofa, Tề Kiều Y thấy vậy đi lại lay lay tay Hàn Uyên Vân

- Mẹ ơi mẹ bị sao vậy

- Tránh ra đi - Hàn Uyên Vân tức giận đẩy con gái ra

- A - Tề Kiều Y ngã xuống nền đất lạnh lẽo

Cùng lúc Tề Ngạo Thần vừa đi làm về thấy con gái bị đẩy ngã mặt sa sầm lại bước đến bế con gái lên tay nhũ mỳ nhìn Hàn Uyên Vân đang ngây ngốc

- Cô làm cái gì vậy

- Thần cô ta về rồi anh có biết không - Hàn Uyên Vân ngẩng đầu nhìn anh

- Đã biết - Hần hờ hững phun ra hai câu

- Anh tại sao lại lạnh lùng với em như vậy là vì ả ta đã về sao, anh đừng như vậy mà - Cô đứng dậy cầm tay anh

- Huh ngày xưa nếu tôi không coi lại camera tôi sẽ không biết cô là một người đàn bà ác độc như vậy - Tề Ngạo Thần nhìn cô cười khinh bỉ

- Không không phải là do cô ta đẩy em không phải

- Nếu không có con gái tôi đã sớm tống cô ra đường rồi, chính cô đã làm tôi giết chính con của cô ấy đều tại cô

Cô ta như bị điện ngồi xuống sofa lằm bằm trong miệng mãi

Tề Ngạo Thần đưa con gái vào phòng rồi đi về phòng tắm rửa thay quần áo, tiện tay rót một ly rượu ra ngoài ban công đứng

Từ lúc biết được sự thật anh luôn rất hối hận và dằn vặt mình mãi, anh độc ác tàn nhẫn với cô như vậy anh thật đáng chết mà. Sáu năm từ lúc cô đi anh đã ít về Tề Gia, anh sợ về đó anh lại nhớ cô, nhớ hình ảnh cô nước mắt đầm đìa nắm cánh tay anh cầu xin đừng bỏ đi con cô, nhớ hình ảnh cô cười rạng rỡ vào ngày cưới của hai người

Từ ngày cô đi anh tìm được một chiếc cà vạt màu xanh lục trong tủ đầu giường, kèm theo đó là một tờ giấy một dòng chữ đẹp như in

- Ngạo Thần, chúc anh sinh nhật vui vẻ em muốn đây là quà trước khi ly hôn tặng cho anh, Ngạo Thần dù anh không yêu em nhưng em vẫn yêu anh, Hàn Yêu Hy -

Lòng anh lại càng đau như cắt, là lỗi do anh, anh đã không nghe cô giải thích mà đã làm như vậy. Anh vùi đầu vào công việc cố nhớ cô nhưng không được càng làm anh lại càng nhớ cô. Lúc ngủ anh còn mơ thấy ánh mắt thê lương của cô nhìn anh ánh mắt ấy thương tâm biết bao

Sáu năm là một khoảng thời gian giúp anh thức tỉnh hơn giúp anh tự chuộc lỗi giúp anh hối hận về những gì đã làm còn giúp anh có một nỗi nhớ da diết không dứt

Anh thở dài mắt luôn nhìn vì sao sáng trên trời

Hết chương 44

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ơi để mình có thêm động lực để viết nhé! ☐☐♥☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Dark Rose

Sáng hôm sau tại toà thành Hàn Yêu Hy đang nhàn nhả ăn sáng sau khi đã nghỉ ngơi cả ngày hôm qua, ăn qua loa cô lau miệng nhấp một chút rượu vang đỏ. Tuy cô biết uống rượu vào buổi sáng sẽ không tốt nhưng vẫn không bỏ được thói quen xấu này

Như thường ngày Mac đứng bên cạnh báo cáo lịch trình cho cô

- Lão đại, buổi sáng không có việc, buổi chiều sẽ có buổi đấu giá tại khách sạn Yumo

- Nhảm chán - Hàn Yêu Hy phun ra hai câu định đứng lên thì Mac lại nói một câu

- Có cả Hàn Đông Quân cùng vợ và con gái mình đi nữa - Mac nhìn cô, anh biết cô luôn chờ đợi mùi cơ để một nhát cho cả gia đình đó đi tông nên mới nói như vậy

Hàn Yêu Hy ngẫm nghĩ một chút miệng lại nhếch lên - Được chuẩn bị một chút, ta sẽ ra trường đua một chút dừng cho người theo -

Cô đi xuống garage lấy chiếc xe ferrari màu đỏ rượu cô thích nhất chạy như bay ra khỏi toà thành

- Uhm ta biết rồi - Hàn Yêu Hy gật đầu đi thẳng lên tầng

Cô vào phòng thả người vào bồn tắm tinh dầu hoa lài, làn nước như hoà tan cơ thể cô rất thoải mái a~

Cửa phòng tắm mở ra, sau cánh cửa là thân thể trắng trẻo được bao bọc trong áo choàng tắm màu đỏ

Thấy chủ nhân ra, Hồ Diệp ra lệnh cho các người hầu mang phụ kiện và y phục đến. Tất cả có 3 bộ đầm rất sang trọng

Bộ thứ nhất là bộ đầm màu đỏ được đặt thiết kế và may riêng cho cô hiệu Chanel, trên cổ được đính các hạt kim cương màu đỏ xen lẫn trắng cổ áo được xếp li bên dưới chân váy được xoè ra như công chúa

Bộ thứ hai là bộ váy màu đen hiệu Gucci, phần trên áo cúp ngực xẻ sâu gần đến bụng, phần dưới được xẻ lên cao gần hết đùi.

Bộ thứ ba là bộ váy màu trắng tinh hiệu Versace, rất đơn giản nhưng toát lên vẻ đẹp thanh tao không kém phần quyến rũ

Cô lựa mãi rốt cuộc cũng lựa bộ váy màu đen, tuy cô rất thích màu đỏ nhưng lâu lâu đổi khẩu vị cũng không tệ

Hồ Diệp giúp cô thay đồ, biết trước cô mặc vào sẽ rất phù hợp nhưng khỏi tránh khiến Hồ Diệp và các người hầu há hốc miệng

Bộ váy màu đen tôn lên nước da trắng như bông bưởi của cô, chiếc váy xẻ rất táo bạo nhưng cô mặc vào người nhìn thấy trong cô vẻ đẹp thoát tục, thuần khiết pha lẫn cả gợi cảm đầy mình của cô.

Cô bỏ mặc những người hầu vẫn nhìn chăm chăm cô này giờ, cô lựa phụ kiện. Cô chọn cho mình bộ dây chuyền màu trắng sang trọng được khảm trên đó hoàn toàn là kim cương, chiếc dây chuyền gọn gàng nằm trên chiếc cổ thon gọn trắng ngần càng làm nó toả sáng

Cô nhìn Hồ Diệp - Được rồi đi thôi -

Hồ Diệp không nói gì đi theo sau lão đại của mình

Chiếc xe Rolls - Royce màu đen bóng của cô hiện ngang đường trước cổng khách sạn Yumo, các phóng viên nhận ra đó là cô lập tức chạy lại bu xung quanh chiếc xe như kiến

Cô ngồi trong xe mắt màu hổ phách nhìn bên ngoài các phóng viên đang xô đẩy nhau chỉ để mong lấy được hình đẹp nhất từ cô. Khẽ nhếch môi thầm nghĩ Sẽ thú vị lắm đây..

Hết chương 46

Mọi người thấy esther viết sao ạ có tệ lắm không. Thả 1 vote và comment cho mình có động lực nha các tình iu ☐ ☐ ☒ ☐

Follow mình để đọc thêm nhiều truyện nha ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Con sẽ #x27; chăm sóc #x27; thật tốt

Do Ham có việc bận trong bang nên chỉ có Mac đi cùng cô, Mac một thân vest đen mắt mang chiếc kính râm mở cửa xe đi ra trước. Nhìn xung quanh một chút rồi cung kính đứng nép sang một bên làm tư thế mời

Các phóng viên thấy cô đang bước xuống càng điên cuồng chụp liên tục, đèn flash nhấp nhoe không ngừng - Clap clap clap -

Cô bước xuống tư thế đẹp hơn bao giờ hết, ánh đèn ập vào người cô đem cô như viên ngọc phát sáng

Cô chỉ mỉm cười nhìn các ống máy chụp, chỉ là một cái nhấc môi thôi đã khiến ai ai trong đám phóng viên cũng chân nhũn hết ra. Thật là mê người ~

Bước đi trên đôi giày cao gót 1 tấc, cô tự tin sải bước trên thảm đỏ đáng người cô nhỏ nhắn nhưng tràn đầy áp lực cho các người xung quanh. Ai mà chẳng biết cô là nữ doanh nhân thành đạt nhất.

Tề Ngao Thần cùng Hàn Uyên Vân đã đến đây từ sớm, ngoài ra còn có Hàn Đông Quân cùng vợ ông Lâm Triệu My cùng đến. Tất cả đều nghe tin Hàn Yêu Hy trở về nên đến xem, nhưng ai cũng đang rất hồi hộp không biết cô có đến không

Một lời hô lên vang ra từ cổng đã đập tan nghi hoặc của mọi người trong đại sảnh rộng lớn

- A Hàn tổng mời vào thật vinh hạnh cho lão già như tôi - Tiếng nói của Tiệp Ôn chủ bữa tiệc vang lên

Mọi người đều hướng mắt về phía cổng chỉ nhìn thấy một người phụ nữ rạng ngời trên người mặc váy đen xẻ táo bạo.

Từ lúc cô vào, cô đã nhìn thấy tất cả bọn họ. Hàn Yêu Hy không nói gì theo ông vào tiệc

- Tiệp tổng khách sáo rồi - Cô lịch thiệp đáp trả lại Tiệp Ôn

- Được rồi được rồi Hàn tổng buổi đầu giá sắp bắt đầu mau vào chỗ ngồi

Ông đưa tay mời cô về hàng ghế đầu tiên

Hàn Yêu Hy không nói gì đi theo hướng ông chỉ, ánh mắt lướt qua bọn họ đang nhìn mình cô cười trong lòng.

Tề Ngạo Thần cảm xúc lẫn lộn vừa vui vừa tức giận vừa buồn vì những gì mình đã gây ra cho cô, anh không biết đối mặt với cô bằng cách nào

Vui vì cô đã đến đây cho anh cơ hội để gặp cô một lần nữa, tức giận vì cô lại mặc quần áo hở hang như vậy chẳng lẽ cô muốn phô ra hết mới chịu sao. Anh đứng tại chỗ hăm hực nhìn cô đang lơ đãng cầm ly rượu vang trên khay phục vụ uống

Riêng Hàn Uyên Vân cô ta cảm thấy ghen ghét lẫn sợ hãi vây quanh mình. Cô ta ghét cô vì cô có địa vị tiền tài lại xinh đẹp như vậy, sợ hãi vì cô ta sợ Hàn Yêu Hy sẽ trở mặt chơi lại cô

Hàn Đông Quân cùng Lâm Triệu My thấy "con gái" bước vào tiệc khuôn mặt cứng lại chỉ biết đứng tại chỗ

Hàn Yêu Hy đang thanh thản vừa uống rượu vừa nhìn bọn họ ánh mắt sắc bén lướt qua từng người, lắc mạnh rượu trong ly. Chút lòng màu đỏ thẫm lập tức xoay vòng vòng trong ly thủy tinh, tôi sẽ cho gia đình mấy người biết mùi vị của mẹ tôi đã từng ném trái qua

Mẹ à, con sẽ "chăm sóc" thật tốt cho bọn họ mẹ yên tâm nhé

Mắt thấy Hàn Uyên Vân đang hùng hổ tiến lại phía mình nụ cười càng đậm hơn.

Hết chương 47

Cho esther 1 vote và comment của mấy tình iu nha, mấy bạn hãy thoải mái góp ý mình nhé ♥ □

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Sợ bản

Cô thông dong ngồi vắt chéo hai chân nhìn Hàn Uyên Vân đang tiến lại càng gần về phía mình, Hàn Uyên Vân đứng trước mặt cô đột ngột vung tay hướng má cô đi đến. Nhưng không được đứng theo ý nguyện, cô ta không chạm đến được má của Hàn Yêu Hy mà là cánh tay của Mac.

- Được rồi Mac - Hàn Yêu Hy nhẹ giọng ra lệnh, thật là buồn nha đã 6 năm rồi mà chị gái mình vẫn còn hung hăng như vậy. Cô nhắm mắt vẫn đỡ được cú tát đó nhưng cô không muốn đụng vào cánh tay đó của cô ta

Mac lập tức lui ra sau, cô vẫn không đứng lên chỉ ngồi đó như người đang xem hề diễn kịch

- Chị gái lâu rồi không gặp vẫn còn hung tợn quá nhỉ - Cô nhìn Hàn Uyên Vân mỉm cười nhưng không ai biết nụ cười này là gì

- Hàn Yêu Hy rút cuộc cô về đây để làm gì hả đồ đàn bà chết tiệt - Hàn Uyên Vân hét xối xả vào mặt cô

- Chắc chắc phụ nữ là phải từ tốn không nên dữ dằn như vậy đâu chị à, chị xem nếu làm quá sẽ bị người đàn ông chán ghét đó - Vừa nói vừa nhìn Tề Ngạo Thần từ đằng sau đang tiến đến

- Hàn Yêu Hy tôi sẽ giết cô - Cô ta như điên lao đến định nắm tóc Hàn Yêu Hy nhưng Mac đã nhanh chóng đẩy cô ta ra vừa vịn rơi vào lòng Tề Ngạo Thần

- Cô làm gì ở đây vậy hả - Anh ghét bỏ nhìn Hàn Uyên Vân trong ngực mình

Không đợi cô ta trả lời anh chuyển tầm mắt sang Hàn Yêu Hy đang khoanh tay trước ngực

- Yêu Hy, em có sao không - Giọng anh bỗng nhiên trầm ấm ôn nhu lắng đọng vào ngực cô. Nhưng cô không biết nó đang từ từ khảm sâu vào trong ngực cô như ngọn lửa nhỏ đốt lấy mảng băng lớn.

- Tề tiên sinh tôi yêu cầu anh giữ người phụ nữ của anh cho cẩn thận tôi đây không ngại " dạy dỗ " lại cho anh nhưng tiếc là Tôi, Sợ, Bắn - Cô nhấn mạnh từng chữ từng chữ

Tề tiên sinh, Tề tiên sinh sao nghe cô nói như vậy lòng anh lại càng nặng trĩu anh không quan tâm về sau chỉ quan tâm ba từ nhỏ nhưng sức công phá lại lớn đến thế

Hàn Uyên Vân nghe cô nói như vậy xông lên như dã thú gào lên - Cái gì Hàn Yêu Hy cô nói lại cho tôi ai bắn cô nói lại cho tôi -

Tề Ngạo Thần nhú mày nhìn cô ta la hét - Cô có im đi không -

Nghe Tề Ngạo Thần nói vậy cô ta im lìm nước mắt rơi trên khuôn mặt trắng cả ký phần

Hàn Yêu Hy lẳng lặng ngồi xem hài, chỉ mới bắt đầu mà đã như vậy ha~ tôi sẽ cho cô chết dần chết mòn như cái cách ngày xưa cô làm với tôi vậy

Tề Ngạo Thần bỏ mặc Hàn Uyên Vân đi lại chỗ ngồi của mình bắt đầu xem buổi đấu giá, chỗ ngồi của anh là cạnh cô anh lại càng thêm bứt rứt

Tầm mắt không kiềm được lưu chuyển qua cô

Em không thể nào tha thứ cho anh sao Yêu Hy... Anh nhớ em nhớ đến mệt rồi

Hết chương 48

Các tình iu thấy ngược nam chính như vậy là đủ chưa ạ hay thêm hãy comment cho mình biết nhé. Thả cho esther 1 vote nhaa ☐☐☒☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Buổi đấu giá - Một cú lừa ngoạn mục

Tiếng người dẫn chương trình vang lên trong khán phòng rộng lớn

- Chào mừng các vị quan khách đã dành chút thời gian đến coi buổi đấu giá này, tất cả tiền đều sẽ quy chuyển thành từ thiện

Từ này đến giờ Tề Ngạo Thần đều nhìn cô đắm chìm trong những suy nghĩ

Cô xoay qua nhìn hắn, ánh mắt hắn vẫn như vậy xanh lục đẹp đẽ nhưng trong đó có cả sự thương tâm đau lòng không tả nổi, anh không biết cô đã nhìn mình đến khi anh nhận ra cô đã trở lại phong thái bình thường

- Đầu tiên là bình gốm từ thời Y, được cất giữ kĩ càng hoa văn tinh xảo, màu sắc ôn hoà. Giá khởi điểm 50 vạn - Một người đàn ông cầm chiếc bình đi lên sân khấu vừa giới thiệu

Mọi người đổ xô ra giá

100 vạn

300 vạn

500 vạn

800 vạn, một người bá tước Châu âu ra giá cả hội trường đều im lặng

- 800 vạn lần thứ nhất, 800 vạn lần thứ hai, 800 vạn lần thứ ba. Chiếc bình gốm thuộc về bá tước Châu âu, xin chúc mừng - Chỉ thấy người được gọi là bá tước Châu Âu đứng lên nhẹ cười đưa tay chào

Chiếc bình gốm được trao tận tay cho người đó, tiếp theo là bộ trang sức " Thiên Sứ Chi Dực " do nhà thiết kế Pháp_Goty làm ra. Bộ trang sức rất đơn giản chỉ có một hạt kim cương ở giữa nhưng được làm rất tỉ mỉ tinh xảo từng chi tiết.

Các tiểu thư và phu nhân ở đây bắt đầu rục rịch nắm cánh tay chồng mình bắt đầu nũng nịu trong đó còn có cả Lâm Triệu My

Goty cúi đầu chào bắt đầu giới thiệu

- Đây là tác phẩm mới nhất trong bộ sưu tập mới nhất của tôi, có tên là Thiên Sứ Chi Dực hôm nay tôi muốn gửi đến buổi đấu giá hôm nay. Giá khởi điểm là 50 vạn -

Người ra giá đầu tiên là Lâm Triệu My - 100 vạn - Bà ta ngược mặt ánh mắt khiêu khích nhìn các người khác. Chiếc dây chuyền phải là của bà ta

Những phu nhân khác cũng bắt đầu ra giá

200 vạn

280 vạn

- 400 vạn - Lâm Triệu My giờ mắt thách thức

Hàn Yêu Hy lúc này ngẩng đầu lên nhìn khẽ cười trong lòng nhìn Lâm Triệu My - 500 vạn -

Mọi người đều hướng mắt về nhìn người mới ra giá ai ai cũng khiếp sợ, kể cả Tề Ngạo Thần cô ấy thích bộ trang sức đó

Lâm Triệu My thấy Hàn Yêu Hy muốn tranh giành với mình liền quyết tâm giành cho bằng được với tài sản của Hàn Đông Quân không gì là không thể

- 550 vạn - Lâm Triệu My nhìn về hướng Hàn Yêu Hy đang ngồi

- 700 vạn - Hàn Yêu Hy ngày càng tăng giá khiến cho Lâm Triệu My cắn răng

- 900 vạn - Hàn Đông Quân tròn mắt hoảng hốt nhìn Lâm Triệu My dùng 900 vạn để mua một bộ trang sức

- Tôi sẽ nhường lại cho Hàn phu nhân đây - Cô cười cười nói vang lên

Lâm Triệu My, Hàn Đông Quân, Hàn Uyên Vân và Tề Ngạo Thần ai cũng kinh ngạc nhìn cô đang ung dung mỉm cười

- 900 vạn lần thứ nhất, 900 vạn lần thứ hai, 900 vạn lần thứ ba. Thành giao mời lên nhận vật phẩm - Lâm Triệu My khuôn mặt cứng lại miễn cưỡng từng bước lên nhận bộ trang sức

Hàn Yêu Hy ở bên dưới không kiêng nể cười khanh khách lên làm ai cũng nhìn Lâm Triệu My xì xào xì xầm

Thật là ngu ngốc bị dẫn vào lưới bẫy của cô dùng đến tận 900 vạn mua một bộ trang sức

Hàn Đông Quân đau khổ nhìn Lâm Triệu My cầm chiếc hộp nhưng đi xuống

Lúc này Tiệp Ôn đang đứng trên sân khấu chỉnh micro chuẩn bị phát biểu

- Cảm ơn mọi người đã đến đây tham dự buổi đấu giá này, buổi đấu giá đã diễn ra thành công tôi sẽ đem tất cả quyền góp vào cô nhi viện. Xin mời Hàn tổng lên phát biểu một chút ý kiến của mình - Tiệp Ôn nhìn cô

Tề Ngạo Thần nhìn cô đứng lên, hình bóng nhỏ bé như in sâu vào mắt anh

Cô đứng dậy làm cho ai cũng dán mắt lên cô, cô thật sự rất xinh đẹp và mê hoặc

- Cảm ơn Tiệp tổng đã mời tôi, tôi muốn quyên góp 1 triệu đô la Mỹ vào tiền gửi đến các cô nhi viện để giúp cho các em nhỏ bị cha mẹ bỏ rơi - Cô đứng trên bục đồng đặc tuyên bố

Lời nói của cô lại một lần nữa làm cho Tề Ngạo Thần nhớ đến đứa con mà hắn đã tự tay giết chết. Là chính hắn, hắn là người cha độc ác giết con mình trước khi nó được sinh ra đời

Hàn Yêu Hy nhìn Tề Ngạo Thần đang chống tay lên mặt, mày nhíu lại thì cười. Biết hối hận rồi à những gì anh gây ra cho tôi..

Hết chương 49

Thả cho esther 1 vote và comment cho mình có động lực viết nha các tình iu ☐☐☒☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Thuốc an thần

Sau màn đấu giá gay gắt ai ai cũng vui vẻ chỉ có Hàn Đông Quân đang tức giận muốn đỏ mặt, Lâm Triệu My thì đứng chôn chân tại chỗ chiu trăn.

Hàn Yêu Hy cảm thấy hơi mệt nên chuẩn bị cùng Mac ra về, Tề Ngạo Thần thấy cô sắp đi ra xe cũng nhanh chóng chạy lại nắm cổ tay của cô

- Yêu Hy anh có chuyện muốn nói với em - Giọng Tề Ngạo Thần dịu dàng chưa bao giờ thấy kể cả Hàn Uyên Vân cũng chưa bao giờ nghe được giọng nói này

Cô xoay lại nhìn anh, giây phút nhìn rõ mặt cô dưới ánh đèn mờ của đường phố anh như chết lặng. Cô bây giờ ngày càng đẹp, vẻ đẹp tinh xảo không mất vẻ thuần khiết của cô ngày xưa

Anh buông tay cô ra - Yêu Hy, có thể nào nói chuyện với anh một chút không -

- Xin lỗi thất lễ rồi bây giờ tôi hơi mệt không tiếp chuyện được. Anh có thể nói chuyện với thuộc hạ của tôi - Dứt lời không cho Tề Ngạo Thần nói gì không ngỏảnh đầu - Mac cho cuộc hẹn của Tề tiên sinh vào lịch -

Cô xoay người bước lên xe để lại Mac và Tề Ngao Thần. Mac cung kính

- Tiền sinh, ngày mai anh hãy đến toà thành chủ nhân sẽ rảnh vào ngày mai - Nói rồi Mac cúi chào đi lên xe, Mac rất muốn chủ nhân và người kia có thể nói chuyện rõ với nhau nên mới sắp xếp như vậy

Chiếc xe Rolls - Royce đen bóng chuyển động như xé toạt màn đêm, bỏ lại Tề Ngạo Thần vẫn còn đứng bất động ở đó. Anh cười nhạt cô ghét anh đến mức không muốn nói chuyện với anh dù chỉ một phút. Lặng lẽ đi đến chiếc xe lamborghini đánh xe rồi đi

Anh đi đến quán bar uống vài li rượu, từ lúc cô đi anh ngộ nhận ra anh không có hứng với bất kì một cô gái nào cả kể cả Hàn Uyên Vân. Mùi nước hoa của cô ta làm cho anh cảm thấy rất buồn nôn, lúc ấy anh rất rất nhớ mùi hương hoa lài trên người cô. Nhớ tất cả thuộc về cô, chỉ mong con say sẽ mang nỗi nhớ đã khắc sâu trong tâm trí của anh. Say đi say rồi sẽ không nhớ nữa

- Hàn Gia -

Hàn Uyên Vân hăm hực ngồi trong phòng khách vừa la toáng lên

- Me cô ta về rồi chúng ta phải làm sao đây

Lâm Triều My cũng không khác gì cô ta, vừa rồi bị cô ta lừa một vố đau như vậy thật là mất mặt, Lâm Triều My đau đầu nhìn con gái mình

- Con có thôi ngay đi không ồn ào chết đi được

- Mẹ bây giờ con phải làm sao đây huhuhuhu

- Con hãy thuyết phục Tề Ngao Thần kết hôn với con nhanh lên đi còn cô ta đừng quan tâm

Cô ta ngồi khóc ỉ ôi mãi

Hàn Yêu Hy lúc này đã về đến toà thành, cảm thấy hơi đau đầu cô đi tắm rửa mở lọ thuốc uống một viên thuốc an thần. Chống tay lên trán từ lúc mất đi bé con sinh linh bé bỏng đó cô bắt đầu mất ngủ nhiều đêm, cảm cuốn lịch bên cạnh tủ đầu giường lên nhìn vào dấu gạch màu đỏ chói trên đó khuôn mặt cô trở nên đau thương. Dần dần thuốc ngấm vào cơ thể, cô sụp mí mắt chìm vào giấc ngủ sâu

Hết chương 50

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ngày này sáu năm trước

Cảm thấy mấy ngày nay có ý tưởng ghê nên đăng liên tục cho các tình iu đọc hehe ♡☐

Sáng sớm ngày hôm sau ánh nắng ban mai làm toà thành màu đỏ rạng rỡ dưới mặt trời nhẹ vào buổi sáng, đồng hồ Châu Âu được cách điệu tỉ mỉ bằng gỗ đính trên tường điểm đúng 6h sáng

Hàn Yêu Hy hôm nay ăn mặc cực kỳ đơn giản và khác lạ, cô mặc chiếc áo sơ mi cùng quần jeans bó dài. Mái tóc màu nâu được buộc lên gọn gàng lộ ra chiếc cổ trắng ngần, cả khuôn mặt của cô đều được tẩy trang chỉ bôi một chút son dưỡng nhẹ. Nhìn cô lúc này không còn đáng vẻ sắc xảo lạnh lùng như ngày trước nữa, cô chỉ là một cô gái thuần khiết nhưng đáng tiếc đôi mắt của cô không giống như vậy. Đôi mắt u buồn là vực sâu không thấy đáy

Cô đi xuống garage, lấy chiếc xe màu đỏ rượu của cô. Lên xe chạy ra khỏi garage, các người canh cổng thấy chiếc xe chạy ra liền lật đặt mở cổng, ai cũng biết đó là chủ nhân của bọn họ

Chạy trên đường cô ghé ngang mua một bó hoa hướng dương, cùng vài nén hương, rồi lên xe phóng điên cuồng trên đường cao tốc. Không lâu sau hai bên đường không còn là toà nhà hay cao ốc nữa

Chỉ vòn vẹn là hai đồng cỏ xanh ngát, cô tắt máy ngồi trên xe một lúc rồi mở cửa bước xuống. Mùi của cây cỏ ập vào khoang mũi cô, cô đứng đó hít thật sâu rồi tay rút túi quần tay cầm bó hướng dương đi vào một bãi đất bỏ hoang.

Đi vào sâu bên trong, cô dừng lại trước một bia mộ nhỏ được khắc tên Hàn Thiên Mặc nét chữ ngay ngắn, dứt khoát.

Cô ngồi xõm xuống cầm bó hướng dương để bên cạnh bia, đốt vài nén hương cầm lên cắm vào lưu hương.

Lấy trong túi xách gói khăn giấy, lau nhẹ lên cái tên đó. Con trai ở bên dưới có lạnh không, mẹ xin lỗi mẹ không làm gì được cho con. Con hãy mạnh mẽ và sống hạnh phúc nhé, mẹ luôn ghi nhớ con vào lòng con trai của mẹ.

Đã 6 năm trôi qua bây giờ mẹ mới trở về để thăm con, mẹ tệ quá nhỉ bỏ con lâu như vậy.

Cô không thể nào rơi nước mắt được nữa chỉ là trong lòng đã đượm một bầu trời âm ảm. Cô đã từng đau, đau lắm đau đến nỗi nghệt thờ đau đến tê tâm liệt phế đau cả trong lẫn ngoài. Những cơn đau qua đi để lại vết sẹo thật nhiều và dài chúng chồng chất lên nhau. Vậy ai sẽ làm thuốc bôi cho những vết sẹo phai mờ đây

Ngồi trước mộ cô ánh mắt đau thương nhìn vào tấm bia trước mặt, lão Thiên như thấu được nỗi lòng của cô mây đen ùn ùn kéo đến che lấp cả một khoảng trời

Những hạt mưa nặng hạt rơi trên tấm lưng mỏng manh của cô, Hàn Yêu Hy tay ôm hai chân mắt vẫn nhìn vào tấm bia trước mặt, không chớp mắt. Con mưa chấm dứt cô như sự tĩnh lặng xoay người dứt khoát rồi đi cô không dám nhìn nữa. Đã mấy năm tung hoành trong hắc bạch đạo cô không sợ gì nhưng hôm nay lại như vậy thật đáng cười mỉa.

Cô chạy xe đi về toà thành trong tâm trạng đến cô còn chẳng hiểu được

Hết chương 51

Thả cho esther 1 vote và comment nha mọi người để cho mình có động lực viết tiếp ạ ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Muốn chuộc lỗi sao

Mình xin tặng chap này cho các bạn

user91127859 anhn2188 ancoal24 Fuyuki1991 Cảm ơn các bạn luôn vote cho mình nhé ☒ ☐

- Tề Thị -

Tần Phó đang đứng trước mặt Tề Ngao Thần tay cầm sổ tay ghi chú những gì hắn dặn

- Huỷ bỏ hết tất cả lịch hẹn chiều nay

Tần Phó đờ người ra - Chủ tịch kể cả họp hội đồng luôn sao - Tần Phó thắc mắc chủ tịch luôn luôn là 1 kẻ cuồng công việc nhưng sao hôm nay lại như vậy

- Uhm - Tề Ngao Thần đứng lên cầm áo vest thông thạo mặc vào động tác có chút vội vã

Hắn ra khỏi công ty đi đến địa chỉ toà thành của cô mà Mac đã cho, đáng lẽ ra từ sáng anh đã đi nhưng sợ cô bận việc hay chưa ngủ dậy nên anh quyết định buổi chiều mới đến. Nghĩ đến cô anh lại cảm thấy lòng mình hạnh phúc.

" Két " Chiếc xe đồ rượu trắng gấp một phát, Hàn Yêu Hy cả người ướt sũng đi vào phòng khách

Cùng lúc Mac, Hồ Diệp, quản gia và các người hầu đi ra thấy cô đều sùng sốt

- Chủ nhân người làm sao vậy tại sao lại ướt như thế này - Hồ Diệp chạy đi lấy khăn trùm cả người Hàn Yêu Hy vào trong khăn lông ấm áp
- Được rồi ta không sao, ta ở trong thư phòng đừng làm phiền - Hàn Yêu Hy lau qua loa rồi đưa chiếc khăn vào tay Hồ Diệp sai bước lên lầu
- Chủ nhân người có muốn ăn chút gì đó không từ hôm qua đến giờ người chưa ăn gì - Hồ Diệp nhìn cô đang từng bước đi lên cầu thang
- Không đói - Vứt lại hai câu cô bỏ lên lầu đóng chặt cửa, đi đến ghế ngồi xuống ngả người ra sau tay xoa hai thái dương đang đau kịch liệt. Ngồi dậy lấy một vài tài liệu ra xem xét đã bỏ bê 2 ngày xem ra rất nhiều. Nhìn xấp tài liệu trước mặt cao như núi thì đầu cô lại đau như bị bổ ra. Đứng lên đi tìm một chút rượu uống, cô lựa chai rượu 1976, đổ vào ly thủy tinh một tay nâng ly rượu để ngay miệng uống một hơi hết cạn ly rượu đầy

Tề Ngạo Thần đã đến trước cổng cao lớn được canh giữ nghiêm ngặt của toà thành, hắn cảm thấy rất bình thường. Cô ấy có cả tập đoàn Hy thị như thế toà thành này đáng gì

Đang suy nghĩ, một người cả thân màu đen đi lại gõ vào kính xe " Cốc cốc "

- Tiên sinh, tôi có thể giúp gì cho anh
- Tôi muốn gặp chủ nhân của toà thành là Hàn Yêu Hy.
- Vâng cho hỏi anh là ai có hẹn trước không

Mặt anh không tức giận rất bình thường đáp lại

- Có hẹn trước, Tề Ngạo Thần

Từ trước đến giờ là người khác đợi anh không bao giờ anh đợi người khác. Nhưng cô là ngoại lệ chắc chắn sau này cô sẽ là ngoại lệ nhiều nhất của hắn

Người đàn ông đó vâng vâng dạ dạ rồi đi liên hệ với Mac

Nghe đến Tề Ngạo Thần đã đến trước cổng, Mac chỉ cười nhẹ lạnh giọng ra lệnh - Cho vào -

Cánh cổng từ từ mở ra, anh đánh xe đi chậm chậm vào toà thành. Càng đi anh càng ngạc nhiên với khung cảnh quanh đây chỉ toàn là màu đỏ rượu và trắng. Đi đến cửa chính toà thành hắn bắt gặp Mac đang đứng trước cửa liền đi lại

- Tề tiên sinh chào anh
- Uhm chủ nhân của anh đâu rồi
- Chủ nhân đang làm việc mời anh ngồi ghế tôi sẽ đi gọi chủ nhân

Tề Ngạo Thần ngồi xuống ghế sofa bằng lông sói nhìn xung quanh, tại sao cô lại lựa màu tối như vậy chứ còn nữa trên tường chỉ toàn súng và đầu động vật nhìn vào thật ghê rợn

Hàn Yêu Hy buông bút xuống thở dài, những tập tài liệu cuối cùng cũng được cô xử lý xong. Tiếng gõ cửa vang lên là tiếng của Mac

- Lão đại có Tề tiên sinh muốn gặp

Tề Ngạo Thần sao, không ngờ anh lại tưởng lời cô nói thật hôm nay còn đến tận cửa để làm gì chuộc lỗi sao

Hết chương 52

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Chờ em

Hàn Yêu Hy chỉ đáp lại bằng giọng mũi nhẹ rồi chống tay đứng dậy, mở cửa đi ra khỏi thư phòng

Cô đi vào phòng ngủ của mình thong thả từng bước tắm rửa thay đồ, đến gấp sao từ từ mà chờ đi. Cô thay bộ đồ lúc này còn một chút nước mưa ra

Mái tóc ướt sũng trên người là áo choàng tắm, cô ngồi xuống lấy máy sấy tóc động tác rất từ từ không có chút gì là vội vã. Hàn Yêu Hy muốn xem anh có kiên nhẫn bao nhiêu

Tề Ngạo Thần đã ngồi đợi đã 1 tiếng trôi qua, anh vẫn kiên nhẫn bình tĩnh ngồi đợi. Tách cà phê từ nóng đã nguội lạnh, các người hầu đều bị lãnh khí uy nghiêm này của anh dọa mồ hôi ướt lưng. Chủ nhân người đầu rồi, chỉ có Hàn Yêu Hy mới miễn dịch người đàn ông sát khí ngang ngửa cô này.

Trên cầu thang cẩm thạch đẹp mắt, cô bước xuống với một bộ váy xê tà làm lộ ra chiếc đùi trắng không tì vết, cô đưa mắt nhìn anh đang ngồi trên ghế chờ đợi - Con gió nào khiến Tề tiên sinh đây phải đến tận nhà tôi vậy

Tề Ngạo Thần nhìn cô mắt sáng lên, đợi chờ không là gì với anh 6 năm anh còn đợi được khoản này thì có đáng gì. Anh chỉ canh cánh trong lòng cô có xuống để gặp anh không, anh vui mừng vì cô chịu gặp anh rất vui là đằng khác

- Yêu Hy anh chờ em này giờ anh muốn nói chuyện với em

Hàn Yêu Hy đi lại gần hần, càng gần tim Tề Ngạo Thần càng đập nhanh như muốn bỏ ra ngoài. Cô ngồi xuống sofa đối diện anh, đôi mắt đắm chiều nhìn anh

- Nói đi có chuyện gì - Cô lạnh nhạt

- Yêu Hy anh biết anh đã làm tổn thương em rất nhiều, anh không mong em tha thứ anh mong em đừng lạnh nhạt xa cách với anh như vậy. Anh biết hai từ xin lỗi không đủ với những gì anh đã làm ra, anh sẽ bù đắp lại cho em Yêu Hy từ lúc em đi anh nhận ra rằng anh yêu em rất nhiều - Tề Ngạo Thần cúi đầu giọng trầm bây giờ đã trở nên nghẹn ngào

Hàn Yêu Hy có chút lảng động, anh đã làm gì với cô mà bây giờ lại nói xin lỗi và bù đắp cho cô. Như vậy có lấy lại được đứa con của cô không thật buồn cười mà

- Hay nhĩ anh nói như giỡn chơi vậy, đâm tôi một nhát sâu rồi nói xin lỗi sẽ bù đắp lại cho tôi - Cô cười khinh khinh nhìn người đàn ông trước mặt

- Yêu Hy anh đã biết anh rất tàn ác khi lấy đi đứa con nhưng lúc đó anh bị Hàn Uyên Vân lừa gạt anh quay lại tìm em nhưng em đã đi rồi. Từ đó anh ân hận mình tự dẫn vật chính bản thân, 6 năm rồi Yêu Hy anh biết anh không xứng nhưng hãy để anh bù đắp cho em - Tề Ngạo Thần lúc nào cũng mạnh mẽ mà bây giờ nghĩ đến đứa con chính tay anh giết vảnh mắt đỏ hồng

- Tùy anh - Hàn Yêu Hy đứng lên bỏ mặc anh ngồi ở đó

Tề Ngạo Thần nhìn theo hướng cô đi lòng chua xót, hai từ đó của cô là chấp nhận anh hay vẫn là từ chối anh đây. Anh cười một cái thật thê lương đứng lên đi ra ngoài xe

Chiếc xe lamborghini chậm chậm đi ra khỏi cổng toà thành, lúc này trên lầu Hàn Yêu Hy nhìn theo bóng xe. Tay giũa trên trái tim, chỗ này hận anh rất nhiều nhưng vẫn còn yêu anh rất nhiều. Nhưng lí trí không cho cô tha thứ cho anh, không cho cô buông thả.

Hết chương 54

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Lời mời

Mac đi vào phòng cô nhìn chủ nhân thần thờ bên cửa sổ anh cũng buồn cho lão đại. Lão đại đã trải qua bao nhiêu gian khổ mới rèn luyện ra trái tim sắt đá như vậy, gạt bỏ suy nghĩ anh tiến lại - Lão đại Hàn Đông Quân hẹn gặp lão đại muốn nói chuyện tại Hàn Gia

Đôi mắt Hàn Yêu Hy vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ, nhắc đến cái gia đình đó cô lại nhớ đến hình ảnh mẹ của cô bị chính tay Hàn Đông Quân và Lâm Triệu My đoạt đi hơi thở cuối cùng, những năm tháng sau khi mẹ ra đi cô như một người hầu còn tệ hơn cả người hầu. Còn con gái của bọn họ lại đoạt đi đứa con của cô, thật trớ trêu. Ha~

Chương 56: Cuộc gặp gỡ tại Hàn Gia

Bên toà thành Hàn Yêu Hy đang thảnh thơi ngồi trong hoa viên ngắm nhìn những bông hoa hồng xinh đẹp, dường như đã quên bèn đi mình có lời mời bên Hàn Gia

Mac thấy chủ nhân cứ như vậy đằng sau lưng nói - Chủ nhân người không định đi sang Hàn Gia sao đã qua 1 tiếng đồng hồ

Cô cười thật sâu mang theo hàm ý to lớn - Đứng rồi phải về nhà chứ để chào hỏi trước, - Ngưng một chút Hàn Yêu Hy vẫn vắt chân ngắm sao giọng lạnh đi - Đã liên hệ với con trai nhà họ Du chưa

- Đã liên hệ thưa chủ nhân bên kia đang rất nôn nao để nhận lại đứa cháu của họ nhưng các thuộc hạ đã dàn xếp ổn thoả

- Uhm đừng bứt dây động rừng cứ nghe theo ta

Bây giờ đã là 1 tiếng trôi qua, trong phòng khách không khí như ngưng đọng vẫn chưa ai thấy bóng dáng Hàn Yêu Hy

Hàn Uyên Vân tức giận - Ba à chắc cô ta không đến đâu mình nói chuyện thôi

Hàn Đông Quân cùng Tề Ngạo Thần đồng thanh lên tiếng - Không được -

Cô ta hoảng hốt - Tại sao đã một tiếng đồng hồ trôi qua rồi

Dứt câu từ cổng truyền đến tiếng thắng xe bên nhón mọi người đều hướng mắt ra cửa chỉ thấy từ trên chiếc caddilac màu trắng bóng là một người phụ nữ toàn thân toàn đồ của hiệu Versace đi xuống

Hàn Yêu Hy diện đầm hai dây cúp ngực đuôi cá ôm sát cơ thể làm lộ ra những đường cong cuốn hút của cô. Màu xanh lam càng là lợi thế cho làn da cô toả sáng dưới màn đêm. Nhìn cẩn biệt thực trước mặt bao nhiêu kí ức lại hiện diện trong đầu cô, hình ảnh ngày nào cũng phải lao lực dọn dẹp hết các góc ngách, hình ảnh cô lùi thui khóc một mình..

Cô đi vào trong phòng khách sau lưng là Hồ Diệp và Mac, lướt mắt qua toàn bộ người đang ngồi cô thích thú nhìn thấy Hàn Uyên Vân đang nhìn cô chăm chăm như muốn dùng ánh mắt ăn tươi nuốt sống cô. Đối ngược với Hàn Uyên Vân, Tề Ngạo Thần nhìn thấy cô ánh mắt hoán đổi dịu dàng đầy tình yêu

Hàn Đông Quân thấy cô đứng ở đó đi lại kéo tay - Hy Hy con à con đến rồi sao

Hy Hy? Thật đáng kinh ngạc nha ngày xưa chỉ gọi cô là Hàn Yêu Hy bây giờ lại thân mật đến vậy à

- Xin lỗi Hàn tiên sinh đây tôi nghĩ chúng ta không thân thiết đến như vậy - Hàn Yêu Hy nhìn ông cười nhạt

Khuôn mặt giả tạo đang tươi cười của Hàn Đông Quân hoá đá, không biết nói gì vào thời khắc này

- Không sao không sao vào đi - Ông vỗ vỗ tay cô cười rạn rờ. Hàn Yêu Hy chán ghét nhìn xuống bàn tay đang vỗ vỗ tay cô. Ông buông tay Mac từ lúc nào sau lưng cô đi lên cầm khăn tay lau cả bàn tay cô.

Ngồi xuống ghế thú vị nhìn người ngồi cạnh Hàn Đông Quân

Lâm Triệu My nhìn cô lại nhớ đến 900 vạn đã hi sinh oan uổng của bà ta, lòng nghĩ vậy nhưng cũng phải giương miệng miêng cường cười - Chào con Yêu Hy -

Tề Ngạo Thần dựa người vào sau đôi mắt vẫn luôn dán vào người cô, thu hết tất cả hành động của cô. Hôm nay cô thật khác lạ

Hàn Uyên Vân không ngăn ngại lên tiếng - Làm ơn đừng đem bộ mặt giả tạo đó ra

Hàn Yêu Hy lúc này mới liếc sang bên phía Hàn Uyên Vân nhưng không phải cô ta mà là Tề Ngạo Thần. Cô muốn đùa chết cô ta, nheo mắt nhìn Tề Ngạo Thần đang cúi đầu uống trà

- Tề tiên sinh lại gặp nhau rồi tôi nên gọi là anh rể hay là chồng trước nhỉ

Hàn Yêu Hy dứt câu tất cả đều trở mắt nhìn cô, Tề Ngạo Thần nghe được câu nói đó tí nữa là đem trà phun ra hết, cổ nuốt vào trong.

Hàn Uyên Vân tức giận đến đỏ mặt nhìn Hàn Yêu Hy đang ung dung nói tiếp giọng pha lẫn nửa đùa nửa thật

- Thật nhanh nha mới đó là chồng của tôi bây giờ lại là chồng của chị tôi số phận trên người thật. Em nói đúng không anh rể

Lời nói của cô như cây dao găm thật sâu vào trái tim của anh, phải thôi anh đáng bị như vậy. Nỗi đau này không bằng một góc cô từng chịu đựng, chỉ mong những lời nói này làm cô có thể bớt đi một chút trong cô..

Hết chương 56

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐☐♥☐

Cảm ơn các bạn nha ☺☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Ba ruột của con,Du Hào

Đêm không trăng không sao, bên ngoài không khí thoáng đoảng nhưng bên trong Hàn gia lúc này thật khó thở. Mọi người đều im lặng, Tề Kiều Y từ trong chạy ra tay cầm một con búp bê xinh đẹp,Hàn Uyên Vân nhìn thấy con gái lập tức đi lại ôm con vào lòng ngược mặt kiều ngạo nhìn Hàn Yêu Hy

Một nụ cười rất nhiều tâm trạng, chính cô bé ấy là người đã đánh đổi với con cô.Nhưng thật đáng tiếc hán ta lại ngu như vậy giết con của chính mình mà nuôi con của người khác, trong lòng cô cười lạnh

Hàn Yêu Hy ổn định lại cười rức rở với cô bé - Cô bé con tên gì nào

Hàn Uyên Vân thả tay cho Tề Kiều Y lại chơi với Hàn Yêu Hy cô ta sẽ chà đạp nghiền nát con đau của cô.Tề Kiều Y đi lại bên Hàn Yêu Hy hai má chúm chím - Con tên là Kiều Y họ Tề

Tề Ngao Thần lúc này nhìn cô thần kinh căng thẳng như dây đàn, chắc cô đã biết đó là đứa con đã trao đổi con của cô.Trong lòng hán càng nhiều dằn vặt

- Họ Tề sao? Đáng lẽ phải là họ Du chứ nhỉ. Phải không chị? - Vừa nói vừa nhìn thẳng vào đôi mắt của cô ta

Tất cả mọi người đều sững sốt Lâm Triệu My cùng Hàn Uyên Vân đồng thanh lớn tiếng - Cô nói bậy cái gì vậy

Tề Ngao Thần lúc này cũng bán tin bán nghi không biết lời cô nói có ý gì

Mac để tay lên tai nghe chăm chú nghe thuộc hạ báo cáo. Ghé sát tai Hàn Yêu Hy nói - Lão đại Du Hào cùng gia đình hán ta đã đến cổng Hàn Gia

Hàn Yêu Hy không nói gì quay sang nhìn bốn người cùng cô bé trong lòng mình - Vậy sao nhưng có người lại nhận là ba cô bé đấy

Đúng như ý cô, Du Hào cùng Du Nhân đi vào.Phòng khách trong tích tắc lại càng ngột thở

Du Hào nhìn Hàn Uyên Vân đôi mắt hán lên tia máu - Hàn Uyên Vân con của tôi đâu

Hàn Uyên Vân thấy Du Hào cùng người nhà hán ta vào mặt không còn một chút máu tái nhợt lại.Lâm Triệu My cũng không kém không biết nói gì chỉ cúi gằm mặt

Du Nhân nhìn thấy Hàn Yêu Hy thì cúi chào - Hàn tổng

- Chào ông Du Nhân đây là cháu gái của ông đã thất lạc " nhiều năm " a - Cô vừa đẩy Tề Kiều Y ra vừa nhấn mạnh hai chữ nhiều năm

Nhưng Tề Kiều Y lại đứng sững lại nhìn sang Tề Ngao Thần đang hoảng hồn - Ba ời con là con của ba mà

Hàn Yêu Hy thấy vậy nắm vai cô bé xoay hướng Du Hào đang đứng - Cô bé à đây mới là ba ruột của con Du Hào

Đôi mắt xanh lục của hán bây giờ đã tròn tròn đang cố tiêu hoá sự tình lúc này. Thật khó chấp nhận nhìn thấy hoàn cảnh lúc này không chút gì là đùa giỡn xoay sang phía Hàn Uyên Vân đang ngồi mím môi. Cúi thất lưng nắm cánh tay cô ta găm lên - Hàn Uyên Vân cô nói cho tôi có phải là thật không

Hàn Uyên Vân liếc mạng lác đầu - Thần anh phải tin em không phải cô ta cô ta nguỵ biện để chia cách anh và em

Thấy Hàn Uyên Vân chỉ vào mình cô chỉ nhẹ cười đến lúc này mà không chịu nhận nữa thì đừng có mà trách. Hàn Yêu Hy lạnh giọng - Mac

- Vâng, Du thiếu gia Tề tiên sinh đây là kết quả DNA của Du thiếu và cô bé này đây - Mac cung kính đưa ra xấp giấy cho hai người

Tề Ngao Thần tay có chút run rẩy cầm xấp tài liệu, phía trên là chữ y học rắc rối anh lướt nhanh xuống kết quả bên dưới

Hai mẫu nghiệm có quan hệ huyết thống: Cha - Con

Hàng chữ đập vào mắt anh như sấm chớp giữa trời quang

Hết chương 57

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐☐☒☐

Vẫn là câu hỏi cũ các bạn muốn nữ chính về với nam chính hay nam phụ ạ????

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Yêu Hy đột nhiên anh rất nhớ em..

Lúc này hấn không biết làm gì chỉ có một cổ tức giận kéo đến chiếm hết tâm trí, đôi mắt anh bây giờ được nhuộm đỏ tia tơ máu. Xoay người qua cảm những tờ giấy trắng vút thẳng vào mặt Hàn Uyên Vân - Cô nhìn xem đây là cái thứ gì đồ đàn bà để tiện

Hàn Uyên Vân hai má chảy nước mắt rùng rùng nắm lấy tay đang nổi đầy gân xanh của hấn điên cuồng lắc đầu

- Không phải Thần không phải đó là giả đó không phải thật nó là con anh mà

Hàn Yêu Hy một bên khoanh tay nhàn nhã ngồi xem kịch, Tề Ngạo Thần hất mạnh tay cô ta ra - Tránh tôi xa ra một chút

Lâm Triệu My và Hàn Đông Quân này giờ cũng đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác thấy con gái như vậy cũng lao vào xin xỏ - Ngạo Thần à con đừng như vậy

Hàn Yêu Hy đứng dậy đi đến bên Hàn Uyên Vân nhẹ nâng cằm cô ta miệng ghé sát vào tai giọng như từ địa ngục - Chị à thật đáng thương Tề Kiều Y bây giờ lại là Du Kiều Y rồi, em chỉ mới nhắc tay thôi trò chơi còn dài - Hàn Yêu Hy không ngần ngại giễu cợt lớn đi khỏi Hàn gia

Lên đến xe, nụ cười nhanh như gió thay đổi bằng khuôn mặt không một chút cảm xúc. Hàn Yêu Hy một mình dựa đầu vào sau, con trai à mẹ trả thù cho con rồi. Mẹ sẽ cho bọn họ trải qua nỗi đau giống mẹ

Tề Ngạo Thần ở Hàn Gia bây giờ lái xe rồi đi trong tâm trạng hỗn loạn anh đi đến quán bar, vẫn như cũ anh ngồi một mình trong căn phòng Vip chỉ có rượu bầu bạn

Anh uống gần cả chục chai rượu mạnh, mong rằng còn sẽ giúp anh quên đi những cảm xúc này. " Cạch " Chai rượu thứ mười hai trống rỗng đặt xuống, áo sơ mi bây giờ đã nhẵn nhúm cả vạt màu xanh lục đã ngả màu từ lâu. Từ lúc cô đi ngày nào anh cũng mang chiếc cà vạt này giữ gìn yêu thương, nó là thứ cô đã để lại cho anh. Nhìn anh lúc này hết sức bê bối và tệ hại không giống anh như ngày thường khí chất vương giả lãnh khốc tàn nhẫn.

Mặt anh đỏ như nung mắt lơ mơ nằm sấp xuống bàn, anh là một thằng đàn ông tồi đã ru bỏ chính con của mình để nuôi con của một thằng đàn ông khác thật tức cười mà. Bỏ cả người yêu mình hết lòng đối lại người đàn bà lừa dối mình. Thật là một câu chuyện hài trên người

Không biết do còn tác động hay không vành mắt anh đỏ lên trong hốc mắt nặng nề nặn ra một giọt lệ. Anh bỗng vụt dậy cầm lấy điện thoại bên cạnh gọi vào số ghi hai chữ Yêu Hy. Anh muốn đặt cho cô nhiều cái tên anh muốn đặt bảo bối, hy hy, vợ yêu, bà xã nhưng anh không xứng đáng.

Hàn Yêu Hy đang ngồi trong thư phòng không khác anh, bên cạnh cũng là chai rượu whisky 1988. Cô đang hack vào công ty của Hàn Đông Quân xem tình hình cổ phiếu cô sẽ một bước đánh sập và nuốt nó dễ như chơi, nhấp một ngụm rượu cô cảm thấy đầu cô rất thư thái bốc hơi hết tất cả phiền muộn

Uống đến khi bao tử lại kêu lên cô dừng, ngồi trên giường mắt nhìn ra cửa sổ nhìn bầu trời hôm nay. Lại một đêm không ngủ nhưng cô không biết còn có cả một người không ngủ giống cô.. Điện thoại bên cạnh reo lên từng hồi cô như không nghe vẫn giữ tư thế như cũ.

Tiếng tút tút.. kéo dài cùng tiếng nữ quen thuộc truyền thẳng vào tai hấn, Tề Ngạo Thần vẫn cố chấp giữ điện thoại trong tay miệng thống khổ nói trước khi gục xuống bàn

- Yêu Hy đột nhiên anh rất nhớ em..

Hết chương 58

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐☐☒☐

Ngược nam chính vậy được chưa ạ mngg

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Cô nhắc tay, Hàn thị tan vỡ

Buổi tối ngày hôm qua trôi qua như một thế kỉ, trong một đêm trên thương trường nhiều chuyện xảy ra đều liên quan đến Hàn Gia. Trong tivi một người phóng viên đang đứng trước Hàn thị trong tay là micro đưa tin không ngừng

- Chào các quý vị khán giả, đây là tin trực tiếp chúng tôi đang đứng tại Hàn thị hiện tại bên trong vẫn chưa có động tĩnh từ khi ông Hàn Đông Quân vào trong đã 1 tiếng trôi qua

Tít chuyển qua kênh khác lại là một phóng viên khác đang đứng một góc khác - Qua một đêm đột nhiên cổ phiếu của Hàn thị tụt xuống không phanh, các tiền ăn hối lộ của các quan chức được đem ra ánh sáng. Các cổ đông phần nộ đang rút dần, Hàn thị trên bờ vực phá sản

Trong thư phòng Hàn Yêu Hy cười yêu nghiệt nhìn TV đang phát hình Hàn Đông Quân sắc mặt tức giận đi vào Hàn thị. Cô cười như chưa từng được cười, thật thoải mái a~, một đêm không ngủ sáng sớm lại nhận được tin vui như vậy đáng chúc mừng. Mặc dù như vậy nhưng chỉ là phần nhỏ cô sẽ cho gia đình đó cắn xé nhau từng chút đến khi thịt nát xương tan, nghĩ đến đây mắt cô đầy máu như con thú đang đợi con mồi. Cô chỉ nhắc tay mà đã tan vỡ như vậy thì còn gì là trò vui nữa hãy để cô thêm chút gia vị cho cuộc chơi này thêm hay nào

Cô thay đồ một bộ đồ vest màu đỏ xen lẫn màu trắng bước xuống lầu, Hồ Diệp cùng các người hầu lập tức cúi người chào chủ nhân

Tâm trạng vui cô nhìn thấy gì cũng sáng sủa, nhẹ nhàng ngồi xuống bàn ăn cất nhẹ phần thịt hun khói cùng trứng thom ngon do các đầu bếp năm sao làm. Ăn sáng qua đi cô lập tức đi đến Hy thị xem tình hình hiện giờ

Ở quán bar trong phòng Vip lúc này Tề Ngạo Thần mở đôi mắt xanh lục một nhòai ra ánh nắng từ cửa sổ rọi vào làm hấn hơi nheo mắt lại. Ngồi thẳng dậy tay xoa xoa hai thái dương đang đau vì rượu ngày hôm qua

Trời đã sáng anh đã ngủ ở đây cả đêm sao đứng dậy bước chân có chút lảo đảo nhắc điện thoại gọi Tẩn Ngạo đến

Chỉ trong giây lát Tẩn Ngạo cùng chiếc xe đen bóng của anh dừng trước quán bar, thấy chủ nhân đi ra có chút mệt mỏi anh đi đến hỏi han

- Chủ nhân có cần về nhà nghỉ ngơi không

Hấn nằm cả người xuống ghế, cú sốc tinh thần đó làm hấn như chết lặng đi

Tẩn Ngạo thấy hấn im lặng liền cho xe về Tề gia, như thường lệ anh báo cáo công việc chính trị cho hấn biết

- Chủ nhân hôm nay cổ phiếu Hàn thị tụt dốc, lộ ra ngoài các phóng viên đều là những chuyện xấu của Hàn thị. Bây giờ đã hết cách cứu vãn đang chuẩn bị phá sản

Tề Ngạo Thần nghe xong chỉ hơi kinh ngạc một chút liền thôi, hấn biết ngoài hấn còn có một người mạnh ngang bằng đó là Yêu Hy không ai khác đó là cô. Cô muốn làm gì hấn luôn luôn sẽ ở phía sau ủng hộ cô hết mình, thật là hấn yêu cô quá rồi

Hết chương 59

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Hàn Yêu Hy anh sẽ theo đuổi em

- Hàn gia -

Tại tầng hai, Lâm Triệu My bây giờ mắt đã nổi hai quầng thâm do đã thức cả đêm để khuyên răn con gái

Hàn Uyên Vân cũng không khác gì từ lúc Du Hào đem con gái cô đi Tề Ngạo Thần cũng tức giận mà bỏ đi cô ta điên cuồng chạy lên lầu ngồi trong góc tường hai tay ôm đầu lẩm bẩm như người tâm thần. Lâm Triệu My ngồi trước giường thờ dài

Bên dưới Hàn Đông Quân sắc mặt khó coi đi vào,sau cả mấy giờ đồng hồ đàm phán cuối cùng các cổ đông rút hết cổ phần ông mất chức vị tổng giám đốc. Hàn thị bây giờ chỉ đợi phá sản, Lâm Triệu My thấy ông trở về liền chạy như bay xuống nắm cánh tay ông

- Thế nào rồi chuyện công ty ra sao rồi

Hàn Đông Quân mặt mày đã đỏ hoe - Tất cả mất hết rồi mất hết rồi - Ông hét lên tuyệt vọng

Lâm Triệu My trượt dần xuống sàn, mất hết rồi vậy bà ta sẽ không được sống trong nhung lụa nữa sẽ không được hằng ngày đều đi mua sắm spa.Nghĩ đến sau này sẽ sống một cuộc đời khổ cực bà ta lại không chấp nhận được thực tại này

- Hy thị -

Tại tầng cao nhất Hàn Yêu Hy thoải mái ngồi duyệt công việc,Ham gõ cửa đi vào

- Chủ nhân, các cổ đông bên Hàn thị đã hẹn gặp chủ nhân vào chiều nay tại nhà hàng Royal

- Mấy lão già đó tự dung đến miệng ta mà không cần ta chủ động sao. Được nhận lời

Ham không nói gì cung kính đi ra ngoài

Hàn Yêu Hy cảm thấy con buồn ngủ đột nhiên đến nên hai chân tự nhiên vắt lên bàn cả người dựa ra sau bắt đầu nghỉ ngơi một chút

Tề Ngạo Thần đi về Tề gia tắm rửa thay đồ sạch sẽ, bước ra không còn hình dạng nhếch nhác lúc nãy nữa. Anh mặc chiếc áo sơ mi phía trên để lộ hai cúc áo làm lộ ra đằng sau chiếc áo là một bờ ngực vững chãi.Đôi chân được chiếc quần tây được cắt may kĩ càng khéo léo che đi,mái tóc được chải ngược về sau. Khí chất vương giả lạnh lùng được khôi phục,đeo vào chiếc kính râm làm cho phong thái của anh lại tăng đột biến

Hắn đi vào garage lấy chiếc Porsche màu xám phiên bản giới hạn chạy ra khỏi Tề gia,chiếc xe màu xám tro chạy như bay trên đường làm các người lái xe khác cũng sững sờ không thôi

Bánh xe ma sát trên mặt đường tạo ra tiếng vang dội, chiếc xe hiện ngang đường trước cổng Hy thị to lớn.Mở cửa đặt đôi giày da sáng bóng đất tiền xuống sau đó là cả thân hình hoàn mỹ của anh

Ngẩng đầu kéo kính râm xuống nhìn trên tầng cao nhất khẽ nhắc nhở " Minh sẽ không nói nữa mình sẽ dừng hành động. Hàn Yêu Hy kể từ ngày hôm nay Tề Ngạo Thần anh chính thức theo đuổi em đến cùng "

Hết chương 60

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐☐☒☐

Nam chính mặt dày lên rồi các nàng ơi

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Lạm dụng

Tề Ngạo Thần đi đến quầy lễ tân giơ tay tiêu soái làm cho các cô tiếp tân tay chân bần rùn

- Tôi muốn gặp tổng giám đốc Hy thị

- Xin hỏi anh có hẹn trước không

Tề Ngạo Thần trầm chữi hần lại quên gọi cho trợ lý của cô rồi

- Không sao tôi sẽ lên đợi

- A vâng - Tiếp tân chìm đắm vào sắc đẹp yêu nghiệt của hắn mà cho đi lúc nào không hay

Hắn vào thang máy bấm vào con số 100,nhìn vào rất thông dong nhưng chẳng ai biết hắn căng thẳng đến mức nào. Lần đầu tiên Tề Ngạo Thần hần không biết làm gì lúc này không biết đối mặt với cô như thế nào không biết cách theo đuổi cô ra sao.Còn đang trong trạng thái hồi hộp thang máy đã mở

ra

Trước mặt hắn là một dãy hành lang dài rộng lớn, xung quanh có những họa tiết xinh đẹp không kém phần đẹp mắt các bức tranh cổ được treo lên các bức tường. Đi đến cuối hành lang một cánh cửa bằng gỗ ở trên ghi ba chữ gọn gàng *Tổng giám đốc* anh định đưa tay nắm tay cầm thì Ham gọi

- Này anh là ai mà lại dám xông vào đây

- Chào tôi là Tề tổng bên Tề thị có một chút chuyện muốn bàn với Hàn tổng

Ham coi đồng hồ trên cánh tay rồi niềm nở mở cửa - Lúc này Hàn tổng không có hẹn mời anh vào

Tề Ngạo Thần gạt đầu đi vào ở giữa là chiếc bàn làm việc xung quanh có kệ sách và sofa còn có cả quầy rượu nhỏ, anh nhũn mảy cô thường xuyên uống rượu sao. Lúc này mới để ý trên ghế là cô đang một mình nhắm hai mắt dưỡng thần

Hắn có chút sững sốt nhưng trong lòng lại nảy sinh quan tâm cô, cô làm việc đến kiệt sức như vậy. Thế là hai chân thon dài đều đi bằng mũi chân rón rén đến chỗ cô

Tề Ngạo Thần đứng đối diện Hàn Yêu Hy đang ngủ rất say, nhẹ lấy tay vuốt mái tóc màu nâu của cô lại không nhận được cúi xuống yêu thương hôn vào mái tóc đó. Hương lái tự nhiên xộc vào khoang mũi hắn, hắn cảm thấy rất thư thái.

Liếc xung quanh căn phòng thấy có phòng nghỉ hắn nhẹ nhàng bế cô lên động tác không gây ra một tiếng động, cả người cô lọt thỏm vào lồng ngực ấm áp mùi bạc hà của hắn. Hàn Yêu Hy hưởng thụ mùi bạc hà dụi dụi mấy cái vào ngực Tề Ngạo Thần

Hắn muốn phì cười vì cái hành động của cô nhưng cũng chấn chỉnh lại bế cô đi vào phòng nghỉ. Mở cửa phòng nghỉ, hắn đặt cô trên giường kéo chăn đắp lại cho cô, trong mắt đều là nhu tình

Ngồi xuống bên cạnh mép giường hắn không dám ngồi mạnh chỉ ngồi chút xíu. Tề Ngạo Thần muốn nhìn thật rõ khuôn mặt của cô, hận không thể đem cô nhốt vào trong tim. Khi cô đi cô không biết hắn muốn ôm cô dịu dàng yêu thương với cô, nhìn từng chút một. Khi nhìn đến quãng thâm bên dưới mắt Tề Ngạo Thần ánh mắt có chút đau thương vuốt nhẹ chân mày của cô

Hắn nhìn đồng hồ thấy còn rất sớm có thể nằm cùng cô một chút, thân hình to lớn chuyển động trên giường nâng đầu cô gối lên cánh tay mình cho cô có tư thế thoải mái nhất. Cúi mặt xuống hôn lên trán mắt má môi cô, cho hắn tạm dừng một chút thời gian này thôi. Không thôi cô tỉnh chắc lại chán ghét hắn, Hàn Yêu Hy tựa mình nằm úp mặt vào ngực Tề Ngạo Thần. Chết tiệt tim hắn đập lỡ một nhịp, nghe tiếng thở đều đều của cô không ai biết lòng anh vui sướng đến mức nào.

Hết chương 61

Thả cho esther 1 vote và comment nha các tình iu ☐ ☐ ☒ ☐

Ta phát đường cho các nàng đây hehe ^~^

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Nghi hoặc

Ham nâng tay nhìn đồng hồ đã 6h chiều mà Tề tổng vẫn chưa ra, thấy vậy liền đứng dậy đi đến phòng cô gõ cửa - Chủ nhân

Gõ cửa đúng ba lần không thấy ai mở Ham đi vào trong thì không thấy ai, tiến đến phòng nghỉ gõ nhẹ

- Chủ nhân đã đến giờ hẹn chúng ta nên đi thôi

Trong phòng hai con người đang ôm nhau ngủ thắm thiết, Hàn Yêu Hy chỉ đưa tay ôm eo mặt dán sát vào lồng ngực hắn. Hoàn toàn coi anh là gối ôm của mình, Tề Ngạo Thần nghe tiếng gõ cửa của Ham nên tỉnh dậy cúi đầu nhìn cô đang ôm chặt mình thì lòng hắn lại lảng lảng.

Lưu luyến gõ cánh tay thon thả trắng nõn của cô ra, Hàn Yêu Hy không còn điểm tựa như con mèo lười nhẹ kêu Ừm rồi xoay lưng

Tề Ngạo Thần chỉnh lại quần áo đã có chút nhăn nhúm vì cô ôm nãy giờ. Ham cứng đờ khi thấy hắn mở cửa nhìn vào thì thấy chủ nhân đang ngủ, ba vạch đen trên đầu hiện ra.

Tề Ngạo Thần giọng thờ thệ - Cứ để tôi kêu cô ấy

Ham bây giờ chẳng biết nói gì gạt đầu xoay gót đi ra

Lại lần nữa đóng cửa không tạo ra tiếng nào đi bằng mũi chân lại giường ngồi xuống bên cạnh cô,nhìn cô đang vui mặt vào gối thật chẳng muốn kêu cô dậy một chút nào.Nhưng nếu cô thức dậy trễ nải công việc sẽ chửi hấn

Thế là người nào đó phải cắn răng lay lay vai cô - Yêu Hy dậy đi nào

Mất đi mùi hương đó cô cũng nhanh chóng bị đánh thức,mở mắt nhìn khuôn mặt phóng đại của Tề Ngạo Thần trước mặt mình.Hàn Yêu Hy cả kinh ngồi vức dậy - Anh làm gì ở đây thế hả

- Yêu Hy,anh đến thì thấy em ngủ ở trên ghế nên chỉ bế em vào đây thôi - Tề Ngạo Thần không dám nói hấn ôm cô ngủ sợ là cô sẽ nổi điên lên

- Bây giờ rồi

- Đã 6h chiều trợ lý của em mới vào kêu nên anh gọi em dậy

- Cái gì tôi đã ngủ cả buổi chiều sao

Tề Ngạo Thần vô tội gật gật đầu

Hàn Yêu Hy bây giờ không còn bộ mặt lạnh lùng mà là nghi hoặc bình thường chỉ một hành động nhỏ cô sẽ liên tưởng dậy tại sao anh bế luôn cô vào tận phòng nghỉ mà cô không phát hiện ra chứ.Cô vừa nhận ra giấc ngủ này rất ngon và sâu không thấy ác mộng thường xuyên như buổi tối nữa,chắc tại mình quá mệt đó thôi không có gì cả. Tự trấn an mình rồi đứng lên nhìn bộ đồ trên người đã có hơi nhăn nhúm nên mở tủ lấy đồ đi thẳng vào phòng tắm. Tất cả hành động đều không liếc Tề Ngạo Thần một cái

Người nào đó trên giường xị mặt xuống vì cô không quan tâm thấy cô vào phòng tắm liền ngồi thẳng lưng như chú chó ngoan ngoãn ngồi đợi chủ

Hết chương 62

Thả cho esther 1 vote và comment nha các nàng ☐ ☐ ☒ ☐

Ta lại chăm chỉ phát đường hehe ^~^

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Mưu mô

Trong phòng tắm vọng ra tiếng xả nước không nhanh không chậm cô tắm xong,toàn thân bây giờ là một bộ vest hoàn toàn được đặt may riêng từ nhà thiết kế bên Pháp

Những đường may đẹp mắt khéo léo ôm sát thân hình yêu kiều của cô,người nào đó ngồi trên giường từ lâu đã dán mắt vào cô.Tề Ngạo Thần khẽ cảm thán trong lòng Yêu Hy của hấn thật là đẹp mà từng động tác cả bước đi trong mắt hấn đều toác lên vẻ đẹp động lòng người không có một khuyết điểm

-Tôi biết tôi đẹp không cần phải như vậy - Hàn Yêu Hy thấy anh như vậy miệng hơi nhếch lên

Tề Ngạo Thần thanh tỉnh khuôn mặt tuấn tú một mảng hồng chẳng biết nói gì lúc này

Hàn Yêu Hy ra ngoài chuẩn bị cho cuộc hẹn tối nay,Tề Ngạo Thần thấy cô sắp đi nắm lấy tay cô ngập ngừng hỏi- Yêu Hy khi nào em xong việc có thể đi ăn tối với anh không

Hàn Yêu Hy ngoảnh đầu lại thích thú nhìn người trước mặt cô sẽ xem coi đến tội cùng anh ta muốn làm gì

- Được

Tề Ngạo Thần nghe được cô nhận lời liền vui như nhật được vàng cùng cô xuống đại sảnh.Hấn đưa cô đến xe miệng lúc nào cũng nở nụ cười dịu dàng

- Hàn Gia -

Bên dưới tầng hầm tối như mực chỉ có một ánh đèn loe loét được treo lên,Hàn Đông Quân ngồi giữa phòng nhìn những người mặc áo đen trước mặt vút lên bàn một tờ giấy - Tôi cần người giết cô ta càng sạch sẽ càng tốt xong việc tôi sẽ đưa phần còn lại

Một người áo đen cầm tờ giấy lên nhìn vào có chút hoảng - Đó là tổng giám đốc Hy thị chúng tôi đụng vào có sao không

Hàn Đông Quân nhếch môi - Chỉ là con nhóc có thể lực một chút thôi cô ta không biết võ thuật hay gì hết

Người áo đen nghe Hàn Đông Quân nói vậy cũng gật đầu đi ra khỏi phòng

Ánh mắt Hàn Đông Quân thâm độc suy tư sau khi giết chết được Hàn Yêu Hy ông ta sẽ chiếm lấy tập đoàn Hy thị.Đứng dậy ông cười một tràng lớn cả tầng hầm đều vang tiếng của ông ta

Chiếc xe Hammer màu bạc dừng trước nhà hàng Royal,bước từ trong xe là Ham nhìn xung quanh lại lui về nhường chỗ cho cô.Đôi mắt sắc bén được che đi bởi chiếc kính râm chỉ còn lại đôi môi mọng đỏ,cô đi thẳng vào trong

Đến phòng Vip cửa đột ngột mở ra,ngồi trên bàn là những cổ đông Hàn thị đang ngóng cổ chờ đợi.Thấy cô một người đàn ông trạc tuổi đứng dậy chào đón không ngừng - A Hàn tổng đến rồi - Có trời mới biết ông ta cùng những người khác đã đợi ở đây 1 tiếng đồng hồ mà không ai dám kêu ca

Hàn Yêu Hy lười mở miệng,kiêu ngạo đi về phía ghế tao nhã ngồi xuống,người đàn ông tức giận vì cô đã lơ là ông ta như vậy nhưng cũng ngậm ngùi đi lại bàn ngồi xuống

Hàn Yêu Hy cầm ly rượu vang bên cạnh nhấp nhẹ vài ngụm - Có chuyện gì cứ nói thẳng - Cô ghét nhất là vòng vo tam quốc

Các cổ đông chây mò hồi nhìn nhau hồi lâu sau đó lên tiếng- Hàn tổng nghe nói cô muốn thu mua Hàn thị chúng tôi sẽ bán cổ phần cho cô..

Hết chương 64

Thả cho esther 1 vote và comment nha các nàng ☐ ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Không muốn cô nghỉ ngơi

Hàn Yêu Hy im lặng làm các không khí như ngưng đọng

Các cổ đông hiểu liền cung kính nói ra giá của mình - Chúng tôi dù gì cũng là cổ phần của Hàn thị giá tôi muốn đưa ra là 1 triệu tệ Hàn thị sẽ thuộc về Hàn tổng ngay lập tức

Hàn Yêu Hy dựa cả người ra sau tay vẫn không quên gõ bàn theo từng nhịp như một nữ vương nhìn những người trước mặt một cách kiêu ngạo,khẽ nhếch môi chế giễu- Thật nực cười, cổ phần của một công ty sắp phá sản lại yêu cầu cao như vậy.Tôi nói cho các người biết tôi đây chỉ cần búng tay cái công ty xập xệ đó sẽ về tay tôi

Các cổ đông nghe như vậy tức giận đến đỏ mặt nhưng không dám nói gì chỉ cúi gằm mặt.Hàn Yêu Hy thấy vậy khinh bỉ đứng thẳng dậy,các cổ đông ngồi suy tư mãi mới quyết định

- Hàn..hàn tổng chúng tôi chấp nhận

Hàn Yêu Hy mỉm cười hài lòng liếc mắt với Ham,Ham liền hiểu ý cảm hợp đồng đặt lên bàn.Các cổ đông vội vã cầm lên nhìn sơ,một trong những người đó đứng thẳng dậy - Cái gì cô chỉ mua bằng 1 vạn thôi sao

Hàn Yêu Hy nhìn người trước mặt,sắc mặt vẫn không thay đổi đôi mắt lạnh lùng nhìn thẳng người đàn ông - Làm sao không chịu?

Người đàn ông thấy ánh mắt hình viên đạn đó của cô hai chân liền mềm nhũn kéo mắt xuống không dám nhìn cô.Những người khác kéo người đang đứng ngồi xuống,y trên mặt đã rõ ràng không thể không chấp nhận

Trong vài giây trên hợp đồng đã có đầy đủ chữ ký của các cổ đông,Hàn Yêu Hy cất bước ra khỏi phòng Vip không liếc nhìn những người đó dù chỉ một chút

Ngồi trên xe nhìn hợp đồng bên cạnh trên môi là nụ cười nhạt Hàn Đông Quân ơi là Hàn Đông Quân tự làm tự chịu thôi

Ham xoay qua nhìn cô - Chủ nhân,Tề tiên sinh vừa mới gọi điện đến ngài ấy đã đợi sẵn ở nhà hàng

Hàn Yêu Hy gật nhẹ đầu hai chân vất lên nhau lười biếng nhắm mắt lại

Đằng sau chiếc xe Hammer là một chiếc xe Jeep đang gắt gao đuổi sát xe của cô không ai khác là những người áo đen nhằm mục đích giết cô

Đột nhiên Hàn Yêu Hy mở đôi mắt sắc bén ra đưa tay ấn đầu Ham xuống,tiếng súng vang lên rất nhiều vì kính xe của cô là chống đạn nên không dễ bị vỡ.Tài xế hoảng loạn không chạy được nữa nên dừng xe lại,Ham ngắt đầu rút từ thắt lưng con dao găm khắc hình con đại bàng hùng vĩ mũi dao bén

nhọn - Lão đại cứ để thuộc hạ xử lý

Hàn Yêu Hy hoàn toàn tin tưởng vào Ham nên chấp nhận để cô đi xử lý. Những người này thật là không muốn cô nghỉ ngơi đây mà

Ham bước xuống đến gần chiếc xe Jeep mở cửa ra các sát thủ hạng nhất phóng ra, gương mặt Ham không có một sắc thái chỉ là hờ hững vờn con dao hướng cổ các sát thủ. Chỉ lo vờn đến các sát thủ chủ quan thế là cả con dao đều nằm sâu vào cổ họng tên sát thủ

Dứt khoát các hành động cô đã xử lý gần hết chợt thấy các sát thủ trong rừng liền đuổi cùng bắt tận

Hàn Yêu Hy trên xe lúc này mở mắt nhìn tên sát thủ đang cầm súng dần dần đi đến gần xe, cô phát định vị điện thoại cho Mac. Chợt nhớ trên người cô không có vũ khí, nhìn xuống đôi giày cao gót màu đen của mình lưu luyến vuốt vuốt mấy cái 800 ngàn đô la của mình hôm nay phải hi sinh rồi

Tên sát thủ thấy cô vẫn bình thản có hơi ngạc nhiên nhưng Hàn Đông Quân đã nói cô ta không biết võ thuật hay bất cứ thứ gì thì mỉm cười thâm độc nhìn cô

Hết chương 65

Thả cho esther 1 vote và comment nha các nàng ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Gót giày

Tên sát thủ lại gần Hàn Yêu Hy nhìn thật kỳ cô, quả thật là một người phụ nữ xinh đẹp và quyến rũ giết đi cũng thật tiếc a. Nhưng đã lấy tiền của ông chủ rồi phải thực hiện nhanh thôi, tên sát thủ thờ dài đi đến càng gần cô

Đặt mũi súng ngay giữa mi tâm cô

- Có muốn trần trời một lời nào không?

Trong lòng cô lại dâng lên cảm giác khát máu, cô phấn khích - Lời đó là tôi nên nói mới phải - Nói xong không đợi sát thủ đáp trả lại chỉ thấy ầm một tiếng, cả thân người áo đen ngã xuống đau đớn ôm giữa ngực

Cô tiến lại nhắc cầm tên đó bằng mũi giày, khoanh tay lại từ trên nhìn xuống - Có lời gì muốn trần trời không?

Tên sát thủ nhìn khẩu súng bị giăng ra xa thì tức tối từ khi được huấn luyện không ai đánh ngã hắn như vậy, tại sao ông chủ lại nói cô ta không biết võ chứ. Không chịu thua tên đó nắm lấy hai chân cô định đẩy cô xuống nhưng một giây tình thế thay đổi nhanh như chớp

Hàn Yêu Hy nhắc chân dùng lực đâm lút cả gót giày ngay yết hầu hắn. Thân thủ nhanh gọn dứt khoát chấm dứt mạng sống hắn ta, tên áo đen phun ra máu hai mắt tròn trợn như không thể ngờ được hắn ta sẽ bị giết. Cùng lúc này Ham đã xử lý xong hết bên cạnh là một tên sát thủ còn sống, thấy cảnh này Ham cảm thấy rất bình thường, chủ nhân luôn thích cách giết người như vậy. Tên sát thủ bên cạnh Ham nhìn cảnh tượng trước mặt chỉ biết nuốt nước bọt đó là sát thủ hạng S trong tổ chức của hắn mà lại thua dưới tay một người phụ nữ sao. Thật khó tin..

Hàn Yêu Hy buồn bã chỉ có một phát như vậy mà đã chết thật buồn nha cô còn muốn chơi tiếp. Lâu lắm rồi cô mới được trải nghiệm lại cảm giác giết người này, nhìn xuống dưới chân giày cao gót đã gãy từ khi nào trên gót giày còn dính cả máu người lúc nãy. Đó là lý do cô rất thích mang giày cao gót nhọn, gờ đôi giày kia cô đi chập chững ngồi lên xe

Một đoàn xe từ xa tiến đến từ trên xe Mac bước xuống nhìn xung quanh một cách lo lắng, thấy Ham lập tức hỏi - Lão đại có sao không

Ham liếc Mac một cái - Không sao

- Mac

Nghe tiếng Hàn Yêu Hy kêu Mac chạy đến - Dọn dẹp sạch sẽ một chút mang tên đằng sau cốp xe về Ngục Môn

Mac gật đầu hơi rung mình một cái, Ngục Môn là nơi tra khảo các người phạm tội bằng cách đơn giản nhất giặt điện roi da tiếp theo còn có Diêm Môn sử dụng những thuốc hoá chất độc sẽ tàn phá nội tạng cơ thể từ từ

Ham quay sang nhìn Hàn Yêu Hy - Chủ nhân vậy Tề tiên sinh thì sao

Hàn Yêu Hy chợt nhớ đến hắn còn đợi ở nhà hàng thì suy ngẫm, đã chấp nhận không đến thì rất kỳ, cô mở miệng nhàn nhạt nói - Nhà hàng

Hết chương 66

Thả cho esther 1 vote và comment nha các nàng ☐☐☒☐Vote để mình có động lực ra tiếp nhaa

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Cuối cùng là ai thắng?

Đến trước cổng nhà hàng,Hàn Yêu Hy bước vào mang vào chân là đôi giày cao gót mới toanh của hiệu Chanel,người người nhìn vô chẳng ai biết cô gái này vừa dùng gót giày đâm thủng cổ một người đàn ông.Cô dịu dàng quyến rũ nhưng đầy lạnh lùng oai nghiêm của một nữ vương

Quản lý nhà hàng thấy cô bước vào thì đi tới - Hàn tổng Tề tiên sinh đã đợi từ nãy giờ

Cô gật đầu đi theo quản lý,điều khiến cô ngạc nhiên là nhà hàng không có một bóng người chỉ là ở trung tâm là một bàn thức ăn có cả nền hoa hồng rất lãng mạn

Tề Ngạo Thần thấy cô thì sai bước lại gần cô giọng nhẹ nhàng,nhẹ đến mức chỉ có mình hắn nghe thấy- Yêu Hy anh..anh cứ tưởng em không đến

Hàn Yêu Hy giọng giễu cợt - Tề tiên sinh mời tôi,tôi đây nào dám không tới chứ

Khuôn mặt hắn cứng đờ lại,tìm lại quần thất từng con nhưng hắn vẫn bình thường đi lại kéo ghế cùng cô ăn tối.Nhìn khuôn mặt hoàn mỹ đến từng cm của cô hắn rất vui,Tề Ngạo Thần một chút đồ ăn đều không đụng vào chỉ ngồi đó chống tay nhìn cô đang từ tốn cắt miếng cá ngừ

Bị người khác nhìn chằm chằm như vậy cô có chút ngại ngùng ngược mặt nhìn hắn - Anh không ăn sao

Tề Ngạo Thần sờ mũi - Nhìn em ăn là anh no rồi.Hàn Yêu Hy nghe anh nói như vậy hắn giọng một cái rồi cúi mặt xuống

Ăn xong bữa tối Tề Ngạo Thần đưa Hàn Yêu Hy về toà thành,ngồi trong xe Tề Ngạo Thần nhìn cô bằng ánh mắt nhớ nhung. Đột nhiên hắn lao đến ôm cả người cô vào lòng.Hàn Yêu Hy chống tay định đẩy hắn ra nhưng bị lời nói của anh hành động ngưng lại - Yêu Hy để anh ôm em một lát thôi chỉ một lát.. - Giọng hắn trầm ấm khàn đục đầy ắp những nỗi nhớ tha thiết dẫn dắt cô mê hoặc

Tề Ngạo Thần vẫn giữ tư thế ôm cô vào lòng - Yêu Hy em có phải rất hận anh không

Hàn Yêu Hy không chút do dự - Phải

Tề Ngạo Thần cắn răng hỏi tiếp - Vậy em muốn trả thù anh như thế nào

Hàn Yêu Hy nhếch môi cười lạnh - Trả thù ra sao à tôi muốn anh chết một mạng đền một mạng cho con trai của tôi

Vòng tay Tề Ngạo Thần thả lỏng ra ngoan cố tiếp tục hỏi - Như vậy nếu như anh chết em sẽ tha thứ không hận anh nữa đúng không

- Phải - Một chữ mà lại đem lòng hắn chìm sâu xuống nước lạnh giá

Tề Ngạo Thần buông cô ra không biết từ đâu lấy ra một khẩu súng mở chốt an toàn đưa vào tay cô - Yêu Hy hãy bắn đi,sáu năm em đi là một khoảng thời gian dài anh sống không bằng chết.Anh mệt rồi,một vì hằng ngày trong đầu chỉ có em,ngày ngày dần vật đau khổ bủa vây anh -Hắn ngẩng đầu vành mắt đỏ hoe nhìn cô

Lại một lần nữa hắn đánh trúng vào nơi mềm yếu của cô mà cô đã cố gắng che giấu,cô không nên yếu lòng như thế sẽ chỉ làm tổn thương mình.Nhưng sao tay lại không có lực súng trên tay nhưng lại không có sức để nhấn cò

Yêu một người đã khó, hận một người càng khó hơn..Trò chơi này cuối cùng là ai thắng?

Hết chương 67

Thả cho esther 1 vote và comment nha các nàng ☐☐☒☐

Đúng 10 vote mình đăng chương mới nha ☒☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Lựa chọn trốn tránh

Hàn Yêu Hy tay như vô lực, lý trí muốn trả thù nhưng trái tim lại hướng về phía hấn một tình yêu. Cô vút sững vào người hấn mở bật cửa bình thân đi vào toà thành

Tề Ngạo Thần nhìn theo bóng dáng cô đi thăm nghĩ như vậy là đã chấp nhận anh rồi sao. Tề Ngạo Thần đem xe đi về ngôi biệt thự trên núi, anh không muốn về Tề gia một chút nào vì chỉ khiến anh nặng nề thêm thôi

Hàn Yêu Hy tuy đang đi rất thông dong nhưng chỉ là bộ dạng bên ngoài nguy trang cho tâm trạng hỗn loạn bên trong cô hiện giờ, cô bước vào phòng tắm xả nước xuống thân mình. Dòng nước lạnh xối thẳng xuống người cô làm cô tỉnh táo hơn một chút, tắm xong cô mặc áo choàng tắm đi về hướng hầm rượu

Hầm rượu được bảo quản ở nhiệt độ ẩm, cả hầm đều được hoà lẫn bởi những mùi rượu thơm nồng nặc. Hàn Yêu Hy lựa một chai rượu vang Paslour tiến vào thư phòng một mình ngồi xuống từng ngậm từng ngậm xua đi cảm xúc lẫn lộn lúc này

Yêu anh rất nhiều nhưng giữa anh và cô là một sinh mạng cô không thể mềm lòng nữa, không thể ích kỉ bỏ qua tất cả nữa, không thể..

Ham ở bên ngoài nhìn Hàn Yêu Hy dưới ánh đèn vàng nhạt của đèn bàn ánh mắt đầy thê lương. Ham đã chứng kiến hết tất cả chuyện vừa xảy ra từ trước đến nay lão đại là một người mạnh mẽ dứt khoát trong từng lời nói hành động. Lần đầu tiên Ham thấy lão đại lại lựa chọn trốn tránh sự việc như thế này, đúng là tình yêu làm cho con người khó xử

Hàn Yêu Hy vẫn giữ nguyên tư thế xoay lưng ra phía cửa - Có chuyện gì

Ham giật mình nhìn Hàn Yêu Hy, lão đại thật ghê gớm không nhìn mà vẫn biết có người ở cửa. Ham bước vào

- Lão đại, đã đưa tên đó vào Ngục Môn nhưng tra khảo mãi vẫn không trả lời, xin chỉ thị

- Chuyển xuống Diêm Môn ta sẽ đích thân xuống

- Vâng

- Với lại làm thủ tục thu mua căn nhà của ông ta. Ta muốn lấy lại tất cả

- Vâng, chủ nhân

Mặc dù ngôi nhà đó là ác mộng nhưng đối với cô nơi đó chứa kỷ niệm, hình bóng của mẹ cô

Tại Hàn gia lúc này vẫn là trong tầng hầm tối tăm đó, Hàn Đông Quân đập mạnh xuống bàn giọng tức tối - Tôi bỏ tiền ra thuê các người mà lại thất bại sao, thật là một lũ vô dụng

Một tên áo đen còn sống nhưng trên người lại bị thương rất nặng, hai vết chém ở đùi và sau lưng đang chảy máu ròng ròng, trên người là những đường xây xát đang nhiễm trùng do bị Ham đuổi trong rừng. Hấn ta quát lại - Con mẹ nó, vậy mà ông nói cô ta không có một chút võ thuật đến cả người của cô ta còn giỏi như vậy ông lừa chúng tôi sao

- Cái gì - Hàn Đông Quân khó tin

Tên sát thủ hừ một cái đi ra khỏi tầng hầm. Hàn Đông Quân đột nhiên đang ngồi lại rừng mình, gió lạnh từ cột sống làm ông giật mình như là một điềm báo trước sắp có chuyện xảy ra

Hết chương 68

Thả cho esther 1 vote và comment nha các nàng, các bạn cứ thoải mái góp ý mình lần đầu viết nên có hơi tệ ☐ ☐ ☒ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Người phụ nữ này là ác ma

Có ai xem phim này không?? Mình thấy hợp nên đem vào đây cho mấy bạn vừa nghe vừa đọc ☒ ☐

Bên dưới toà thành nguy nga tráng lệ là một nơi như địa ngục.Hàn Yêu Hy ưu nhã đi vào Diêm Môn các thuộc hạ thấy cô liền cúi thấp đầu chào,cô bỏ qua đi thẳng vào trong

Đứng trước cửa lồng kính tên sát thủ miệng đã bị mở ra tránh trường hợp hắn ta cắn lưỡi chết,Ham mở cửa Mac đặt chiếc ghế xuống.Cô ngồi xuống thong thả nhìn tên sát thủ

Hắn ta trên người bây giờ rất ghê rợn khắp nơi đều được tẩm máu,tứ chi được khoá lại bằng những dây xích sắt cứng rắn.

- Lão đại đã qua Ngục Môn nhưng vẫn không khai

Hàn Yêu Hy nheo đôi mắt phượng lại cười lạnh - Không khai sao được,đem X13 ra cho ta

Trong tích tắc một ống nghiệm có chất lỏng màu đỏ sẫm sáng nằm trong tay cô,X13 do chính tay cô tạo ra.

Cô vuốt tóc ra đằng sau tai,nhẹ nhàng đi lại cạnh hắn ta đưa ống nghiệm lên cao - Ngươi có muốn chơi không

Hắn ta ngẩng đầu nhìn cô, hình dạng của cô lúc này làm hắn giật cả mình đây là phụ nữ sao.Tại sao hắn chỉ thấy trong mắt cô ta là khát máu là một khát khao,khát khao giết người.

Hàn Yêu Hy kiên nhẫn cười ma mị đi xung quanh hắn ta tiếp tục hỏi - Sao có muốn chơi không rất vui đó,X13 hằn sâu vào não như một con sâu ăn mòn đi các nội tạng tựa như ma tủy làm con người chết dần chết mòn.Sau đó..như hoa bồ công anh trong gió bay đi không dấu vết - Thanh âm Hàn Yêu Hy như muốn đem hắn ta kéo ngược xuống địa ngục

Cô không biết,khắp người hắn ta đều đã căng thẳng sợ đến mức lông tơ đều dựng thẳng.Trong lòng thầm than thở người phụ nữ này là ác ma mà. Mãi mê suy nghĩ kim tiêm bén nhọn lạnh như băng đang nằm trên cánh tay hắn ta

Giọng cười đáng sợ lại vang lên - Hahaha chỉ như vậy mà đã sợ à vậy chúng ta thử một chút nhé

- Tôi..tôi khai tôi khai là là Hàn Đông Quân đã sai chúng tôi - Tên sát thủ bỏ mặc không màng tất cả mà khai ra

Hàn Yêu Hy chỉ nhếch môi cười nhạt,buồng kim tiêm bỏ vào khay xoay sang bên cạnh từ bên hông của Mac rút ra khẩu súng bạc.Đặt ngay mi tâm hắn ta,tên sát thủ mở to mắt sững sờ nhìn cô " Đoàn " động tác dứt khoát hắn ta chết không nhắm mắt,lỗ đạn xuyên qua đầu máu như suối chảy ào ra

Hàn Yêu Hy vút khẩu súng cho Mac cầm khấn tay từ tốn lau bàn tay khuôn mặt vẫn lạnh lẽo không chút thay đổi.Đi thẳng lên phòng làm việc,cô đưa ngón tay vào ô cửa. Nhận được dấu vân tay chính xác cánh cửa tự động mở ra, căn phòng màu đen trên tường là đầu của một con chim ưng to lớn

Ham và Mac từ lúc nào đã đứng ngay ngắn trước mặt cô đợi chỉ thị,Hàn Yêu Hy tay nhịp trên bàn dường như đang suy nghĩ.Căn phòng thoáng chốc chỉ có tiếng của tay cô phát ra

- Chuẩn bị một chút - Ham và Mac đồng thời cung kính khom người đi ra khỏi phòng

Hàn Đông Quân ông đã hao tổn tâm tư để tặng tôi món quà như vậy, tôi sẽ tặng ông món quà lớn hơn.. Trong bóng tối người phụ nữ trong mắt đều là thù hận, như một con sói hận không thể xé nát con mồi ra từng mảnh..

Hết chương 69

Thả cho esther 1 vote và comment cho mình có động lực ra tiếp nhaa ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Lũ rác rưởi

Trước cổng, lúc này phóng viên lại lần nữa vây quanh Hàn thị. Một phóng viên nữ đang truyền hình trực tiếp

- Các cổ đông của Hàn thị đã bán tất cả các cổ phần cho tổng giám đốc tập đoàn Hy thị là nữ doanh nhân thành đạt trong danh sách doanh nhân trên toàn thế giới. Hiện giờ chúng tôi đang ở tại cổng tất cả đều đang đợi Hàn tổng

Chiếc xe lincoln màu bạc chậm rãi dừng trước cổng, các vệ sĩ áo đen dàn ra hai bên nghiêm chỉnh. Sau đó là Mac cuối cùng là Hàn Yêu Hy, toàn thân là chiếc đầm màu xanh lam trên vai là chiếc áo khoác sang trọng màu trắng tô điểm cho màu xanh lam càng nổi bật.

Cô uy phong bước xuống đi trên thảm đỏ giữa trăm con mắt đều chăm chú vào người cô, đám chó săn như ong vỡ tổ ào đến nhưng đều bị các vệ sĩ chặn lại.

Bước vào ngưỡng cửa Hàn thị, trong đại sảnh là Hàn Đông Quân, Lâm Triệu My đang đứng khuôn mặt khó chịu. Hàn Đông Quân nhìn thấy cô liền hùng hổ lao đến. Mac lập tức kiềm chặt hai tay ông lại. Mắt ông ta đầy tia máu đỏ chứng tỏ ông đang rất giận dữ, Hàn Đông Quân gào thét

- Mày..đưa con bất hiếu dám mua cả công ty của tao nên nhớ tao là ba mày

Hàn Yêu Hy chỉ chăm chăm nhìn vào ông, sát khí đã nổi lên rùng rợn. Khí lạnh như tràn vào khiến cho người ta phải rùng mình

- Ba? tôi nhớ ba tôi đã chết từ mười mấy năm trước ngày mà mẹ tôi nằm xuống tôi đây đã không có ba - Giọng Hàn Yêu Hy tĩnh lặng như hồ nước mùa thu, không chút biến đổi âm lên xuống

Hàn Đông Quân cứng miệng, lúc này Lâm Triệu My từ đâu lên tiếng - Uống phí công lao tại tao nuôi mày từ nhỏ

Hàn Yêu Hy cười khẩy quay sang nhìn Mac, Mac hiểu ý lấy từ trong túi những tờ giấy hồng vào tay cô. Hàn Yêu Hy vút thẳng vào mặt Hàn Đông Quân - Giết mẹ tôi để đổi lấy một con đàn bà như thế này, tôi hỏi ông vừa lòng chứ - Cô nghiêng rằng nói từng chữ rành mạch không quan tâm nữa xoay người đồng dục bước đi lí trí bây giờ đã thành sắt thép không gì phá vỡ được bức tường cô tự tạo đó. Đương nhiên thứ tạo nên bức tường đó là máu là nước mắt là sự đau đớn của thể xác lẫn tinh thần

Hàn Đông Quân nhặt từng tờ giấy dưới đất lên tay càng run rẩy, Lâm Triệu My thấy ông kì lạ liền lay lay người ông ta - Này ông chuyện gì vậy

Hàn Đông Quân mất hết lí trí, vuron tay hướng cổ bà ta đi đến dùng lực bóp thật chặt làm bà ta hoảng hốt nói không xong - Bỏ..urm tôii..r.ra

- Mày chính mày là người đã bèn rút tiền mỗi tháng của tao công ty thua lỗ, lại cả gan lấy tiền đi nuôi tình nhân bên ngoài.

Lâm Triệu My sững sờ không thôi nhìn xuống những tài liệu ngân hàng chuyển đi số liệu tài khoản, hình ảnh bà ta và gã tình nhân gặp ở các điểm hẹn, bà ta hoàn toàn sụp đổ

Hàn Yêu Hy bước vào thang máy nhìn cảnh tượng bên ngoài.Ha~ cắn xé nhau đi lủ rác rưởi.Hình ảnh dần dần biến mất cửa thang máy đóng lại bỏ lại hiện trường hỗn loạn..

Một giờ sau..Hàn Yêu Hy đã xử lý xong công việc tại Hàn thị, thiết lập lại tất cả hệ thống,sa thái nhân viên tham lờ,toàn bộ công ty đều được cải thiện bằng một tay cô. Vừa nhắc chân định lên xe thì phía sau Tề Ngạo Thần tiêu soái chinh chu cầm bó hoa hướng dương đi đến bên cô.Hắn cảm thấy mình thật tệ đến cả người con gái hắn yêu mà lại không biết sở thích của cô, phải gọi trợ lý hỏi thật là xấu hổ mà.Tề Ngạo Thần chợt nhận ra cô thích ăn gì, uống gì, thích hoa gì tất cả hắn đều hoàn toàn mù mờ..

Hết chương 70

Thả cho esther 1 vote cho mình có động lực viết tiếp nhaa ☐☐☒☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Không mềm lòng

Tề Ngạo Thần bước đến chìa đoá hoa hướng dương tươi trước mặt cô nhẹ nhàng nói - Yêu Hy chào buổi sáng em ăn sáng chưa

Hàn Yêu Hy xoay người phút chốc lại thờ nhanh,hắn đứng ngược sáng ánh sáng như vàng hào quang bao quanh thân người. Mái tóc chải ngược ra sau, đôi mắt chìm ung vàng mũi cao,cánh môi bạc mỏng cương nghị.

Tề Ngạo Thần thấy cô ngây ngốc không trả lời lay lay vai cô - Yêu Hy em có sao không

Cô giật mình sờ mũi hần giọng - Tôi.không sao có chuyện gì

Tề Ngạo Thần nhét vào tay cô bó hoa - Yêu Hy đây là tặng cho em - Cô nhìn xuống bó hoa nhũn nhũn - Cảm ơn ý tốt của Tề tiên sinh tôi đây không thích hoa - Cô đẩy bó hoa vào trong ngực anh thoáng chốc đã ngồi lên xe

Tề Ngạo Thần nhìn cô không một chút tức giận tiến đến để đoá hoa trên ghế xe cạnh chỗ ngồi của cô,vuron người đến hôn lên môi cô rồi vội vã chào tạm biệt đóng cửa xe lại.Chiếc xe màu bạc lao vút trong gió,khói xe mù mịt ánh mắt anh nhìn theo chiếc xe từ từ xa dần không khỏi trở thành thê lương..

Hàn Yêu Hy vốn tưởng anh đã bỏ cuộc nào ngờ bị từ chối như vậy anh còn kiên nhẫn đặt lên xe cô còn cả gan dám hôn cô,chưa kịp nói gì đã thấy cánh xe đóng lại xe chạy đi cô tức giận đẩy trời mặt đã đỏ lên trông thấy tầm mắt dừng lại ở bó hoa hướng dương được gói màu trắng đẹp mắt.Vuron tay cầm

bỏ hoa lên nhìn ngắm,Mac ở phía trước nhìn kính chiếu hậu hơi giật mình vì ánh mắt Hàn Yêu Hy trở nên dịu dàng hơn đắm thắm lại.Nhưng chỉ vài giây lại như cũ vô cảm với mọi thứ

Hàn Yêu Hy cảm thấy rất hạnh phúc vì được hân tặng hoa nhưng đi song song với nó luôn luôn là phần kí ức xưa cũ.- Mac

- Vâng

- Đem bó hoa này...cắm trong phòng của ta - Quyết định sẽ nói vứt đi nhưng sao lại nói như vậy chứ,chắc tại cô cảm thấy hao phí nên mới như vậy đúng vậy cô không động lòng không có mềm lòng

- Vâng - Mac nhận bó hoa cầm trên tay cho Tề tiên sinh biết những thứ đó đúng là không uống công

Tề Ngao Thần quay trở về chiếc xe của mình, ngồi trên xe BMW sờ lên cánh môi của mình.Chính là cảm giác đó hân đã chờ đợi mong mỏi từng giây từng phút nào sáu năm qua.Sáu năm không phải là nỗi sợ của hân,hân sợ cô sẽ không trở về làm hân đợi trong vô vọng,nhưng cô lại lần nữa tiếp thêm sức mạnh cho hân.Thật là yêu cô chết đi được

Los Angeles, Mỹ - Hy thị

Tại tầng cao nhất của tập đoàn mây trắng vây quanh toà nhà tạo nên phong cảnh thơ mộng tuyệt đẹp,Lục Thượng Phong cầm điện thoại nói chuyện với Hàn Yêu Hy

- Bên đó thế nào - Giọng trầm ấm của anh vẫn như thế

- Uhm em đã thu mua được Hàn thị để như trở bàn tay hahaha nhìn cả gia đình đó như vậy thật là thoải mái a - Hàn Yêu Hy bên này chân gác bàn tư thế cực kì thư thái

- Em vui là tốt rồi,đừng hao tổn nhiều về công việc sức khỏe quan trọng hơn đừng để đau đầu nữa không tốt. Anh quên mất em có uống rượu và uống thuốc an thần nữa không

Hàn Yêu Hy nói dối không chớp mắt - A không có nha em rất khỏe không uống rượu,không có uống thuốc an thần.- Anh lúc nào cũng lái nhai như ông cụ

- Uhm được rồi anh sẽ sắp xếp bên này sẽ về Trung Quốc,đến đó nhớ đón tiếp anh đấy

- Ok anh hi - Cô cúp máy đặt điện thoại xuống xoay ghế thờ dài,nhìn bầu trời đang ngả vàng.Đối với Hàn Yêu Hy cô biết rất rõ tình cảm Lục Thượng Phong dành cho cô nhưng cô chỉ xem anh như là anh trai không hơn không kém. Trái tim cô lâu nay vẫn vậy vẫn hướng về phía hân người đã làm cho cô tổn thương nhiều nhất.

Hết chương 71

Thả cho esther 1 vote cho mình có động lực viết tiếp nha ☐☐.Mấy ngày nay mình bị thiếu ý tưởng trầm trọng huhu!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Dứt điểm

Tề Ngao Thần quay về công ty liền nhận được tin rất vui mừng. Tán Ngao thông báo ngày mai các công trình ở khu nghỉ dưỡng sẽ được khai mạc,hành động này được hai bên Hy thị và Tề thị tập đoàn ký kết với nhau.

Điều làm hân thích thú đó là ngày mai chính cô sẽ đi cùng anh ở tận hai ngày liền,điều này làm anh cười không ngớt các nhân viên cũng được một phen thót tim.Hàn Yêu Hy cũng nhận được tin này,thật sự cô rất không thích những thứ này nhưng dự án nghỉ dưỡng vừa mới khai mạc chính cô cũng nên đi một chuyến.

Chiếc xe màu đen Bugatti vút nhanh trên đường cao tốc Hàn Yêu Hy cùng Mac và năm thuộc hạ cùng đi đến Hàn gia.Chính tay cô sẽ đuổi tất cả bọn người đó ra Hàn gia.Lúc này tại Hàn gia Hàn Đông Quân nhận được tin cô sắp qua trong lòng lại nổi lên sự oán hận,ông đã thuê 20 sát thủ hạng S giỏi nhất để dứt điểm cô một trận.Tất cả đã sẵn sàng chỉ đợi cô đến mà thôi,Lâm Triệu My sau khi công ty bị mất đi bà ta đã bỏ mặc ông mà dắt Hàn Uyên Vân đi theo tình nhân của bà.

Hàn Đông Quân bây giờ mất hết tất cả từ sự nghiệp đến gia đình đều phản bội ông,ông ta như phát điên lên.Từ cổng hàng loạt âm thanh vọng vào tiếng xe,cả tiếng người đang bước vào

Hàn Yêu Hy dẫn đầu đi vào căn biệt thự đằng sau là Mac cùng các hộ vệ.Hàn Đông Quân đứng dậy - Mày cuối cùng cũng về à tao sẽ cho mày biết thế

nào là lễ độ

Đứt lòi,từ trên cầu thang uốn lượn làm bằng cổ thạch đẹp mắt có đúng 20 người sát thủ cả người áo đen đang đồng loạt đi xuống.Hàn Yêu Hy chỉ liếc mắt lướt qua,trong lòng cười lạnh cô đưa tay lên ngang mặt búng tay,tiếng búng tay vang lạnh lạnh trong không trung.

Mac cảm bản chuyển nhượng đi lên giọng nói rành mạch rõ ràng từng câu chữ - Hàn gia được trích từ tài sản của Hàn thị nên căn nhà này thuộc quyền sở hữu của Hàn tổng đây là giấy xác nhận của ngân hàng cùng bất động sản -Hàn Đông Quân ngẩng đầu nhìn Hàn Yêu Hy như muốn ăn tươi nuốt sống cô vào bụng,tức đến đỏ mặt nói không nên lời

- Ngôi nhà này..mày mày lại lại

Hàn Yêu Hy thấy vậy đưa tay lên miệng khẽ cười đáng vẻ yêu nghiệt - Chắc..chắc già rồi đừng có mà tham nói nhiều không chừng đứt gân máu mà chết

Một câu nói của cô làm Hàn Đông Quân tức đến nổ phổi ông kiềm chế nói tiếp - Mày lại bất hiếu như vậy tao với mẹ mày dưới tuổi vàng đã tốt với mày bấy nhiêu lần

Mắt Hàn Yêu Hy sắc bén nhìn thẳng vào Hàn Đông Quân như con dao từng đường từng vết hằn sâu trên người ông ta moi các nội tạng ra xem thật kĩ - Câm miệng,ông không đáng nói như vậy,khi mẹ tôi mang thai ông lại đi vui vẻ cùng tình nhân của ông bỏ lại mẹ tôi.Bây giờ thì sao thật vui nha bà ta lại bỏ ông đi rồi

Hàn Đông Quân thét lên - Giết chết nó cho tao.Các sát thủ chạy ào lên Hàn Yêu Hy không nhúc nhích dù chỉ một chút chỉ đứng yên mắt liếc về các người đang chạy lên như một pho tượng,sát khí của Hàn Yêu Hy làm những sát thủ mạnh mẽ cũng như lâm vào hồ nước đá lạnh rét tay chân.Chỉ một cái liếc mắt đã làm bọn họ bủn rủn tay chân.Ngay lập tức năm thuộc hạ cùng Mac rút súng ra mở chốt an toàn,chỉ cần bóp cò nơi đây sẽ được tắm máu

Mac bẻ tay một phát súng ngay mi tâm,đằng sau lại một tên lao đến anh vuron chân đá vào ngực hắn ta lại một phát súng vào mi tâm.Cứ như vậy 20 tên sát thủ được tiêu diệt không đến ba mươi giây,Hàn Đông Quân há hốc mồm,số tiền còn lại của ông đều cá cược vào lần này nhưng mà bây giờ lại..thất bại

Hàn Yêu Hy cầm khẩu súng màu đen được khắc một con chim ưng mắt huyết lệ là súng của riêng cô,viên đạn được làm

bằng vàng ròng đặc biệt.Càng đến gần Hàn Đông Quân ông ta run lẩy bẩy nhưng vẫn cố che giấu - Mày..muốn làm gì

Nòng súng đặt ngay dưới cằm ông ta,gây phút đó Hàn Đông Quân nín thở chất giọng đã biến đổi thành cầu xin -Yêu Hy ba là ba của con mà tại sao lại nỡ giết ba đúng không

Hàn Yêu Hy nhếch môi,ngũ quan vẫn xinh đẹp yêu kiều như vậy - Ba của con sao,ngày mà ông giết mẹ tôi sao ông không nghĩ như vậy.Mẹ tôi đã chết dưới chân ông,hôm nay tôi sẽ cho ông chết dưới chân tôi -Cả người cô lạnh lẽo như băng ngàn năm,toả ra khắp cơ thể

Những giọt nước mắt hối hận của ông ta bắt đầu rơi,nhưng lại không lấy được lòng Hàn Yêu Hy.Đã muộn rồi,ngày hôm đó hình ảnh mẹ cô nước mắt đầm đìa máu chảy lan ra hoà cùng nước mưa trước mắt cô.Người cha đứng bên trên nhìn mẹ cô cười thoải mái mặc cho cô đang gào khóc đến tê tâm liệt phế.Hàn Yêu Hy nhớ lại vánh mắt lại nóng lên,cô nén nước mắt không cho nó rơi ra.Yếu mềm chỉ làm thu thêm đau thương vậy sao người ta cứ thích yếu mềm nhỉ??

"Đoàng " Nòng súng phả ra hơi nóng viên đạn đã ghim sâu vào cổ họng Hàn Đông Quân.Đúng như cô mong đợi máu chảy lênh láng,nước mắt đầm đìa.Thật thoải mái những kẻ độc ác đã phải trả giá cho hành động của mình.

Cô nhìn quanh cuối cùng chỉ phun ra ba chữ - Dọn dẹp đi -Xoay người bước ra khỏi nơi đó.Cảm xúc dâng lên như thủy triều làm cô đỡ không kịp ngồi vào xe nhiệt độ ấm áp bàn tay nắm chặt thả ra..

Hết chương 72

Bỏ lâu như vậy hôm nay đền bù 1130 từ.Thả cho esther 1 vote để mình có động lực viết tiếp nhaa☐☐Comment đi mấy nàng mình thích đọc những comment dài dài nh

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Mùi bạc hà

Sáng hôm sau là ngày đi đến khu nghỉ dưỡng ở Thượng Hải,cô thức dậy rửa mặt rồi xuống lầu ăn sáng.Chuyến đi lần này Hàn Yêu Hy chỉ mang một mình Mac đi,mặc cho Mac nhắc nhở lái nhái bên tai là rất nguy hiểm nhưng cô vẫn không quan tâm

Cửa tự động của garage mở ra,bên trong gồm các siêu xe hạng nhất giá cả trên trời để chật hết hầm xe.Cô ngồi lên chiếc xe Lamborghini màu trắng,Mac

chưa kịp thắt dây an toàn chiếc xe đã phóng thẳng ra cổng.

Trên đường cao tốc chiếc xe màu trắng nhỏ nhắn như con báo gào thét xé gió, Mac bám chặt dây an toàn ai mà chả biết lão đại chạy xe như thế nào. Phải nói là chỉ có mức bay thôi. Mười phút sau sân bay vang lên tiếng chói tai của bánh xe, chiếc xe màu trắng dừng trước cổng ra vào.

Tề Ngạo Thần cùng Tần Ngạo đã đến từ lúc nào, nhìn chiếc siêu xe thẳng gấp Hàn Yêu Hy bước xuống từ ghế lái mà nhíu mày cô thật không biết gì mà. Hàn Yêu Hy chậm chậm đi đến chỗ Tề Ngạo Thần đang đứng, đằng sau là Mac kéo vali hành lý của cô. Chỉ đi có hai ngày nên cô đem không nhiều chỉ một cái vali.

Mac nhìn Tề Ngạo Thần chỉ cúi đầu, hần không thèm liếc mắt một cái cười dịu dàng nhìn cô - Yêu Hy mình đi luôn nhé - Hàn Yêu Hy không nói gì gật nhẹ đầu đi đến trước

Tề Ngạo Thần nhìn thấy đằng sau Mac là vali - Vali này của Yêu Hy à nhìn có vẻ nặng cứ để tôi cầm - Mac ngạc nhiên nhưng vẫn đưa vali sang anh. Tần Ngạo thấy vậy nhìn đằng sau mình hai chiếc vali to lớn nặng nề - Tổng giám đốc tôi cũng nặng nữa

Tề Ngạo Thần tặng cho anh một cái liếc mắt, Tần Ngạo lập tức im bất dưng ngậm ngùi đi theo sau. Tổng giám đốc muốn hai ngày này đi sẽ cực kỳ hoàn hảo nên bây giờ hai cái vali như hai cục tạ cỡ hình thật khổ thân anh mà

Ngồi trên máy bay hạng thương gia, Tề Ngạo Thần được sắp cạnh chỗ Hàn Yêu Hy. Từ Bắc Kinh đến Thượng Hải mất hai giờ đồng hồ, máy bay chậm rãi cất cánh đi thẳng về bầu trời quang đãng. Trên máy bay, tiếp viên đưa thức ăn cùng đồ uống cho cô và hần, đến lựa đồ uống hần lại cứ nhiên lựa chọn giùm cô

- Cho tôi 1 rượu cùng 1 nước cam

Cô tiếp viên mỉm cười chuyên nghiệp đưa ra hai ly rượu và nước cam

Hàn Yêu Hy cau mày - Tôi muốn uống rượu - Tề Ngạo Thần từ tốn giải thích cho cô - Không nên uống rượu sẽ không tốt cho cơ thể

Hàn Yêu Hy nhìn anh rồi dựa vào ghế, muốn làm gì thì làm cô rất mệt không có rảnh tranh cãi. Tề Ngạo Thần nhìn cô không lộn xộn nữa thì khẽ cười nhìn Hàn Yêu Hy

Hàn Yêu Hy lấy dao cùng nĩa cầm lên tiến đến đĩa gan ngỗng trên bàn ăn, chưa kịp đụng đến trước mặt là bàn tay màu đồng to lớn cầm trên tay đĩa ăn kèm theo giọng nói trầm ấm của hần - Anh đã cắt sẵn cho em rồi ăn phần này - Hàn Yêu Hy có chút ngỡ ngàng đã bao lâu rồi cô chưa nhận được sự quan tâm như vậy từ khi mẹ cô mất đã là rất lâu rồi.

Hàn Yêu Hy cúi đầu xuống ăn phần anh đã cắt sẵn. Thoáng chốc cô ăn xong, nhấp một ngụm nước cam, đúng là ông bà ta thật đúng " Căng da bụng, trùng da mắt ". Con buồn ngủ ập đến cô dựa ra sau ghế nhắm mắt lại, Tề Ngạo Thần lấy chân đạp lên người cô. Chính hần cũng tựa vào ghế an thần.

Bay được nửa đường cô bắt đầu ngả nghiêng sang bên này sang bên kia, Tề Ngạo Thần bị bên này ngo ngoáy liên thức giấc. Nhìn cô chật vật như vậy hần thật không nổi, đỡ đầu cô vào ngực anh, mùi bạc hà quen thuộc xông vào khoang mũi của cô dụi vào ngực anh vài cái rồi tiếp tục ngủ. Chính chắn lại giúp cô ôm bà vai chắc chắn cô sẽ không khó chịu nữa mới nhắm mắt.

Sân bay Thượng Hải, máy bay dần dần hạ cánh sau chuyến bay dài.

Hết chương 73

Thả cho esther 1 vote cho mình có động lực viết tiếp nhaa ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Diệt Khắc Hải

Tất cả mọi người đã gần xuống máy bay hết mà lúc này ở khoang thương gia, ba người đàn ông đang đứng nhìn người con gái đang ngủ, Mac ngỡ ngàng thường ngày chủ nhân không bao giờ ngủ sâu như vậy thật là lạ. Tề Ngạo Thần đứng dậy khom người định bế cô lên, mùi hương đó toả đi mắt to tròn của Hàn Yêu Hy mở ra. Nhìn Tề Ngạo Thần đang đưa hai tay ở lưng và đùi mình thì tránh khỏi

- Anh làm gì

- Nay em đã ngủ suốt chuyến bay, đến nơi rồi mà em không dậy hỏi anh phải làm sao - Vì bị cô tránh ra như tà ma anh có chút tức giận

Hàn Yêu Hy đứng dậy chỉnh chu lại quần áo hắng giọng một cái nhanh chân bước ra khỏi máy bay, Tề Ngạo Thần đứng đó hoá đá cô cứ như vậy làm lơ hần

Ra khỏi cổng lớn, ánh nắng gắt gao chiếu vào cô. Hàn Yêu Hy nhắc cặp kính râm đeo vào che đi đôi mắt hổ phách xinh đẹp, Tề Ngạo Thần từ lúc nào đã đi sau cô. Một người đàn ông trạc tuổi bước đến nghiêm nghị chào hỏi - Chào Hàn tổng, Tề tổng - Ông ta là Diệp Khắc Dương là quản lý mới được điều động đến khu nghỉ dưỡng ở Thượng Hải

Ai cũng gật đầu chào hỏi không nói với nhau lời nào, ông ta khó khăn nói tiếp lời chia tay ra một người con trai trẻ tuổi đằng sau - Giới thiệu với Hàn tổng, Tề tổng đây là con trai tôi Diệp Khắc Hải xin ra mắt hai vị - Nói rồi mau thúc giục con trai cúi đầu xuống chào

Diệp Khắc Hải gật đầu ánh mắt đầy mê tình nhìn Hàn Yêu Hy, cô lãnh đạm chỉ liếc nhìn. Hai mắt Tề Ngạo Thần sắc bén nhìn Diệp Khắc Hải cứ chăm chăm vào cô liền lạnh lùng cắt ngang - Ông cho chúng tôi đứng ở đây mãi à

Diệp Khắc Cương luống cuống lập tức mời lên xe - Hàn tổng, Tề tổng mời lên xe

Hàn Yêu Hy bước lên xe đằng sau lại cố lực nắm eo cô đẩy lên, quay phắt ra nhìn người nào lại to gan như vậy. Tề Ngạo Thần thấy cô mang giày cao gót sẽ khó khăn khi lên không ngần ngại đi lại chạm vào eo cô đẩy cô lên, thấy cô quay lại ánh mắt hình viên đạn anh cười lấy lòng cô. Hàn Yêu Hy hừ nhẹ trong lòng ngồi vào xe sẵn tay gạt tay Tề Ngạo Thần ra khỏi eo mình, Diệp Khắc Hải nãy giờ đã chứng kiến được hết trong lòng liền ghen tức. Một người phụ nữ vừa thành đạt vừa xinh đẹp như vậy ai mà không mê chứ.

Diệp Khắc Hải dự định ngồi cạnh cô, nhưng không ngờ sắp đi đến lại bị Tề Ngạo Thần xô ra, hần xoay qua nhìn Diệp Khắc Hải khuôn mặt như hiện rõ chữ "Tránh cô ấy xa tí"

Thế là Hàn Yêu Hy ngồi cạnh cửa sổ, bên cạnh là Tề Ngạo Thần. Cạnh hần là Diệp Khắc Hải mặt đen như than

Hai chiếc xe lăn bánh rời khỏi sân bay, chạy qua một vùng đồng bằng đi đến cảng tàu. Khu nghỉ dưỡng được xây từ một hòn đảo cách đất liền có một chút xa nên phải đi bằng tàu đến đó. Tề Ngạo Thần tiêu soái xuống xe vẫn không quên đưa tay nắm lấy tay Hàn Yêu Hy đỡ cô xuống, cô vẫn đề yễn cho hần nắm lấy Tề Ngạo Thần từ từ cười mãi cho đến khi lên du thuyền, xem ra chuyến đi lần này sẽ có bước tiến công mới..

Hết chương 74

Thả cho esther 1 vote để mình có động lực viết tiếp nhaa ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Say sòng

Chiếc du thuyền xê sòng đi ra xa, trong khoang to lớn chia ra rất nhiều nơi. Quầy bar nhỏ, phòng khách còn lại là các phòng nghỉ theo từng buồng. Trong phòng khách Hàn Yêu Hy, Tề Ngạo Thần cùng hai cha con ông quản lý Mac và trợ lý của hần đều tập trung tại đây bàn bạc về khu nghỉ dưỡng mới được xây dựng

Ông quản lý đặt tập tài liệu xuống bàn báo cáo thống kê gần đây của khu nghỉ dưỡng

- Hai vị tổng tài, khi được xây dựng xong các khách du lịch tại đây rất thích thú doanh số tăng lên không ngừng. Mọi chuyện đều đang đúng tiến độ đã được đặt ra.

Hàn Yêu Hy tập trung lắng nghe dù hai thái dương đang giật kịch liệt - Dịch vụ khách hàng tốt chứ

- Vâng các khách quan đều rất hài lòng về thái độ phục vụ

Tề Ngạo Thần thấy cô có dấu hiệu say sòng liền lên tiếng nhanh chóng kết thúc

- Cứ như vậy đã đến đó rồi tính tiếp

- Vâng mời hai vị vào phòng nghỉ ngơi một chút từ đây đến đảo còn có một chút xa - Diệp Khắc Dương niềm nở mời, đi với hai vị tổng tài lạnh như băng thật là khó thở cho ông mà. Hàn Yêu Hy quay về buồng nghỉ của mình Mac đứng bên ngoài gắt gao canh cửa, Diệp Khắc Hải thấy Mac bên ngoài nghiêng rắng từng hồi

xoay người bỏ đi.

Hàn Yêu Hy đang nhức đầu dữ dội dưới bao tử như sóng biển bên ngoài dường như muốn ào lên, cảm giác không dễ chịu một chút nào. Đi đến giường nằm xuống cố nhắm mắt nghỉ ngơi nhưng loay hoay mãi vẫn không ngủ được rõ ràng lúc này trên máy bay ngủ rất sâu mà. Ngồi trên sofa màu trắng đối diện cảnh biển bên ngoài, du thuyền trên sóng dập diu mãi làm con say sòng của cô càng nặng - Mac

Mac bên ngoài nghe tiếng bên trong mở cửa liền bước vào,tay chấp cung kính

-Vâng chủ nhân có chuyện gì

-Có đem theo thuốc say sóng chứ đem cho ta một ít,mang một chai rượu nữa

Mac cúi người mở cửa nhưng lại thấy Tề Ngạo Thần trên tay là ly nước lọc cùng một hộp thuốc -Cô ấy bị say sóng nên cứ để tôi đem vào -Mac còn phải canh ngoài cửa nên để cho hân vào phòng.Tề Ngạo Thần nhìn cô đang nhắm mắt ngồi dựa vào ghế sofa thì đặt khay xuống bàn thủy tinh trong suốt, nghe thấy tiếng động Hân Yêu Hy không mở mắt -Đi nhanh như vậy cứ để ở đó ra ngoài đi

Chờ mãi không thấy tiếng động cô mở mắt ra đập vào mắt là thân thể to lớn chắn trước mặt lại ngẩng lên khuôn mặt quá đỗi quen thuộc là Tề Ngạo Thần.Trong lòng hốt hoảng đến chừng nào bên ngoài lại đối ngược -Có chuyện gì

- Anh thấy em đã say sóng nên đem thuốc vào này

Hân Yêu Hy chẳng nói chẳng rằng cầm viên thuốc bỏ vào miệng uống một ngụm nước,ngày thường chỉ có Mac phụ trách những việc này người muốn giết cô nhiều vô số kể.Nhưng tại sao trong lòng bất tri bất giác tin tưởng anh vô điều kiện như vậy.Hân Yêu Hy đã đau đến đổ mồ hôi,dùng tay xoa xoa hai bên thái dương của mình.Tề Ngạo Thần nhìn cô đau như vậy trong lòng cũng quặn thắt từng hồi,đột ngột ngồi xuống bên cạnh bá đạo kéo tay cô gối đầu lên đùi của hân.

Hân Yêu Hy giật mình,chống tay ngồi dậy nhưng Tề Ngạo Thần kiên quyết hai tay như gọng sắt kiềm chặt thân thể đang cựa quậy của cô.Thấy cô đã yên ổn được một chút hân đặt hai tay lên thái dương nhẹ nhàng xoa bóp,Hân Yêu Hy càng thêm tức giận định dùng những hành động này để bù đắp những thứ ngày xưa sao.Bàn tay Tề Ngạo Thần dịu dàng xoa đi cơn đau đầu,thoải mái lan toả,cô cứ nhiên lại nhắm mắt hưởng thụ sự dịu dàng này của anh.Mùi bạc hà đầy ắp khoang mũi cô thoải mái như đứa trẻ cọ cọ vào đùi hân,nhìn khuôn mặt kiều diễm cánh môi bạc mòng không nhin được cong lên.Cùng cô trên thuyền giữ biển xanh ngắt này thật thích.

Hết chương 75

Ng đọc thì nhiều sao ít vote quá huhu ai thương tác giả cho vote để esther có động lực nhaa ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Nụ hôn đầu tiên sau sáu năm ròng rã

Du thuyền cập bến tại đảo Teiyu,từ bến cảng nhìn thẳng là khu nghỉ dưỡng rộng lớn sang trọng,với nhiều khu khác nhau trên mảnh đất thênh thang nối liền.Hân Yêu Hy từ đùi của Tề Ngạo Thần ngồi dậy nhìn hân đang tựa vào thành sofa ngủ.Cô đã ngủ như vậy từ này đến giờ sao,lại là trên đùi anh nữa,mặt cô nổi một tảng hồng nhợt.Tề Ngạo Thần thức dậy nhìn cô đỏ mặt thì nổi hứng trêu chọc -Yêu Hy sao em đỏ mặt vậy,có phải là -Hân dần dần xích lại gần cô,Hân Yêu Hy nhìn thẳng vào mắt anh có chút lúng túng,rồi đứng lên khôi phục lại sắc thái đi một mạch ra.Tề Ngạo Thần cảm thấy cô ngày càng đáng yêu,hân ngồi cười một mình.

Sau một hồi đi quan sát xung quanh,các khách quan,hệ thống an ninh bảo mật.Tất cả đều hoàn hảo không một vết xước,quản lý đưa hân và cô lên phòng tổng thống của khu nghỉ dưỡng.Xung quanh được thiết kế theo phong cách Châu Âu các cây cột các đèn chùm đều đậm chất cổ điển một thời,đột ngột dây giày của cô bị lỏng rơi ra.Hân Yêu Hy như thói quen định gọi Mac nhưng lại thấy Diệp Khắc Hải lao lên cúi xuống thành thạo thắt lại giúp cô,Tề Ngạo Thần bây giờ đã chưa hề như hủ giấm.Hân Yêu Hy gật đầu xem như cảm ơn anh ta rồi đi về phía phòng mình,phòng cô và anh lại đối diện nhau.Tề Ngạo Thần thấy cô đã vào bước đến nói vào tai Diệp Khắc Dương

-Kêu con trai của ông tránh xa cô ấy ra một chút-

Diệp Khắc Dương lạnh cả sống lưng gật gù rồi phóng nhanh ra khỏi nơi đó,hân đặt thẻ trước ô cửa,hộp lệ cửa mở ra nhìn căn phòng đối diện mỉm cười huýt sáo một cái rồi to rồi vào phòng.Hân Yêu Hy ở trong phòng đi ra ban công làn gió lùa vào từng chân tóc của cô,nhìn xung quanh khu nghỉ dưỡng này thật là đẹp nhìn xa ra là bến cảng với những chiếc tàu lênh đênh các cây dừa lùa qua lùa lại.Khung cảnh thật hữu tình,đôi mắt cô trầm luân về một nơi xa xăm nào đó.Tề Ngạo Thần quyết định đi sang phòng cô rồi cô đi xuống ăn tối,vừa mở cửa trùng hợp đối diện cũng mở ta.Bốn mắt chạm nhau trong vài giây,Tề Ngạo Thần lên tiếng trước -Yêu Hy em có đói không chúng ta cùng đi ăn tối nhé -

Hân Yêu Hy lạnh nhạt trả lời -Không rảnh

Tề Ngạo Thần liếc thấy đồ cô cầm trên tay thì cười trong lòng -Vậy em đi nhé tạm biệt

Hân Yêu Hy cảm thấy hân như bị dờ hơi vậy,cầm đồ đặc đi xuống suối nước nóng dưới khu nghỉ dưỡng.Suối nước nóng dành cho khách Vip đều riêng từng phòng,cô quần chiếc khăn to quanh mình vừa vận lộ ra rãnh ngực sâu hút,chiếc khăn dài đến giữa đùi.Đưa một chân xuống nước kiểm tra nhiệt độ sau đó cô thả mình vào dòng nước,thật thoải mái.Được ngâm trong nước nóng tất cả đều như tan biến đi vậy,nắm mắt tựa vào bờ hưởng thụ,Tề Ngạo Thần bên ngoài nhìn vào trong hồ thì thấy cô mỉm cười đắc ý nhón chân vào trong.

Hàn Yêu Hy nghe tiếng bước chân mở choàng đôi mắt ra -Ai?-Tề Ngạo Thần thấy cô nhìn mình thì nhanh như chớp vọt vào trong hồ cùng cô.Nước bắn tung toé,Hàn Yêu Hy tức giận lấy tay che trước ngực -Anh vào đây làm gì đi ra nơi khác

-Em hỏi thừa vào đây để tắm cùng với em

Hàn Yêu Hy lúc này quan sát trên dưới của anh,thắt lưng chỉ quấn một chiếc khăn tắm phần trên để trần,các cơ bắp lộ ra từng thớ thịt màu đồng hoàn mỹ,cùng cơ bụng.Cô thờ phất ra mặt đã đỏ lên gì chứ hán như vậy là muốn giết người sao,Tề Ngạo Thần thấy cô nhìn chăm chăm hán thì bắt lấy tay cô đặt lên ngực mình vuốt từ trên xuống dưới trêu chọc

-Dù gì anh cũng là của em nên không cần phải chảy nước bọt ra như vậy đâu em có thể sờ bất cứ đâu em muốn -Từ bao giờ hán đã áp sát bên tai cô phả làn hơi ấm

Cô rút tay về ngẩng đầu lên nhưng không hề biết khoảng cách này đã quá gần rồi

-Anh..biến thái đi ra cho tôi

Hán cười tươi rồi -Vì yêu em nên mới biến thái -Điềm tĩnh thường ngày đã không còn gì trong cô bây giờ,mặt đã đỏ như trái dâu tây -Anh..

Tề Ngạo Thần mê đắm nhìn người phụ nữ trước ngực mình,anh cao hơn cô nên nhìn xuống chỉ thấy bờ vai nhỏ nhắn xương quai xanh cùng khe rãnh ngực phập phồng.Hàn Yêu Hy bây giờ đã mặt đỏ tai hồng và chũng chặc nhưng quỵn rũ không xuống chỉ có tăng,cô cứ như vậy mà khơi lên dục vọng nguyên thủy nhất trong hán.Nhìn Tề Ngạo Thần cô ngốc lăm mớ không biết hán đang có ý định gì với cô đứng phắt dậy nhưng xui thay lại chọt té vào người hán,thật là biết trêu người mà.

Tề Ngạo Thần thấy cô sắp ngã liền đưa hai bàn tay rần chắc ra đỡ,vừa vịn nằm gọn trong lồng ngực anh.Mùi bạc hạ nam tính hung hăng xõng xộc đi vào mũi cô,Hàn Yêu Hy rất thích mùi này thật dễ ngủi.Cô vô thức hưởng thụ nhưng không biết mình đang nằm trong tay của sói,Tề Ngạo Thần nhìn cô đang lệt thốt trong ngực mình chỉ biết nuốt nước bọt.Chịu không nổi anh cúi đầu xuống áp môi mình vào môi cô,chạm vào rồi lại không muốn dứt ra anh như mê đắm vào đó hương vị của riêng cô..

Cứ thế trong suối nước nóng bốc hơi nghi ngút họ cứ thế trao nhau nụ hôn đầu tiên sau sáu năm.

Hết chương 76

Thả cho esther 1 vote để mình có động lực nhé..□□

Vote nhiều chap sau có thịt nhaa □

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Xuân được

Hàn Yêu Hy chỉ thấy phía trước mình đảo lộn rồi ngã vào bờ tường thịt vững chãi lại ấm áp vô cùng,cô nhận thức được mình đang ngồi trong lòng hán thì đẩy ngực đứng dậy.Nhưng môi lại có luồng khí nóng bức vô cùng đẩy vào,mắt cô tròn to lên nhìn anh đang ngấu ngiến hôn môi của cô,đưa chiếc lưỡi vào khuôn miệng nhỏ nhắn thơm tho của cô tìm kiếm lưỡi đình hương.Hán mút lấy mật ngọt nơi đầu lưỡi,mút môi cô đến sưng tấy lên,Hàn Yêu Hy hoàn toàn thua dưới tay anh cả thân thể đều phản bội cô đều mềm nhũn trước nụ hôn của hán.

Tề Ngạo Thần hôn cô như muốn truyền hết tâm tư sáu năm nay qua cho cô nhớ nhưng dần vật hồi hận đau đớn tình yêu hán dành cho cô trong tim lớn đến nỗi như muốn nổ tung tim của hán.Hàn Yêu Hy chẳng biết tại sao lúc này lại ngồi yên hưởng thụ như vậy,lần đầu tiên một tổng giám đốc một người phụ nữ thông minh như cô mà lại bỏ tay trong tình huống khó đỡ này.Hôn đến gần năm phút gần như cả hai đều hết hơi anh mới lưu luyến buông tha cho cánh môi đáng thương của cô,Hàn Yêu Hy được buông ra liền gục vào ngực hán hít thở. Tề Ngạo Thần ôn nhu vuốt tóc cô giọng trầm ấm vang lên bên tai cô-Yêu Hy anh yêu em rất yêu

Câu nói này như đánh sâu vào trong cô,thức tỉnh và nhắc nhở cho cô bây giờ là hành động sai trái.Cô đẩy anh ra cùng lúc này phục vụ cung kính gõ cửa rồi đem một ly cocktail vào -Thưa cô đây là cocktail cô đã gọi

Hàn Yêu Hy có chút ngại ngùng nên giặt lấy ly trên khay uống một hơi cạn sạch rồi một mạch đi ra ngoài cô không biết nên đối mặt với hán thế nào,phục vụ đi ra bên ngoài lấy điện thoại gọi cho ai đó -Diệp thiếu nhiệm vụ hoàn thành -Lúc ban nãy nghe tin Hàn Yêu Hy đang ở suối nước nóng nên Diệp Khắc Hải mưu mô đem một xấp tiền nhét vào túi phục vụ dặn dò một chút gì đó.Tề Ngạo Thần thấy cô như vậy có chút vui pha lẫn buồn anh khoác áo choàng đi lên phòng của mình.

Hàn Yêu Hy lên đến phòng khuôn mặt đã đỏ bừng đôi mắt neho neho lại,sao đột nhiên cơ thể cô rất nóng như có ngọn lửa đốt.Chết tiệt!Cô khê rít là xuân được,thường thường những thứ xuân được này cơ thể của cô chống lại rất tốt hay là xuân được liều mạnh nhất sao.Trên người cô tuôn đầy mồ hôi

người đã nóng đến khó,cánh cửa phòng nghe tiếng thè cạ vào cô theo bản năng xoay người lại.Diệp Khắc Hải đi vào phòng vút thè xuống sofa giọng giễu cợt -Hàn tổng đợi anh lâu không có về em đang khó chịu để anh phục vụ em nhé

Hàn Yêu Hy định gọi Mac nhưng cô lại phái Mac đi điều tra một số việc đây là tự hại mình đây mà,thật là có lỗi với Mac cô không nghe lời bây giờ lại rơi vào tình thế này.Có xuân được liều mạnh vào người cơ thể cô chống chế hay đến mức nào cũng như không,cô lim dim mắt nhìn hân ta tiến lại gần cô.Diệp Khắc Hải bắt lấy tay cô sờ soạng cánh tay trắng nõn của cô,hân ta không hề biết bàn tay ngọc ngà cánh vàng lá ngọc này có thể một quyền làm chết một người.

Hàn Yêu Hy giãy giụa,Diệp Khắc Hải lại lên tiếng dâm dăng -Đừng lo bảo bối đêm nay dài mà liều em uống là liều mạnh nhất đánh bật các dây thần kinh,sau đó sướng như lên trời -Cô dùng hết sức lực bình sinh dùng chân đá vào hạ bộ của hân ta xoay người đập vào gáy hân ta.Diệp Khắc Hải ngắt xiêu trong tình trạng tay vẫn còn để ở đứng quẩn,ý thức của cô sắp tan biến rồi.Nhưng giờ phút này lại nghĩ đến Tề Ngạo Thần,nghĩ là làm cô đi sang phòng đối diện tay yếu ớt đập cửa thân thể như muốn khụy xuống sàn cảm thạch lạnh lẽo. Phụ nữ thì cũng chỉ là phụ nữ sức không chế rất ít cô bây giờ lại thảm hại như vậy,nhưng bất tri bất giác này sinh tin tưởng đối với Tề Ngạo Thần.

Tề Ngạo Thần đang nói chuyện với chi nhánh ở Bắc Kinh nghe thấy tiếng đập cửa,nhanh chóng tắt điện thoại sai bước mở cửa ra.Hàn Yêu Hy đang tựa vào cửa,cửa mở cô nằm ập vào trong phòng anh.Tề Ngạo Thần hốt hoảng nhìn cô người đầy mồ hôi mắt nhắm lại miệng còn lẩm bẩm,cúi xuống bế cô lên giường của mình vừa nãy cô vẫn còn bình thường tại sao lại như vậy.Tề Ngạo Thần lay lay người cô

-Yêu Hy nói cho anh nghe em bị làm sao vậy có chuyện gì

Hàn Yêu Hy thờ hồn hèn,dành ý thức cuối cùng cho câu nói này -Diệp Khắc Hải xuân được hãm hại em-Tề Ngạo Thần nghe câu này như muốn điên tiết lên anh đã nhìn thấy từ sáng,cậu ta đứng là chán sống rồi mà. Vuốt mái tóc nâu hạt dẻ đã ướt sũng của cô an ủi

-Yêu Hy em ở yên đây anh sẽ qua đó xử lý cậu ta

Hàn Yêu Hy hoàn toàn mất đi ý thức chỉ nghe loáng thoáng anh sẽ rời đi liền như trẻ con bám lấy cánh tay anh giọng nũng nịu -Đừng đi xin anh em nóng quá -Tay Hàn Yêu Hy bắt đầu cời nút thắt khăn choàng rồi đến vạt áo.Tề Ngạo Thần giữ tay cô lại khó khăn nói -Yêu Hy đừng lại đi em không biết em đang làm gì đâu

-Ừ..mm nhưng em nóng nóng quá -Hàn Yêu Hy kéo tay anh ra bắt đầu kéo kéo vạt áo.Tề Ngạo Thần sắp đến giới hạn rồi..

Hết chương 77

Thả cho esther 1 vote nhaa ☐☐Anh Thần có chịu nổi không đây có ai muốn có thịt không nè!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Đêm khó quên (H+)

Hàn Yêu Hy tiếp tục cời áo choàng tắm,thoáng chốc chỉ còn lại bộ nội y bằng ren đen,cô ôm chặt cánh tay Tề Ngạo Thần như đứa trẻ vùi vẹo.Tề Ngạo Thần cảm thấy máu trong anh sôi sục lên,miệng đắng lưỡi khô,bụng dưới đã nóng lên.Anh vẫn kiềm chế cầm vạt áo mặc lại cho cô nhưng cô lại cứng đầu không chịu cứ lần qua lần lại mãi-Đừng em nóng quá muốn cời đồ-

Hàn Yêu Hy lim dim đôi mắt kiêu ngạo vươn tay quấn thật chặt lên cổ anh,dùng lực kéo mạnh.Đôi môi đỏ hồng chạm vào môi bạc mỏng của anh,cô hăng hái mút môi anh trong tâm trí của cô bây giờ cảm nhận đôi môi anh như một tảng đá mát lạnh.Đưa lưỡi tinh nghịch vào khoang miệng anh rụt rề tìm kiếm chiếc lưỡi của anh,Tề Ngạo Thần không thua kém nâng gáy cô phối hợp ăn ý nhất.Cuốn đi tất cả mật ngọt trong khuôn miệng nhỏ nhắn anh đẩy cô ra ở giữa có một sợi chỉ bạc nổi dài.

Nhìn cô,ánh mắt mờ đục,đầu tóc rối bời,hai má đỏ hồng,đôi môi sưng đỏ cùng nội y màu đen ở bên dưới nửa hở nửa che.Tề Ngạo Thần ấn hai bả vai cô -Hàn Yêu Hy mở mắt ra nhìn xem anh là ai -Hàn Yêu Hy cố rướn mắt -Uhm Tề Ngạo Thần -Bàn tay cô bắt đầu không yên phận mò đến thắt áo choàng tắm của anh cời ra.

Anh nhần nhin tiếp tục hỏi cô -Yêu Hy em có chắc không em không hối hận chứ -Tề Ngạo Thần không muốn cô thức dậy hận lại càng hận,Hàn Yêu Hy lưỡi biếng nhanh chóng gặt đầu lia lịa.Tề Ngạo Thần cúi xuống hôn lên tóc trán hai bên mắt hốc má rồi đến môi của cô,nụ hôn mãnh liệt khiến cho cô không có thời gian để thở,anh mút rồi cắn môi cô.Hàn Yêu Hy nằm im hưởng thụ người đang đập lửa cho cô,Tề Ngạo Thần trượt dần hôn lên cổ rồi đến xương quai xanh tinh xảo.Chẳng mấy chốc trên vai cổ đều có những dấu hôn cực kỳ ám muội.

Tề Ngạo Thần nhìn từ trên xuống thân thể trắng nõn mềm mại ở trước mặt,bộ nội y tối màu như thoát ẩn thoát hiện những nơi tư mật của con gái.Bộ ngực phập phồng lên xuống càng kích thích anh,chỉ nhìn cô anh lại căng cứng đến phát đau.Hôn lên ngực cô,vòng tay ra sau anh cời khuy áo ngực,đôi gò bồng được giải phóng ra khỏi khuôn khổ liền này lên.Anh lao đến cuồng nộ với một chút dịu dàng phủ lên điểm hồng nhợt đang vun cao ở đầu,tay còn lại xoa bóp bên kia.-Ừ..m.Ừm-Mỗi động tác từng cái mút trên cơ thể mẫn cảm cô đều thoải mái rên lên tiếng.

Bàn tay Tề Ngạo Thần như con rắn lướt qua cơ thể cô, Hàn Yêu Hy khẽ run cảm nhận được bàn tay của anh đang mò vào trong quần lót đen tìm khu vườn bí mật. Ngón tay anh len lỏi vào hoa huyệt của cô, xoa viên trần châu bên dưới lại càng tiết nhiều mật dịch, Tề Ngạo Thần đưa ngón tay vào bên trong lập tức hút anh vào, ra rồi vào bên trong cô ngón tay đã bóng lên vì mật dịch của cô. Hàn Yêu Hy cảm thấy cơ thể sắp đến cao trào - Ừm Ừm - Anh đẩy nhẹ lại sau đó ngừng lại.

Ngay lập tức cảm giác hụt hẫng phủ cả người cô, Hàn Yêu Hy vặn vẹo thân người khó chịu khẽ rên - Ừm - Tề Ngạo Thần ngay lúc này hứng trên chọc lại chiếm lĩnh - Bảo bối em muốn gì - Anh cố gắng gượng bên dưới đã muốn nổ tung. Hàn Yêu Hy đã khó chịu muốn chết anh lại như vậy bây giờ cô muốn một thứ to lớn.

- Tề Ngạo Thần em muốn Ừm - Nghe cô nói như vậy anh cau mày hờn dỗi - Xưng hô chưa đúng -

Hàn Yêu Hy như muốn ngất xỉu nhìn người đàn ông trước mặt - Thần, Ừm em khó chịu quá - Tề Ngạo Thần thấy cô khó khăn như vậy cũng rất đau xót vuốt tóc cô

- Ngoan anh sẽ cho em

Nói rồi Tề Ngạo Thần vút phăng đi chiếc áo choàng tắm trên người, áp sát vào cơ thể trắng mịn của cô. Cởi chiếc quần trong, gây thối vừa to vừa dài hiện ra, Tề Ngạo Thần đặt trước cửa tư mật của cô nhẹ nhàng đâm vào.

- A Thần em đau quá rút ra đi - Hàn Yêu Hy cảm thấy một vật thô cứng đâm vào trong cô, hạ thân siết chặt đau như bị xé làm đôi. Sáu năm không quan hệ hoa huyệt của cô đã khít khao như xử nữ. Vách thịt khi anh đi vào liên nuốt chửng anh, - Ngoan một chút sẽ hết đau - Tề Ngạo Thần lau mồ hôi vừa mút mạnh bầu ngực, anh liếm quanh điểm hồng nhạt, lập tức đại não bị kích thích bên dưới thả lỏng ra anh dễ dàng đi vào.

Tề Ngạo Thần bắt đầu luật động, con đau được khoái cảm lấp đầy trong cô. Hàn Yêu Hy thoải mái rên rỉ - A A Ừm Ừm - Hết ra lại vào mỗi lần lại đâm sâu vào nơi nhạy cảm nhất của cô. Tề Ngạo Thần cảm thấy - Tiểu Hy thật tuyệt anh muốn nổ tung mất - Mỗi lần anh rút ra vách tường ẩm áp có mị lực hút anh ngược trở lại, thật sướng đến nỗi điên tả không nên lời. Hai cơ thể áp sát nhau cô có thể cảm nhận được cơ bắp cuộn cuộn của anh, mồ hôi nam tính không khiến cô chán ghét mà càng bị cuốn vào dòng xoáy ái tình đó.

Tề Ngạo Thần rút vào cổ cô, dịch hoa càng ra nhiều hơn lâu lâu lại thoang thoảng mùi hương đánh thẳng vào não anh bên dưới lại ra vào nhiều hơn.

Cảm giác này thật sướng, Hàn Yêu Hy rên rỉ từng đợt theo khoái cảm. Tề Ngạo Thần xoa bóp hai bên ngực, nhũ hoa đang kiêu ngạo vểnh đầu lên bị anh cắn không thương tiếc sưng húp cả lên. Hàn Yêu Hy càng ôm chặt cổ anh hơn, hai chân siết chặt lưng anh, Tề Ngạo Thần muốn nghe cảm nhận của cô - Bảo bối anh làm em sướng không - Hàn Yêu Hy đôi mắt mờ màng bây giờ đã không còn như thường ngày đều bị dục vọng chiếm hữu - Rất sướng ư. ư. ư. - Tề Ngạo Thần thấy cô cấu chặt drap giường thì lấy tay đan vào bàn tay nhỏ nhắn của cô nắm thật chặt..

Hai tiếng sau, trên phòng tổng thống của khu nghỉ dưỡng hai cơ thể vẫn còn áp sát nhau, vách tường mềm mại co rút sau đó là dòng nước ấm trào ra. Anh sướng đến cực độ ra vào vài cái do dự một hồi anh gằm nhẹ rút ra phun tinh hoa lên bụng cô, những vết màu trắng nằm trên bụng cô. Tề Ngạo Thần biết khi tinh dịch thuốc sẽ hết cô sẽ chán ghét anh, nếu để lại trong bụng cô, chắc chắn Hàn Yêu Hy sẽ uống thuốc tránh thai. Nhưng thuốc lại có hại cho sức khỏe nên anh không muốn tất cả chỉ vì lắng cho cô.

Tề Ngạo Thần nhìn cô gái đã thỏa mãn đôi môi hơi vểnh lên ngủ vuốt mái tóc còn ướt sũng qua "trận chiến". Tề Ngạo Thần bế cô vào phòng tắm, xả nước ấm đặt cô vào nhẹ nhàng kì cọ cho cô. Trong thời gian tắm cho cô bụng dưới lại nổi hứng anh chỉ thắm lắc đầu ngao ngán, tắm rửa sạch sẽ. Tề Ngạo Thần gọi khách sạn đem lên một ít thuốc đem thoa vào hạ thân của cô, sau khi quan hệ chắc hẳn sẽ rất đau rát. Bôi vào rồi sẽ đỡ hơn, anh mặc đồ cho cô đi vào tắm nước lạnh một hồi, đi ra ngoài cầm điện thoại đi ra ban công gọi cho Tần Ngạo.

Tần Ngạo đang say giấc thì nghe tiếng chuông điện thoại thẳm chửi một tiếng ai lại đi gọi vào giờ này thấy màn hình nổi tên, anh bật dậy háng giọng rồi bắt máy

- Vâng boss có gì cần dặn

- Đi lên phòng của Yêu Hy đem tên chó chết đó về - Tề Ngạo Thần phẫn nộ lại dám bỏ thuốc cô

- Vâng

Kết thúc điện thoại đóng cửa đi vào phòng nhìn cô gái đang yên tĩnh ngủ một chút, một môi cả ngày anh cũng nằm xuống ôm cô vào lòng nghe tiếng thở đều đều của cô thật yên lòng..

Hết chương 78

Ui cha 1500 từ. Thả vote cho tui đi ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Tình một đêm

Tần Ngạo nhanh chóng vọt lên phòng của Hàn Yêu Hy, khi nhìn thấy hắn ta ở trong phòng bất tỉnh tay còn để ở đũng quần anh cũng hiểu được một phần nào, khẽ lắc đầu đứng đến ai không đứng lại đứng đến Hàn Yêu Hy người mà Tề Ngạo Thần yêu nhất.

Gần sáu giờ rạng sáng, các thuyền chài bắt đầu ra biển đánh cá. Mặt trời đỏ hớn như ngọn đèn vàng đánh thức cả hòn đảo ra khỏi giấc ngủ sâu bắt đầu một ngày mới. Phòng tổng thống xa hoa đầy hơi thở Châu Âu, trên giường hai người thân thể trần truồng nằm ôm lấy nhau. Hàn Yêu Hy nằm úp mặt vào lồng ngực anh, Tề Ngạo Thần đã thức từ này giờ một

tay vuốt tóc đang xoa dài trên cánh tay mình, một tay mân mê những ngón tay của cô. Ngón tay Hàn Yêu Hy rất đẹp

các móng sạch sẽ được sơn màu đỏ tôn lên nước da trắng như bông tuyết của cô, lâu lâu Tề Ngạo Thần đan tay vào tay cô rồi lại cười một mình như một người bị thần kinh.

Chính xác là anh đang rất hưởng thụ thời khắc đáng quý này, mùi hương của cô vây quanh anh. Tề Ngạo Thần vươn tay cầm đồng hồ ở tủ đầu giường xem giờ, ôn nhu hôn lên mái tóc nâu được xoa lung tung. Nâng đầu cô lên rồi khỏi cánh tay mình, nâng cánh tay đưa cái gối vào cho Hàn Yêu Hy ôm thay. Kết quả không có

gì xảy ra cô vẫn ôm gối ngủ say, lưu luyến rời giường anh thay đồ rồi đi xuống nhà hàng của khu nghỉ dưỡng. Tề Ngạo Thần muốn chính tay làm đồ ăn sáng cho cô xuống đến nhà hàng anh dọa các đầu bếp chạy ra hết một mình anh độc chiếm.

Anh làm spaghetti cho buổi sáng ngày hôm nay, cả người đầy sinh lực vui vẻ lao vào cầm cùi nẫu. Một tiếng trôi đi sau bao nhiêu khó khăn trở một đĩa mì với nước sốt sảng sảng cùng nước cam đã yên vị nằm trên khay được đúc bằng vàng ròng đẹp mắt. Các đầu bếp thấy anh ra thì đứng nghiêm chỉnh chào trong lòng không ngừng cầu nguyện trời đất. Một tiếng mà ngỡ như ngàn thế kỉ, sợi mì anh chỉ nhúng qua một cái là để ra đĩa, cà chua không cắt vỏ bỏ thẳng vào máy sinh tố xay. Các đầu bếp phải chạy ra chạy vào để hướng dẫn anh, thật đúng là một thảm họa.

Tề Ngạo Thần nhìn trên tay cầm thấy rất hãnh diện lại chính tay mình nấu đồ ăn cho người con gái mình yêu cảm giác thật là tuyệt vời, đi lên tầng cao nhất của khu nghỉ dưỡng. Mở cửa phòng tổng thống căn phòng có hơi thở của cô tất cả đều trở nên đặc biệt đối với anh. Tề Ngạo Thần đặt khay thức ăn xuống bàn, đi lại chiếc giường kingsize cô vẫn ôm gối ngủ ngon ở đó. Đã sáng rồi phải gọi cô dậy nếu không ăn đúng giờ sẽ không tốt cho dạ dày, Tề Ngạo Thần đặt một chân lên giường vuốt tóc Hàn Yêu Hy - Bảo bối dậy đi nào sáng rồi-

Hàn Yêu Hy rất nhanh tỉnh dậy chỉ xoay người đôi mắt màu hồ phách mở ra nhìn xung quanh, đèn chùm trên trần nhà lấp lánh. Các phòng tổng thống bố trí rất giống nhau nên cô ngỡ là phòng mình, nhưng khuôn mặt phóng đại của Tề Ngạo Thần và con đầu như nghiền nát ở thất lung đánh thẳng vào đại não của cô.

Hàn Yêu Hy theo bản năng ngồi bật dậy hai tay vẫn không quên ôm chần che đi cả người không mặc đồ của mình, nhìn mặt anh không nói gì cuộn phim trí nhớ được chạy. Lúc đó cô nằng nặc nói nóng anh hỏi cô nhưng cô lại chấp nhận, sau đó lại xảy ra quan hệ với anh ta. Bên ngoài khuôn mặt cô vẫn nguyên vẻ không có phản ứng nhưng bên trong lại gào thét lăm lăm liệt Hàn Yêu Hy ơi là Hàn Yêu Hy tại sao lại như vậy chứ thật xấu hổ mà. Nhưng đồ mặt lại không thể che lấp được cứ thế mặt cô đỏ như bị sốt.

Tề Ngạo Thần thấy cô im lặng cũng làm lạ thường ngày khi gặp tình cảnh này cô phải la toáng lên chứ tại sao lại bình tĩnh như vậy. Có hơi lo lắng tay luồn vào trong chăn đặt ngay eo nhẹ nhàng xoa

- Yêu Hy có sao không có phải là còn đau không xin lỗi anh mạnh bạo quá - Câu nói như thêm dầu vào lửa mặt cô đỏ như muốn nổ tung háng giọng - Khó... không có gì tồi đi lắm-

Nói rồi cô xoay chân bước xuống giường chân có chút bủn rủn nhưng cô không phải người phụ nữ bình thường nếu không chắc ngã khụy mất, thảm cảm thán trong lòng sức lực của đàn ông đúng là không thể chịu nổi mà. Tề Ngạo Thần thấy Hàn Yêu Hy vẫn đi bình thường lại một câu hỏi nữa tại sao cô ấy lại đi được, nhìn lên đằng sau lưng trần trắng nõn mắt lại bị thu hút dán vào hình xăm đó. Xem ra anh vẫn chưa hiểu cô, đối với những gì anh không biết là một dấu chấm

hỏi lớn, thấu hiểu cô vẫn là một hành trình gian nan, khoảng cách của anh và cô vẫn còn xa vời với anh lại không với tới.

Hàn Yêu Hy khoá cửa cẩn thận rồi xoay nhìn mình trong gương, tim đã đập đến độ như muốn chui ra khỏi lồng ngực. Hai má lại đỏ chót lên trần tình trong lòng được một lúc cô mới tắm rửa rồi đi ra ngoài. Tề Ngạo Thần đang ngồi ghế sofa chờ đợi cô - Yêu Hy lại đây ăn sáng đi - Hàn Yêu Hy bây giờ đã bình ôn lại một phần nào gặt đầu đi đến sofa. Vứt khăn tắm trên thành ghế cô ngồi xuống cầm nĩa ăn, mặc dù từ ngày hôm qua đến giờ cô vẫn chưa ăn gì nhưng Hàn Yêu Hy vẫn điềm đạm ăn từng chút chịu thôi đã là thói quen thì rất khó bỏ.

Tề Ngạo Thần nhìn cả đầu ướt của cô mà lại không lau, cầm khăn tắm luồn vào tóc cô xoa nhẹ mái tóc. Hàn Yêu Hy đang mãi mê suy nghĩ nên nói với Tề Ngạo Thần về chuyện hôm qua thế nào nên không để ý anh đã lau tóc cho cô. Trong phòng bây giờ chỉ còn tiếng "loạt xoạt" anh lau tóc cho cô và tiếng dao nĩa chạm nhau. Hạ đĩa mì ý đã vào bụng cô hết chậm chậm lau miệng hớp một ngụm nước cam. Hàn Yêu Hy chủ động phá vỡ không gian yên tĩnh này - Tề Ngạo Thần anh cứ xem như tối qua là tình một đêm là được rồi..-

Hết chương 79

Có ai còn thương tui thì vote cho tui đi huhu ☐

Chương 80: Vườn hoa

Động tác của Tề Ngao Thần khựng lại, các đầu ngón tay đã lạnh buốt, trái tim anh tê dại từng hồi. Đối với cô chỉ là tình một đêm còn đối với anh lại là cả một bước tiến triển mới cả một trời hi vọng nhưng cô lại nói ra dễ dàng đến thế. Nuốt chua xót vào lòng già vờ nũng nịu nói với cô

- Bảo bối em đã ăn anh không còn một mẩu xương cả đêm hôm qua đó nhưng lại nói là tình một đêm dễ dàng như vậy

Hàn Yêu Hy lại một phen đỏ mặt -Cá...ái gì chứ ai mà ăn anh, anh được lời mà còn nói tôi gì chứ

- Anh không biết mau đền lại cơ thể ngọc ngà này của anh đi đã bị em ăn sạch rồi mà em lại rũ bỏ anh như vậy thật buồn mà-Anh Thần nhà ta còn mặt dày đến độ đưa tay chấm chấm nước mắt

Hàn Yêu Hy giật giật khoé môi lúng túng không biết làm gì theo thói quen làm ăn thường ngày -Được ăn bánh trả tiền anh muốn bao nhiêu-Tề Ngao Thần chỉ biết dờ khóc dờ cười với cô nàng trước mặt cái gì cơ ăn bánh trả tiền thật tức cười, anh cười nham hiểm nhìn cô -Um muốn bao nhiêu hã...anh cái gì cũng không thiếu, anh chỉ muốn em thôi-

Hàn Yêu Hy giật cả mình -Anh...vô si

- Phải chịu thôi vì anh yêu em quá mà-Tề Ngao Thần gần như muốn hét vào mặt cô những chữ sến súa đến chảy nước này.

Hàn Yêu Hy lực bất tòng tâm bỏ chạy về phòng lấy quần áo thay, Tề Ngao Thần được một trận cười thoải thích nằm ôm bụng khúc khích trên sofa. Trở về phòng dự định ngày hôm nay sẽ mặc áo trễ vai nhưng khắp nơi đều trải dài dầu hôn đỏ trông rất ái muội nên Hàn Yêu Hy đành phải cắn răng mặc áo len cổ cao trang điểm nhẹ mang vào đôi giày cao gót mũi nhọn màu bạc. Bước ra phòng Tề Ngao

Thần cả thân âu phục của Armani đắt đỏ, áo sơ mi màu xanh cùng áo khoác ngoài màu đen, anh luôn luôn thích màu tối như vậy. Cả hai cùng đi xuống tầng trệt, Mac đã xong việc đang ngồi ăn sáng cùng Tần Ngao. Thấy hai chủ nhân của mình lập tức kéo ghế đứng dậy cúi đầu chào, Hàn Yêu Hy kêu một ly hồng trà ngồi xuống nhẹ nhàng tách trà nhấp nhấp.

Không nhanh không chậm tiếng nói trở thành lạnh lẽo -Ngày hôm qua người nghe rồi chứ -Tề Ngao Thần nhanh chóng gạt đi âu lo của cô -Yêu Hy anh đã bắt tên đó về rồi em không cần phải lo cứ để anh xử lý-Hàn Yêu Hy gật đầu cô biết rất rõ độ tàn nhẫn của Tề Ngao Thần.

Chỉ trong một đêm một câu nói của Tề Ngao Thần đã làm một nhà ra đường ở chỉ trong chớp mắt, Diệp Khắc Dương bị đuổi khỏi khu nghỉ dưỡng tước đi quyền của ông ta, ngôi nhà bị niêm phong còn Diệp Khắc Hải còn nghiêm trọng hơn đã chết chỉ trong đêm hôm qua. Diệp Khắc Dương hiểu chuyện biết con trai mình không đúng chỉ đi lo hậu sự cho anh ta.

Quản lý Troy bước vào sảnh hướng đến nơi Tề Ngao Thần cùng Hàn Yêu Hy đang ngồi, anh ta là người ngoại quốc nhưng đã dọn về Trung Quốc từ lâu. Mac giới thiệu anh ta với Hàn Yêu Hy -Chủ nhân đây là Troy là người sẽ thay thế Diệp Khắc Dương -Troy lễ phép cúi đầu chào-Chào Tề tổng Hàn tổng -

Mọi người đều lên xe quản lý báo cáo lịch trình hôm nay -Chúng ta đang đến vườn hoa của khu nghỉ dưỡng xem xét các loại phấn hoa và chất lượng sẽ sản xuất sắp tới, sau đó là khu vui chơi cao cấp để khai trương.-Tề Ngao Thần căn bản không nghe thấy gì chỉ một chút nghịch lộn tóc của cô một chút lại mân mê ngón tay của cô mặc cho cô cứ cau có mãi. Vườn hoa với tất cả các loài hoa khác nhau được bố trí nhiều dạng hình thù, hoa lưu ly hoa oải hương hoa bồ công anh hoa hướng dương.

Hàn Yêu Hy bước xuống xe hỗn hợp mùi hương của hoa bay thẳng vào mũi cô, đúng thật là rất dễ ngủ cô rất thư thái. Nhưng ánh nắng lại gắt đến khó chịu he hé mắt lại lấy tay che trước trán, nhưng mặt trời bỗng nhiên tắt bóng râm phủ cả người cô. Tề Ngao Thần một tay che trước trán một tay che đầu cô, Hàn Yêu Hy có hơi ngại vờn tay định để tay anh xuống -Tôi không cần-Nhưng hai tay Tề Ngao Thần như hai gọng sắt làm cô thế nào cũng không lay chuyển được, thế là lại lần nữa cô lại thua hai bóng một lớn che đi cái bóng nhỏ ở dưới trông rất hạnh phúc. Mac cùng Tần Ngao đi đằng sau áo đã dính vào lưng nóng như muốn tan chảy nhìn hai người phía trước chỉ muốn kêu gào thật lớn " Tôi cũng nóng có ai che cho tôi không "

Hết chương 80

Ui cha lại 1000 từ rồi vote cho ta đi huhu ☐☐☐Ta rất là chăm chỉ phát đường đó nha

Chương 81: Bể cá nhân

Vào trong vườn hoa với diện tích nghìn mét vuông khắp nơi đều được phủ các loại hoa khác nhau màu sắc rực rỡ kích thích thị giác những khách quan. Đến một mái chòi ngay giữa vườn hoa bát ngát này Troy mở cửa mời mọi người vào, bên trong mùi ngọt ngào nồng nàn của phấn hoa bao trùm hết nơi đây. Một người đàn ông ngồi giữa phòng cầm trên tay tệp

giấy -Hàn tổng Tề tổng đây là bảng thống kê phấn hoa thụ được tháng này-

Hàn Yêu Hy chỉ liếc mắt một cái -Tôi chỉ cần biết chất lượng tốt hay không tốt cái gì cần khắc phục, tôi không có thời gian xem mấy cái tờ giấy này- Tề Ngạo Thần kinh ngạc nhìn cô một chút người phụ nữ này lại lạnh lùng như vậy. Troy nghe vậy cầm bảng thống kê lên báo cáo -Hàn tổng phấn hoa chất lượng được các chuyên gia đánh giá được 97% ngoài ra những cái cần khắc phục thì không có gì -Hàn Yêu Hy đứng lên -Được rồi giữ vững tiến độ

Cô bước ra ngoài, tham lam hít hết không khí trong lành ở đây, mắt chú ý đến góc bên trái một vùng hoa màu đen cách biệt với các loại hoa khác. Rẽ đường đi cô đến nơi có loại hoa đó, là hoa hồng đen nụ hoa uốn lượn quyến rũ với màu đen huyền bí, bên dưới thân là dây gai được sắp zigzag. Hàn Yêu Hy rất thích hoa

hồng đen và đỏ nó hết như cô vậy, tay vô tình chạm vào gai ngón tay ứa máu ra. Chưa kịp xem rõ Tề Ngạo Thần đằng sau đã vọt lên cầm ngón tay đưa vào miệng hút máu ra, nhìn thấy cô bị thương anh không kìm được mà lo lắng không thôi. Hàn Yêu Hy khó hiểu nhìn anh đang cẩn thận dán băng keo cá nhân vào tay cô, Hàn Yêu Hy đã được tẩm máu trải qua bao nhiêu mưa bom bão đạn bị thương không biết bao nhiêu lần chỉ vì một vết thương nhỏ mà như vậy. Những thứ kia anh biết sẽ ra sao, những đau đớn thể xác và trái tim cô đã chịu anh lấy gì để đáp cho nó lành là một chiếc băng keo cá nhân đó à?

Tề Ngạo Thần lên tiếng trách móc -Thật nguy hiểm đi ra khỏi đây nào Yêu Hy- Nói xong kéo cô ra khỏi nơi hoa hồng đen đó, cô nghĩ chuyện đi này thật sự đã xảy ra quá nhiều chuyện lại làm cô lung lay rồi, xảy ra quan hệ với anh lại thân mật với anh nhiều như vậy. Cứ xem như là một phần thưởng cho cô vậy trở về cũng phải nên chấn chỉnh lại. Ngồi trên xe lăn bánh đến khu vui chơi mất hết bốn mươi lăm phút đi xe, Hàn Yêu Hy cảm thấy hơi mệt nên dựa vào xe nghỉ ngơi tác dụng của thuốc và ân ái hôm qua làm cô mệt rất nhiều hôm nay lại đi sớm như vậy.

Tề Ngạo Thần thấy cô cau mày đáng vẻ mệt mỏi thì không ngần ngại tay choàng đỡ trên vai cô, kéo cô dựa vào ngực mình. Hàn Yêu Hy gờ gờ cánh tay sau vai mình -Không cần đâu- Nhưng Tề Ngạo Thần cứ đối ngược với cô bàn tay ở vai càng siết chặt cô áp sát vào ngực anh. Hàn Yêu Hy bây giờ mệt muốn rã rời, đành can rằng nằm lên ngực anh. Thật không thể phủ nhận ngực anh chắc chắn như bờ tường lại với mùi bạc hà làm cô không thể gượng dậy. Như thuốc mê dần dần đánh gục cô, Tề Ngạo Thần xoa xoa bờ vai nhỏ nhắn của cô trong lòng cầu nguyện gặp chuyện gì đó trên đường hay khỏi đến cũng được để cô cứ như vậy mãi nằm trong ngực anh để anh luôn yêu thương và che chở thế này.

Đến khu vui chơi, các phóng viên cùng các cổ đông tập trung tại cổng để chờ đợi hai vị chức cao quyền lớn này. Hai chiếc xe Cadillac hiện ngang dừng tại cổng lớn, các phóng viên đứng ở hai bên hàng, các vệ sĩ cũng xuống. Hàn Yêu Hy tự động thức dậy chỉ là ngủ một chút mà lại rất sâu cô cũng khoẻ được phần nào cô mở cửa cảm thấy một lực nặng từ vai thì xoay phắt ra mất hình viên đạn hướng Tề Ngạo Thần -Anh có buồn tay ra không

-A anh quên -Tề Ngạo Thần khóc không ra nước mắt định cứ giả vờ như vậy khoác vai cô bước xuống mà cô lại phát hiện thật là buồn mà. Đèn flash nhấp nháy không ngừng khi cô và anh bước xuống, một cô phóng viên cầm micro cố gắng lấn quá đám người hỏi cô -Nhìn Tề tổng và Hàn tổng có vẻ thân thiết vậy hai người có ý định tiến đến với nhau không

Tề Ngạo Thần cùng Hàn Yêu Hy trùng hợp nhìn thẳng vào nhau.

Hết chương 81

Thả vote cho ta đi huhu ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Đau đầu

Đối mặt với nhau nhưng hai câu trả lời lại khác hoàn toàn. Hàn Yêu Hy phản ứng nhanh chóng -Không- Nhưng Tề Ngạo Thần lại nói đối lập với cô làm các phóng viên dấy lên một làn sóng -Có -Phút chốc trước cổng ồ ạt lên lao đến càng nhiều câu hỏi càng ngày càng nhiều, ánh mắt Hàn Yêu Hy sắc bén như con dao nhìn Tề Ngạo Thần, đến anh còn phải chảy mồ hôi lạnh. Sau buổi phát biểu của các cổ đông tập đoàn cùng thống kê các loại, Hàn Yêu Hy cùng Tề Ngạo Thần tự tay cầm kéo cắt ruy băng màu đỏ được cột nơ ở giữa để khai trương khu vui chơi cao cấp.

Đèn flash nhấp nhoe cô phải đứng cạnh Tề Ngạo Thần để chụp hình, nhưng cái người này thật làm Hàn Yêu Hy muốn nổ tung, anh ta lại cứ nhiên vòng eo cô siết chặt tay còn làm hình chữ V. Các phóng viên như cá gặp nước mấy ảnh nhấp nhoe không ngừng, sau khi khai mạc các trò chơi nơi đây. Các cổ đông mời Hàn Yêu Hy và Tề Ngạo Thần chơi thử trò chơi tàu lượn siêu tốc với những đường ray uốn éo làm bằng sắt. Tề Ngạo Thần thì luôn luôn hào hứng dâng cao, Hàn Yêu Hy thì đã rất mệt chỉ muốn về nghỉ ngơi nhưng lại bị Tề Ngạo Thần lôi đi chơi thử. Hàn Yêu Hy dứt tay ra giọng tức giận -Muốn chơi thì tự mà chơi một mình-

Tề Ngạo Thần không tắt nụ cười trên môi thấy cô đã đi về hướng ngược lại thì chạy theo vòng tay bế cô lên, Hàn Yêu Hy tưởng đã được buông tha nhưng không phải như vậy phía dưới càng cách xa chân cô thân người nhẹ bổng lên. -A anh làm cái gì vậy cho tôi xuống -Hàn Yêu Hy vùng vẫy, Tề Ngạo Thần đặt cô vào chỗ ngồi cân trọng thất dây an toàn cho cô gạt cân an toàn xuống. Hàn Yêu Hy cứ như vậy mà bị khoá hoàn toàn, tròng mắt nhìn người kế bên đang hí hửng -Anh..liệu hồn

Tề Ngạo Thần đề ngón tay trên môi -Suýt yên nào bảo bối -Hàn Yêu Hy tức đến đỏ mặt, tàu lượn bắt đầu chuyển động nhanh dần vươn đến nơi cao nhất, đang chênh vênh trên đỉnh. Tề Ngạo Thần xoay qua định hỏi cô có sợ hay không sợ thì hầy ôm anh, nhưng thần thái của cô lúc này khiến anh phải rụt mình khuôn mặt yêu kiều đó thân nhiên đến bao giờ hết. Tề Ngạo Thần bắt đầu nghi ngờ cô có phải là phụ nữ hay không, đây là tàu lượn siêu tốc còn đang ở trên cao nhất từ đây có thể thấy mờ mờ khu nghỉ dưỡng to lớn đằng xa mà cô lại không chút sợ hãi vẫn ngồi yên như vậy.

Tàu lượn cúi đầu xuống với tốc độ nhanh không tưởng, tàu lượn như đâm đầu xuống mặt đất. Gió thay phiên đập vào mặt cô, những thứ này đối với cô chỉ có một định nghĩa nhạt nhẽo và nhạt nhẽo. Tốc độ này cô còn không lạ sao, Tề Ngạo Thần giả vờ sợ sệt khóc lóc nín nín tựa vào vai cô -Yêu Hy á cứu anh hic- Lại phải làm anh thất vọng rồi đến một cái nhấc mày hay liếc mắt cô cũng không cho anh. Tàu lượn tiếp tục đến đường ray xoay tròn ngược xuống một vòng. Hàn Yêu Hy đã mệt còn phải chơi những thứ này cô cảm thấy lực phủ ngũ tạng trong người cô đảo loạn hết lên. Con nhức đầu lại chiếm lĩnh, cố gắng đợi đến khi tàu lượn ngừng lại. Hàn Yêu Hy coi dây an toàn đi ra không đợi Tề Ngạo Thần dù chỉ một chút, bỏ qua các cổ đông thay sức nịnh nọt cô đi thẳng ra xe riêng mà Mac chạy đến.

Đóng cách cửa lại chiếc xe chạy đi, Tề Ngạo Thần nhìn cô đi nhanh như vậy lại không nói một lời nào thì kì lạ lại đi xe riêng về nữa chứ dự trong lòng về khu nghỉ dưỡng sẽ hỏi cô. Chào hỏi đơn giản anh cũng theo Hàn Yêu Hy quay về, Hàn Yêu Hy cảm thấy con đau đầu như cây búa bổ cực mạnh vào đầu cô. Xung quanh hơi loạn choạng. Mac thấy cô như vậy thì đã là thói quen bệnh này của chủ nhân lâu dài lại phát tác mãi. Mac chú tâm đạp chân ga cố gắng chạy thật nhanh về thuốc của chủ nhân ở khu nghỉ dưỡng.

Về khu nghỉ dưỡng bước chân của Hàn Yêu Hy có hơi nhanh đi vào thang máy bấm tầng cao nhất, cửa khép lại Tề Ngạo Thần ở cửa chính nhìn thấy cô dựa vào thang máy mặt nhăn nhó cùng cực. Anh cảm nhận có gì không ổn với cô rồi, đi sang thang máy khác đi lên cùng cô. Mở cửa chóng vánh cô ngồi phịch xuống sofa, Mac chạy đến tủ cầm những lọ thuốc đi đến chỗ cô rót ly nước đưa lên tay cô. Hàn Yêu Hy bỏ thẳng thuốc vào miệng nhấp một ngụm nước tựa ra sau nghỉ ngơi trán đã đầy mồ hôi, tiếng gõ cửa bên ngoài Hàn Yêu Hy mở mắt liếc mắt. Mac đi đến coi lên mắt mèo thì nhìn thấy Tề Ngạo Thần phẳng phiu đứng trước cửa khuôn mặt không che giấu được hồi hộp.

Mac mở cửa Tề Ngạo Thần không còn khí chất ngày thường dường như xông cả vào phòng, mắt dao dác kiểm tra anh làm anh đang lo muốn chết đi sống lại.

-Có chuyện gì -Hàn Yêu Hy trên sofa mở miệng nhàn nhạt hỏi.

-Yêu Hy có sao không- Tề Ngạo Thần thấy cô hơi thờ có hơi đứt quãng chạy hồng hộc đi tìm cô

-Không sao tôi khoẻ -Hàn Yêu Hy vẫn như vậy lạnh lùng trước mặt anh. Tiếng gõ cửa lại vang lên lần nữa Mac nhìn cô hơi cúi đầu anh có hơi sợ vì không hỏi cô đã tự ý mời bác sĩ -Chủ nhân là thuộc hạ gọi bác sĩ đến..-

Hết chương 82

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Nguyên ý

Hàn Yêu Hy tức giận găng gọng với Mac -Đừng có chuyện bé xé ra to-Chỉ là một chuyện nhỏ cô không thích phải làm như vậy uống một viên thuốc là xong, Mac cúi đầu mời các bác sĩ vào. Tề Ngạo Thần đi đến đỡ Hàn Yêu Hy đến giường, các bác sĩ mau chóng kiểm tra cho cô, thu dọn đồ vào hộp thuốc người bác sĩ cung kính vạn phần báo cáo tình trạng của cô -Chỉ là bệnh thường xuyên phát tác là do thuốc an thần cùng rượu được sử dụng quá nhiều-Tề Ngạo Thần cảm thấy trong lòng bây giờ rất khó đoán, Mac tiến đoàn bác sĩ ra cửa Tề Ngạo Thần theo sau hỏi thăm Mac -Cô ấy bị làm sao vậy

-Tề tổng chủ nhân đã bị chứng bệnh này từ lúc còn bên Mỹ, đêm đến nếu không dùng thuốc an thần sẽ không an giấc được trong lòng sẽ có bất an thấp thỏm đôi khi chủ nhân chỉ mới say giấc được một chút lại gặp ác mộng tỉnh dậy-

-Vậy tại sao trên máy bay trên xe tại sao lại ngủ ngon như vậy

-Tề tổng tôi đây cũng rất thắc mắc có lẽ chủ nhân cảm thấy an lòng khi ở bên anh

Tề Ngạo Thần bây giờ đã đầy tư vị, đau đớn đáng cay có một chút ngọt ngào vui vẻ. Cô không ngủ được nhiều phần có lẽ lại là chuyện ngày xưa ám ảnh cô đến bây giờ. Anh đã tạo nên vết thừng quá lớn, tất cả đầu mối gây nên đều tại anh. Hàn Yêu Hy ngồi dậy lấy từ trong đầu tủ lọ thuốc quen thuộc đã làm

bạn với cô sáu năm nay, thân thể bây giờ mệt mỏi muốn chết đi sống lại nhưng không ngủ được chỉ còn cách này. Vừa hay Tề Ngạo Thần mở cửa bước vào bắt gặp, Hàn Yêu Hy không biết tại sao lại giấu đi lọ thuốc đằng sau lưng ngay lập tức.

Anh nhúm mày chân dài sai bước đi thật nhanh về phía cô - Yêu Hy em có phải lại lén lút uống thuốc an thần nữa đúng không - Hàn Yêu Hy có hơi hốt hoảng, nhận ra không giống mình như bình thường cô cố trấn chỉnh lại đưa hộp thuốc ra trước mặt không giấu nữa không biết lỗi cô vênh mặt nhìn anh - Tôi mà lén lút ư ư cười này anh là quang minh chính đại mà uống - Tề Ngạo Thần lao thật nhanh về phía cô giật lại lọ thuốc trong tay, nhanh đến mức Hàn Yêu Hy chỉ cảm nhận một luồng gió lướt qua. Lọ thuốc cư nhiên lại nằm trong lòng bàn tay to lớn của anh, Hàn Yêu Hy nhếch môi nhìn người đàn ông đang dùng hành động trẻ con đó với cô tay thon dài mở tủ một lần nữa một ngăn thuốc gồm cả chục lọ an thần. Tề Ngạo Thần há hốc mồm - Thích thì cứ lấy tôi không thiếu -

Anh không chịu nổi giận với cô

- Hàn Yêu Hy em có thôi ngay không nằm xuống cho anh nửa viên cũng không được uống - Cô vẫn thông dong lấy thuốc ra ánh mắt khiêu khích anh cô cứ bướng bỉnh như vậy đó anh làm gì được cô. Tề Ngạo Thần đành dùng bạo lực giải quyết để lọ thuốc xuống anh tiến gần lại cô. Hàn Yêu Hy theo bản năng lùi ra sau đề phòng

- Anh định làm gì tránh xa tôi ra - Đề hai tay cô xuống giường lấy chăn quấn quanh người cô làm Hàn Yêu Hy kẹt trong chăn không ra được - Này thả tôi ra cái đồ điên này - Không nhịn được liền chửi anh.

Tề Ngạo Thần nằm bên cạnh vòng tay kéo thật mạnh cô vào lòng nhất quyết khoá chặt trong cánh tay sắt của anh. Hàn Yêu Hy lăn lộn mãi vẫn không thoát ra được mồ hôi chảy nhễ nhại, Tề Ngạo Thần vỗ vỗ người cô - Bảo bối yên lặng nào ngủ đi

Hàn Yêu Hy máu huyết sôi trào nhưng lại phải chịu thua với con người ngang tàn này, cô cố gắng tránh xa anh một tí nhưng lúc nào cũng bị kéo vào. Cuối cùng con nhím nhỏ trong lòng Tề Ngạo Thần rụt gai vào nằm trong ngực anh, khẽ kháng mở chăn đang quấn quanh cô. Hôn lên mắt cô nếu ở gần anh cô mới ngủ được thì anh nguyện ý làm thuốc an thần cho cô suốt đời. Hương bạc hà xung quanh chớp mũi làm cô thư thái hơn bao giờ hết.

- Trung Quốc - Bắc Kinh -

Lâm Triệu My bước vào căn phòng gỗ, mở cửa mùi gỗ nồng nàn xuyên qua mũi nhìn xung quanh một người đàn ông đang ngồi trên ghế. Bà ta mỉm cười đi lại thản nhiên xoay một vòng ngồi lên đùi

ông ta - Thế nào rồi Hùng - Lâm Triệu My vòng tay lên cổ ông hỏi.

Siêu Hùng phối hợp ôm vòng eo của bà ta giọng cung chiêu - Bảo bối đã xong rồi chỉ cần một chút nữa thôi sẽ trả thù được đứa con đó của em - Lâm Triệu My đặt ngón tay lên miệng ông ta - Suyt.. không phải con của em mà là kẻ thù của chúng ta nhờ nó giúp chúng ta giải quyết ông già Hàn Đông Quân đó, mối thù của chúng ta sẽ được bù đắp bằng cái mạng của con đó -

Siêu Hùng cười lớn - Bảo bối em thật là ác độc mà -

Lâm Triệu My giọng ông ọ dựa vào ngực ông - Đều từ anh mà ra hết đó -

Sân bay, Mỹ - Los Angeles -

Lục Thượng Phong kéo vali trên tay là vé máy bay cùng hộ chiếu, nhìn chuyến bay từ Mỹ về Trung Quốc thì mỉm cười xoay ra đằng sau dặn dò chị Dư người mà anh tin tưởng nhất để điều hành trụ sở bên này. Đã đến lúc quay về thăm cô rồi.. Hy Hy đợi anh.

Hết chương 83

Thả vote cho tui i mấy nàng ui ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Anh đã về

Đêm, rất sâu tối tăm Hàn Yêu Hy đi lạc vào một nơi xung quanh trắng xóa, cô cứ đi cứ đi mãi không đích đến. Đến một nơi ở giữa có một cây cầu bằng gỗ nhìn có vẻ rất sụp xệ gần như sắp đứt đến nơi, đang nghiêng ngả bên kia cầu có tiếng khóc thảm thiết của trẻ con - Mẹ bỏ con mẹ không cần con, con ghét mẹ, mẹ là người mẹ tồi tệ - Hàn Yêu Hy lập tức ngừng đầu ánh mắt hoang mang tìm kiếm âm thanh đó, nó cứ ám cô mãi nhưng tìm mãi vẫn không thấy nó cứ lượn vòng xung quanh cô. Hàn Yêu Hy đứng giữa cầu dây thắt của cầu bị mất đi hình ảnh vũng máu nằm im đó kèm theo đó là những âm thanh đinh tai đờ đờ của máu đỏ của sinh mệnh đỏ của cả cuộc đời. Hình ảnh đứa con bị mất đi hình ảnh vũng máu nằm im đó kèm theo đó là những âm thanh đinh tai nhức óc những tiếng khóc tiếng oán trách - Mẹ là người mẹ tồi, con ghét mẹ, mẹ nhẫn tâm bỏ con -

Hàn Yêu Hy vẫn đang rơi tự do nước mắt đã chực trào,gào thét trong bất lực

-Không mẹ không bỏ con,mẹ yêu con rất nhiều đừng rời xa mẹ đừng -Tề Ngao Thần bên cạnh xoay người bật đèn lên nhìn Hàn Yêu Hy tóc rối mù tay quơ quơ xung quanh như muốn nắm bắt thứ gì đó,nghe cô thét lên thì lòng anh lại đau quặng từng cơn,đau đến khó thở.Cô lại mơ thấy ác mộng, nhưng ác mộng đó lại là từ anh mà ra.Tề Ngao Thần vực dậy Hàn Yêu Hy gọi lớn -Yêu Hy Yêu Hy đừng sợ có anh đây rồi Yêu Hy-Hàn Yêu Hy đang rơi xuống thật mạnh những làn gió xuyên qua thân thể mảnh mai của cô,Hàn Yêu Hy muốn buông bỏ tất cả đi theo con của cô.Tiền tài sự nghiệp tất cả đều thành đạt nhưng cô lại thiếu thốn tình thân đến đáng thương,nước mắt của cô rơi ra càng nhiều.Tề Ngao Thần kinh hãi nhìn cô đang khóc như mưa,sau khi gặp lại cô cứ tưởng cô sẽ cường hãn không rơi nước mắt nhưng anh sai rồi sai hoàn toàn.Anh hoảng loạn không biết làm gì lay cô thật mạnh,cô bật dậy nước mắt vẫn rơi miệng vẫn lắp bắp đôi mắt màu hồ phách tròn tròn khi thấy Tề Ngao Thần.Anh mất hẳn những tia đỏ,con tức giận như muốn bùng nổ,cô cào cào đánh vào ngực Tề Ngao Thần -Tại sao lại như vậy tất cả là tại tên ác ma như anh,Tề Ngao Thần anh là tên tàn nhẫn đưa con của tôi không còn nữa rồi-Tề Ngao Thần không nhúc nhích chỉ ngồi yên lặng bờ ngực hứng trọn những cú đâm mạnh mẽ của cô.

Rõ ràng con tim vẫn còn đập,nhưng tê tái đến chua xót,là do vì cô đánh nên đau hay vốn dĩ nó đã như vậy.Ôm cô vào lòng cô giấy dựa,dùng hết sức mạnh cắn vào vai anh gần như muốn tách cả miếng thịt ra khỏi vai anh,cắn đến sâu bên trong cô cuối cùng cũng nhả ra một mối tựa vào ngực anh miệng vẫn không ngừng oán trách -Đồ tôi tệ không phải con người-.Tề Ngao Thần nghe tiếng thở đều đều ảm áp phả vào ngực mình,từng đợt từng đợt tựa như đang xâm chiếm,len lỏi vào trái tim anh,đau đớn không ngớt.

Dưới ánh đèn mái tóc anh rũ rượi xuống,nhẹ nhàng thu gổ nhìn cô đang yên bình ngủ.Chân mày vẫn nhăn lại,đôi mắt không được ngủ yên,đôi môi vẫn mím lại.Anh vuốt ve chân mày đến đôi mắt đôi môi cô,Hàn Yêu Hy không ngờ lại gây gò ồm yếu đến như vậy từ thể xác đến tinh thần.Nhìn cô dưới lớp trang điểm thì rất hào nhoáng,quyến rũ,yêu kiều,tây hết tất cả đi ở đằng sau cái lớp hoàn hảo đó không ngờ lại là một con người đau thương đến mong manh,quảng thâm đen dưới mắt ngày càng đậm khuôn mặt có chút tái nhợt.Một giọt lệ đau thương có,chua xót có,bất lực có rơi xuống tay cô,anh đã khóc,khóc vì người phụ nữ mà anh yêu -Yêu Hy anh phải làm gì bây giờ -Vết thương trên vai vẫn còn chảy máu vết cắn đã gần như tách miếng thịt ra khỏi vai những vết cào cào trên mặt trên cánh tay cô đều có hết.Tề Ngao Thần mặc kệ vẫn ngồi chăm chú nhìn cô.

Anh bên cạnh cô chỉ mang những nỗi buồn da diết đến mà thôi nhưng lại anh lại không đủ mạnh để buông tay một lần nữa,anh sợ cô đơn sợ mất em. Phải nói khi một người đàn ông khóc vì bạn,là vì bạn là cả thế giới trong người ấy là ánh sáng là đôi mắt là tất cả. Đêm, anh lẳng lặng nhìn cô,lẳng lặng rơi lệ..

Sáng ngày hôm sau,sân bay Bắc Kinh-Trung Quốc tại cửa đến Lục Thượng Phong lịch lãm đi ra ngoài nhìn về bầu trời khẽ nghĩ thầm " Hy Hy anh đã về rồi em có khoẻ không",Ham cùng Hồ Diệp đã đợi sẵn thấy anh thì mỉm cười chào hỏi -Lục thiếu,chào mừng mới về-Lục Thượng Phong lo lắng hỏi -Hy Hy không biết chứ -

Ham đáp lại lời anh hơi bối rối -Chủ nhân đã đi công tác tại Thượng Hải chiều nay sẽ về nên không biết là Lục thiếu đã về đâu-Lục Thượng Phong hài lòng gật đầu anh muốn tạo cho cô bất ngờ thật lớn bước lên xe đi cùng Ham và Hồ Diệp về toà thành..

Hết chương 84

Vote cho ta nào mấy nàng uii ☐Trong lúc đợi truyện các nàng qua đọc truyện mới của ad nhaa ♥☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 85: Cố ý

- Hy thị,Bắc Kinh - Trung Quốc-

Một người lao công nhìn quanh trong rất khả nghi,hắn ta tiến vào phòng vệ sinh sau đó đi ra bằng một bộ đồ kín từ trên xuống dưới chỉ chừa lại đôi mắt.Hắn ta đi thẳng vào phòng tư liệu,vô hiệu hoá mã mật rồi tiến vào.Lấy ra từ trong túi một cục sắt hình tròn đặt vào cây cột,bấm hẹn giờ rồi tránh camera đi khỏi đó bằng cách ngoạn mục.Một lúc sau phòng tư liệu nổ tung các nhân viên chạy tán loạn,nước trên máy hút khói toả ra,khung cảnh vô cùng hoảng loạn. Một người phụ nữ bấm số gấp rút gọi điện thoại.

Mac nhận được cuộc điện thoại từ tập đoàn nghe thấy tiếng " reng reng" anh có linh cảm sẽ có chuyện gì xảy ra liền nhanh tay nhận máy.Người phụ nữ lắp bắp nói với Mac -Trợ lí Mac,phòng tư liệu vừa mới bị nổ bây giờ đang rất lộn xộn-Mac theo bản năng nhanh chóng xử lí -Được rồi dọn dẹp tại nơi đó tôi sẽ nhanh chóng báo cho chủ tịch quay về -

Cúp máy Mac bấm thang máy đi lên tầng cao nhất,Tề Ngao Thần vẫn giữ nguyên tư thế từ tối đến sáng vẫn nhìn cô mãi.Đến mặt trời tràn vào phòng anh mới đứng dậy,chân có chút tê tái anh vào phòng tắm.Anh đứng dưới vòi hoa sen xả nước xuống,nước lạnh dường như đang thức tỉnh anh mái tóc rũ xuống che đi cặp mày kiếm rậm rạp.Dòng nước cứ tiếp tục chảy dài trên ngũ quan tinh tế của anh,đến yết hầu cơ ngực và cơ bụng tám mũi hoàn mỹ đến mức không góc chết của Tề Ngao Thần.Khẽ nhìn vết thương trên vai đang máu đã khô cứng lại,anh xoa xoa lên đó nơi đây đã không còn đau rồi.Mặc chiếc áo choàng tắm anh tự băng bó vết thương sau đó cố ý mặc âu phục tối màu,anh không mong muốn cô nhớ lại những điều đã xảy ra ngày hôm qua.

Tề Ngao Thần bước đến giường,mặc kệ âu phục trắng thớm đẹp để anh nhào người nằm lên cạnh cô.Bàn tay thô to vuốt ve một bên mặt của cô,nhưng rồi lại rụt tay lại.Tề Ngao Thần sợ hãi mình đụng vào cô rồi cô sẽ lại đau đớn lại mất kiểm soát.Mac ở bên ngoài chỉnh trang quần áo như hằng ngày sau

đó gõ cửa theo nhịp chờ đợi Hàn Yêu Hy. Anh đứng dậy ra mở cửa, Mac thấy anh cũng không ngạc nhiên cho lắm chỉ cúi chào lịch người đi vào. Tề Ngạo Thần không vào trong nữa mà đi về phía phòng mình.

Hàn Yêu Hy đã sớm tỉnh dậy, cô ngồi dậy xoa xoa mi tâm, Mac đi đến cung kính chào cô - Chủ nhân tập đoàn đã xảy ra chuyện- Hàn Yêu Hy không hỏi han gì đứng lên đi làm vệ sinh. Mac hiểu ý đem laptop ra kết nối cuộc gọi với bên tập đoàn, các nhân viên bên này đã lo lắng đến mức ăn không ngon ngủ không yên. Hàn Yêu Hy bước ra với hình tượng

"mộc mạc" nhất không son phấn không trang phục đẹp mắt, chỉ vón vện áo choàng lông cùng mái tóc nâu xoã.

Ngồi xuống sofa chân vắt lên nhau dựa ra đằng sau ánh mắt sắc bén nhìn thẳng vào màn hình, các nhân viên thầm than khổ đã cách một cái màn hình nhưng khí chất lắm liết vẫn không đổi đây là muốn bức người mà. Trưởng phòng Từ đứng lên nhìn vào giấy báo cáo sự việc - Chủ tịch phòng tài liệu đã phát nổ vào lúc 9 giờ sáng hôm nay, bị mất một vài hộp đồng, ngoài ra không có gì hết-

Khuôn mặt Hàn Yêu Hy vẫn không biến đổi phân phó việc làm - Kiểm tra các camera an ninh, tra người gây nổ báo cáo lại cho tôi trong cuộc họp-

Các nhân viên đồng thanh kêu to - Vâng, chủ tịch- Mac nhấn nút kết thúc, Hàn Yêu Hy chuyển động mắt đến quầy bar nhưng Mac do dự không nghe theo cuối cùng vẫn bạo gan mà nói - Chủ nhân người không nên uống rượu nữa đâu sẽ không tốt

Hàn Yêu Hy lười biếng nhếch mày - Chỉ có một chút không chết được- Mac đành đi đến rót ly rượu vang, Hàn Yêu Hy đang suy nghĩ về việc phát nổ hôm nay nhưng lại thêm một vấn đề mới phát sinh Mac nhận được một cuộc gọi nữa - Chủ nhân những ngày gần đây sòng bạc cùng quán bar có một bang phái cổ tình quá nhiều chúng ta - Hàn Yêu Hy ngã người ra sau tay vẫn mân mê ly rượu không khi im lặng bao trùm.

Hàn Yêu Hy thẳng lưng uống cạn ly rượu vang sau đó đứng lên - Mac gọi máy bay của ta qua đây - Mac tuân lệnh xoay người đi ra ngoài bây giờ nếu đợi theo lịch trình của vé máy bay sẽ không kịp giờ có quá nhiều việc xảy ra cùng một lúc, nên phải đánh về bằng máy bay tư nhân. Hàn Yêu Hy thay đồ sau đó ra khỏi khu nghỉ dưỡng đến sân bay Thượng Hải, Tề Ngạo Thần đang ăn sáng cùng Tấn Ngạo nhìn thấy Hàn Yêu Hy và Mac đang kéo hành lý ra khỏi cửa anh đi đến.

"Còn mấy giờ nữa mới lên máy bay tại sao lại đi sớm như vậy."

Mac nhìn thấy Hàn Yêu Hy không có ý định trả lời vẫn băng lãnh đi về phía trước "Tề tổng, có một chút rắc rối xảy ra nên Hàn tổng về trước."

Tề Ngạo Thần nhìn cô chỉ dẫn dò với Mac lên máy bay lo cho cô ăn sáng đầy đủ sau đó nhìn bóng lưng của cô khuất dần. Cùng là một người đã nằm cạnh anh tối qua nhưng hôm nay xa lạ đến kinh người, cô lạnh lùng lướt qua cô trở lại một người khác. Cô không phải người tối hôm qua người đã gào khóc cáo cấu trách mắng anh, cô hoàn toàn không phải, không phải nữa rồi, anh chấp nhận việc cô có thể mở miệng ra la hét chửi mắng anh như vậy nhưng cô im lặng như có một bàn tay vô hình bóp chặt anh.

Anh yêu em, yêu điên dại... Tiểu Hy em có nghe thấy không..?

Sao em không chạy đến đây mà trách mắng anh..?

Anh ngu ngốc buông tay cô, anh tàn nhẫn nói ra những lời lăng mạ sỉ nhục cô, anh trút bỏ mọi hận thù lên cơ thể nhỏ bé gầy gò của cô, anh đã đánh mất đi tình yêu quý giá và thiêng liêng nhất cuộc đời mình.

Hy à, anh nhận ra anh là một người đàn ông tồi tệ, anh không xứng đáng để có được em, không có tư cách để ở bên em.

Giả như mắt em chỉ là một con ác mộng

Giả như thiếu vắng em chỉ là anh tưởng tượng ra

Giả như thời gian có thể đếm ngược vòng anh có thể trân trọng từng khoảnh khắc ở bên cô.

Chìm đắm trong suy nghĩ giọng nói của Tấn Ngạo vang bên tai anh trở về hiện tại, trên đời này còn có "thuốc hối hận" để cho anh uống à..

"Chủ nhân sao người không dùng những vết thương này để Hàn tổng thương anh?"

Tề Ngạo Thần cười khê nhìn mũi chân mình miệng chỉ nhàn nhạt nói ra vài từ

"Tôi không muốn"

Nỗi đau cô đã chịu còn gấp trăm ngàn lần, vết thương nhỏ nhất như vậy anh có gì mà so sánh với cô chứ.

Tấn Ngạo thở dài chỉ lẳng lặng đi theo anh. Phải chịu thôi anh không biết trân trọng đây là cái giá mà anh phải trả..

Hết chương 85

Ta cảm thấy dạo gần đây viết rất nhạt, cho tui một sao nhaa ☐đăng giờ này có ai còn thức để đọc không nèee.!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 86: Xa lạ

Hai giờ sau, sân bay Bắc Kinh mưa tầm tã máy bay tư nhân đáp xuống đường bánh xe lăn trên những giọt mưa tí tách rơi. Hàn Yêu Hy xuống liền đến thẳng tập đoàn, đây đơn thuần không phải là một rắc rối nhỏ mà là có thể hệ lụy đến tổng tập đoàn bên Châu Âu. Ngồi trên xe, cô trầm lặng nhìn những hạt nước vương vãi trên cửa sổ, Hàn Yêu Hy vẫn nhớ như in cái ánh mắt của Tề Ngạo Thần lần đầu tiên cô không thể đọc được ánh mắt một người. Lúc đó cô mở mắt nhìn thấy đôi mắt màu xanh lục đỏ của anh, nó không còn đáng vẻ thường ngày nó mờ đục như có một áng mây che đi, còn có cả những vết xước do móng tay gây nên nhưng cô không thể nhớ chuyện tối qua. Mỗi lần cố nhớ đầu lại rất đau, có lẽ cô nên sắp xếp thời gian để thôi miên.

Cổng tập đoàn Hy thị toà nhà cao lớn giữa trời mưa như trút nước, Hàn Yêu Hy như một bậc nữ vương oai nghiêm yêu kiều đi giữa hàng người. Mac tức trực bên cạnh cô cầm dù che chắn, cô gần đến phòng họp các nhân viên đã thấp thỏm, tiếng giày cao gót nện xuống nền cẩm thạch tinh xảo vang khắp hành lang làm cho người ta cảm giác ma mị, có chút lạnh sống lưng. Cánh cửa bật mở, Hàn Yêu Hy gỡ mắt kính râm xuống đi đến chỗ ngồi đầu bàn, các cô thư kí lập tức đưa các bản báo cáo đặt trên bàn.

Hàn Yêu Hy lật mở, trên tài liệu hình một người đàn ông được in trên đó bên cạnh chữ màu đen to đậm "Siêu Hùng". Cô nghiền ngẫm cứ tưởng sẽ rất khó điều tra nhưng đối phương lại như vậy làm cho cô cảm giác vấn đề này đối thủ không phải là những công ty nhỏ bé kia mà sức đầu rất lớn. Ngáng đầu hai tay đan vào nhau nhàn nhạt lệnh người thuyết trình

" Tiếp tục"

Người đàn ông trẻ tuổi đứng trên bục bắt đầu chiếu những hình ảnh được camera ghi nhận sáng nay, người trong bức ảnh chum kín hết cả người chỉ chừa lại đôi mắt nam hiểm. Hắn ta đợi thời cơ vắng người lên từ nhà vệ sinh đến phòng tư liệu, chỉ trong năm giây hắn đi ra sau đó là cả phòng nổ tung.

" Chủ tịch, đã cho người đi theo tìm kiếm nhưng hắn leo lên chiếc xe rồi chạy đi"

" Có chụp được biển số xe không?"

" Vâng có thưa chủ tịch"

"Được rồi, các hợp đồng đã mất tích cực bồi thường, hạn chế tối đa các việc ngoài ý muốn. Mac đi tra biển số xe đó cho tôi" Các nhân viên đều khâm phục Hàn Yêu Hy ở điểm trong mọi trường hợp cô đều bình chân như vại xử lý. Phản phó xong các việc Hàn Yêu Hy ra khỏi công ty quay về toà thành, trên xe Mac như thường lệ nói việc tiếp theo

" Chủ nhân, phát hiện trong bang có thuốc hạ lén lút bán ma túy, các lô vũ khí được điều đi đều bị một bang đoàn cướp mất, bên Trung Đông đang yêu cầu chúng ta chuyển vũ khí qua gấp nhưng tiến độ làm việc cho dù nhanh gấp mấy lần đi nữa đều không đủ"

Hàn Yêu Hy nhíu mày, đây thực sự có người muốn khai chiến với cô đây mà

" Bang đoàn đó là ai?"

" Chủ nhân, người tên Siêu Hùng lúc này đứng đằng sau vụ nổ phòng tư liệu đồng thời là lão đại của bang đoàn này. Gồm các bang phái nhỏ tập hợp lại để chống lại chúng ta"

Hàn Yêu Hy chửi rít lên" Chết tiệt, mau tra ra tên Siêu Hùng đó lại dám chơi Hàn Yêu Hy ta như vậy?"

Chiếc xe đen đi vào cổng qua hồ phun nước, ở trên có tượng đài Châu Âu được chạm khắc tỉ mỉ. Hàn Yêu Hy không để ý nhanh chóng bước xuống, nhưng lại rơi vào vòng tay ấm áp của ai đó, theo bản năng cô ngẩng đầu đập vào mắt là khuôn mặt không thể nào quen hơn.

" Phong, anh về khi nào sao không nói em vậy?"

Lục Thượng Phong cười cười xoa đầu cô

" Anh về từ sáng muốn làm cho em bất ngờ đó "

"Được rồi đi vào nhà thôi" Hàn Yêu Hy chủ động thời khắc thân mật này, Lục Thượng Phong choàng qua vai cô nắm chặt dẫn cô vào nhà. Hàn Yêu Hy cảm thấy cái choàng vai cái ôm này thật xa lạ, có chút bài xích, đối với tình cảm của anh cô không xứng. Trong phòng khách điểm lệ, đèn trùm màu vàng toả khắp không trung làm cho khí lạnh vì cơn mưa giảm dần, đôi môi mọng đỏ của Hàn Yêu Hy khẽ nhấp một ngụm trà Tịnh Đế. Hương thơm tràn đầy trong khoang miệng, Lục Thượng Phong ở đối diện vẫn trầm ấm như vậy, anh mặc áo trong bên ngoài khoác thêm áo len, đối với cô trên môi Lục Thượng Phong lúc nào cũng có nụ cười nhàn nhạt.

" Ở bên đó tốt chứ" Hàn Yêu Hy hỏi thăm

tình hình.

"Rất tốt, bên này anh nghe nói xảy ra việc?"Lục Thượng Phong rất lo lắng cho tình hình sức khỏe của cô, một mình gồng gánh biết bao nhiêu thứ cho dù trải qua chuyện gì nhưng cô vẫn là phụ nữ trong tổ chất vẫn là yếu đuối. Nhưng căn bản Hàn Yêu Hy không cần một ai để quan tâm mình, cô luôn miệng nói với anh

"Đàn ông là thứ chết tiệt tôi không cần thứ gì cả kể cả tình yêu" Nghĩ đến đây Lục Thượng Phong có hơi gượng cười, Hàn Yêu Hy như thế nhưng sâu trong từng tế bào, từng dây thần kinh vẫn luôn có hình bóng của Tề Ngạo Thần. Anh biết chứ, chỉ là cô giấu đi.

Nhắc đến công việc Hàn Yêu Hy đau đầu không kiểng dè kể hết với Lục Thượng Phong, Hàn Yêu Hy cùng anh xuống trụ sở Xích Ưng thăm vấn tên buôn ma túy trái phép..Sấm sét gầm lên cả bầu trời, sóng gió kéo đến như thủy triều dâng cao..

Hết chương 86

Thương ta thì vote đi huhu Các nàng đã đọc truyện mới của ta chưa nào!!!.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Tam nữ vương

Con chim ưng được tạc kĩ càng vẫn nằm ở giữa trung tâm tổng bang, Hàn Yêu Hy ngồi trên ghế thăm vấn tên buôn bán hàng cấm trái phép

"Người biết rõ ta tuyệt đối không bao giờ cho âm thầm bán những thứ đó trong bang"

"Huh cũng đều là do may mà ra thôi "

Không biết hồi cái hấn ta còn vênh vào đáp lại lời nói của cô.Hàn Yêu Hy trong chuyện này càng lúc càng rối ren, một người không quen biết với cô mà lại muốn trả thù cô " Tại sao?"

Chỉ thấy tên đó nhếch mép cười rồi sau đó rơi vào khoảng không yên lặng, phút chốc từ miệng tên đó trào ra máu tươi hai tròng mắt vẫn mở băng băng, ngã khụy xuống nền xi măng sần sùi. Đối lại Hàn Yêu Hy không lạ gì với tình cảnh này, thà cắn lưỡi chết còn hơn khai ra lý do sao.

"Mang xuống cho cục cưng của ta ăn"

Các thuộc hạ nhanh chóng đem thi thể hấn ta xuống tầng khác, gồm các loài chim, sói, cá đều là thể loại khát máu ăn thịt người, đương nhiên ai được vào đây rồi sẽ chết không toàn thây.Lục Thượng Phong ôm vai Hàn Yêu Hy đi cô đi nghỉ ngơi, lên đến phòng anh xoa xoa bàn tay cô an ủi "Em đừng quá lo lắng, cứ để anh lo mối về mà đã làm nhiều việc như vậy đi ngủ đi".

Hàn Yêu Hy gật đầu nằm xuống chiếc giường êm ái, Lục Thượng Phong đắp chăn thật kín cho cô vẫn không quên hôn lên trán cô một nụ hôn. Đợi anh khuất dần sau cánh cửa, Hàn Yêu Hy ngồi dậy vươn người như thường lệ lấy thuốc an thần, bỏ vào tay rồi cứ nhiên lại nhớ đến giọng Tề Ngạo Thần quanh quần đầu đây.

"Em lại lên lút uống thuốc nữa đúng không?"

"Nằm xuống ngay cho anh, nửa viên cũng không được uống"

"Bảo bối yên nào"

Hai ngày ở khu nghỉ dưỡng đó cứ như mơ vậy, trong giấc mơ đó giữa anh và cô chưa từng xảy ra bất cứ thứ gì, sẽ không có Hàn Uyên Vân, sẽ không có mối hận thù để anh trút lên người cô, sẽ không có những lời nhục mạ cô.Nếu chưa từng có chuyện gì xảy ra giữa anh và cô chắc sẽ rất hạnh phúc..

Bất giác cô bỏ lại viên thuốc vào chai đóng tù lại, dựa vào thành giường thờ dài.Cầm điện thoại lên cô bấm số một ai đó rồi đặt lên tai, đầu dây bên kia bắt máy nhanh chóng giọng nói vui vẻ truyền đến ngay

"Tôi có nên mở tiệc ăn mừng không bạn thân tôi lại gọi rồi này"

Lại thêm một giọng nữa được kết nối khác hẳn với giọng ban nãy" Có chuyện gì mới sao"

Hàn Yêu Hy mỉm cười rút gọn lời nói đến tối đa nhất rồi cúp máy "Hoan lạc 7h"Hai bên đầu dây cũng chỉ biết thờ dài họ đã quen với cô như vậy.Cô nâng cổ tay nhìn đồng hồ, chỉ mới có 5h cô đi xuống lầu chăm sóc hoa viên.Hít thở không khí ở trên núi làm cô rất thoải mái, nhìn xung quanh toà thành rộng lớn đến khủng khiếp này cô hài lòng mỉm cười thật tươi, mẹ cô còn sống mẹ luôn xoa đầu dặn dò cô " Mẹ mong con gái của mẹ sau này sẽ sống dưới mái nhà thật lớn và tràn đầy hạnh phúc"

Hàn Yêu Hy cúi đầu nhìn mũi chân, hốc mũi bắt đầu ề ảm khê cười "Rộng lớn thì sao chứ, lại cô đơn đến tui thân. Cô có quyền có tiền nhưng vẫn thiếu thốn tình thân đến đáng thương" Hoa viên truyền đến con gió mát rười rượi, cô ngẩng đầu hứng gió. Cô đi xung quanh toà thành cũng mất rất nhiều thời gian, không lâu đã đến giờ hẹn. Hàn Yêu Hy đi tắm, thay đồ đối với cô làm việc thì làm việc nhưng ăn chơi là phải đến cùng, công việc thì cô diện những bộ công sở khô khan khó nuốt vô cùng. Nhưng đi chơi lại là một phong cách khác, chiếc quần da bóng đen ôm sát hai chân thon dài, áo crop top màu đỏ trầm ôm trọn vòng eo con kiến, đằng sau lưng lại được xẻ bằng sợi dây mỏng manh.

Hàn Yêu Hy bước xuống cầu thang, các người hầu kể cả Ham và Mac phải mất chữ O mồm chữ A, đây có phải là chủ nhân của bọn họ không vậy. Tóc xoắn dập dờn màu nâu được xoa ra, tông màu đỏ trầm cùng đen tôn lên nước da trắng hồng của cô. Hàn Yêu Hy chỉ phun ra vài từ rồi đi xuống garage "Ta đi chơi không cần đi theo"

Lựa cho mình chiếc porsche màu trắng, cô vọt nhanh ra khỏi cổng lớn hạ mui đằng sau gió lùa vào khoang xe thổi bay tóc cô. Tăng tốc độ, gió càng điên cuồng thổi vào, cô chính là thích như vậy càng nhanh càng thích. Xuống hết sườn núi, chiếc xe nhanh chóng nhập vào phố đêm xa hoa, chiếc xe Porsche màu trắng đi ra cũng thu hút mắt nhìn không ít người, nhưng họ chỉ quan tâm người điều khiển cô thật sự quá hoàn hảo.

"Két" Bánh xe ma sát mặt đường thẳng gấp, cô hiện ngang dừng trước cổng Hoan Lạc. Bảo an thấy biển số xe chỉ biết nuốt nước bọt, lập tức đi ra niềm nở chào đón, Hàn Yêu Hy đặt đôi giày cao gót xuống đường, sau đó là cả thân hình bốc lửa của cô. Vút chĩa khóa xe cho tên bảo an cô nện bước chân đi thẳng vào trong, quản lý thấy cô liền như cá gặp nước "Hàn tổng thật vinh hạnh hôm nay lại được ngài đặt chân đến"

Hàn Yêu Hy lười biếng nhếch môi "Tùy tiện thôi"

Giống như tên của nó, trong đây không gì là không có ánh đèn chớp nhoáng len lỏi, vũ công điên cuồng lắc múa trên sàn nhảy. Mùi thuốc lá, rượu nồng nặc xâm vào mũi cô, sai bước vào phòng Vip 1 đã thấy hai người phụ nữ ngồi đối diện nhau đằng sau là hai người áo đen.

Mộc Đào thấy người bạn của mình liền không kiềm dè hết toáng lên làm Hàn Yêu Hy chỉ biết bịt lỗ tai lại "Hey lâu rồi không gặp nhớ cung quá đi" Hàn Yêu Hy bước đến ngồi chính giữa bàn tựa ra đằng sau. Không đợi cô lên tiếng Lãnh Thanh trách móc "Bạn bè lâu năm không gặp mà lạnh lùng quá "

Hàn Yêu Hy mỉm cười, chỉ có những lúc bên người thân thể này cô mới lộ ra nụ cười chân thực nhất "Được rồi, đã kêu gì chưa cứ thoải mái hôm nay tao bao trọn"

"Nếu nói vậy thì..chơi xả láng đi" Mộc Đào cùng Lãnh Thanh đồng thanh kêu to, hai cô nàng kêu các chai rượu đắt nhất mỗi thứ một chai. Đối với tài chính của Hàn Yêu Hy còn nói gì nữa mua cả Hoan Lạc này còn được.

Hàn Yêu Hy lắc đầu, bọn cô chính là "Tam Nữ Vương" trong lời truyền. Ba nữ doanh nhân thành đạt nhất lần hắc bạch đạo đứng đầu là Hàn Yêu Hy, Lãnh Thanh sau cùng là Mộc Đào. Trong lời truyền, cứ ngỡ như bọn cô ác độc lắm vậy, bây giờ thì sao bản tính thật lộ diện không còn bản chất ngày thường, bọn họ vui vẻ chơi đùa với nhau. Người thường không dám chạm trán với bộ ba "Tam Nữ Vương" này.

Hết chương 87

Ui cha 1330 từ, thương ta thì vote vote nào các nàng ơi ☐ Ai đọc truyện mới của ta rồi nèeee

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Hàn Yêu Hy say

Phục vụ đẩy xe vào phòng, đặt những chai rượu trên " giá trên trời" xuống bàn bằng cách nhẹ nhàng nhất lỡ tay làm vỡ không biết anh ta lấy gì đền. Nâng chai rượu đổ vào ly, Mộc Đào nhanh nhạy nâng ly lên động tác mời hướng Hàn Yêu Hy cùng Lãnh Thanh. Cả ba người cùng cạn ly rượu, Hàn Yêu Hy vẫn đáng vẻ lười biếng như thế gõ gõ ngón tay "Bên các cậu hàng còn dư không?."

Mộc Đào và Lãnh Thanh đồng thời ngẩng đầu suy nghĩ một chút "Bên cậu có chuyện gì sao, hàng bên chúng mình còn dư một chút"

Hàn Yêu Hy gật đầu một môi khẽ cho hai người bạn thân nghe" Không biết có gì mà có một người tấn công bên mình nên bị thiếu hụt hàng"

Mộc Đào cười cười xua đi muộn phiền của Hàn Yêu Hy xoay qua nói nói với thuộc hạ bên cạnh gì đó rồi tiếp tục mời

"Được rồi mọi chuyện đã được xử lý đêm nay cứ chơi hết ga đi" Hàn Yêu Hy với Lãnh Thanh chỉ biết lắc đầu. Bỗng nhiên Mộc Đào bung tay từ ngoài cửa một loạt các chàng trai phần trên cơ bắp, cơ bụng rắn rỏi đi vào. Mộc Đào hí hửng ngoắc tay hướng các chàng trai, một anh chàng tóc vuốt ngược tiêu soái đi đến ngồi bên cạnh ôm cô vào lòng. Mộc Đào thoải mái dựa vào lồng ngực ấm áp "Mau đi lại phục vụ cho tối Hàn tổng cùng Lãnh tổng" Tất nhiên cô hướng thụ không thể thiếu hai người bạn này.

Các chàng trai mỗi người mỗi bên ngồi cạnh Hàn Yêu Hy, theo bản năng phục vụ khách. Đặt bàn tay to lớn lên xoa bóp vai cho cô, Hàn Yêu Hy cũng không từ chối nâng ly rượu lên uống cạn. Cứ như vậy đến khuya, căn phòng Vip đã đầy các chai rượu rỗng ly đổ vỡ xung quanh. Trên dãy sofa dài ba cô

gái dù từ lượng cao đến đầu nhưng ngăn ấy rượu đã thành công làm những cô nàng này say. Hàn Yêu Hy nửa nằm nửa ngồi trên người chàng trai tay vẫn cầm chặt chai rượu đưa lên miệng uống mãi.

Mộc Đào còn tệ hơn hát rống lên, Lãnh Thanh đã nằm lãn ra ngủ từ lúc nào. Tề Ngạo Thần cùng bạn trùng hợp cũng đến Hoan Lạc, đi ngang sang phòng có Hàn Yêu Hy. Đột nhiên cửa mở ra phục vụ đẩy xe dọn dẹp, vài giây đầy mắt chạm đến thân thể nhỏ bé đó trên sofa. Ánh mắt sáng lên một chút, nhưng cánh tay màu đồng vắt ngang lên vòng eo thon thả của cô, Tề Ngạo Thần cảm thấy lửa giận trong mình bắt đầu bùng nổ. Anh hùng hổ

đẩy phục vụ ra một bên tiến vào trong, chàng trai đang ôm Hàn Yêu Hy mân mê từng tắc da thịt của cô thì một lực cực mạnh nắm cổ áo anh lôi ta. Anh ta ngã xuống nền cẩm thạch tinh xảo, Tề Ngạo Thần nhìn Hàn Yêu Hy áo ngắn lộ ra eo, khe ngực sâu hoắm, đôi chân dài miên man.

Dục vọng lại hoà lẫn với lửa giận Tề Ngạo Thần cuối cùng cũng cởi áo vest khoác lên người cô, gỡ chai rượu trên tay bẻ cô vào lòng mình. Bạn của Tề Ngạo Thần, Dật Sinh và Dĩ Triệt nhìn một màn trước mắt cũng không ngạc nhiên cho lắm vì bọn họ đã biết hết mọi chuyện. Dật Sinh liếc mắt thấy cô gái hai má ửng hồng như quả đào đang hát rống trên sofa bên cạnh, vô tình anh kéo bước chân đến bên cạnh Mộc Đào. Ngồi chồm xuống, có hơi nhứ mảy cô gái này hát không hay mà cứ thích hát, đôi mắt điều hầu sóng mũi cao đôi môi anh đào cùng hai má phúng phính khề đáng giá. Tề Ngạo Thần kêu một tiếng Dật Sinh liền tỉnh "Này hai cậu lo hai người này nhé tôi có việc"

Không đợi phản ứng của bọn anh, Tề Ngạo Thần cẩn thận bế Hàn Yêu Hy trên tay phóng như tên lao đi ra khỏi nơi đó. Dật Sinh há hốc mồm nhìn Dĩ Triệt chửi lớn về hướng anh đi "Cái tên khốn chết tiệt này chỉ lo một mình người đó của anh thôi à"

Dĩ Triệt tiến lại vỗ vỗ tay Lãnh Thanh "Này, này tỉnh dậy đi" Lãnh Thanh ngược lại nở nụ cười tươi tắn hai tay quăn quanh cổ Dĩ Triệt kéo anh xuống, đôi môi Dĩ Triệt lạnh lạnh chạm vào đôi

môi ấm nóng của Lãnh Thanh. Dĩ Triệt cảm thấy người mình như bị đồ chì, không nhúc nhích được mặc cho cô gái phía dưới đang thoả sức mút môi mình, anh là nụ hôn đầu mà.

Dật Sinh thấy Dĩ Triệt bị cưỡng hôn thì

không nhìn được cười "Hahaha thôi đưa hai cô ấy về nhà đi" Dứt ra khỏi môi cô Dĩ Triệt một phen choáng váng, đây gọi là hôn đến mờ mắt sao. Nhanh chóng bế Lãnh Thanh lên ra khỏi Hoan Lạc, ngoài cổng vừa hay hai chiếc xe màu đen dừng lại thuộc hạ của Lãnh Thanh cùng Mộc Đào vừa mới giao hàng sang bên Hàn Yêu Hy nên mới đến muộn "Dật tổng, Dĩ tổng đây là cô chủ của chúng tôi cứ để tôi lo là được làm phiền rồi"

Dật Sinh thấy không phải lừa gạt gì mới yên tâm giao Mộc Đào cùng Lãnh Thanh cho bọn họ, Dĩ Triệt sờ sờ lên đôi môi dường như qua ngón tay vẫn còn vương lại hơi ấm của ai đó. Trái ngược với bọn họ Tề Ngạo Thần đang bị bức chết với Hàn Yêu Hy đây, cô được thả vào xe lập tức đứng dậy nhún nhảy trên xe. Tề Ngạo Thần phải khó khăn lắm mới đề được cô xuống thất dây an toàn rồi chạy đi, Hàn Yêu Hy vẫn không chịu ngồi yên cô coi dây an toàn nghịch ngợm tìm kiếm chàng trai khi nãy "Này, chàng trai có muốn cùng tôi đêm nay không hahaha"

Tề Ngạo Thần giữ chặt hai tay cô lại nhìn thẳng vào cô "Hàn Yêu Hy em có thôi đi không mấy thằng đó có gì mà em phải mê luyến chứ" Hàn Yêu Hy ngẩng đầu liếc trố vẫn chưa nhận thức ra được người trước mặt mình "Đừng loạn, không muốn thì thôi chứ "

Tề Ngạo Thần đã chưa đến độ không thể chưa hơn anh bưng bưng nộ khí nhìn cô, người phụ nữ này thật là nắng mưa lúc thì lạnh lùng lúc thì nhiệt tình như lửa.

Hàn Yêu Hy leo qua ngồi thẳng lên đùi Tề Ngạo Thần, anh bị mất tầm nhìn theo bản năng đập thẳng. Tức giận nhìn cô "Yêu Hy em làm cái gì vậy không thấy anh đang lái xe à" Hàn Yêu Hy che miệng hốt hoảng như một đứa con nít mếu máo một hồi

"Hic em xin lỗi đừng chửi em mà "

Tề Ngạo Thần kinh hoàng lau nước mắt dỗ dành cô "Đừng khóc nữa anh sẽ đau lòng" Hàn Yêu Hy ngẩng đầu nhìn ánh mắt nhu tình của anh lại cười rộ lên chỉ má của mình "Vậy anh hôn em một cái em liền hết giận" Tề Ngạo Thần hôm nay được rất nhiều kinh ngạc đến lần lượt, cô hôm nay lại không ghét bỏ mà chủ động với anh tới như vậy.

Tề Ngạo Thần vuốt vuốt tóc cô, nhưn người hôn lên má của cô, đôi môi anh ầm ập vào má của cô. Hàn Yêu Hy cảm thụ được nhiệt độ trên má mình, tựa như muốn hoà thành nước len lõi thấm đẫm từng tế bào của cô. Tề Ngạo Thần với khoảng cách này anh nghe thoang thoang mùi rượu cực nặng toả ra từ người cô, anh lại có chút thất vọng những hành động thân mật này cũng như cơn say điều khiển mà thôi đơn thuần cô không bao giờ như vậy. Hàn Yêu Hy ngồi trên người anh hai chân túm chặt thắt lưng anh rúc vào ngực anh mà ngủ thiếp đi hai tay cô túm chặt áo anh đằng sau dường như cô muốn có sự an toàn, anh vòng tay ôm thật chặt cô vào như muốn hoà tan với cô nhập thành một.

Mùi tóc hương lải khoan thai đi vào mũi anh, vùi sâu vào tóc cô anh tham lam hít thở không ngừng. Hôn lên tóc cô một cái anh mới lưu luyến buông ra, anh lại quên bên đi lái xe về đến Tề gia. Nhìn dinh thự trước mắt anh khề thâm than, cô đã mệt như vậy trước cứ ở lại đây vậy. Đã lâu không về căn nhà vẫn sạch sẽ thơm mát như cũ, hằng ngày người làm đều đến đây lau dọn, anh ôm eo nâng cô lên cô quàng tay qua cổ anh chân ép chặt thắt lưng của anh. Hàn Yêu Hy lúc này như con gấu bám vào người anh, đỡ cô nằm xuống giường anh đi lấy khăn lau người cho cô. Tề Ngạo Thần bên dưới lại hứng hực lửa nóng, anh kiềm nén đi xuống dưới lầu pha trà giải rượu.

Tay đằng sau chống lưng cô dậy, anh từ từ đưa từng muỗng vào miệng cô nhưng lại tràn ra hết tất cả, anh không do dự uống một ngụm nâng gáy cô truyền dòng nước ấm sang. Hàn Yêu Hy dần dần nuốt hết trà giải rượu, Tề Ngạo Thần nhớ đến ngày xưa lúc anh ôm cô đã như vậy chăm sóc từng li từng tí. Bây giờ anh có muốn cũng chẳng còn nữa rồi, cái giá phải trả cho những việc làm ngày xưa đối với cô là quá đắt. Anh đi tắm rồi ra nằm cùng cô, không khí an tĩnh chỉ có tiếng hít thở đều đều của cô, anh đắp chăn chắc chắn cô đã đủ ấm mới yên tâm đi ngủ.

Hết chương 88

Ta rất là chăm chỉ phát đường đó nhaa☐ nên phát vote cho ta nha các tỷ muội ^^

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Anh xin em

Nắng sớm như tràn vào từng ô cửa sổ sát đất, rèm cửa theo thường lệ tự động mở ra nắng lấp loé chiếu thẳng mặt yêu kiều của Hàn Yêu Hy. Cô nhủ mắt theo bản năng nhắc tay che trước mặt "Um~", Hàn Yêu Hy lật người mặt liền đụng chạm đến bức tường thịt bên cạnh. Không biết men rượu còn tồn lại hay là đam mê của cô, Hàn Yêu Hy đặt tay lên ngực anh không mở mắt mà biến thái sờ soạng khắp người Tề Ngạo Thần trong đầu liền có ý niệm "Mới sáng mà sao có giấc mộng xuân thế này, thật là cứng rắn nha~"

Hàn Yêu Hy vẫn chưa ngừng lại bàn tay trắng hồng gầy gò trượt xuống cơ bụng của anh "Trời ơi, đây gọi là gì vậy body lại chuẩn đến như vậy". Tề Ngạo Thần bị

"biến thái" động chạm nên tỉnh giấc, nhìn Hàn Yêu Hy đang mãi mê mò mẫm cơ thể mình, miệng thì cười chồm chồm như trẻ con được kẹo.

Tề Ngạo Thần dùng hết sức bình sinh mới nhận được cười, với tay lấy chiếc điện thoại đen trên tủ mở phần mềm chụp ảnh. Đưa camera ra xa chụp từ trên xuống dưới, anh làm tay chữ V cười thật tươi ngón tay chuyển động làm trò tất cả các kiểu anh đều làm.

Mãn nguyện nhìn những tấm hình đã chụp, cất điện thoại trùng hợp Hàn Yêu Hy cũng thức giấc. Cô mở to mắt không cử động vẫn nằm im trên ngực anh, Tề Ngạo Thần khó hiểu nhìn cô.

Hàn Yêu Hy đang "tiêu hoá" tình cảnh trước mắt, tại sao lúc nào tỉnh dậy cũng nằm trong ngực anh thế này. Cô bật dậy kiểm tra quần áo, khi thấy vẫn còn nguyên vẹn cô như trút được gánh nặng thở phào sau đó ánh mắt sắc lẹm xoay qua nhìn anh. Tề Ngạo Thần ánh mắt lơ đãng nhìn cô, chiếc áo crop-top đã ngăn do nằm nên bây giờ đã được vén lên cao, một góc áo lót ren đen đã lộ ra, đầu cơ nhiên lại nhớ đến đêm ấy ở Thượng Hải mãnh liệt đến mức nào. Bụng dưới lại rạo rức, anh thầm nghĩ mình không có tiền đồ.

Hàn Yêu Hy khó hiểu nhìn anh, theo ánh mắt Tề Ngạo Thần nhìn xuống, đầu cô như nổ tung chỉ cảm thấy cả khuôn mặt nóng như lửa đốt vội vã kéo áo xuống.

"Này Tề Ngạo Thần anh..biến thái"

Tề Ngạo Thần thật muốn moi tim cô ra xem bên trong là gì "Hàn Yêu Hy em lợi dụng lúc anh ngủ mà giờ trò với cơ thể anh ai biến thái hơn chứ"

"Anh nói bậy gì đó"

Tề Ngạo Thần mở tấm hình ban nãy cho

Hàn Yêu Hy xem, bằng chứng nhân chứng đầy đủ Hàn Yêu Hy muốn nói cũng không biết nói gì. Cô hơi xấu hổ cảm gối đập vào người Tề Ngạo Thần "Mặc kệ nó, anh lại dám chụp lên tôi"

Tề Ngạo Thần tránh chiếc gối cứ liên tục nả xuống người mình "Em đừng vô lý như vậy chứ này" Hàn Yêu Hy vẫn tiếp tục đánh, chiếc gối vì lực tường không mạnh nhưng mạnh không tường của Hàn Yêu Hy mà toi ra hết lông vũ rơi ra đầy giường.

Tề Ngạo Thần chiếm thế thượng phong khoá chặt cô vào lòng, Hàn Yêu Hy trợn mắt nhìn anh "Buông tôi ra cái đồ điên này, chết tiệt" Cô cắn cào càu tất cả đều áp dụng nhưng anh vẫn bình chân như vại vẫn không ảnh hưởng gì đến anh. Tề Ngạo Thần cười cười vuốt vuốt cánh môi đỏ hồng tự nhiên của cô rồi đột ngột cúi xuống hôn cô, môi của anh lạnh lạnh mang theo mùi bạc hà sáng khoái hùng hổ truyền vào hơi thở của cô. Hàn Yêu Hy dùng hết sức chín trâu hai hổ vẫn không đẩy được Tề Ngạo Thần ra, cô chuyển sang cắn chặt hàm răng lại nhất quyết không cho anh hôn.

Tề Ngạo Thần không những tức giận còn kiên nhẫn hôn từng cái lên môi cô sau đó mút thật mạnh, cô nhũn cả người miệng hé mở anh đưa lưỡi vào tìm kiếm chiếc lưỡi của cô mà treu đùa. Con tim lại đánh gục lí trí cô ngây người vô thức đáp trả lại anh, Tề Ngạo Thần thấy cô có hành động như vậy thì vui mừng nhẹ nhàng nâng gáy cô lên cho nụ hôn được sâu hơn. Hàn Yêu Hy choàng tay lên cổ anh, người ta nói đừng nghe trái tim nói, đừng theo trái tim bước mà sao cô cứ trầm mê mãi như vậy...?

Nụ hôn nóng bỏng đó tựa như làm nhiệt độ của căn phòng tăng lên vùn vụt, Hàn Yêu Hy với Tề Ngạo Thần gần như sắp hụt hơi mới lưu luyến mà dứt ra. Tề Ngạo Thần yêu thương hôn lên trán cô "Yêu Hy anh xin em có thể nào mở lòng với anh một lần nữa không"

Hàn Yêu Hy mất được phù bằng một áng mây trầm đục, đôi môi sưng tấy lên. Đột nhiên cô không biết phải đối mặt với anh như thế nào, cô ngồi dậy im lặng đi vào phòng tắm, Tề Ngạo Thần thấy cô như vậy thì thờ dãi xem ra có lẽ cô không thể nào mở lòng với anh rồi. Nhìn bức tường trước mặt cô ở trong đó, cũng hệt như khoảng cách của anh và cô vậy giữa hai người vẫn luôn có một rào chắn có lẽ anh cố gắng cách mấy cũng không phá được.

Ngày cô ngọt ngào nói với anh "Ngạo Thần em yêu anh rất nhiều" nhưng lúc đó anh lại không trân trọng nó, anh chà đạp nó dưới chân cứ như một món đồ chơi. Ngày anh nói với cô rằng "anh yêu em" cô lại không chấp nhận nó, là do anh mà thôi tất cả mọi việc đã xảy ra.

Hàn Yêu Hy dần trượt xuống theo cửa phòng tắm, trong đáy lòng của cô vẫn chưa bao giờ quên được hình bóng của anh, vẫn còn yêu anh rất nhiều. Nhưng cô rất sợ anh yêu thương cô như vậy rồi một ngày cô tỉnh giấc cũng mang một thân đầy vết thương ra đi, như ngày đó vậy. Không phải cô không còn yêu anh chỉ là cô rất sợ cảm giác đau đó lại lặp lại một lần nữa với cô.

Đứng dậy đi đến bồn rửa tay, xối nước lên mặt mình như muốn dùng nước để thanh tỉnh mình. Quần áo đã chỉnh chu cô hít một hơi thật sâu rồi mới can đảm mở cửa, sau cánh cửa này cô không nên yếu lòng một lần nữa...

Hết chương 89

Ta phát đường cho các nàng đó nhaa ☐ vote cho ta đi huhu ☐

Sắp ngược rồi nhee

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Con lừa nhảm đường rồi

Hàn Yêu Hy bước ra thì không thấy ai hết, cô bất giác thờ phào nhẹ nhõm tại sao cô lại cảm thấy khó xử chứ. Từ lúc tỉnh dậy cô vẫn chưa nhìn căn phòng này đã quá quen thuộc khắc sâu trong xương tủy cô, trên giường là cảnh anh mạnh mẽ chiếm đoạt lần đầu tiên của cô, trên giường là cảnh cô lau người đứt thuốc cho anh. Ha~ cứ ngỡ là đã quên nhưng thật ra lại nhớ kỹ đến lạ lùng.!, căn phòng vẫn như vậy điều làm cho cô ngỡ ngàng nhất là tấm ảnh cưới vẫn ở nguyên đó sau bao năm tháng đã có hơi bạc màu, sờn cũ.

Cô có hơi run run chạm vào bức hình đó, khuôn mặt anh vẫn như vậy vẫn lạnh lùng mím môi thật chặt, cô lại ngu ngốc cười thật tươi. Hàn Yêu Hy rút tay lại im lặng đi xuống tầng, cầu thang uốn lượn đẹp mắt được chạm khắc tinh xảo từng chi tiết, bước chân ngọc xuống nền đầu tiên cô vẫn bị ám ảnh chính cầu thang này Hàn Uyên Vân đã giả vờ ngã xuống, cũng là lúc bé con của cô cũng ra đi theo.

Hàn Yêu Hy tăng nhanh bước chân cô không muốn nhìn lại quá khứ kinh khủng đó nữa, Tề Ngạo Thần nhìn thấy cô xuống lòng khẽ nhện nhạo cô bây giờ với cô lúc này sao mà khác quá..

Tề Ngạo Thần đi đến đỡ cô xuống, nhưng Hàn Yêu Hy lại lách người né khỏi anh, bước ra phòng khách. Tề Ngạo Thần chạy theo "Yêu Hy em ăn sáng rồi anh sẽ đưa em về"

Hàn Yêu Hy nhìn anh rồi nhìn lại một bàn ăn thịnh soạn đã được bày sẵn nhếch môi mọng "Không cần tôi không cảm thấy đói"

Tề Ngạo Thần mím môi "Không ăn sáng sẽ không tốt cho sức khỏe chỉ ăn một bữa thôi mà"

Đứt lời ngoài cổng truyền đến tiếng xe rầm rộ, Lục Thượng Phong một thân áo phục phắc phiêu bước xuống hiên ngang đi thẳng vào nhà không thèm ngó đến Tề Ngạo Thần đang đứng như trời chồng cười dịu dàng với Hàn Yêu Hy "Hy Hy, anh đến rước em"

Hàn Yêu Hy thở hắt ra trong lòng, suýt nữa thì cô đã mềm lòng mà ở lại ăn sáng với anh rồi, cô đứng cạnh Lục Thượng Phong khoác tay anh cười lịch sự với Tề Ngạo Thần "Cảm ơn ý tốt của anh, tôi không cần "

Tề Ngạo Thần khó chịu nhìn vào tay Hàn Yêu Hy đang thân mật khoác vào tay anh ta, anh ngắt đầu "Anh là ai?"

Lục Thượng Phong cũng là lần đầu tiên được tận mắt nhìn thấy người đã phá hủy đi con của Hy Hy yêu quý của anh "Tôi là Lục Thượng Phong là bạn trai của Hy Hy"

Tề Ngạo Thần trở mắt nhìn Lục Thượng Phong rồi lại sang Hàn Yêu Hy "Yêu Hy nói với anh chỉ là giả đi"

Hàn Yêu Hy nhìn anh, cả người anh đều cứng đờ lại trong lòng lại đau nhói như bị kim châm vào "Đúng vậy anh ấy là bạn trai tôi và còn nữa tôi mong anh đừng lưu luyến không dứt nữa giữa tôi và anh đã kết, thúc, rồi"

Cô nghiêng răng nhún thật mạnh từng chữ, bỏ lại một câu tuyệt tình cô kéo Lục Thượng Phong hướng cổng đi đến, Tề Ngạo Thần cảm giác thần kinh tựa như đang tê dại từng chút một, tứ chi không cử động được nữa. Anh đây là đang bám víu cô không buông sao, sau ngần ấy anh cố gắng đối với cô vẫn không đủ để khoả lấp trái tim đã bị khuyết đó, Tề Ngạo Thần cả người như đổ chỉ ập xuống nền nhà. Anh không can tâm, không can tâm nhìn người mình yêu đi theo một người khác, cũng phải là do anh tự chuốt lấy còn ở đây mà oán trách ai chứ.

Tề Ngạo Thần cùng Hàn Uyên Vân ở quá khứ quấn quýt nhau không rời anh cũng không bạn mà lo lắng cho tâm tư của cô, hiện giờ cô chỉ cho anh biết

cái cảm nhận đó như thế nào thôi..

Có lẽ cũng như anh, đau đớn không kể xiết, bất lực đến mức chỉ biết ngồi một mình, đến cả tư cách đứng lên giành lại cô cũng đã không còn nữa rồi. Cái thứ gì trên đời này Tề Ngạo Thần cũng có thể mua, nhưng hạnh phúc là một thứ quá xa hoa là thứ anh phải trả cái giá thật đắt. Kết thúc rồi, tất cả...

Quản gia Lâm từ trong bếp đã quan sát thấy mọi chuyện, ông đau lòng nhìn cậu chủ đang đau buồn. Ông cũng không thua kém gì, chỉ mong mọi chuyện mà cậu chủ từng gây ra sẽ mau chóng lành lại, nhìn theo bóng xe đã khuất dần ở cuối đường ông thở dài "Yêu Hy, con lựa nhầm đường rồi."

Trên xe, Hàn Yêu Hy vẫn còn nắm thật chặt tay lái gần đã nổi lên hết ánh mắt chung thủy vẫn đặt ở kính chiếu hậu, cô thấy anh đỏ gục xuống đồng thời mang theo trái tim này rơi xuống cùng, anh quần quai dưới nền nhà cô lại đau đớn hơn anh, chiếc xe rẽ cũng là lúc bóng dáng đó khuất dần rồi biến mất khỏi tầm mắt cô, tại sao lại có cảm giác hụt hẫng thế này..

Lục Thượng Phong nhìn cô đau lòng anh lại chưa xót không thôi, vươn bàn tay to lớn bao trùm hết bàn tay bé nhỏ của cô nhẹ nhàng vuốt thẳng những ngón tay đã đỏ lên vì nắm chặt, giọng anh trầm trầm mang theo đầy tư vị "Đừng nhìn nữa, nếu em còn day dứt anh có thể quay đầu xe trở lại"

Hàn Yêu Hy giật mình, có chút hoảng hốt khôi phục lại sắc thái "Không cần, em đã quyết định thì là như vậy" Lục Thượng Phong biết rất rõ cô, rõ ràng là vẫn còn yêu sao cô cứ vẫn làm khó mình như vậy chứ. Hàn Yêu Hy đưa tay hạ cửa sổ xuống gió thoảng xen vào tóc cô rất dễ chịu, gió làm mắt cô cay xè đi. Lục Thượng Phong thở dài giọng nói như lắng vào gió liền bay đi "Nếu muốn khóc thì cứ khóc đừng cố nhịn anh sẽ đau lòng!"

Hết chương 90

Hãy vote đi vote đi đừng ngại ngừng hehe ☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Một vô đau

Hàn Yêu Hy im lặng không đáp lại anh, mắt vẫn chung thủy nhìn cảnh ngoài kia đang lướt qua tâm trạng bây giờ đã hỗn loạn đến cô cũng không chịu nổi. Lục Thượng Phong nhìn cô ánh mắt đượm một mảng bi thương..

Đi được nửa đoạn, Hàn Yêu Hy không nhìn anh giọng nói không nóng không lạnh "Phong, anh có thể về trước không"

Lục Thượng Phong suy nghĩ một chút thì gật đầu, cô vẫn luôn như vậy có chuyện gì đều để trong lòng không muốn chia sẻ với anh. Căn bản cô có để anh vào lòng đâu..

Chiếc xe thể thao dừng ở ven đường, chỉ cần một cuộc gọi của Hàn Yêu Hy thuộc hạ đã lái xe sẵn sàng để đưa Lục Thượng Phong về.

Anh bước xuống xe mở cửa bước vào, chuẩn bị đóng cửa đã nghe tiếng gào thét lẫn liệt chiếc xe thể thao biến mất không dấu vết chỉ để lại làn khói dày đặc. Hi vọng cô có thể nhanh chóng hết phiền muộn, chiếc xe này lại đổi ngược chậm rãi quay về toà thành.

Hàn Yêu Hy thả chậm tốc độ xe suy nghĩ mãi cô quyết định đi trung tâm thương mại, có lẽ cô cần giảm bớt nặng nề trong mình lúc này thì chỉ có mua sắm mà thôi.

Hàn Yêu Hy nện giày cao gót kiểu diêm đi vào trung tâm thương mại, cô đang muốn mua một chút giày và một chút đồ. Nhân viên thấy cô liền lao đến mở cửa niềm nở hết sức đối với cô, Hàn Yêu Hy cũng không quan tâm đi vào.

Lựa một loạt đồ, cô nhân viên bên cạnh đã cảm không nổi đứng là người có tiền mua đồ cũng chỉ nhìn thoáng qua liền mua. Giá thì khỏi phải nói đến, Hàn Yêu Hy không thích những mẫu ở nơi này đều là kiểu cũ rích nên chỉ mua một chút.

Cô nhân viên bên cạnh đã lã nhõ hời mới nghe Hàn Yêu Hy lên tiếng "Được rồi thanh toán giúp tôi"

Mở ví da ra cô rút tấm thẻ màu đen đưa vào tay cô nhân viên, cô ta lập tức như nhặt được vàng xoè hai bàn tay ra. Hàn Yêu Hy đứng nghịch nghịch đồng hồ của mình chờ đợi thanh toán xong, cô nhân viên bên cạnh len lén nhìn cô. Hàn Yêu Hy thật sự rất đẹp còn hơn trên truyền hình, vừa dịu dàng mang theo vẻ đẹp quyến rũ chết người, một nữ doanh nhân thành đạt lại độc thân đến chính cô ta là phụ nữ cũng thích.

Cứ ngỡ cô sẽ ý quyền thế mà lên mặt nhưng Hàn Yêu Hy rất bình thản mà gật đầu coi như cảm ơn rồi bước ra, thật là khiến người ta phải ngoái nhìn mà.

Cùng lúc này, Hàn Uyên Vân cũng đi mua sắm gần như trùng khớp cô ta đang lựa giày cao gót. Từ lúc Tề Ngạo Thần biết sự thật cô ta cực kì tệ hại, bị Du gia giáo huấn rồi mới thả cô ta đi đưa con gái thì cũng bị cướp đi. Rồi sau đó Hàn gia phá sản Lâm Triệu My dẫn cô theo cùng bỏ mặc Hàn Đông Quân, cũng không ngờ Hàn Uyên Vân lại được sống trong nhung lụa một lần nữa. Tình nhân của Lâm Triệu My từ số tiền đứt kết của Hàn Đông Quân

mà tạo nên thế lực không ít.

Ngoài cửa truyền đến tiếng vỗ oà của các cô nhân viên, Hàn Uyên Vân cắn bản mũi mê suy nghĩ không vướng bận đến, người vừa bước vào cửa các cô nhân viên không nhìn nhầm chứ là Hàn tổng là người mà các cô ai cũng ngưỡng mộ hôm nay lại có dịp gặp thật là quý hiếm.

Quản lý trực tiếp đi ra chào đón cô, Hàn Yêu Hy không đoái hoài đi thẳng vào trong ngồi xuống ghế. Đôi mắt phượng khẽ đảo, tay ngọc nhấc lên chỉ vào đôi giày ở trên cao nhất.

Các nhân viên như hận không thể lập tức lấy xuống lao đến bên cạnh tủ kính, đôi giày với gót cực nhọn xung quanh được đính rất nhiều gai tạo nên cảm giác uy lực, đôi giày này cũng thật giống chủ nó đi. Quản lý thầm cảm thán chân khuyu xuống cung kính gỡ giày ra rồi mang vào cho cô.

Hàn Yêu Hy ngắm nhìn đôi giày được mang vào chân mình thật sự rất thích hợp, định kêu lấy đôi này thì một giọng nói chanh chua vang lên "Chờ đã, tôi muốn lấy đôi giày này"

Cô là người phản ứng nhanh nhất, ngẩng đầu nhìn người cả gan dám giành giật với cô, đầu trong vài giây loé sáng lên A~ thì ra là Hàn Uyên Vân. Quản lý nghe vậy thì chảy mồ hôi ai lại đi đụng vào vị lớn này vậy chứ, nhanh chóng theo bản năng xử lý

"Hàn tiểu thư, xin cô chờ một chút chúng tôi sẽ lấy mẫu hết như vậy mang ra "

Hàn Yêu Hy nhếch môi, không quan tâm nhắc điện thoại gọi một cuộc, nhìn vào chỉ thấy cô nói một câu liền tắt máy. Cô gọi theo người quản lý "Không cần nhường lại cho cô ta đi"

Hàn Uyên Vân lúc xoay người thì lại thấy người mà cô căm ghét nhất, người đã khiến cô có một thời gian tệ hại đó là Hàn Yêu Hy, thấy cô có vẻ thích đôi giày đó thì cô ta gần như lao đến giành.

Quản lý nghe cô nói vậy có vẻ cô đã không hài lòng đành ra sức nịnh nọt "Không cần đâu Hàn tổng chúng tôi sẽ lấy mẫu khác đây là của cô mà"

Hàn Yêu Hy cười nhẹ trong ánh mắt là chế giễu sâu đậm" Không cần, chỉ là đôi giày không chấp nhận" Lời nói của Hàn Yêu Hy gần như là cái vạ vào mặt Hàn Uyên Vân.

Cô ta tức điên người nhưng vì sĩ diện, cô ta nén xuống hung hăng vò chặt túi mang trên người. Bước chân đến quầy thanh toán, Hàn Uyên Vân lấy ra từ trong bóp tám thẻ vàng đưa cho cô nhân viên, nhưng khi quẹt thẻ cô ta lại nhíu mày khó chịu "Hàn tiểu thư, thẻ của cô không sử dụng được "

Hàn Yêu Hy vẫn còn ngồi vắt chân chéo, đã lựa được một số đôi giày ưa thích khác cùng lúc đứng ngang bằng Hàn Uyên Vân.

Mở to đôi mắt màu hổ phách nhìn cô ta

" Sao vậy chị không có tiền trả à"

Hàn Uyên Vân sắc mặt đã đành lại, cô ta dốc sức lấy những tám thẻ khác ra nhưng đều phản đối ngược lại đều đã bị đóng băng.

Hàn Yêu Hy cười khẩy như thường lệ đưa tám thẻ màu đen ra" Không sao em có thể thanh toán giúp coi như là Từ Thiện vậy"

Cô nhấn mạnh hai chữ, lại là một gáo nước lạnh xối vào Hàn Uyên Vân.

Các cô nhân viên thầm cảm phẫn thật sự đúng là nữ thần, cô ta chỉ là tám thẻ vàng mà lại vênh mặt, Hàn Yêu Hy là tám thẻ đen hơn gấp trăm ngàn lần cô ta mà thái độ bình thân hơn bao giờ hết.

Hàn Uyên Vân đỏ hết cả mặt, lần nào cũng vậy cũng bị Hàn Yêu Hy chơi một vỏ đau như vậy. Cô ta nện mạnh bước chân tức tối ra khỏi cửa hàng, Hàn Yêu Hy qua một màn vừa rồi lại cảm thấy sáng khoái hơn bao giờ hết. Úc hiếp những kẻ như vậy không lúc nào cô không cảm thấy sung sướng.

Bước ra khỏi trung tâm thương mại đã là trưa nhiệt độ tăng cao nắng gắt vô cùng, cô ném đồng hồ vào cốp xe nhanh chóng lên xe tránh nắng.

Vừa mới cài dây an toàn khởi động xe dự chạy đi, thì điện thoại lại vang lên. Kì lạ đây là số thân mật của cô chẳng lẽ là Lục Thượng Phong, vừa suy nghĩ cô vừa đem điện thoại ra là số lạ cô thắc mắc trong lòng. Ngón tay ấn vào nút nghe máy, đầu dây bên kia hoàn toàn không có tiếng động "Alo, là ai vậy"

Đầu dây bên kia, Tề Ngao Thần mím môi thật chặt thần kinh lại căng thẳng hết cả lên, nghĩ là sẽ gọi cho cô nhưng trước màn hình điện thoại nghe được giọng nói trong trẻo đó lại làm anh lạng người không biết nói gì. Kỹ năng đàm đạo phán đoán dứt khoát trên thương trường của anh đã sớm dẫn nhau đi mất.

Hàn Yêu Hy nhíu mi mắt kiên nhẫn nói vào "Nếu không nói gì tôi sẽ tắt máy" Cô thật sự chẳng biết là ai lại rảnh như vậy.

Tề Ngao Thần nghe như vậy thì điệp hồn lấp bắp nói vài tiếng để cô đừng dập máy "Yêu Hy, là anh"

Giọng nói trầm ấm, khàn đục của Tề Ngao Thần như nước ấm chảy vào tim cô. Hàn Yêu Hy cảm thấy thân thể mình cứng đờ, cố gắng giữ vững mình "Có chuyện gì"

Tề Ngao Thần suy nghĩ nửa ngày mới dám rụt rè nói "Yêu Hy, có thể...có thể nào ra gặp anh được không"

Hàn Yêu Hy nắm chặt tay móng tay bầu vào da thịt mình nhằm giúp cô tỉnh táo đôi chút " Tôi đã nói.. "

Chưa nói dứt câu Tề Ngạo Thần đã vội vã chen ngang vào "Yêu Hy, coi như anh xin em hãy gặp anh lần cuối thôi"

Không biết tại sao chính lúc này nghe giọng Tề Ngạo Thần lại có chút hèn mọn, nghèn nghẹn như một người khao khát tình yêu, Hàn Yêu Hy run rẩy chẳng biết suy nghĩ gì cô nhẹ nhàng "Được nhắn địa điểm qua cho tôi"

Đã gặp nhau rồi, đã day vào nhau rồi thì day cho đến chót vạy, có lẽ đây là lần gặp cuối cùng.

Trong một công ty nhỏ nằm ở một góc trong thành phố, một đàn người đứng cúi đầu trước người đàn ông trung niên. Siêu Hùng tức giận hùng hổ ném hết những thứ có ở trên bàn "Chết tiệt, tôi đã nói đừng có mà để cho công ty bị tấn công, bây giờ tất cả đều đổ sông đổ biển phá sản mất rồi tôi nuôi các người làm gì cho tốn cơm Hả" Siêu Hùng quát lớn tới bên ngoài còn nghe được.

Các người nhân viên chỉ biết hững hờ chịu sự phẫn nộ, đó là do công ty đã bị nhắm từ lâu chẳng biết tại sao mà hôm nay mới bị một phát sập đổ.

Siêu Hùng ngồi xuống ghế cổ điều tiết cơn tức giận "Đi ra ngoài"

Các nhân viên đều nhanh chóng thối lui

Lâm Triệu My lo lắng bước vào"Hùng, không sao chứ"

Siêu Hùng phẫn nộ trong mắt đều là hận thù đầm máu "Nếu cô ta đã muốn như vậy, thì chúng ta nên dùng tất cả vốn cuối này tạo thành một đòn quyết định"

Lần này, ông ta sẽ đánh cược tất cả một là chết hai là sống mà thôi..

Hết chương 91

Trời mất tích gần 1 tuần thành thật xin lỗi các nàng đã đợi lâu, ta bận việc nên không có thời gian cho lắm.Mình sẽ cố gắng viết thật nhanh nè ☐☐Bù lại 2000 từ cho các tình iu * moah*

Hãy vote đi vote đi đừng ngại ngần ☐♥☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Chỉ một ngày

Địa điểm mà Tề Ngạo Thần chọn lựa là một quán trà ở một góc phố nhỏ nhộn nhịp, nó không lớn nhưng lại rất đông người đi vào. Hàn Yêu Hy nhìn thấy Tề Ngạo Thần đã ngồi sẵn ở một góc ánh mắt của anh dường như đang chờ đợi gì đó, cô lạnh mặt đẩy cửa đi vào.

Quán trà đầy mùi gỗ trầm hương nhàn nhạt, phảng phất theo làn gió men theo từng lối rẽ đi tới, lại bị át bởi mùi trà đậm đà..

Tề Ngạo Thần thật sự đang rất nôn nao cứ nhìn mãi ra ngoài cửa sổ, khi thấy bóng dáng của cô đang đứng ngoài cửa. Mắt lập tức loé sáng lên, cô tới rồi thật sự đã tới.

Hai ánh mắt chạm nhau với khoảng cách không xa, Hàn Yêu Hy thấy rõ ràng ánh mắt của anh đột nhiên loé lên sau một hồi u tối thì cô không dám nhìn anh nữa.Lúc ban đầu cô rất là quyết đoán chỉ một lần này sẽ chấm dứt tất cả, nhưng chỉ một ánh nhìn của anh lại làm chân cô mềm đi, lòng cũng nhũn theo tay cô siết thật chặt quai túi xách ổn định bước chân cô tiến lại chỗ anh ngồi.

Tề Ngạo Thần cảm xúc ngổn ngan nhìn cô đang ngày càng gần mình, Hàn Yêu Hy rút ngắn khoảng cách đến khi đặt túi xách ngồi xuống cố tạo cho mình một phong thái tự nhiên nhất. Ngồi đối diện thấp thoáng mùi hương bạc hà thơm mát lại bay đến chỗ cô, nhưng đáng tiếc lại bị mùi trà dập tắt.

Anh chủ động vươn cánh tay to lớn cầm bình trà đổ vào tách cho cô miệng cố gắng cười " Yêu Hy uống một tách trà nào, trà ở đây rất ngon đó!"

Làn khói trà lượn nhẹ, như hương xuân có thể phá tan tuyết đông, có thêm vị cỏ xanh đồng nội. Cô nhìn anh, ngũ quan vẫn như vậy cương nghị rắn rỏi như các vị thần Hy Lạp, âu phục trên người đã có chút nhăn nhúm cả vạt không chỉnh tề nhưng vẫn không thể hạ thấp anh được anh vẫn như bậc vương giả ngồi ngồi. Chén trà trên bàn gỗ nâu nghi ngút khói cô nhẹ nhàng nhấp nháp, chất lỏng đắng ngắt nóng từng hồi từng hồi chảy xuống dạ dày trống rỗng của cô.

Tề Ngạo Thần sắc mặt không lạnh không nóng "Anh đã lo sợ, sợ rằng em sẽ không đến gặp anh nữa!"

Hàn Yêu Hy hạ chén trà xuống hai tay áp vào thật chặt, mong muốn sức nóng có thể lan truyền qua tay giúp cô thức tỉnh.

"Có chuyện gì cứ nói thẳng tôi ghét nhất là vòng vo tam quốc"

Anh không kinh ngạc chỉ là giương đôi mắt xanh nhìn cô, anh thở hắt ra chất giọng khàn khàn mang theo chút bi thương "Anh biết anh đây là đang bám dính em không rời, nhưng trước khi anh và em không liên quan gì đến nhau nữa..."

Về sau Tề Ngạo Thần mím chặt môi anh không còn can đảm để nói, Hàn Yêu Hy nâng mi mắt "Còn gì nữa?"

Không khí ngưng đọng lại, hai người đều im hơi lặng tiếng chẳng ai nói với ai câu nào. Tề Ngạo Thần bạo gan đánh liều nói với cô "Anh muốn chúng ta cùng nhau vui vẻ một ngày như những cặp đôi khác, chỉ một ngày thôi giữa chúng ta không còn thù hận..." Tề Ngạo Thần dừng lại một chút sau đó cup mi mắt càng thấp ba từ sau đó nhỏ đến mức không ai nghe thấy

"Được không em?"

"Đoàng" Như một phát súng ghim thẳng vào tim cô, tại sao anh lại muốn điều này chứ, tại sao lại trùng hợp như vậy. Cô cũng thích, cũng muốn cùng anh bỏ qua hết hận thù trở thành một cặp đôi khác sống một cuộc sống bình dị như bao người..

Nhưng..

Tại sao chứ, sao cuộc đời lại trở trêu với cô như vậy người mà cô yêu hết lòng hết dạ lại hủy đi bé con của cô. Làm thế nào bây giờ để tha thứ hết lỗi lầm đó..

Tất cả biểu hiện của cô từ nãy đến giờ đều được anh thu vào mắt, anh biết trước cô sẽ như vậy nhưng anh lại hi vọng rằng cô sẽ chấp nhận. Dù đã biết trước nhưng tại sao lại hụt hẫng quá.

Hàn Yêu Hy hé miệng chuẩn bị từ chối, Tề Ngạo Thần nhanh như gió bàn tay to lớn che trước miệng cô "Anh biết rồi, đừng nói nữa"

Giờ khắc này tại sao cô lại bút rứt cảm giác khó chịu lan khắp cơ thể, các tế bào như gào thét trong cô. Cả người Hàn Yêu Hy cứng đờ, cô phải làm sao đây.

"Chỉ một ngày thôi"Nói xong câu này Hàn Yêu Hy chỉ muốn cắn lưỡi mình thôi.

Tề Ngạo Thần như được kéo từ địa ngục trở về, nhất thời không phản ứng được anh chỉ biết nhìn cô mãi. Hàn Yêu Hy có chút lúng túng đành cầm túi xách lên giải thoát cho mình khỏi tình cảnh này. Cô thật sự điên rồi mới nói như vậy.

May mắn cho anh, lập tức đứng lên nhẹ nhàng kéo cánh tay cô lại, Hàn Yêu Hy thuận thế rơi vào lồng ngực ấm nóng đó.

Tề Ngạo Thần ôm thật chặt cô vào lòng như muốn hoà tan cô vào thân thể mình, đầu chôn ở mái tóc tham lam hít thở. Hàn Yêu Hy chống cánh tay ở ngực anh cố gắng đẩy anh ra nhưng không được, Tề Ngạo Thần vuốt tóc cô "Làm thế nào cũng không ra được đâu cứ như vậy thôi"

Câu nói trêu đùa của anh làm Hàn Yêu Hy tức muốn nổ phổi, chỉ để yên cho anh ôm mình.

Cô.. cũng không hiểu mình đang làm gì nữa, cũng không biết bao nhiêu lần mình đã thả mình với anh như vậy...

Hết chương 92

Xin lỗi mấy nàng hôm nay ta bận nên chỉ viết được một tí, sẽ đền bù, sẽ đền bù~~ Nhìn lướt xem đang tuột dần không biết ta có viết tẹo hơn không mà mấy nàng bỏ đi quá trrrr huhuu. □□□

Vote đi vote đi đừng ngại ngần!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Ngọt

Cô cùng anh nắm tay nhau bước ra khỏi quán trà, những đám mây trên nền trời có điểm không mang màu trắng tươi sáng ban mai mà lại là màu rắng vàng nhạt, buồn sầu của hoàng hôn buông xuống.

Tề Ngạo Thần đặt cả bàn tay to lớn che lấp hết hai mắt cô, Hàn Yêu Hy mở thật to mắt nhìn bóng tối trước mắt ánh sáng yếu ớt xen vào kẽ hở ngón tay.

"Yêu Hy.. anh gỡ bàn tay ra thì chúng ta sẽ bắt đầu nhé"

Hàn Yêu Hy trong vô thức cup mi mắt, cô gật nhẹ đầu, chỉ cảm thấy mình thật ích kỉ luôn nghĩ cho bản thân mình.

Tề Ngạo Thần vẫn giữ nguyên tư thế tay còn lại chỉnh tóc cùng cà vạt thật hoàn chỉnh.

Ánh sáng lại lần nữa chan hoà, cô hơi nheo mắt lại không thích ứng kịp, một luồng nhiệt truyền vào tay cô len lỏi từng đốt ngón tay, len lỏi vào tất cả tế bào..

Hàn Yêu Hy lặng lẽ bước theo anh, mắt đặt ở hai bàn tay đang đan chặt với nhau. Cô miết tay anh cảm thụ cảm giác này, thật tốt cùng anh đi giữa dòng người thế này.

Nếu chỉ một ngày thì cứ như vậy đi cô cũng rất muốn thử dù chỉ một lần tựa như thủ hận lúc trước không còn vậy..

Anh xoay đầu lại nhìn cô lơ đãng theo mình, cánh tay tăng lực thật mạnh kéo cô lên ôm vào lòng mình. Hàn Yêu Hy ngẩng đầu nhìn anh, anh đứng ngược sáng nắng buông xuống phủ khắp người anh trên miệng lại là nụ cười ngọt ngào đó.

Cô tựa vào lòng anh miệng mỉm cười thoải mái, cũng không biết bao lâu rồi cô mới có một nụ cười thoải mái như vậy.

Tề Ngạo Thần mở cửa xe cho cô, Hàn Yêu Hy có hơi bị động đi lên xe, anh nhanh chóng ngồi vào chỗ của mình nhìn cô đã thắt dây an toàn thì mỉm cười khởi động

xe chạy đi.

"Em muốn đi đâu?"

Cô đan tay với nhau mỉm cười suy nghĩ

"Tôi..muốn đi biển có được không?"

Tề Ngạo Thần cực kì không hài lòng, giọng hơi oán trách "Không được"

Cô có hơi kinh ngạc nhìn anh "Tại sao "

"Bởi vì em chưa xưng hô đúng, ngoan nói đúng anh sẽ chở"

Hàn Yêu Hy theo thói quen định giờ tính hồ báo của mình, lời nói đến cửa miệng liền nuốt lại cúi đầu thật thấp "E..em muốn đi biển"

Tề Ngạo Thần thích thú cười ha hả, đưa một tay sang đặt lên đầu cô ôn nhu xoa xoa "Biển còn rất xa, cứ ngủ đã khi nào đến anh sẽ gọi!"

Vừa nói vừa thuận tay cởi áo vest trên người đắp cho cô, Hàn Yêu Hy định từ chối thì cái ghế lại đang dần ngã xuống.

Cô nhìn sang Tề Ngạo Thần chỉ thấy anh híp mắt cười rồi chăm chú lái xe, cô đành yên lặng dựa vào ghế cẩn thận nhìn anh rồi từng chút đi vào giấc ngủ..

Một giờ sau...

Hai bên vệ đường đã sớm không còn những toà cao ốc cao tầng, thay vào đó chỉ là những tảng đá thật to phía xa là biển xanh ngắt.

Tề Ngạo Thần dừng xe, ánh mắt chan hoà nhìn người con gái đang yên bình ngủ bên cạnh. Anh vươn tay xoa nhẹ vai cô giọng cực hạn ôn nhu "Yêu Hy dậy nào đã đến rồi"

Cô trở mình, hàng mi rung lên Hàn Yêu Hy mở đôi mắt còn có chút ướt sau giấc ngủ. Qua kính xe cô thấy biển rộng lớn còn có cả..có cả người cô yêu bên cạnh.!

Nhìn cô thích thú như vậy trong lòng anh cũng vui mừng rộ lên, mong những hành động nhỏ nhặt này sẽ bù đắp chút ít.

Anh cùng cô xuống xe đi dạo ven bờ, mặt trời gần như đã nhuộm hết biển trở thành màu hoàng hôn âm đậm..

Hàn Yêu Hy rũ bỏ dáng vẻ thường ngày mà chạy tung tăng, hai cánh tay thẳng cô đi thật nhanh tận hưởng gió nhẹ ủa vào tóc mình.

Tề Ngạo Thần ở phía sau thì như một bà mẹ đi theo đứa con, trên tay là đôi giày cao gót của cô, anh cứ đi theo nhắc nhở "Yêu Hy, chậm thôi cẩn thận ngã!"

Cô xoay người lại chậm chậm mà đi lùi nhìn người đàn ông cứng nhắc trước mặt, bất chợt trong đầu cô loé lên ý tưởng, cô giả vờ la lên hụt chân ngã.

"A~"

Tề Ngạo Thần phản ứng thật nhanh, nghe tiếng của cô là lập tức căng tròn mắt chạy về phía cô "Yêu Hy"

Hàn Yêu Hy cười tinh nghịch nhìn anh, tay ngọc luồn xuống hất nước lên người anh. Tề Ngạo Thần nhận ra là cô đang đùa thì thở phào, liền thuận theo cô

"Được lắm lại dám trêu anh đứng lại đó"

Hai người đuổi bắt nhau trên môi luôn là nụ cười thật sự hạnh phúc, người nam nhân chồm đến bắt được nữ nhân nhỏ nhắn đó vác lên vai. Tựa như đang cùng nhau xây dựng tổ ấm, cùng nhau dệt lên bức tranh đẹp mỹ miều..

Đến khi trời sắp tối, cô cùng Tề Ngạo Thần đã thấm mệt quyết định đi ăn hải sản. Chợ đêm ở gần biển tấp nập người, xung quanh đều được treo lồng đèn màu đỏ dù sao cũng sắp đến trung thu rồi, hai người nắm tay đi vào một sạp bán hải sản.

Hàn Yêu Hy thoải mái lựa chọn hải sản, tôm, cua ở đây rất tươi sống đều được bắt trực tiếp ở biển lên. Tề Ngạo Thần chỉ im lặng đứng một bên, cô thích ăn cái gì đều lựa anh không có ý kiến dù sao đồ cô thích anh cũng thích mà..

Tôm luộc đỏ hỏn được đặt lên bàn, cô xoắn tay áo chuẩn bị ăn một bữa thật ngon thì Tề Ngạo Thần ngăn lại. Anh thân nhiên cầm con tôm lên và lột, tóc độ gỡ vỏ của anh rất nhanh.

Chén của cô đã đầy ắp những con tôm thịt rần rỏi, trong lòng như được thấm qua mật ngọt chết người, cô thật sự đang cảm động.

Thấy Hàn Yêu Hy không ăn, anh cầm tôm chấm nước sốt rồi đưa trước miệng cô.

"Há miệng ra anh sẽ đút em"

Hàn Yêu Hy có chút ngại "Đề em ăn là được rồi"

Biết cô đã đói nên anh không làm khó gì cô nữa ngoan ngoãn thu tay về tiếp tục gỡ tiếp vỏ cua.

Cầm trên tay là con cua thứ ba, Tề Ngạo Thần lập tức ngăn lại "Không được ăn nữa Yêu Hy em đã ăn rất nhiều rồi"

Hàn Yêu Hy nhú mày "Tại sao?"

Tề Ngạo Thần vẫn từ tốn giải thích cho cô

"Cua có tính lạnh ăn nhiều sẽ không tốt"

Anh kêu phục vụ thanh toán, Hàn Yêu Hy tiếc nuối nhìn đĩa cua được đem đi cuối cùng chỉ đành chẹp chẹp miệng.

Ra khỏi chợ đêm cô mới cảm thấy được bụng đã căng cứng lên, Hàn Yêu Hy kéo Tề Ngạo Thần đi dạo quanh đây.

Con phố với ánh đèn vàng leo lét, Hàn Yêu Hy nép vào người Tề Ngạo Thần mà đi. Giọng trầm ấm của anh vang lên bên tai "Hôm nay em vui không Yêu Hy?"

Hàn Yêu Hy hí hóp mắt không nhìn anh chỉ cảm thụ nhiệt độ ấm áp từ ngực anh toả ra khắp nơi "Em rất vui!"

Câu nói của cô làm anh hạnh phúc hơn vạn phần vòng tay ôm cô càng chặt

"..Đã sắp hết ngày rồi." Trong câu nói của anh rõ ràng tràn ngập lưu luyến cùng tiếc nuối..

"..." Hàn Yêu Hy im lặng, đúng vậy đây là sự thật không thể chối cãi chỉ có một ngày không phải cả đời..

Tiếng chuông điện thoại thanh thót vọng từ túi áo khoác của Hàn Yêu Hy xé rách không khí làm người ta khó chịu này.

Cô mang điện thoại ra nhìn tên người gọi đến do dự một chút rồi nhấn nút nghe, đầu dây truyền đến âm thanh lo lắng cùng cực của Lục Thượng Phong

"Hy, em đã đi đâu từ sáng đến giờ vậy có việc gì không!"

Hàn Yêu Hy thấy nghèn nghẹn ở cổ họng, cô khéo léo trả lời "Không có gì em sẽ mau về " Không đợi anh trả lời cô lập tức dập máy.

Tề Ngạo Thần cảm nhận được bàn tay được anh nắm đang dần lạnh lên, đành cởi áo khoác như thói quen quàng lên vai cô. Hàn Yêu Hy cười gượng gạo tiếp nhận

"Sau lần này, thật sự không có cơ hội nào cho anh nữa sao"

Hàn Yêu Hy đã cố trốn tránh nhưng sao anh cứ mãi hỏi vậy "Đúng vậy, giữa chúng ta chỉ có hận thù mà thôi anh còn trông mong gì nữa chứ!"

Đến lượt Tề Ngạo Thần im lặng, Hàn Yêu Hy đành nắm chặt tay nói tiếp "Tôi rất ghét anh, anh là đồ sát nhân là kẻ đã hại con của tôi còn về chuyện hôm nay chỉ cần bản là lòng thương hại của tôi với anh mà thôi" Cô sẽ tự tay cắt đứt tình cảm của anh giống như anh đã từng tuyệt tình với cô vậy, cho nhau hi vọng chỉ càng làm nhau đau khổ mà thôi.

Lòng của Tề Ngao Thần co rút từng con co gắng tỏ ra bình thường "Ừ anh biết rồi mình về thôi chắc em mệt rồi" Anh xoay lưng đi

Bóng lưng dưới đèn đường cô đơn tĩnh mịch đến chùng nào, trên vai cô là áo khoác của anh vẫn còn hơi ấm ở đó. Hàn Yêu Hy ảo não thờ dài, cô làm như vậy là rất đúng, một ngày dài như vậy có lẽ bọn họ nên trở về rồi. Cô bước chậm chậm theo anh, gió hung hăng quật vào mặt cô đau rát, cô rất mong một ngày này sẽ dài thật dài, dài đến vô tận để cùng anh đi mãi. Nhưng thực tại lúc nào cũng đau đớn như vậy, đau đến tê tâm liệt phế..

Trên xe đã đi được nửa đoạn đường vẫn không ai nói chuyện với ai, Hàn Yêu Hy tựa đầu vào cửa sổ dần thiếp mất đi.

Tề Ngao Thần tâm đã đầy tư vị, ánh mắt anh đau đớn mệt mỏi. Trên đường bây giờ đã gần tới phía trước đột nhiên xuất hiện chiếc xe tải anh nhủ mày bóp kèn.

Bóp một hồi lâu chiếc xe tải mới tránh đường, tốc độ đang tăng nhanh chiếc xe tải vọt qua lập tức ở phía trước lại thêm một chiếc xe lớn.

Anh hốt hoảng cự li rất gần đã chuẩn bị đụng, phút giây nghẹt thở anh chỉ kịp vuron cả người sang chỗ Hàn Yêu Hy để tránh cho cô bị thương..

"Ầm" Tiếng động cực lớn trên đường cao tốc khiến người ta phải khiếp đảm..

Hết chương 93

Ngọt chết các nàng, đây là cục đường cuối cùng nha chuẩn bị ngược nào!!

Hãy vote đi vote đi đừng ngại ngần

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Tôi không muốn liên lụy

Trên đường cao tốc, khói lửa mịt mù ở giữa đường là hiện trường của vụ chạm trán kinh hoàng vừa rồi. Hàn Yêu Hy chỉ là thiếp mất chưa hề ngủ, cô chỉ biết anh bóp kèn rất nhiều nhưng cô nghĩ là bình thường nên không mở mắt ra xem. Đến giờ khắc đó khi anh gọi tên cô trong đó chỉ là sự lo lắng cùng cực, Hàn Yêu Hy chỉ kịp mở mắt ra sau đó trước mặt truyền đến con chấn động thật mạnh.

Được anh ôm vào lòng ấm áp biết chùng nào, được anh che chở vào lòng an toàn đến chùng nào. Giây phút anh vuron người đến cũng là lúc cô chết lặng đi trong tiếng thét thê lương vang lên trong đêm tịch mịch.

"Thầnnn"

Những mảnh vỡ, khói lửa còn có cả tan nát đến vụn vỡ, Hàn Yêu Hy chậm chậm đẩy anh dậy máu từ miệng anh trào ra. Cô đỡ lưng anh nhưng lại phát hiện sau lưng có cả máu thấm đẫm áo sơ mi màu trắng sáng, cô nắm áo anh lặng lẽ khóc "Thần, tại sao vậy cứ để em chết đi"

Tề Ngao Thần gắng sức chịu đựng cơn đau ở sau lưng, nặng nề mở mắt ra nhìn cô. Bàn tay thô to nhẹ nhàng gạt phẳng nước mắt đi hơi thở khó khăn đổ dành cô

"Yêu Hy không sao, em..từng nói rằng nếu..anh chết đi em..sẽ tha thứ thì anh nguyện..ý. Con của..chúng ta.."

Hàn Yêu Hy nghe vậy nước mắt rơi càng nhiều, là do cô muốn mà tại sao lại phải đau lòng chứ..

Chưa kịp nói dứt câu anh thở gấp một trận cảm thấy cơ thể một cổ buồn ngủ kéo đến, anh cố căng mắt nhìn thật kỹ khuôn mặt cô như muốn khắc sâu tạc vào trong trí nhớ, vào trong từng tế bào. Nếu có thể, nếu có thể khi xuống hoàng tuyền anh sẽ cho con anh được chiêm ngưỡng vẻ đẹp của mẹ nó đẹp đến mức nào.

Cô bắt lực nhìn Tề Ngao Thần thiếp đi trên tay mình, bàn tay của anh vẫn còn hơi ấm vẫn đang bao chặt lấy tay của cô.

Hàn Yêu Hy hoảng hốt tỉnh lúng túng rút điện thoại ra bấm dãy số quen thuộc, cuộc gọi nhanh chóng được kết nối, cô lập tức dùng hết sức lực nói ra "Thượng Phong, đường cao tốc.."

Gậy gỗ hung hăng giáng mạnh xuống gáy cô, Hàn Yêu Hy ngất xỉu điện thoại bị vứt sang một bên. Người áo đen cười lạnh nhìn màn hình chớp nháy cùng tiếng hồi hạn của Lục Thượng Phong, bàn chân to lớn mạnh mẽ đạp xuống màn hình điện thoại bẻ nát đi tín hiệu bị ngắt..

Lục Thượng Phong cầm điện thoại đã bị dập tắt, lòng liền bất an không thôi, anh biết rằng đã xảy ra chuyện rồi mà lần này là cuộc đối mặt lớn. Xâu chuỗi những sự kiện gần đây xảy ra trong tập đoàn, anh có thể khẳng định có một người đang mang hận ý tấn công cô, vừa rồi Hàn Yêu Hy lại đâm một vết đứt khoát như vậy lập tức công ty đó sụp đổ. Có lẽ đây là lần chạm mặt cuối cùng, anh lạnh lùng bước ra khỏi phòng ra lệnh cho thuộc hạ tra tất cả

các tuyến đường cao tốc.

Trên màn hình tivi là tin thời sự đêm khuya, máy quay được quay từ trên cao xuống thu hết vụ chạm trán hỗn loạn lúc này. Cô phóng viên đứng trước màn hình cố gắng diễn tả hết tình hình lúc này

"Theo ghi nhận, chiếc xe khách chấn phía trước đường và đâm đầu vào chiếc xe BMW đang chạy, khiến cho thiệt hại nặng nề. Hiện tại chúng tôi vẫn chưa thấy một mạng người nào!"

Lục Thượng Phong sững người, nhìn đầu chiếc xe đã bị đụng đến hẹp vào trong thì thần trí đã không còn. Nhưng chiếc xe của cô đâu phải chiếc xe này, nhìn bảng số xe anh gắng nhớ lại. Đó là xe của Tề Ngạo Thần mà! Biết tin Hàn Yêu Hy vẫn còn sống anh mới dễ chịu hơn anh lập tức thông báo cho người bên Tề Ngạo Thần.

Lúc Hàn Yêu Hy có ý thức trở lại xung quanh đã là một màu tối đen, nhưng đây không phải trên đường cao tốc lúc này.

Mùi nắm mốc bụi của thời gian còn có cả mùi sét gỉ nồng nặc làm cô muốn buồn nôn, đồng tử mắt dần làm quen với bóng tối cô thấy được những ánh sáng yếu ớt từ khe hở ở từng góc ngách. Trong đêm tối tĩnh lặng bên cạnh cô có một tiếng rên khó chịu vang lên, Hàn Yêu Hy giật mình mới chợt nhớ ra hết mọi chuyện.

Trên tay và chân cô đều là xích sắt chắc chắn là bản lớn, càng nhúc nhích thì không thoát ra được chỉ toàn là tiếng kim loại va chạm. Cô lo lắng nhìn Tề Ngạo Thần bên cạnh, trên người anh đã được quấn băng nhưng sao cô lại cảm thấy nó được quấn rất sơ sài.

Cổ họng khó khăn rung lên vài tiếng "Thần, anh có nghe em nói không?"

Tề Ngạo Thần ho khan vài cái, nặng nề cất giọng để cô bớt lo lắng "Ừ anh đây "

Hàn Yêu Hy chỉ nghe ba từ vồn vện đó mà yên lòng đến mức nào, nước mắt lại rơi xuống, cô thật sự lo sợ nếu như anh chết chắc cô cũng đi cùng, gia đình của cô sẽ đoàn tụ "Thật tốt, anh còn sống, thật tốt.."

Anh rất muốn ôm lấy cô vào lòng mà dĩ nhiên hoàn cảnh lại không cho, anh cũng không khác gì cô, tứ chi đều bị xích căng ra, vết thương trên lưng tuy đã được xử lý nhưng vì hành động này lại bị hở. Anh cảm giác máu ấm đang từng giọt r rỉ ra sau lưng mình.

Tiếng mở cửa to lớn truyền vào, Hàn Yêu Hy cùng Tề Ngạo Thần cùng ngẩng đầu dậy, bước vào là hai bóng người một nữ một nam.

Siêu Hùng nhếch môi tay vỗ vào nhau không ngừng, Lâm Triệu My đi bên cạnh thì luôn miệng chế giễu "Trời ơi, thật là ngưỡng mộ đó hai người lãng mạn đến mức chúng tôi phải vỗ tay khen ngợi"

Tề Ngạo Thần đối với Siêu Hùng hoàn toàn xa lạ, Hàn Yêu Hy chỉ có một chút ngạc nhiên xem xét một chút liền tự tin mà ngẩng đầu nheo mắt hỏi "Ông là Siêu Hùng?"

Siêu Hùng cũng không mấy kinh ngạc ông ta thích thú cười to "Hahaha không hổ là Hàn tổng đây sắc bén hơn người!"

"Ha~" Hàn Yêu Hy một chút cũng không sợ cô cười nhạt, ánh mắt thách thức phóng thẳng đến Siêu Hùng cùng Lâm Triệu My vào đó "Làm sao! Đây là muốn làm gì, giết người cướp của à?"

Siêu Hùng có một chút hoảng hốt trong lòng, người phụ nữ này thật là không sợ gì mà "Tôi nào đâu dám, chỉ là từ từ mà chơi cùng cô mà thôi"

Tề Ngạo Thần nhíu mày, cô và ông ta đang xảy ra chuyện gì vậy chứ..

"..." Hàn Yêu Hy im lặng, cô vẫn không biết tại sao ông ta lại hận thù như vậy, làm ơn đi đây là lần đầu tiên cô gặp ông ta lấy đâu ra hận với thù mà tranh chấp.

Siêu Hùng thả chậm bước chân đi đến gần cô "Ngày trước tôi định xử lý Hàn Đông Quân trước, nhưng nào ngờ con gái ông ta lại xử lý nhanh gọn như vậy. Một quyền cho ông ta xuống mồ nằm"

Hàn Yêu Hy nhìn ông ta, trong mắt chỉ toàn là hận thù mà mục tiêu lại là cô. Cô im lặng tiếp tục xem ông ta sẽ làm gì, Siêu Hùng rút từ trong túi quần một tấm hình nhỏ nhắn, nhìn động tác của ông ta cô nhận ra ông ta rất quý trọng tấm hình này.

Ông đưa tấm hình ra trước mặt cô, Hàn Yêu Hy nhìn vào, tấm hình đã rất cũ kĩ vài nơi còn có chút ố vàng theo thời gian. Trong hình là một cô gái tóc xoã dài, ngũ quan tinh tế thanh thoát đang cười thật tươi trước ông kính, Hàn Yêu Hy nhíu mày căn bản cô không biết người này là ai

"Người này là ai?"

Siêu Hùng cười nhẹ rút tấm hình về ngón tay cẩn thận vuốt ve bề mặt "Cô không biết đúng chứ, cô thấy em ấy đẹp không, thấy xinh không nhưng.."

Câu cuối cùng, Siêu Hùng ngắt lời ông ta bỏ tấm hình vào lại nơi cũ, ánh mắt hoang dại nhìn Hàn Yêu Hy. Cô bình tĩnh nhìn ông ta, đôi mắt đã hằn lên tia máu, xem ra người đó cực kì quan trọng với ông ta. Đột nhiên, cổ họng bị nghẹn thắt

hô hấp cô trở nên khó khăn tột độ, Siêu Hùng đang điên cuồng mà bóp chặt lấy cổ cô.

Tề Ngạo Thần ở bên đây tìm cũng theo cô bị siết chặt lại anh mặc kệ ông ta là ai hét lên "Này buông cô ấy ra có nghe không hả" Siêu Hùng căn bản mặc kệ lời anh hét chỉ điên tiết mà nhìn người trước mặt.

" Cô có biết cô ấy hiện tại ở đâu không, cô ta đã chết rồi, nhưng người ác độc ra tay giết chết em ấy đó chính là mẹ cô "

Hàn Yêu Hy giật mình trợn mắt như không tin những lời vừa phát ra từ miệng Siêu Hùng, lực đạo trên cổ cô càng ngày càng mạnh cô sắp hô hấp không được rồi.

Cô khó chịu nhíu mày "Umm" Tề Ngạo Thần càng cuồng cuồng hơn muốn xông đến đánh ông ta một trận nhưng tứ chi đều được khoá chặt lại còn có cả vết thương trên lưng đang ngày càng nặng.

Lâm Triệu My lúc này mới bước đến đặt tay lên vai ông ta vuốt ve con thú nóng giận này "Được rồi Hùng mình còn rất nhiều thời gian để chơi đùa"

Siêu Hùng suy nghĩ một lúc cánh tay dần thả lực, Hàn Yêu Hy nặng nề thở từng ngụm hơi. Tề Ngạo Thần sốt sắng "Yêu Hy em có sao không "

Cô có chút khó khăn đáp lại anh "Em..không sao"

Tề Ngạo Thần tức tối xoay qua chất vấn Siêu Hùng "Ông bắt cô ấy chỉ vì trả thù cho em gái sao?"

Siêu Hùng trợn mắt nhìn anh" Phải, chính mẹ cô ta đã đoạt đi mạng sống của em gái tao"

Cô ho khan vài tiếng "Ông có bằng chứng không chứ ở đó mà mạnh miệng!" Siêu Hùng lại lần nữa bị tức giận ông ta hùng hổ bước đến dùng hết sức lực lên má của cô. Một cái vung tay mạnh mẽ làm má trái của cô rỉ máu sứt mẻ đôi môi hồng hào.

"Chết tiệt, thả tao ra "Tề Ngạo Thần khổ cực không thôi trái tim cứ lên xuống mãi, người con gái anh yêu thương trong vòng tay lại bị đánh không thương tiếc như vậy.

Siêu Hùng đi sang Tề Ngạo Thần đang cựa quậy thoát ra khỏi dây xích bóp cầm anh lại nhướn mày "Sao? Thương tiếc sao hả "

Anh đã mất hết sự kiên nhẫn, tựa như một con dã thú đang giận dữ "Có giỏi thì đánh tao đừng có đánh cô ấy"

Siêu Hùng cười khẩy, tay không ngần ngại đâm thẳng vào mặt anh "Muốn là anh hùng lắm sao"

Anh phun máu trong miệng ra một chút cũng không sợ "Đúng vậy hãy thả cô ấy ra đi tôi sẽ thay thế!" Tâm trạng Hàn Yêu Hy rối bời thấp thỏm cô im lặng mãi đến khi Siêu Hùng chuẩn bị roi da cùng các vật dụng khác thì cô bình tĩnh nói "Tôi không muốn liên lụy, thù hận gì hãy trả một lần với một mình tôi mà thôi!"

Tề Ngạo Thần rít lên từng câu chữ" Yêu Hy em không được làm như vậy, anh không cho phép!!"

Cô cắn chặt răng phun ra những lời tuyệt tình, đối với anh không cần dùng hành động cô chỉ dùng lời nói để giết chết tâm anh mà thôi "Anh im đi, anh có cái quyền gì mà can ngăn tôi hãy thôi nhúng tay vào

chuyện của tôi đi.Ha~ hay là lấy danh phận chồng trước, xin lỗi chúng ta đã li dị rồi"

Một câu nói còn hơn ngàn vết dao ngàn viên đạn ghim thẳng vào anh, Tề Ngạo Thần chết điếng người cả người đều suy sụp. Hàn Yêu Hy âm thầm xin lỗi anh, anh đã vì cô mà hi sinh rồi cô không muốn anh phải đau khổ hơn nữa.

Siêu Hùng đã hết kiên nhẫn nhìn một màn kịch chia tay bi thương trước mặt, súng lục trên tay ông ta đã được lên nòng chỉ cần bóp cò máu sẽ lênh láng. Ông ta lạnh lùng đi đến chia thẳng súng ngay mắt cá chân của cô rồi bóp cò.

"Đoàng" Tiếng súng vang lên cùng tiếng gào tuyệt vọng tột cùng..

Hết chương 94

Quá trời dài luôn ngược cũng quá trời, các nàng thương ta thì hãy vote nào!!!! Huhu mấy nay lướt xem và vote ngày càng ít quá tr buồn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 95: Đợi anh

Tề Ngạo Thần càng điên cuồng hơn dường như muốn kéo đứt dây xích, nhưng đáng tiếc nó quá cứng. Viên đạn không chút lưu tình xỏ xuyên qua mắt cá chân của cô tạo nên hai lỗ máu nổi bật trên nền da trắng.

Giây phút ấy đầu anh nổ tung tất cả đều trống rỗng, lòng quặn thắt thật chặt như có vạn tiễn xuyên tim.

Hàn Yêu Hy cảm nhận được viên đạn xé rách từng tế bào trong cô, cổ đau đớn cực điểm kéo đến, đau thấu xương đến mức cô không thở được nữa..

Nhưng đều là thói quen, cơn đau mà cô đã chịu đã không biết bao nhiêu nên cô chỉ cắn răng mà chịu đựng. Trên trán đã đầy mồ hôi nhưng một tiếng rên đau đớn cũng không có.

"Hy, Tiểu Hy.." Anh cúi đầu, cổ tay đã hằn lên một vết sâu do anh dùng lực kéo đứt dây xích nhưng hoàn toàn thất bại. Tề Ngạo Thần vô lực thả lỏng cả người, không dám nhìn, anh không dám nhìn cô quẫn quai vì đau đớn.

Nếu có thể anh ngàn vạn lần nguyện ý chịu thay nỗi đau đó giúp cô. Siêu Hùng cười thoải mái "Sao hả, có lẽ chưa đủ cho cô yên tâm đi tôi còn rất nhiều trò hay!"

Hàn Yêu Hy nhin đau thờ gấp nhìn ông ta, má đã sưng vù lên nhưng lòng vẫn bất khuất "Vậy sao tôi rất mong đợi đó, đến đây cùng nhau sống chết một lần"

"Ha~ đúng là mẹ nào con nấy khi đó à ta giết em gái của tôi cũng một mực mạnh miệng chối cãi"

Cô lắc đầu nguây nguẩy, cô không tin rằng mẹ mình có thể làm điều đó.!

"Không tin à, hôm đó người đàn bà ác độc đó hẹn em gái của tao ra, cũng chẳng biết nói cái gì mà em gái tao đột ngột chạy lên tầng thượng. Hai người tranh chấp sau đó em gái tao bị đẩy ngã xuống tầng, mày có biết lúc tao đến em gái tao ra sao không?" Siêu Hùng bước đến trên tay là roi da cứng rắn.

Ông ta bình tĩnh vòng roi da vào cổ cô, Hàn Yêu Hy tránh né liên tục nhưng không được ông ta hung ác nắm tóc cô tay còn lại mạnh bạo quất roi da vào. Hàn Yêu Hy có thể nghe được tiếng thở phì phò do tức giận của Siêu Hùng.

Tề Ngạo Thần nhìn cảnh trước mặt trán đã nổi gân xanh, hai mắt cũng có cả tia máu dày đặc. Anh càng dùng sức kéo thật mạnh dây xích, không được cũng phải được anh càng cố gắng cả người đã đổ lên. Đến khi Siêu Hùng chuẩn bị cầm roi da siết vào cổ cô, Tề Ngạo Thần thành công làm cho dây xích bị đứt ra khỏi bức tường bằng xi măng.

Hàn Yêu Hy hốt hoảng muốn đi ra chặn anh nhưng vết thương trên chân lại nhói lên cô như muốn gục xuống.

Anh lập tức lao đến cạnh Siêu Hùng đâm thật mạnh vào mặt ông ta, cả hai cũng ngã xuống nền nhà. Ông ta trợn mắt như không thể tin được, không ngờ Tề Ngạo Thần lại có thể làm như vậy.

Các cơ bắp của anh nổi lên cuộn cuộn, Tề Ngạo Thần hung hăng đâm đá vào người ông ta. Lâm Triệu My hốt hoảng không suy nghĩ gì lại kéo anh ra, nhưng lại thất bại bà ta bị hất ra thật xa cả người chà xát trên nền xi măng đều rướm máu.

Các thủ hạ của ông ta bây giờ mới kịp đi vào cứu thoát, một đoàn người áo đen khó khăn lắm mới trụ được anh.

Tề Ngạo Thần bị kéo sang một bên trong hơi thở tràn đầy sự nguy hiểm, Siêu Hùng từ trên nền ngồi dậy mặt mũi đã lấm lem máu sưng vù lên.

"Được lắm, nếu mày không chịu đứng im thì tao sẽ có cách "

Nói rồi ông ta rút cây súng quen thuộc khi nãy, nhắm ngay bắp đùi anh rồi bóp cò. Tề Ngạo Thần theo bản năng muốn né nhưng tứ chi đều bị cả đoàn người giữ chặt. Lỗ thủng ở trên quần lập tức ứa máu ra, anh có chút tê dại trán cũng đổ mồ hôi.

"Thần, đừng mà" Con tim lúc này đau đớn hơn hai lỗ đạn ở chân.

"Không sao..anh không sao"

Lâm Triệu My được thuộc hạ kẻ sát tai báo cáo thứ gì đó, trên mặt liền không giấu được vẻ hốt hoảng. Bà ta đi lại Siêu Hùng nói nhỏ vào tai ông "Hùng, chúng ta có trục trặc lớn rồi, tín hiệu bị nhiễu cả bang đều bị rắc rối."

Hàn Yêu Hy cũng nghe thấp thoáng được câu chuyện trong lòng mừng rỡ, hiệu suất làm việc của Lục Thượng Phong không kém gì cô đã sắp tìm được cô rồi.

Ông ta cùng Lâm Triệu My đi ra khỏi đó chỉ kịp trối tay và chân Tề Ngạo Thần bằng dây thừng.

Thoáng chốc cả nhà kho đều trống rỗng chỉ còn hai người, Tề Ngạo Thần cố gắng bò lại chỗ Hàn Yêu Hy vết thương bị các chỗ gai góc của xi măng đâm vào anh càng cắn răng hơn "Umm Hy!"

Giọng anh nghẹn ngào truyền vào lỗ tai cô, Hàn Yêu Hy muốn lại chỗ anh đỡ anh lên nhưng hoàn toàn bất khả kháng "Thần, không cần đến đây"

Anh vẫn cố chấp bò đến, tay nhẹ nhàng chạm vào lỗ thủng trên chân cô "Yêu Hy gắng một chút chúng ta sẽ được cứu"

Bàn tay của anh thô to nhưng một chút lực cũng không có, anh sợ cô bị đau. Khắc này, cô không biết có nên hận anh hay yêu anh. Cô rất cảm động, cô đau lòng, cô lo lắng vì anh, nếu cô tha thứ cô sẽ có lỗi với

đứa con của mình..

Tề Ngao Thần khó khăn ngồi thẳng dậy, đặt chân cô lên đùi không bị bắn của mình. Cô đã rất đau nếu còn đứng sẽ không chịu nổi "Hy em để chân lên đây đừng đứng nữa!"

Về mặt kiên quyết của anh vốn không cho cô từ chối, Hàn Yêu Hy đành đặt chân lên cả chân vô lực có thể thoải mái hơn đôi chút..

Toà thành

Cả hai bang Xích Ưng và Hắc Thần đang hợp lực cùng nhau làm nhiễu và thả con chip đi tìm vị trí hai người được giấu, Lục Thượng Phong đứng trước lãnh đạo.

Bang của Siêu Hùng gồm các bang phái nhỏ gộp lại, nên thế lực cũng không ít ông ta rất có tâm huyết hai bang khó khăn lắm mới nhiều được tín hiệu của ông ta. Nhưng các vị trí tìm được đều là giả, xem ra ông ta đang hết sức che giấu.

Một thuộc hạ trong giọng nói có thể nghe rõ được sự mừng vui, qua bao nhiêu thời gian tranh đấu cuối cùng cũng tìm ra được "Lão nhị, là ở gần Biển Lớn"

Lục Thượng Phong nhú mày "Cụ thể"

"Xin Lão nhị tha tội thuộc hạ năng lực chỉ tới đây" Siêu Hùng làm một bước làm vị trí bị lộ ra chút ít nhưng cụ thể lại không biết ở đâu.

"Thôi được rồi chuẩn bị vũ khí tất cả các anh em trong hai bang đều toả ra đi kiểm những chỗ gần Biển Lớn" Lục Thượng Phong nhanh chóng phân phó nhiệm vụ, thời gian không thể trễ nải.

Yêu Hy, đợi anh..!

Hết chương 95

Mất tích gần 1 tuần mong các tỉ muội đừng quên nội dung nha!!

Hãy vote đi vote đi đừng ngừng ngại

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Đừng bỏ anh

Đoàn xe màu đen lần lượt chia hai hướng rẽ đi tìm gần Biển Lớn, gần sát biển có một dãy nhà liền sát nhau. Các thuộc hạ đi xuống trên tay đều là súng hạng nặng luôn lách khắp mọi nơi để tìm một chút dấu vết.

Chỉ có vài phút, một tiếng súng vang lên sau đó là một trận đấu súng kinh hoàng xảy ra. Siêu Hùng ngồi trước màn hình nhìn dấu chấm đỏ đang đi đến mình tay nắm chặt thành quyền ánh mắt tràn đầy tức giận. Liếc mắt sang Lâm Triệu My, bà ta lập tức hiểu đi cảm theo một khẩu súng ra khỏi phòng.

Tề Ngao Thần cùng cô nghe được tiếng súng bên ngoài thì mừng rỡ, tay anh vẫn nắm chặt chân cô cầm máu giúp cô mặc cho vết thương bên đùi của mình.

Cạch..

Cửa gỗ lỏng lẻo mở ra, ánh sáng đột ngột truyền đến mắt cô hơi nheo mắt lại, Lâm Triệu My bước vào mắt chăm chăm vào Hàn Yêu Hy.

"Con gái, mẹ đến với con rồi!" Lâm Triệu My già vờ thương tiếc nói.

Cô nhếch nhếch khoe môi "Có chuyện gì thì cứ làm đừng bày ra bộ mặt đó, tôi buồn nôn "

Bà ta không kinh ngạc hay gì chỉ cười phá lên "Hahaha, được lắm người của con đã tới đây rồi hai chúng ta phải nhanh chóng giải quyết thôi!"

Hàn Yêu Hy có tia yên lòng nhưng chuyện lúc này vẫn còn chưa giải quyết hết, Lâm Triệu My bước đến hất hàm ý bảo hai người đẩy Tề Ngao Thần ra.

Anh phản ứng nhanh chóng, nhanh chóng đặt chân cô xuống có hơi nặng nề đứng lên đẩy hai người kia ra. Lực đạo của anh không nhẹ hai người đều ngã xuống, đằng sau lại có thêm nhiều người chế trụ anh lại. Tề Ngạo Thần bị bắt quý xuống, đạn ở đùi vẫn chưa được lấy ra anh đau điếng người cả người đổ xuống hai vai bị giữ lại

Hàn Yêu Hy xoay đầu lại không dám nhìn nữa, tiếng súng vẫn chưa dứt nhưng cô có thể chắc chắn nó đang tiến lại gần nhà kho cũ kĩ này.

Lâm Triệu My xoay xoay chìa khóa trên tay cười cợt nhả "Muốn thoát ra đúng không mẹ mở khoá cho con nhé"

Xung quanh cô đều là họng súng nhắm thẳng vào, Lâm Triệu My tiến lại nhanh chóng bỏ hết tất cả dây xích cho cô. Hàn Yêu Hy không kịp đứng vững má đã nhận một bạt tai thật mạnh, má một con đau rất cô thụt lùi về sau.

Tề Ngạo Thần vùng vẫy như con thú nhưng đều vô dụng, Lâm Triệu My cảm giác tay bà ta nóng lên chứng tỏ cái tát này không hề nhẹ.

Bà ta nghe tiếng đạn gần như đã sát bên tai, lập tức vọt lên cầm súng chĩa vào đầu cô. Ngay thời khắc ấy cánh cửa nổ tung, Lục Thượng Phong cầm súng lục dẫn đầu đoàn người uy lệnh đi vào giữa làn khói trắng mù mịt.

Hàn Yêu Hy cười nhẹ, Lục Thượng Phong thấy nụ cười đó lòng dịu đi biết bao "Hy Hy anh đến đưa em về"

Cô hé miệng dự định đáp lại anh, nhưng họng súng đen ngòm đã nằm sâu vào cổ họng cô "Um" kèm theo giọng nói của bà ta

"Thôi ngay đi, không thấy ngân hà có tin tao sẽ bắn nát họng cô ta không"

Lục Thượng Phong không hốt hoảng, anh bình tĩnh đàm phán với bà ta "Bà muốn gì"

Không khí rơi vào trầm lắng, ngoài cửa là Siêu Hùng đằng sau ông ta là cả một đội quân. Ông ta vào vừa vịn tất cả đều bao vây Lục Thượng Phong, hai bên lập tức chĩa súng vào nhau.

Siêu Hùng nhìn thẳng vào mắt Lục Thượng Phong "Bỏ súng xuống"

Anh nhìn sang Hàn Yêu Hy còn có cả Tề Ngạo Thần, cánh tay vươn lên cao ra hiệu bỏ súng xuống.

Lục Thượng Phong từ từ bỏ súng xuống, đến khi khẩu súng đã được đặt dưới đất. Siêu Hùng lại gần anh đá một cái thật mạnh vào bụng, các thuộc hạ như muốn lập tức lấy súng đáp trả.

Lâm Triệu My vẫn nắm chặt cây súng tròn tròn mắt "Bỏ súng xuống tao nhắc lại lần nữa"

Tề Ngạo Thần chỉ chú ý Hàn Yêu Hy chân cô sắp không trụ nổi rồi..

Hàn Yêu Hy nhìn những người mình yêu thương đều ngã khuỵu xuống, trong lòng hạ quyết tâm. Cửa sổ như đang giúp cô, nó mở toang ra bên dưới là biển xanh ngát..

Bắt lấy thời cơ khi ông ta và bà ta lơ đãng, cô giật mạnh tay ra lấy khẩu súng lòi bà ta hướng cửa sổ đến. Hành động cực nhanh khiến cho ai cũng không đuổi theo kịp.

Tề Ngạo Thần là người phản ứng đầu tiên khác ấy người anh như đồ chì, mắt chỉ dính ngoài cửa sổ đã nhanh khuất bóng người đó. Người giữ anh cũng hôn vĩa lên mây thả lực đạo, Tề Ngạo Thần lao đến bên thềm cửa sổ. Bên dưới đã không còn bóng người chỉ có sóng xô vào bờ..

Tình thế thay đổi người của Lục Thượng Phong ngự trị toàn thể, Siêu Hùng được bắt trở về bang trong trạng thái còn không thể tin được. Trước đó ông còn giữ thế thượng phong tại sao lại như vậy?

Anh quyết định nhảy xuống để kiểm cô, nhưng Lục Thượng Phong đã phát hiện nhanh chóng túm anh lại. Tình thế lúc này rất cần phải bình tĩnh, cô hành động như vậy anh cũng hoảng hốt không ít.

Sau khi tất cả đã qua, lực lượng đều tập trung toàn bộ tại bờ biển, tàu thuyền đều ra giữa biển các thợ lặn đều lặn xuống thật sâu khắp biển chỉ để mong tìm kiếm

ra cô.

Tề Ngạo Thần ở trên bờ, vết thương trên chân đã được xử lý qua nhìn chiếc thuyền giữa biển vẫn chưa có tin tức tìm anh co rụt lại từng giây từng phút.

Yêu Hy, làm ơn, xin em đừng bỏ anh..

Hết chương 96

Tung sao tung bóng nào, tui đã có ý tưởng lại sẽ ra chương đều đều cho các nàng!!! Tung sao cho ta đi ^^

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 97: Tâm sự của Lục Thượng Phong

Khi tất cả chúng ta còn bé, điều sợ nhất đó chính là cơn đau, chúng ta sợ ngã, chúng ta sợ mỗi khi bị tiêm..

Nhưng mỗi khi đã lớn chợt nhận rằng có những điều còn đáng sợ hơn gấp vạn lần những cơn đau

Đó chính là sự cô đơn, sự tịch mịch khi bóng tối bao trùm đó mới chính là kinh hoàng thật sự..

Xe cấp cứu như xé những hạt mưa nhanh chóng lao về bệnh viện, tiếng còi lanh lảnh trong cơn mưa chiều nặng hạt..

Bánh xe ngừng trước cổng bệnh viện, băng ca được đẩy xuống một cô gái cả thân đều ướt sũng đầu đó còn có cả máu trông rất thảm hại. Mặt cô gái tái nhợt tay chân đã lạnh lẽo như người đã chết, đầu chảy máu rất nhiều. Các bác sĩ lập tức theo thói quen cứu người

Đèn phẫu thuật được bật lên, sáng cả khu hành lang rộng lớn Tề Ngạo Thần còn có cả Lục Thượng Phong ngồi trước cửa. Anh gục đầu nắm lấy tóc mình, tỉnh thần

đều suy sụp, bên cạnh Lục Thượng Phong tuy phong thái xem vào rất bình tĩnh nhưng anh cũng lo sợ tay đã đầy mồ hôi.

Tìm được Hàn Yêu Hy đã là chuyện của nửa giờ trước, cô cùng Lâm Triệu My ở dưới nước cả hai đều bất tỉnh. Hàn Yêu Hy chảy máu ở đầu ngoài ra không còn vết thương nào hết, còn Lâm Triệu My bà ta bị vết cắn ở tim.

Đưa cô lên bờ, Tề Ngạo Thần lẳng lặng nhìn Hàn Yêu Hy lạnh lẽo như thể xác đã bị trút hết linh hồn.

Nhưng..

Lòng anh lại không có cảm giác gì, không đau chỉ có tê dại, anh không còn biết đau là gì nữa rồi..

Anh điên cuồng một mực bế cô trên tay vuốt ve khuôn mặt đã xanh tím, cẩn thận ôm cô trong tay như trân trọng một báu vật gì đó.

Mọi người giúp anh bình tĩnh sau đó đặt cô xuống băng ca để cô thoải mái hơn, tay anh nắm thật chặt tay cô.

Giây phút cánh cửa khép lại, anh chỉ cảm thấy mình lại lực bất tòng tâm..

Yêu Hy anh thay em chịu những nỗi đau đó thì hay biết mấy.

Sau vài giờ đồng hồ, đèn cuối cùng cũng đã được tắt, bác sĩ đi ra cởi khẩu trang. Không đợi chuyện gì xảy ra Tề Ngạo Thần lao đến nắm tay bác sĩ thật chặt như sợ vuốt mắt

"Như thế nào cô ấy!"

"Vết thương ở chân đã được xử lý nhưng để ở thời gian dài nên có lẽ sau này chân cô ấy sẽ yếu đi một khoảng, tất cả đều ổn nhưng.."

Tề Ngạo Thần điện tiết "Nói tiếp đi"

"Do đầu va chạm khá mạnh nên đã có máu tụ lại ở đầu, tạm thời cô ấy sẽ hôn mê một thời gian"

Anh thở phào, cô không sao là tốt hôn mê anh có thể đợi.

Lục Thượng Phong tiến lên "Cảm ơn bác sĩ rất nhiều"

Ông bác sĩ hiền hoà cười nhân hậu "Không sao, bệnh nhân sẽ được chuyển qua phòng chăm sóc đặc biệt"

Tề Ngạo Thần đứng trước phòng bệnh, do dự một lúc mới vận tay cầm bước vào. Phòng bệnh có mùi hương nhẹ nhàng của hoa lài lẫn một chút thuốc sát trùng, nhìn Hàn Yêu Hy lẳng lặng nằm trên giường miệng được đeo dụng cụ tiếp oxy. Xung quanh có rất nhiều các máy móc khác, cơ thể cô đều được cắm các dây duy trì mạng sống.

Anh nắm lấy bàn tay xanh xao của cô nay nó còn gầy gò hơn nữa, khuôn mặt cô đã có chút huyết sắc hơn lúc nãy nhưng vẫn còn một mảng nhợt nhạt. Anh đứng lên thận trọng hôn vào khoé mắt và má của cô "Yêu Hy đừng sợ, mau chóng tỉnh dậy anh sẽ luôn bên em"

Vuốt ve khuôn mặt sưng vù của cô "Đừng ngủ như vậy nữa"

Anh cầu khẩn trong lòng, chỉ cần cô có thể sống, anh nguyện ý giảm tuổi thọ mười năm, hai mươi năm..

Cùng lúc, Lục Thượng Phong mở nhẹ cửa đi vào, anh ngồi xuống sofa với dáng vẻ lười biếng mắt vẫn luôn chung thủy vào cô. Nhìn thấy cô vượt qua nguy hiểm anh có thể an lòng phần nào.

Tầm mắt chuyển sang Tề Ngạo Thần nhìn ánh mắt anh ta không thể che giấu sự lo lắng sợ hãi.

"Tôi gặp cô ấy lần đầu tiên vào buổi tiệc

đêm tối đó" Tiếng Lục Thượng Phong trầm trầm như vang lên cả không trung át cả tiếng mưa ngoài kia.

Tề Ngạo Thần không nói chuyện cũng không nhìn anh, Lục Thượng Phong tiếp tục nói

"Ánh mắt màu hổ phách như hổ sâu không đáy, trong đó tôi thấy chỉ toàn nỗi bất hạnh không có một mảng màu hồng chỉ là màu đen, đen đến đáng sợ"

"Từ đó tôi có thể đoán ra rằng, cuộc sống cô ấy chắc chắn rất ưu thương!"

"Lần thứ hai tôi gặp cô ấy là lúc cô ấy đến khám bệnh phong hàn ở chỗ tôi ánh mắt lại có một tia vui vẻ khác lạ"

"Lần thứ ba tôi gặp cô ấy, cô ấy nói với tôi rằng cô ấy đã mang thai. Nhưng nếu mang thai sẽ rất bất lợi cho căn bệnh của cô ấy, tôi gợi ý đi sang Mỹ để điều trị nhưng cô ấy do dự rồi đi!"

"Lần thứ tư.." Lục Thượng Phong có hơi ngập ngừng anh đau đớn nhìn người con gái yếu ớt kia lại kiên cường đến lạ.

Tề Ngạo Thần ngẩng đầu chờ đợi anh nói tiếp, Lục Thượng Phong chấn chỉnh tinh thần ổn định nói "Lần thứ tư tôi gặp cô ấy cũng là ở bệnh viện, kết thúc ca làm tôi

chuẩn bị đi về nhưng trước mắt lại có một cô gái mặc đồ bệnh nhân dưới hạ thân chảy máu đầu bù tóc rối, cô ấy đi lang thang không điểm đến"

Anh đưa tay cô lên má áp thật sát vào, nghe đến đó hốc mũi anh cay nồng nhưng vẫn tiếp tục lắng nghe. Anh muốn nghe hết tất cả, muốn nghe về cuộc sống của cô, muốn nghe và thấu hiểu hết cô, muốn nghe để chia sẻ lắng đọng, anh còn muốn nghe cả giọng cô nhưng bây giờ lại là một điều xa vời khỏi tầm tay.." Yêu Hy hãy tỉnh dậy và chờ đợi anh đi xin em."

"Lần đó khi bác sĩ kích tim cô ấy hai lần, nhịp tim vẫn không đập lại tôi như muốn chết lặng nhưng vận may lại đến kích tim lần thứ ba cô ấy lại tỉnh"

"Cô ấy tỉnh dậy trong trạng thái điên cuồng, cô ấy cào cấu tôi muốn tôi trả lại con cho cô ấy. Tôi an ủi cô ấy sau đó chúng tôi cùng nhau qua Mỹ rồi xa cái nơi quỷ quái này"

"Hai năm trị bệnh phong hàn, cứ ngỡ là cô ấy đã hết đau khổ, những năm sau tôi thường xuyên thấy cô ấy đau khổ lên núp một góc khóc lén vừa xoa xoa bụng của mình.."

Tề Ngạo Thần ngăn không cho nước mắt chảy, nhưng không được anh thật sự khóc khóc vì cô, những năm đó anh đang làm gì chứ anh đang cùng người đàn bà đó vui về.. Yêu Hy anh thật không xứng với em, anh thật là tội tệ những lúc em cần anh nhưng anh lại không ở bên. Thật xin lỗi..

"Cô ấy về Trung Quốc để trả thù, cô ấy mạnh mẽ kiên cường đến chừng nào một mực giết chết những người đã có lỗi với cô ấy. Nhưng..anh biết không?"

Tề Ngạo Thần gục đầu cạnh cô nắm tay cô hốc mắt cứ luôn phiên mà rơi lệ

"Cô ấy không thể làm gì anh, tôi nói rằng tôi rất yêu cô ấy muốn bảo vệ cô ấy nhưng lúc Yêu Hy chỉ cười nhẹ bảo rằng cô ấy không thể. Anh biết tại sao không?"

Anh ngẩng đầu đôi mắt còn hơi đỏ nghiêm túc nhìn Lục Thượng Phong.

"Cô ấy..còn yêu anh rất nhiều!"

Tề Ngạo Thần sùng sốt, lời nói của anh cùng tiếng mưa rơi ngoài kia cơ hồ như một cây búa đập thẳng vào đầu anh. Choáng váng tầm mắt nhìn Hàn Yêu Hy, cô vẫn còn yêu anh, cô vẫn còn thương anh. Yêu Hy, tay anh xoa xoa gò má của cô, là anh mù quáng đã hủy hoại cô, sau này anh sẽ dùng mọi giá để khoả lấp những khoảng trống trong cô..

Lục Thượng Phong nhìn anh tha thiết với cô như vậy trong lòng đã thoả mãn lắm rồi, anh lặng lẽ bước ra đến tay cửa chợt nghe tiếng Tề Ngạo Thần "Cảm ơn anh!"

Anh cười nhẹ bước ra khỏi phòng, yêu không phải cố chấp luôn giữ cô trong tay mà là hi sinh cho cô được hạnh phúc được sống với chính con tim của mình..

Thầm nhủ trong lòng "Yêu Hy đời này anh với em có duyên nhưng không nợ"

Ôi anh nam phụ!! Thêm 1 chương cho ngày tốt lành ^^

Vote đi đừng ngại ngừng các tỉ muội

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Vay một trả mười

Tề Ngạo Thần đau thương nhìn cô, sau đó lưu luyến hôn lên tay cô đắp chặn lại thật kĩ. Ra khỏi cửa phòng anh âm lãnh phân phó vệ sĩ canh gác cẩn thận rồi rời đi, những người đã gây ra những chuyện với cô như vậy, thoát cũng đừng mong!! Đồng tử hiện lên vài tia máu đỏ.

Bên dưới tầng hầm vừa bước vào đều là mùi tanh của máu cùng tiếng kêu la thảm thiết, Siêu Hùng được treo trên tường tứ chi đều được khoá chặt. Trên người ông ta chỉ chít vết thương do các dụng cụ tra tấn gây nên, các thuộc hạ hung hăng đánh vào người ông ta mỗi một quyền ông ta đều la lên như heo bị chọc tiết.

Tề Ngạo Thần oai phong bước vào, ngồi xuống chiếc ghế đối diện ông ta mắt nhìn thẳng như con dao muốn róc từng thớ thịt của ông ta ra. Siêu Hùng lạnh sống lưng không dám nhìn anh.

Không khí rơi vào trầm lặng, tuy Tề Ngạo Thần rất bình tĩnh mà ngồi yên nhưng hơi thở đều tản ra sự nguy hiểm.

Anh nhàn nhạt mở miệng "Có thích sự đối đãi của tôi không?"

Siêu Hùng dù có chút sợ hãi nhưng ông ta vẫn không chịu bắt khuất "Một chết hai cũng chết mà thôi!"

Tề Ngạo Thần bỗng nhiên cười lớn, đôi mắt trở nên ma mị "Nào có mà chết dễ như vậy"

Các thuộc hạ cầm viên đá to bỏ vào mồm ông ta một cách thô bạo.

Anh vất hai chân một tay chống đầu tư thế cực hạn cao quý, mái tóc được chải chuốt cẩn thận may mắn kiểm soát, đôi mắt như chim ưng trong bóng tối.

Một ánh mắt, một mạng người.

Tề Ngạo Thần nhip tay thoáng chớp như một nhip điệu trong hầm tối như mực, Siêu Hùng ông ta hận không thể cắn lưỡi ngay lúc này nhưng miệng ông ta lại bị bịt bằng một cục đá to làm ông ta muốn chết cũng không được.

Anh liếc mắt nhìn người bên cạnh, Tần Ngạo lập tức hiểu ý bước lên cầm súng nhanh chóng bắn hai mắt cá chân của ông ta. Siêu Hùng cảm nhận được viên đạn xông thẳng vào mắt cá chân của ông ta, nỗi đau chưa dứt một bên chân lại một viên đạn, ông ta tê dại như muốn gục xuống.

Tròng mắt đen của Tề Ngạo Thần toàn là ý cười chế giễu "Ông bắn cô ấy một chân, tôi phế tứ chi của ông, ông hại cô ấy một tôi hại ông mười. Công bằng mà, đúng không?"

Siêu Hùng ó ớ từng tiếng khó khăn, Tề Ngạo Thần càng hung ác đứng thẳng dậy dứt khoát giật súng từ tay Tần Ngạo bắn vào hai tay ông ta. Anh muốn tứ chi của ông ta đều bị phế, hành hạ cô ra như vậy ông ta có chết cũng không đáng!.

Siêu Hùng càng rên lên kịch liệt như gần chết đến nơi "Umm"

Tề Ngạo Thần đến gần đôi giày da bóng lờng hoàn toàn đối ngược với nơi bẩn thỉu này, anh nâng cầm ông ta lên bằng họng súng còn đánh nhả khói "Sao đau đến chết rồi đúng không, chúng ta còn chơi từ từ"

Nói đoạn, vứt cây súng cho Tần Ngạo vừa dặn dò "Tiêm cho ông ta một liều thuốc cho ông ta lên thiên đường!"

Các thuộc hạ chạy đi chuẩn bị thuốc.

Tần Ngạo đi theo anh "Lão đại, vết bắn của Lâm Triệu My cách tim còn mấy mm thuộc hạ xin ý kiến của lão đại có nên cứu sống hay không?"

Tề Ngạo Thần cả người tản ra khí lạnh ngàn năm mặt không chút sắc "Cứu sống cho ta, tuyệt đối không để bà ta chết!"

Tần Ngạo lập tức cúi đầu phụng mệnh tiễn Tề Ngạo Thần ra xe.

Lái xe ra khỏi đó, tâm trí lại nhớ đến cô, không có cô cuộc sống của anh liền nhạt nhẽo cực kì.

Anh đi về nhà tắm rửa thay một bộ đồ thể thao thật thoải mái sau đó mới đến bệnh viện, cô sẽ không thích người anh dính máu không sạch sẽ như vậy.

Trước phòng bệnh hai vệ sĩ thấy anh liền cung kính mở cửa cho anh vào, mùi thuốc sát trùng và mùi hương lài nhẹ nhàng của cô làm anh yên bình biết bao.

Ngược lại với lúc này, đôi mắt chạm vào thân ảnh của cô liền tràn trề tình cảm, ôn nhu cực hạn làm cho người khác như hăm sâu vào đó không lối thoát.

Anh đến cạnh giường vuốt mái tóc nâu hạt dẻ của cô thì thầm nói vào tai Hàn Yêu Hy "Anh đã về với em rồi đây Yêu Hy"

Cô vẫn như cũ không trả lời chỉ nằm im ở đó, quãng thâm mắt lộ rõ, mũi cao môi đã có chút khô khốc.

Tề Ngạo Thần dùng tấm bông nhung nước cẩn thận chấm lên môi cô "Không được để môi khô sẽ không tốt!"

Anh cứ ngồi nhìn cô đôi lúc lại trò chuyện thủ thỉ vào tai cô, bác sĩ nói tuy cô hôn mê nhưng cô có thể nghe được những lời anh nói. Vậy thì anh sẽ không ngại cùng cô trò chuyện đến khi cô tỉnh..

Hoàng hôn buông xuống, trời đã tối..

Tề Ngạo Thần vắt nước ấm lau người cho cô, anh bên ngoài có hung ác, ác độc ra sao nhưng khi đã bước vào vũng sâu tình yêu liền không thể ra được.

Chỉ nguyện lún sâu vào càng nhiều.!

Đã khuya, anh mới kéo rèm cửa lại cầm một chiếc gối cùng chăn lên sofa nằm, sofa này thuận lợi lại đối diện cô anh rất vừa lòng. Tề Ngạo Thần gối đầu nhìn cô sau đó từ từ đi vào giấc ngủ trong lòng vẫn không quên chúc cô ngủ ngon!

Hết chương 98

Cũng có xú ngọt các chế đừng nói ta ngược quài chó!!! Bận quá nên chỉ ra ít srr các nàng

Vote đi đừng ngại ngần!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Âm hôn bất tán

Đêm tối tĩnh mịch..

Tề Ngạo Thần cảm nhận được anh đang ở trong phòng bệnh của cô, nhưng trước mắt đều tối đen không thấy gì hết. Bên tai truyền vào rất nhiều tiếng hỗn loạn, tiếng hô hoảng, tiếng xe đẩy, tiếng thở hì hục.

Có chuyện gì vậy?

Mắt đột nhiên nhoà đi sau đó không còn bóng tối nữa, mắt theo bản năng tìm kiếm giường của cô nhưng anh thấy các y tá bác sĩ đang vây quanh nơi đó.

Tiếng của bác sĩ có chút hoảng, anh chỉ nghe được loáng thoáng "Kích tim lần hai, kích"

Sau đó tất cả đều im lặng, tai anh đột nhiên đau nhói lên một âm thanh vang dội đâm thẳng vào tai. Nhịp tim hiện trên màn hình là một đường thẳng đáng sợ, anh không tin đó là cô, ngày hôm qua cô còn rất khoẻ cô chỉ hôn mê mà thôi..

Bác sĩ vô lực buông thông hai tay gật đầu với cô y tá.

Cô y tá mặt có chút thương tiếc nhưng vẫn phải nói "Hàn Yêu Hy.."

Chưa dứt câu, Tề Ngạo Thần đã thét lên

" Khôngggggg!!!!" Anh biết cô ta định nói gì không anh không tin...

Anh choàng tỉnh dậy, vẫn ở trên sofa đó trước mặt vẫn là cô yên tĩnh ngủ, áo thun đã ướt đầm dính vào lưng. Tề Ngạo Thần thở một hơi dài, đột ngột vút chần sang một bên như một đứa trẻ chạy thật nhanh đến chỗ cô.

Tề Ngạo Thần nắm tay cô đặt lên má một chút rồi lại hôn, chỉ là mơ cô vẫn còn ở lại với anh. Giấc mơ đó là điềm báo gì sao?

Không dám nghĩ nữa, anh leo lên giường thân thể to lớn cố gắng nằm thu lại tuy chiếc giường này rất lớn nhưng anh sợ cô khó chịu. Nên không lại gần cô chỉ nằm sát mép giường, cảm nhận có một chút hơi ấm của cô anh mới thả lỏng mà yên giấc.

Sáng sớm mai, rèm cửa tự động kéo ra phía dưới là những bông hoa, bắt tri bắt giác, cỏ non xanh lá, cây này mầm, hoa đại khắp nơi, rực rỡ nhiều về tất cả tầm ánh sáng đông sáng sớm.

Tề Ngạo Thần vươn vai ngồi dậy, chồm người sang cô tặng cho cô một nụ hôn vào buổi sáng "Em ngủ có ngon không Yêu Hy?"

Sắc mặt cô đã có một chút hồng nên anh rất vui, xuống giường kéo rèm kín một chút cô không thích chói.

Lấy trong túi đồ bộ âu phục anh vào phòng tắm rửa mặt rồi thay đồ, áo vest phẳng phiu ôm trọn cơ thể hoàn mỹ của anh. Chợt nhìn đến cổ mình, có chút thiếu nó đang ở trong túi đồ cạnh giường cô.

Mang caravat lên cổ nhưng sao lòng anh lại thiếu thốn lạ thường, đột nhiên lại nhớ đến bàn tay trắng nõn đó vòng lên cổ anh thắt caravat cho anh.

Anh nhớ nhưng, anh lưu luyến..

Vuốt tóc cô, anh thờ dãi "Yêu Hy em phải tỉnh dậy đi chứ, tỉnh dậy để thắt caravat cho anh. Anh nhớ em rất nhiều đó!!"

Tề Ngạo Thần nhanh chóng ra khỏi bệnh viện để xử lý công việc đang chất đống ở công ty thật nhanh sau đó sẽ trở về bên cô

Lâm Triệu My đã được chữa trị cũng đưa vào tầng hầm với ông ta, nhưng bà ta lại ngoan cố không chấp nhận còn tìm cách trốn thoát.

Bà ta thuận lợi ra đến nơi có điện thoại công cộng, bấm một dãy số quen thuộc, bà ta đã không còn gì cần gì phải sợ chứ.

Hàn Uyên Vân là đầu dây bên kia của cuộc điện thoại, cô ta cảm tức tại sao chứ cô ta lại lần lượt hại mẹ cô rồi đến cô như vậy..Cô là hi vọng cuối qua đợt này ai thắng ai thua sẽ rõ!

Buổi trưa Tề Ngạo Thần gọi về chắc chắn rằng cô vẫn ổn anh mới yên tâm mà đi họp hội nghị.

Vệ sĩ vừa cúp máy, một cô y tá đang đẩy xe đẩy đến, kiểm tra trên người cô ta không có vũ khí vệ sĩ mới cho vào.

Đằng sau lớp khẩu trang thánh thiện đó là khuôn mặt của Hàn Uyên Vân hết như ác quỷ, nhìn thấy mục tiêu đang nằm ngay trước mắt cô ta lại bị nằm liệt giường như vậy để cô giúp cho một bước xuống hoàng tuyến luôn vậy..

Cô ta tiến đến vén chăn lên cánh tay chằng chặt vết thương còn có cả những ống dẫn, cô ta liếc nhìn hai vệ sĩ đứng bên cạnh giả vờ lấy kim tiêm châm thuốc vào tựa như một người y tá thực thụ. Chết lòng không màu đã thành công nằm trọn vẹn trong ống tim.

Chỉ cần tiêm một chút thôi thì sẽ về cát bụi..

Ở bên ngoài, y tá định kì đến thay thuốc cũng vào giờ này cô y tá thấy rất kì lạ nên hỏi "Này, cô làm gì đó"

"Chết tiệt" Hàn Uyên Vân run rẩy nhanh chóng cắm vào cánh tay cô châm đại, nhưng cảm sơ sảy cánh tay của cô lại chảy máu, kịch độc vào được một ít.

Các vệ sĩ nắm lấy kim tiêm giật cô ta ra, một người giữ vai cô ta lại đè xuống giường, cô y tá chạy đến kéo khẩu trang của cô ta ra "Cô, không phải y tá"

Vệ sĩ càng đè mạnh hơn "Nói, ai sai cô đến đây"

Hàn Uyên Vân cố chấp không chịu nói, anh ta mặc kệ nhanh chóng gọi điện cho Tề Ngạo Thần. Các bác sĩ cũng mau đến, băng bó vết thương trên tay xét nghiệm máu.

Các hội đồng, các quản lí cấp cao đang nói về những vấn đề kinh tế hiện nay tất cả mọi người đều trầm ổn nghe nhưng chỉ có Tề Ngạo Thần như đang ngồi trên đồng lửa, anh căn bản không nghe được thứ gì. Sao anh lại bất an thế này lòng cứ nhói nhói lên!

Tiếng chuông điện thoại như một câu trả lời cho câu hỏi của anh lúc này, nhìn số máy đang nhấp nháy anh lập tức không quan tâm những trông mắt đang hướng về mình mà bắt máy.

"Có chuyện gì không?"

"Chủ nhân, có một người lạ mặt xông vào có ý định hãm hại Hàn tổng!"

Các dây thần kinh của Tề Ngạo Thần căng ra như muốn vỡ ngay tức khắc, anh chạy như điên xuống bãi đỗ xe. Phóng như bay đến bệnh viện cũng không biết mình đã vượt bao nhiêu đèn đỏ..

Cũng lại lần nữa trên hành lang đó, anh vào phòng bệnh không thấy Hàn Yêu Hy mà chỉ có các bác sĩ đang vây quanh cô.

Vẫn là tiếng của bác sĩ thờ hì học "Kích tim lần hai 1..2..3"

Đừng!! Đừng mà đừng cho giấc mơ đó trở thành hiện thực anh không muốn..

Nhưng thay thế nó không phải là tiếng kêu thật dài, nhịp tim đã có lại nhịp đập bình thường thật kì diệu.

Tề Ngao Thần phá vòng vây lao đến, cô không có bỏ anh mà đi, chỉ là khuôn mặt cô lại xanh xao như lần trước. Lúc anh đi cô còn rất hồng hào mà, hơi thở cũng yếu đi..

Các bác sĩ khuyên anh "Bệnh nhân vẫn còn yếu, nhưng anh nên cẩn thận hơn cô ấy rất may mắn có thể vượt qua lần nữa, thứ thuốc tim vào mạch của cô ấy là độc không màu không mùi không vị nhưng chỉ có một chút.!"

Tề Ngao Thần đỡ dẫn ra khỏi phòng, các vệ sĩ lo sợ quỳ xuống " Là do sai lầm của thuộc hạ mong chủ nhân trị tội"

"Người đâu?"Tề Ngao Thần lạnh lùng

"Đây thưa chủ nhân cô ta đã lên lút đem thuốc tiêm vào người Hàn tổng.!"

Hàn Uyên Vân tứ chi đều bị cột chặt, cô ta hận tại sao nhiều lần như vậy cô đều thoát được chứ.

Anh nheo mắt "Là Lâm Triệu My sai cô đến đúng không"

Hàn Uyên Vân không trả lời

Tề Ngao Thần lệnh "Đúng là âm hồn bất tán mà đưa cô ta về hầm hành hạ cho đến chết cho ta, còn hai người về bang nhận hình phạt!"

Hàn Uyên Vân đến giờ mới chịu phản ứng lại, cô ta la hét vang khắp hành lang.

Hai người vệ sĩ hận không thể đem cô ta đi nhanh hơn, thật đáng sợ mà..

Tề Ngao Thần mệt mỏi xoay người vào trong "Yêu Hy anh tề quá không chăm sóc em cẩn thận để bọn họ lần lượt hại em như vậy!"

"Không sao rồi, đợi anh sắp xếp công việc xong anh sẽ ở bên em cả ngày!"

.....

Hàn Uyên Vân được đưa về nơi hầm tối đó, Siêu Hùng cùng với Lâm Triệu My bây giờ đã rất tàn. Loại thuốc tiêm vào người bọn họ là ma túy, sẽ huỷ hoại dần dần, Siêu Hùng và bà ta đang lên cơn nghiện các thuốc hạ như cơm bữa tiêm thuốc cho bọn họ..

Cô ta thấy một màn trước mắt, thế giới như đổ vỡ từng mảnh từng mảnh. Mẹ cô, tại sao chứ!!!

Cô ta được treo lên tường và cũng được tiêm một ống thuốc, lúc cây kim đó đâm vào tay cô ta. Hàn Uyên Vân chỉ có hối hận, đều là do mình tự chuốc lấy mà thôi!

Hết chương 99

Đây là chương thứ 99, truyện của chúng ta đạt được 56k lượt đọc, cảm ơn các nàng nhiều!!!

Tung sao cho chương này nào ^^

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Nói tên anh

Vậy là truyện đã đi đến chương 100 rồi, không biết nói gì mong các nàng hãy luôn ủng hộ ta, cảm ơn rất nhiều ^^.

*

Bệnh viện, lại một ngày xuân..

Vườn hoa không một tiếng động, bất tri bất giác, cỏ non xanh lá, cây nảy mầm, hoa đại khắp nơi, rực rỡ nhiều vẻ, tất cả tắm ánh rạng đông sáng sớm

mùa xuân.

Gió xuân dao động. Lắc nhẹ

Tựa như những thiếu nữ hát hay múa giỏi, đẹp dễ xinh đẹp đến động lòng người. Lộ ra sinh mạng đáng quý, mê người.

Xuân sáng sớm gột giũa hi vọng trong lòng, kích ra cuộc sống nhiệt tình. Cảnh xuân tươi đẹp, thế giới đột nhiên mỹ lệ như thế, khắp nơi chiếu ánh mặt trời sáng rõ, khắp nơi huyền diệu năm sắc thái, khắp nơi phiêu đảng mùi hương làm người ta say mê.

Mùa hè quyến rũ, mùa xuân cho nên đẹp như thế là bởi vì nó làm cho người ta vào thời khắc này mà nở rộ!.

Ở cửa bệnh viện ra vào vẫn đông người như vậy, một người đàn ông cầm một bó hoa y phục phẳng phiu bước chân chậm rãi tiến vào.

Nơi trực y tá, các cô y tá vì mùi hương nam tính đó mà bị cuốn theo đã là một thói quen rồi. Cô y tá thực tập ở bên cạnh nhìn theo bóng lưng đã khuất ở căn phòng cuối, tính tò mò hỏi cô bên cạnh

"Y tá trưởng, người đó là ai vậy?"

Người được gọi là Y tá trưởng xoay qua giải thích "Người đó hình như là chồng của bệnh nhân phòng đó, cô ấy đã hôn mê hơn nửa năm rồi. Nhưng anh ấy vẫn hằng ngày đến trò chuyện, thay hoa và lau người cho cô ấy!"

Cô y tá thực tập mắt loé sáng lên nhìn vào cánh cửa phòng đó "Thật ngưỡng mộ tình yêu của người đó"

"Đúng vậy, kiếm ở đâu một người đàn ông như vậy chứ!" Y tá trưởng thầm chúc phúc cho hai người ở trong lòng.

Người đàn ông ở trong phòng, nhẹ nhàng cắm hoa hướng dương vào lọ sau đó theo thường lệ ngồi xuống "Đã nửa năm rồi mà em còn không tỉnh dậy nữa sao Yêu Hy. Em đó ngu thật nhiều mau thức dậy đi anh sắp không kiên nhẫn nữa rồi" Giọng nói không có chút tức giận chỉ có oán trách.

Tề Ngao Thần năm nay đã có chút già đi, nhưng không chút phai mờ vẻ đẹp, anh ngày càng chứng chạc phong độ.

"Anh đã lập kế hoạch rất nhiều, sau khi em tỉnh, anh sẽ cầu hôn em, chúng ta sẽ có một hôn lễ thể ki cho cả thế giới biết rằng anh và em yêu nhau đến mức nào. Sẽ cùng nhau có những đứa con nhỏ nhảnh nhay khắp nơi!" Vành mắt Tề Ngao Thần hơi đỏ khi nhắc đến một lần nữa..

"Anh sắp không kiên nhẫn nữa rồi" Tiếng nói anh bắt đầu lạc đi một chút

Ngón tay xanh xao đột ngột khẽ giật nhẹ, anh nhanh chóng cúi xuống xem thật kĩ, mặt không che giấu được vẻ vui mừng đến tột cùng. Vội vàng nhấc chuông ở đầu giường tìm kiếm bác sĩ, đội ngũ bác sĩ lập tức đi đến khám cho Hàn Yêu Hy

"Chúc mừng, Tề tổng. Bệnh nhân có dấu hiệu tỉnh lại, sẽ nhanh thôi!"

Chỉ có một chút cử động của cô đã là biết bao nhiêu an ủi cho Tề Ngao Thần, nỗ lực của anh bao nhiêu nay đã không oan uổng.

Sau khi bác sĩ rời đi anh yêu thương hôn lên tóc cô "Cố lên em nhé!"

Anh biết cô đang cất lực đấu tranh giành lại sự sống của mình.

*

Hàn Yêu Hy siết chặt cổ bà ta sau đó lúi đến cửa sổ, bà ta cố vùng vẫy nhưng vẫn bị Hàn Yêu Hy kẹp chặt. Lâm Triệu My mở to mắt nhìn mình đang chuẩn bị rơi xuống biển to lớn sợ hãi ngập tràn cơ thể, Hàn Yêu Hy thì càng ngược lại, cô một chút cũng không sợ chuyện này nên kết thúc với một mình cô thôi!

"Ầm" Hai người đều rơi xuống biển sâu, Lâm Triệu My hung hăng rời khỏi tay cô, làm Hàn Yêu Hy bị đẩy ra sau đầu bị va chạm với đá.

Hàn Yêu Hy có chút choáng váng, khẩu súng rơi khỏi tay, cô lập tức bơi đến giật lại không chút lưu tình bắn vào tim bà ta.

Lâm Triệu My khi bị bắn vẫn còn trong trạng thái không thể tin được, không phải cô ta ngày xưa con kiến cũng không dám giết bây giờ lại bắn mình.

Máu xen lẫn trong nước biển mặn, bà ta mất máu quá nhiều nên đã ngất xỉu, cô một mồi cố gắng bơi lên bờ nhưng vết thương trên chân lại không cho. Nước biển lạnh lạnh xen vào cơ thể, cô bất tỉnh.

Trên mặt có một cỗ nhiệt độ ấm áp lan tới, cô muốn mở mắt nhưng không được chỉ biết bất lực.

Tiếng xe đẩy của băng ca loáng thoáng rơi vào tai cô, may quá cô chưa chết cô được đưa vào bệnh viện rồi. Từ đó cô mất ý thức.

Hàn Yêu Hy thả chậm cước chân trên con đường trắng, xung quanh chỉ có màu trắng đơn điệu. Cô bước mãi, bước mãi vẫn không thấy đích, mãi đến khi trước mắt thấy một cụ già đang điềm tĩnh ngồi.

Cô bước lại "Xin hỏi, đây là đâu vậy ông?"

Cụ già đã bạc hết mái tóc ngang đầu "Đây là thiên đường cô bé à!"

Hàn Yêu Hy giật mình "Vậy con đã chết rồi sao?"

Cụ già nhen nã vuốt chòm râu dài của mình "Ngồi xuống đi, đánh với ta một ván cờ con thắng ta sẽ cho con về"

Cô nghi hoặc "Vây...nếu con thua?"

Cụ già không trả lời, cô cũng im lặng mà đánh cờ cùng ông.

Hàn Yêu Hy đánh mãi, đánh mãi nhưng vẫn thua, cô tức giận quyết tâm đánh thắng ông.

Rồi một hôm, ván cờ đã được hoá giải cô đánh thắng ông cụ "Con thắng rồi con có thể trở về chưa?"

Ông cụ hiền lành cười "Được rồi theo ta, ta muốn con gặp một người "

Mây vây quanh khung cảnh mờ mịt phía trước có một người phụ nữ ăn mặc giản dị đang đứng chờ. Lúc này ông cụ đột nhiên biến mất, cô hoang mang bước đến từng bước "Bà là ai?"

Cụ li ngày càng gần mây đã toả ra cô mới nhận thấy được đó là Mẹ! Mẹ của cô

Hàn Yêu Hy như đứa trẻ chạy đến oà vào lòng mẹ "Mẹ, mẹ con nhớ mẹ rất nhiều!"

Người phụ nữ ôn nhu vuốt tóc cô "Đúng rồi mẹ đây con gái"

"Mẹ ở đây có tốt không?"

"Rất tốt"

Phía sau đột nhiên xuất hiện khung cảnh ở phòng bệnh người nằm trên giường là cô mà, còn có cả Tề Ngạo Thần.

"Con gái nghe lời mẹ, mẹ biết con vẫn còn rất yêu cậu ta nhưng ở giữa còn có một thứ cho con chần chừ!"

Nhắc đến chuyện này, Hàn Yêu Hy cúi đầu xuống. Bà xoa đầu cô "Yêu Hy, con không nên vì một số chuyện mà đánh mất hạnh phúc mà mình muốn có được. Hãy suy nghĩ cho chính bản thân mình, hãy mở rộng lòng của chính mình, cho mình một hạnh phúc mà mình thực sự muốn"

Không đợi cô phản ứng, bà đã tan biến chỉ để lại những hạt lấp lánh trong không trung.

Hàn Yêu Hy hốt hoảng tìm kiếm nhưng phía trước lại có ánh sáng truyền đến.

Đôi mi rung lên, cô mở mắt ra sau một giấc ngủ dài "Nur...ớc" Hàn Yêu Hy khó khăn thều thào mấy tiếng.

"Nước"

Tề Ngạo Thần đang ngủ thiếp đi bên cạnh cô liền tỉnh dậy, thấy cô đang mở mắt nhìn anh. Sững sờ vài phút, anh lập tức đến rót nước cho cô, Hàn Yêu Hy ngồi dậy gỡ dụng cụ tiếp oxi ra khỏi mặt.

Anh thấy cô ngồi dậy liền muốn vút phăng li nước sang một bên mà đến đỡ cô, thật nguy hiểm mà.

Chậm chậm đưa li nước lên miệng cô, Hàn Yêu Hy đã khát khô cổ họng. Cô uống lấy uống để, Tề Ngạo Thần cẩn trọng vuốt lưng cô "Từ từ, chậm thôi". Buông ly nước sang một bên, Hàn Yêu Hy được anh đỡ nằm xuống, nhấn chuông trên đầu giường.

Không lâu sau, các bác sĩ liền tới khám kĩ càng lại cho cô sau khi chắc chắn cô không có chuyện gì mới dám thờ phào

"Tề tổng, bệnh nhân bây giờ đã tỉnh lại chỉ cần bồi bổ và nghỉ ngơi sẽ hoàn toàn hồi phục"

Tề Ngạo Thần gạt đầu phát tay ý đi ra ngoài, tiến lại gần cô anh vẫn không dám tin đây là sự thật.

Nắm lấy tay cô, Hàn Yêu Hy khẽ run lên nhìn anh, anh đã gầy đi rất nhiều má đã hóp vào. Cô đau lòng vô tình thốt ra vài chữ "Sao lại gầy như vậy?"

Anh lập tức ngẩng đầu, nhìn chăm chăm vào cô có phải anh bị lãng tai không tại sao lại nghe cô lo lắng cho mình. Hàn Yêu Hy như muốn cắn lưỡi mình, tại sao lại nói thẳng ra như vậy chứ, khuôn mặt phờ phạc có chút hồng hồng.

"Em phải về nhà nuôi béo anh đó!"

Hàn Yêu Hy giật mình "Ai mà về nhà với anh chứ"

Tề Ngạo Thần thấy vẻ mặt của cô thì cười phá lên, thật thoải mái mà.

"Yêu Hy, anh muốn nghe giọng em nói. Nói tên của anh đi"

"Tề Ngạo Thần"

"Một lần nữa"

"Tề Ngạo Thần"

"Một lần nữa thôi"

"Tề Ngạo Thần"

Anh hạnh phúc, vui sướng ôm cô vào lòng nhưng lại không dám ôm chặt sợ cô còn yếu.

Hàn Yêu Hy vui đầu vào vai anh, hưởng thụ giây phút này, cô cũng không thể tránh khỏi vận mệnh đưa đẩy, cô yêu anh và đó là điều không thể chối cãi!

Chỉ một động tác đơn giản nhưng cảm xúc lại dâng trào đến không thể tả!

Hết chương 100

Chuẩn bị ngọt cho chết các nàng nhá kkk. Để lại một sao nhé!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Thâm tình

Ôm cô một hồi lâu, đột nhiên bụng của Hàn Yêu Hy reo ồm ồm lúc đó cô chỉ muốn đào đất mà chui xuống thôi thật xấu hổ mà.

Anh nhìn thấy phản ứng đó của cô thì lòng lại vui sướng hơn biết bao, anh cười cười ngất mũi cô. Phải rồi lúc cô hôn mê chỉ truyền dịch dinh dưỡng mà thôi "Được rồi nằm im một chút anh đi mua đồ ăn sẽ về ngay!"

Tề Ngạo Thần nhanh chóng đi mua đồ ăn cho cô, Hàn Yêu Hy nằm trên giường hạnh phúc nhìn theo bóng lưng người đàn ông. Ngây ngất một lúc cô mới ngồi dậy thả chân xuống giường, trên hai mắt cá chân đều có băng gạc, cô cẩn thận đứng dậy.

Nhưng không may không vận động một thời gian lâu, vừa có vết thương nặng nề ở chân cô ngã mạnh xuống nền đất.

Hàn Yêu Hy cảm thấy thân thể một cổ đau đớn, sao chân cô lại yếu đến mức như vậy chứ. Cánh cửa mở phăng ra, Tề Ngạo Thần bước vào thấy một cảnh tượng như vậy tìm anh như muốn rớt ra ngoài.

Thật nguy hiểm, nếu anh không nhờ cô y tá đi mua giùm chắc có lẽ cô ngã lúc nào anh cũng sẽ không hay không biết!

Chạy như bay đến bên cô cẩn thận bế cô lên, kiểm tra khắp cơ thể cô sợ mình sẽ bỏ sót một thứ gì đó "Yêu Hy em có sao không? Tại sao lại đứng dậy chứ, chân em còn rất yếu"

Cô gắt gù nhìn ông cụ non đang lải nhải trước mặt "Được rồi, em biết rồi mà"

"Lần sau không có anh, nhớ phải gọi y tá nghe chưa!"

Hàn Yêu Hy lần đầu bị một người giáo huấn như vậy cô đáng thương gật gật đầu.

Tề Ngạo Thần yêu cô như mạng sao có thể chịu được cô xảy ra chuyện gì chứ, anh xoa đầu giọng nghi hoặc "Em muốn đi vệ sinh?"

Cô cúi đầu càng thấp gật nhẹ đầu, những chuyện này còn phải nhờ đến anh. Cô sao lại khổ quá vậy nè!!

Cẩn trọng bế cô lên tay, người cô so với lúc trước bây giờ càng nhẹ, anh nhíu mày đẹp xem ra phải hảo hảo vỗ béo cô thật tốt rồi.

Chỉ vài bước chân đã vào đến phòng vệ sinh, anh đặt cô ngồi xuống còn có ý định cởi quần của cô ra. Hàn Yêu Hy lập tức ngăn lại "Này, để em làm là

được rồi anh đi ra ngoài đi!"

Anh cương quyết "Không được, lỡ như em xảy ra chuyện gì thì sao"

Dù đỡ đến cạn hơi sức cô mới đuỗi được anh đi ra ngoài mà giải quyết bầu tâm sự, dựa vào bồn rửa tay cô chậm chậm đứng dậy đi ra cửa. Vết thương trên chân còn có chút nhói, xoay tay nắm cửa liền thấy cả người to lớn của Tề Ngạo Thần.

"Chỉ cần gọi anh một tiếng là được không cần phải tự mình đi ra!" Anh cúi thắt lưng dứt khoát bế cô lên tay như một món hàng miêng vẫn không ngừng nhắc nhở!

Hàn Yêu Hy ngửi được mùi hương bụng liền reo lên liên hồi, mắt thấy đồ ăn đã được đặt trên bàn cô liền bắt anh đi thật nhanh.

Tuy chỉ là những món ăn đạm bạc không nhiều dầu mỡ nhưng đối với cô lại rất ngon, thỏa mãn xoa xoa chiếc bụng. Tề Ngạo Thần đưa thuốc cho cô uống lau miệng cho cô thật kĩ sau đó lại ản vai cô nằm xuống "Chỉ vừa mới tỉnh dậy, ngoan nghỉ ngơi thật nhiều!"

Căng da bụng thì trùng da mắt, cô thật nhanh thiếp đi. Tề Ngạo Thần xoa xoa bàn tay cô, tiếng thở đều đều, mọi thứ đều ổn, cô thật sự đã trở lại với anh rồi!

Tầm mắt dán hết vào khuôn mặt nhỏ nhắn đang ngủ đó như muốn tạc sâu vào trong người, túi quần truyền ra tiếng điện thoại. Hàn Yêu Hy như bị người khác phá giấc ngủ liền "—Ừm" một tiếng khó chịu.

Tề Ngạo Thần hận không thể tắt nó ngay, anh vội vã lấy ra xem ai gọi đến. Màn hình nhấp nháy anh chậm rãi đứng dậy thân hình cường đại cố gắng không phát ra tiếng mà ra cửa.

"Có chuyện gì?"

Đầu dây bên kia, Tấn Ngạo lập tức trả lời "Chủ nhân, chiều nay còn có một cuộc hội nghị rất quan trọng!"

Theo thói quen anh sẽ đi, nhưng bây giờ cô đã tỉnh nếu tỉnh dậy không có anh thì làm sao sẽ lại ngã như lúc nãy. Ánh mắt không giấu được lo lắng tràn trề nhìn qua mặt kính.

"Dời sang tuần sau" Tề Ngạo Thần dứt khoát dập máy không đợi Tấn Ngạo nói thêm.

Tấn Ngạo bên đây thật sự rất muốn khóc!

Ngủ một giấc cho đến chiều, Hàn Yêu Hy mới chịu mở đôi mắt có chút nhoà vì mới tỉnh dậy ra. Chông tay ngồi dậy nhìn xung quanh căn phòng không có một bóng người, cô có chút thất vọng.

Anh lại bỏ cô mà đi sao!

Ngoài cửa có tiếng động, cô ngoảnh đầu lại thì thấy anh tươi cười ở dưới là chiếc xe lăn. Hàn Yêu Hy khó hiểu nhìn anh, Tề Ngạo Thần lập tức giải thích.

"Có muốn ngắm hoàng hôn với anh không?"

Hàn Yêu Hy gật đầu "Nhưng tại sao lại lấy xe lăn chứ em đi được mà!"

Anh phản kháng "Không được, em vẫn còn rất yếu."

Dứt lời chân sải vài bước liền đến bên cô, bế cô từ giường bệnh lên tay của chính mình cơ hồ như đang ôm một món đồ trân quý, dụng tâm như thế, quý trọng như thế..

"Em muốn anh ôm hay ngồi xe lăn??"

Hàn Yêu Hy đương nhiên là lựa chọn phương án thứ hai, cho anh ôm đi khắp bệnh viện chỉ tưởng tượng thôi là đã thấy xấu hổ.

Anh vui vẻ khi thấy cô nghe lời như vậy, bàn tay cường tráng đẩy xe lăn đi về phía trước.

Vườn hoa bệnh viện bây giờ đang được tắm ánh hoàng hôn vàng nhạt, cô hít thật sâu hương thụ không khí trong lành này. Nằm viện đã lâu cô đã sắp kiệt mà chết rồi!!

Mặt trời đang ở phía trước, rọi vào ngũ quan kiều diễm của cô. Khuôn mặt trắng nõn tựa như gốm sứ thượng hạng, toả ra nét trong sáng tinh khiết khiến người ta phải triu mến; hai má hồng nhạt như cánh hoa anh đào nở rộ vào tháng tư, làm người ta say lòng; đôi mắt hồ phách như hai viên bảo thạch êm ả tựa như một làn nước xuân, giờ phút này lại nhiễm thêm vài phần lung linh của ánh vàng chiều tà!

Còn có cả đôi môi đỏ mọng đó, mềm mại như thạch hoa quả nhìn liền muốn cắn một ngụm!

"Tề Ngạo Thần!! Tề Ngạo Thần"

"Hả!" Anh mãi mê ngắm cô nên quên mất cô đang gọi anh.

"Anh sao cứ nhìn em mãi thế?"

"Vì em rất đẹp" Tề Ngạo Thần không ngần ngại nói ra suy nghĩ của mình lúc này.

Hai gò má được phủ một tầng hồng, Hàn Yêu Hy không biết nói gì cúi đầu che giấu đi vẻ e thẹn.

Tề Ngạo Thần khụy một gối xuống bên cô, nhẹ nhàng nâng cằm cô lên dịu dàng như nước mà hôn cô..nhẹ nhàng mút, liếm, cắn,..

Đầu lưỡi càng linh hoạt mở ra hai hàm răng đang cắn chặt của cô, tiến quân thần tốc, cuồn cuộn đã chiếm từng tấc đất.

Tham lam mút lấy chiếc lưỡi thơm tho, anh nhu tình không kém mãnh liệt mà hôn cô. Hơi thở cũng cùng nhau mà hoà nhập..

Hàn Yêu Hy mở to nhìn khuôn mặt của anh ngày càng gần cô, sau đó là môi chạm môi. Cô có chút hoảng loạn cắn chặt răng, ở đây là bệnh viện cơ mà!.

Nhưng..

Cũng nhanh chóng bị anh dẫn dắt mà đi theo vòng xoáy si mê, cô bất giác thuận theo anh.

Tề Ngạo Thần hôn cho đến khi đôi môi của cô sưng tấy lên mới chịu buông tha, cô yếu ớt dựa vào ngực anh thở dốc. Anh cúi xuống trong mắt đều là thâm tình hôn nhẹ vào trán và má cô "Hy, anh nhớ em!"

Hàn Yêu Hy không đáp lại chỉ vòng tay ôm thắt lưng của anh xem như là lời đáp trả. Anh cũng tăng thêm lực đạo ôm chặt cô gái trong ngực dưới ánh hoàng hôn càng tăng thêm sự lãng mạn!!

" Người ta thường nói tình yêu đã trải qua nhiều chông gai sẽ rất vững chắc!"

Hết chương 101

Sau đây là những chương ngọt ngào của hai vợ chồng các nàng chuẩn bị để ngậm đường chưa ^^

Đề lại một vote nhaa!!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Nhà của chúng ta

Cửa sổ sát đất, hương gió đêm khuya thổi vào phòng bệnh thoang thoảng có mùi của cỏ cây mùi của mây trời còn có cả hương tình yêu nồng thắm!

Giường bệnh lớn đến mức có thể chứa đến mười người, Tề Ngạo Thần vươn cánh tay chậm rãi ôm người trong ngực. Hàn Yêu Hy càng muốn vùi sâu vào ngực anh, mùi bạc hà thanh mát quen thuộc chiếm hết khoang mũi của cô.

Anh nắm tay cô đưa lên trong bóng tối, chợt lấy tay mình bao chặt lại sau đó còn nắn vài cái, mân mê tay cô đến nguyền.

Hai người không nói với nhau lời nào nhưng hành động như muốn thay lời nói không ngần ngại mà bộc lộ hết ra ngoài, Hàn Yêu Hy có chút mệt ngủ thiếp trong lòng anh.

Tề Ngạo Thần tựa đầu vào tóc cô tham lam ngửi mùi hương đó, không biết bao nhiêu lần mỗi đêm anh đều nghĩ về cô. Nghĩ về nụ cười, nghĩ về ánh mắt, nghĩ về cả người nhỏ nhắn mềm mại, chỉ vài chút nhỏ nhặt cứ khiến anh mất hồn suốt sáu năm trời dài đằng đẵng.

Anh rất muốn cảm tạ lão Thiên đã cho anh lại lần nữa có được cô, đã cho anh một lần nữa sửa sai lỗi lầm của mình.

Vuốt ve khuôn mặt tĩnh lặng như nước đang ngủ, trong lòng chảy qua một dòng nước ấm của mùa xuân, đắp chăn kín người cô xem xét dây truyền nước thật kĩ sau đó mới yên tâm mà an giấc.

Sáng ngày mai, Hàn Yêu Hy thức giấc bên ngoài đã là một nắng trưa, bên cạnh cũng không còn hơi ấm. Cô chậm rãi đứng dậy hai chân còn có chút yếu run rẩy từng hồi, cô tựa vào thành giường mà đi.

Ngoài cửa Lục Thượng Phong tiêu soái đi vào mắt thấy cảnh như vậy liền chạy đến đỡ cô. Luồng nhiệt từ đầu phủ ở đầu vai và cánh tay rất mạnh mẽ, Hàn Yêu Hy theo bản năng xoay đầu thì nhìn thấy khuôn mặt thân thuộc đó!

Lục Thượng Phong trách "Chân em vẫn còn rất yếu để anh đỡ"

Hàn Yêu Hy cũng không từ chối, ngồi trên giường đối diện với Lục Thượng Phong cô không dám nhìn thẳng vào anh.

"Phong." Giọng cô có chút nghèn nghẹn

Lục Thượng Phong liền bịt kín miệng cô lại "Anh biết rồi, đừng áy náy vì anh nữa là anh tự nguyện". Anh không muốn chỉ vì tình yêu hèn mọn này của anh lại làm cho cô khó xử, chỉ muốn cô thoải mái mà sống!

Cô nuốt những chữ đó vào trong miệng, hốc mắt có chút nóng dần trước mắt là một mảng trắng xoá "Phong, xin lỗi và cũng cảm ơn anh"

Cảm ơn anh vì trong thời gian khó khăn nhất anh lại ở bên em chăm lo cho em như vậy, xin lỗi anh vì em không thể đáp lại thứ mà anh muốn, sống với em chỉ làm anh thêm đau khổ mà thôi. Cầu xin anh, cố gắng từ bỏ em rồi đi tìm một người yêu anh, thật xin lỗi..

Lục Thượng Phong vươn cả người bao phủ lấy thân ảnh bé nhỏ của cô, vỗ nhẹ mái tóc mềm như lụa "Đừng khóc, anh biết rồi!"

Tựa đầu trên vai anh, cô cảm thấy vững chắc biết chừng nào cơ hồ như một bến cảng, một khung trời, một cánh chim để cho cô trú vào mỗi khi cô cần.

Những hình ảnh bây giờ đã lọt vào mắt người bên ngoài, Tề Ngạo Thần chớp hàng mi dài thờ thịch. Anh không muốn đi vào, anh biết hai người nên có thời gian riêng để nói chuyện với nhau.

Những ngày sau, cô được Tề Ngạo Thần chăm sóc đến tận kẻ răng, mỗi ngày đều nắm tay dắt cô đi từng bước cho dần quen trở lại.

Hôm nay là ngày cuối cùng, bác sĩ kiểm tra toàn bộ từ đầu đến chân sau khi xác định đã hoàn toàn khỏi Tề Ngạo Thần hận không thể đem cô bay nhanh.

Ôm cô ra khỏi bệnh viện, chiếc Roll-Royce cùng Tán Ngạo đã đợi sẵn. Anh ôm cô lên xe động tác liền mạch không có nửa điểm ngắt ngang.

Hàn Yêu Hy cứ ngỡ lên đến xe anh sẽ buông cô ra, nào ngờ anh còn kẹp chặt cô trong ngực như vậy.

Cô cự quây "Thần, bỏ em xuống đi"

Tề Ngạo Thần kiên quyết liền có chút từ tốn dỗ dành "Ngoan, ngồi trên đùi anh!"

Hàn Yêu Hy tiếp tục công kích "Vậy anh không thấy mỏi à?"

"Không mỏi, một chút cũng không!"

Cô bắt lực dụi đầu vào ngực anh, nhận thấy đường đi có chút lạ cô ngẩng đầu "Minh đang đi đâu vậy?"

Tề Ngạo Thần vén tóc ra sau tai cô "Suýt, một chút nữa em sẽ biết"

Chiếc xe dừng lại ở một khu đô thị Đế Hào Tư, mỗi một toà nhà ở đây đều là giá trên trời. Qua khung cửa sổ căn biệt thự à không phải gọi là pháo đài, nó cực kì to lớn, hoa viên như một khu rừng mở ra một lối đi dẫn đến cửa lớn, cả căn nhà mang màu trắng vàng sang trọng hoà nhã.

Hàn Yêu Hy ngây thơ hỏi "Đây là đâu vậy?"

Anh hôn vào trán cô như muốn truyền hết tâm tư của anh "Nhà của chúng ta!"

Cô hốt hoảng "Là...là anh mua nó?"

"Đúng vậy, em yêu chúng ta sẽ cùng xây tổ ấm ở đây" Tề Ngạo Thần chắc nịch ôm

cô đi vào.

Mùi hương của ngàn cây cỏ ngập khoang mũi, Hàn Yêu Hy cảm thấy cả thân thể đều thoải mái. Quân gia cùng các người hầu cung kính đứng theo hàng đồng loạt chào "Thiếu gia, thiếu phu nhân!!"

Cô đang hưởng thụ không gian ở đây liền giật mình bởi ba chữ đó, cái gì cơ thiếu phu nhân. Tề Ngạo Thần thu hết phản ứng của cô vợ nhỏ này giờ vào mắt, anh cúi sát tai cô nhắc nhở "Kêu em đấy"

Kiến trúc trong căn nhà đầy hơi thở Châu Âu, từng cái cột từng nội thất bày trí trong ngôi nhà đều cao quý. Cầu thang cẩm thạch uốn lượn nối đến tầng một, cô ngắm nhìn khắp mọi nơi.

Ở tầng một hai bên là hai phòng trống, ở giữa có một cánh cửa dài và to bằng vàng ròng thu hút ánh nhìn, anh gạt cửa mở ra một thế giới.

Bên phải là hai tủ đồ lớn nằm sát nhau, sau đó đến cửa sổ sát đất, chiếc giường có lẽ là nổi bật nhất trong căn phòng. Thành giường màu bạc vải lam

bằng nhưng có những viên kim cương hoa lệ.

Đặt cô xuống giường êm ái, Hàn Yêu Hy bắt đầu thối con nít mò mẫm khắp nơi "Tại sao anh lại mua thêm một ngôi nhà mới vậy?"

Tề Ngao Thần ngồi xuống cạnh cô, đồng tử xoáy vào trong mắt cô dẫn cô đi vào biển tình tràn ngập "Anh muốn mọi kí ức của em đều biến mất, chỉ cần biết hiện tại hạnh phúc đến mức nào mà thôi!"

Ngôi nhà cũ nó quá nhiều chuyện, anh không muốn cô bận tâm, cùng nhau xây lại những chuyện nên có.

Hàn Yêu Hy cười ngọt ngào, chồm đến ôm lấy anh, có lẽ vận mệnh không thể nào thay đổi được rồi.

Nãy giờ cô mới để ý, chiếc giường này rất êm còn hơn cái ở toà thành miêng không giá được lời khen "Thật êm a~"

Tề Ngao Thần cười nham hiểm lại gần cô, môi mông ở sát bên tai có ý thổi vào tai cô luồng khí nóng, trong lời nói có mùi phẫn nộ mờ "Thế nào, chúng ta có nên kiểm tra độ êm của chiếc giường không?"

Cô đương nhiên hiểu lời nói này, mặt đỏ lên, cô đánh vào lồng ngực anh "Không đúng đấy!"

Hai tay to lớn áp sát mặt cô, kéo cô lại gần mình môi bạc tiến gần đến bao phủ môi cô. Anh nhu tình như nước mà mát, Hàn Yêu Hy ôm cổ anh hạnh phúc đáp lại.

Hết chương 102

Ai muốn chương sao có thật thì cmt cho mình biết nào, mình đang rất phân vân hehe ^^

Vote cho chương này nào ♥️☐

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Để cho anh yêu em

Đẩy nhẹ cô xuống giường lớn, anh mê đắm quần quít không ngừng với đôi môi anh đào. Tiến đến bên tai liền nghe giọng cô "Anh ngược đãi em, em là bệnh nhân"

Hàn Yêu Hy yếu mềm oán trách, nhưng không may lại kích thích anh muốn đè cô dưới thân mà âu yếm! Tề Ngao Thần thổi hơi vào tai cô, Hàn Yêu Hy lập tức che kín tai lại "Đừng mà, nhột quá"

"Nói dối, em không thích sao?" Ngoại trừ gọi cảm, giọng nói của anh còn thêm chút quyến rũ mờ ám, há miệng ngậm lấy vành tai mượt mà của cô, rất kiên nhẫn liếm láp, mút lấy, đưa nó đến ướt át. Đuôi mắt hơi xếch lên có một vẻ câu hồn đoạt phách người!

Vùng mẫn cảm của Hàn Yêu Hy bị anh nắm bắt vô cùng chính xác, hơi hít mắt nhìn về phía thân thể của người đàn ông, dáng dấp của anh rất đẹp, ngũ quan vô cùng tuyệt mỹ, đường cong rõ ràng anh tuấn, vẻ đàn ông mui phần, nhưng lúc anh cười lại mang theo mê hoặc khó thấy!

Trên người lạnh lạnh cô lập tức nhận ra, trên người bây giờ chỉ còn bộ nội y màu đen. Cô lấy tay che người "Anh đáng ghét!"

Tề Ngao Thần vui đùa vào cổ cô sau đó lại lưu manh nói "Không phải, là anh đang trị bệnh cho bệnh nhân"

Cô đã hết lời với anh, bây giờ thật muốn đè anh xuống xem mặt anh bao nhiêu lớp

Anh hôn lên cổ cô từng chút, gieo rắc đau tây từng nơi anh đến, nổi bật trên nền da. Tề Ngao Thần hôn lên tay đang che trước ngực của cô giọng khàn khàn dụ dỗ "Ngoan, để cho anh yêu em!"

Cơ hồ như cô bị cuốn theo, tay được anh nhẹ nhàng gỡ ra, bàn tay to lớn vòng sang lưng mở khuy áo ngực.

Bàn tay thô lệ trượt trên da thịt nhẵn nhụi mềm mại của cô, liên tục vỗ về người dưới thân. Gặm nuốt quả anh đào màu hồng nhạt dừng đứng trước ngực cô, ngậm trong miệng hưng hăng mút, muốn vội vã đem nó nuốt vào bụng.

"Ohh..ừ..Đừng~" Hàn Yêu Hy muốn đẩy anh ra nhưng liền bị anh chặn lại, ung dung cạy hàm răng ngọc cuốn lấy hết các chất lỏng ngọt ngào ướt át!

Ngón tay dạo chơi ở trên người cô giống như là một lòng đốt lửa, kích thích như dòng điện và lửa lan cháy ra đồng cỏ.

Tề Ngao Thần càng hôn càng mãnh liệt cuồng nhiệt, cọ sát khiến cánh môi đỏ lên

Anh cũng không để cho cô lo là, ngón tay thăm dò vào bên dưới từng chút một, tìm đúng điểm nhạy cảm của cô, không nhẹ không nặng mà ấn xuống. Lập tức Hàn Yêu Hy liên tục thở gấp, ngay cả khí lực để trừng mắt nhìn anh cũng không có. Giống như bị người nhắm được nhược điểm, rốt cuộc cũng không có cách nào chống lại, chỉ có thể chấp nhận anh đang xoa hết thấy.

"Ah!!Ủ.."

Cô không chế không được khẽ rên ra tiếng, âm điệu uyển chuyển kiều mỹ, khiến cho người ta mềm nhũn, ngứa mặt thở dốc kịch liệt, hai bầu ngực càng thêm rung động không ngừng, kích thích thị giác người khác.

Lại một lần nữa ngậm hạt đào trong miệng mà chơi đùa qua lại.

Hàn Yêu Hy cảm thấy phía dưới mình càng ẩm ướt hơn, khuôn mặt không che giấu được xấu hổ, cuối cùng là cô mặt mũi mòng, không có cách nào làm khác được. Không hề cố kỵ mà hưởng thụ những thứ này, dần dần, cô từ từ thích ứng sự tồn tại của ngón tay kia, nó ở bên trong xoay tròn ma sát thật dễ chịu, từng điểm từng điểm dò xét——

Nghe thấy cô thở dốc, Tề Ngạo Thần chậm lại sức lực, chỉ là nhẹ nhàng xoa lấy, nhưng cơ thể cô yêu kiều yếu đuối làm sao chịu được. Thanh âm đứt quãng, dù cho cô hết sức cắn môi, nhưng vẫn không tránh khỏi bật ra từng tiếng thở gấp mềm mại đáng yêu!

"Ngoan, dễ chịu không?"

Thanh âm anh đã bị tiêm nhiễm tình dục khiến cho khàn giọng thô cát, nhưng đặc biệt mang theo tí mỉa mai hoặc hấp dẫn làm cho người khác phải run rẩy.

Anh đang ấn hay là đang khảy đàn? Hàn Yêu Hy khóc không ra nước mắt, từ đáy lòng sinh ra ngượng ngùng, mặt dịch phía dưới thỉnh thoảng lại tràn ra khiến cho cô xấu hổ muốn chết!!!

"Ừm..Thật khó chịu"

Ngón tay anh linh hoạt tựa như quen thuộc mỗi điểm mẫn cảm trong cơ thể cô, hơn nữa lại hiểu rõ cách mở khoá chốt của cô.

Tề Ngạo Thần thích thú muốn nhìn cô xấu hổ như vậy, thật là yêu cô đến chết đi được!

"Được lập tức cho em" Nói xong, động thân một cái tiến vào, chỉ cảm thấy bên trong ấm áp mềm nhũn như tơ lụa chặt chẽ bao vây lấy anh. Trong cơ thể dâng lên một tia lửa lớn, dường như muốn nổ tung.

"Ah..Bại hoại"

Hàn Yêu Hy một vùng xuân thủy ai oán nhìn chăm chăm người đàn ông đang nằm trên người cô, không thoái mái. Một chút cũng không! Của anh quá lớn.

Tề Ngạo Thần đã sớm bị cô siết chặt đến không thể thở, thử dò xét bên trong một chút, sẵn tiện anh vẫn cản trọng vòng chân cô lên eo cường tráng của mình.

"Một chút liền dễ chịu"

Hàn Yêu Hy tức giận đưa tay đánh anh, kết quả làm cho anh đâm vào thật sâu miệng liền bật ra tiếng.

"Ah~"

Âm thanh kia của cô thật là quyến rũ~~ khiến xương cốt của anh muốn yếu mềm!

Tề Ngạo Thần đã thỏa mãn trên chộc cô, từng động tác hạ xuống cũng mạnh mẽ có lực, muốn đem cô dung nạp vào trong từng tế bào từng đoạn xương!

Khoái cảm kéo đến, cô tựa vào vai anh mà hưởng thụ, ngón tay xoa xoa lưng cường tráng. Bất giác khắc lại vài vết máu dài. Cô tựa như trút cảm phần cần một cái ở bã vai Tề Ngạo Thần.

Hàm răng găm lớn, thế muốn lưu lại một dấu răng muốn đánh dấu anh cũng là của mình.

Anh không tức giận mà còn đưa tay vuốt tóc cô, bên dưới vẫn ra vào kịch liệt, thấp giọng kêu tên cô "Hy, anh yêu em"

Hàn Yêu Hy ôm cổ anh thật chặt không như mọi lần đáp trả anh "Thần, em cũng yêu anh!"

Tề Ngạo Thần vui sướng trao cho cô nụ hôn, khoái cảm và vui thích cùng dâng tràn trong cơ thể hai người xuôi theo từng mạch máu mà đi.

Ánh nắng gay gắt nhưng trong phòng nhiệt độ càng cao hơn, cô cùng với anh dệt thành một bản song tấu đầy mùi vị ái tình! Trên lưng anh tất cả đều là tầng mồ hôi mịn, giống như rất là nhiều hạt mưa nhỏ tập trung ở một khối, chảy chậm chậm theo nhịp điệu chuyển động của anh!

Hàn Yêu Hy cảm giác mình đã mờ ảo, tất cả sức lực đều bị hút hết, chậm rãi khép mắt lại, khoảnh khắc mọi thứ như nổ tung, cô sung sướng ngất đi.

Anh vuốt ve khuôn mặt đang yên lặng ngủ say của cô, anh biết cô đã rất mệt mỏi liền ngoan ngoãn bế cô đi tắm. Ôm cô trở lại giường, Hàn Yêu Hy tìm kiếm luồng nhiệt bên cạnh tự động rúc đầu vào ngực anh ôm hông của anh mà ngủ.

Tề Ngao Thần yêu thương ôm chặt cô, ấn xuống trên trán cô một nụ hôn "Bảo bối, ngủ ngon mơ đẹp trong mộng thấy anh nhé!"

Giấc này hai người ngủ được cực kì an ổn, có thể là quá mệt mỏi, có thể đã trải qua con ái tình. Nhưng giữa hai người trải qua tất cả tình yêu sẽ càng khấn khít hơn..

Hết chương 103

Thật quá tr mà hồng vote là ta giận à nha:(Tặng hai chương luôn đừng hời hợt nữa huhu!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Cái ôm

" Ah! Em làm gì vậy?"

Tề Ngao Thần khẽ rít lên, đang yên bình ôm cô trong ngực lại có con đau truyền đến, mờ mắt ra thì lại thấy Hàn Yêu Hy đang gặm cắn cổ mình. Cô nhả ra ở trước cổ liền có một vết răng sâu hoắm..

"Anh còn đau à, anh xem em này " Tinh dậy ở eo đau như muốn xé ra thì thôi đi từ cổ cho đến xương quai xanh còn có cả bụng đều là vết hôn ám muội!

Tề Ngao Thần xoay lưng cường tráng của mình lại "Em cũng không vừa đâu, tối hôm qua cùng cuồng nhiệt lắm!"

Cô ngỡ ngàng nhìn trên lưng anh còn có bả vai, vết cào nhỏ lớn đều có, có những nơi còn đang rướm máu.

Đây..đây là cô làm ra sao

Khuôn mặt liền trở nên lúng túng " Thì hoà thôi"

Anh nhìn xuống phía dưới cổ trắng ngần của cô, hơi thở liền trở nên gấp gáp. Vết hôn đỏ sậm nổi bật trên nền da, nhận biết những thứ đó đều là mình làm ra liền cảm thấy tự hào, hãnh diện đầy mình.

Bạo gan nắm tay cô đẩy xuống giường, ghé sát vào tai cô "Em nghĩ xem, có nên ôn lại chuyện hôm qua không nhỉ?"

Cổ tình thổi hơi vào tai cô, Hàn Yêu Hy run rẩy "Đáng ghét! Đồ biến thái"

" Em đã nói anh là biến thái, vậy tại sao anh lại phải làm trái chứ!" Tề Ngao Thần cúi xuống hôn môi cô, dây dưa với chiếc lưỡi thom tho, mút, cắn môi cô đến tê dại

Cô đẩy anh ra uỷ khuất nói "Thần, em đói bụng quá!" Cô thật sự đói bụng mà anh cứ quá đáng như vậy.

Anh giật mình chợt nhớ ra từ hôm qua đến giờ cô vẫn chưa ăn gì, cơ thể lại yếu như vậy, thật là chết tiệt mà. Khẽ rửa mình một hồi anh mới vuốt ve mặt cô "Anh xin lỗi, chúng ta lập tức đi ăn!"

Tề Ngao Thần bế cô đi vào phòng tắm rửa mặt, mặc cho con hổ nhỏ trong lòng cứ quấy cá lên.

"Phù" Anh thờ phào nhẹ nhàng đặt cô xuống ghế, thật là cả đoạn đường cào cấu anh khó khăn lắm mới đưa cô ngồi ở đây.

Các người hầu im hơi lặng tiếng, bất thành linh trên bàn ăn đã đầy món ăn, Hàn Yêu Hy chán nản nhìn lại là cháo. Ánh mắt của người nào đó ai oán nhìn sang Tề Ngao Thần.

Anh cười nhẹ vuốt tóc cô "Ngaoan, em còn yếu không nên ăn những món có nhiều dầu mỡ, đây là chuyên gia dinh dưỡng đặt ra cho em rất tốt, nên ăn"

Hàn Yêu Hy chán nản thật sự không muốn ăn chút nào, nhưng người bên cạnh cứ có cái kiểu cười thật dọa người, miễn cưỡng xúc thìa cháo đưa vào miệng.

Đây là cưỡng ép ăn a ~

Dưới con mắt cực kì "dịu dàng" của Tề Ngạo Thần một tô cháo to đã vào hết vào bụng Hàn Yêu Hy.

Cô không cho anh bế nữa mà kêu anh đi lên phòng, đến cửa phòng bụng đột nhiên nhói lên thắt chặt lại. Cô ôm bụng nhíu mày lại, Tề Ngạo Thần lập tức ôm cô vào lòng giọng nói có chút gấp gáp mang theo nồng đậm lo lắng "Em làm sao vậy?"

Con đau này đối với Hàn Yêu Hy cực kì quen thuộc.

Một cổ ấm áp, dính ướt ở bên dưới hạ thân đang chảy ra cô không nghĩ ngợi chạy vào phòng tắm.

Tề Ngạo Thần ngơ ngẩn nhìn vòng tay trống không của mình sau đó chạy đến cửa phòng tắm đập mạnh.

"Hy mở cửa ra, chúng ta đến bệnh viện"

"..."

"Anh sẽ gọi bác sĩ riêng!"

"..."

"Anh sẽ phá cửa!"

Lúc này giọng nói yếu ớt mới đáp lại "Không cần chỉ một chút thôi"

Tề Ngạo Thần càng sốt ruột hơn, khi định phá cửa thì Hàn Yêu Hy lững thững đi ra, nhưng lại bị anh bế đi lại giường.

"Ah!" Cô la lên một tiếng nhìn chân mình đã cách xa mặt đất từ lúc nào.

Đặt cô xuống giường anh lo lắng ôm cô "Em bị sao?"

Hàn Yêu Hy cúi đầu thật thấp "Em.. đến tháng rồi"

Anh liền hiểu ra vấn đề, nhẹ nhàng để cô nằm xuống không nói lời nào đi ra ngoài, đến cầu thang mới chợt nhớ không biết nên làm thế nào.

Thấy cô hầu gái đang ở dưới cầu thang, anh mới đi lại dùng giọng băng lãnh để tra hỏi "Phụ nữ mà đến tháng thì nên làm gì?"

Cô hầu ngăn người nhìn anh, xoay xung quanh không thấy ai đây là hỏi cô sao, cô hầu gái dù cảm thấy rất kì lạ nhưng cũng phải phụng mệnh anh

"Thưa chủ nhân, phụ nữ đến tháng thì phải chườm túi nóng và uống nước đường đỏ ạ"

"Được, đi làm cho ta và mang lên lầu!" Dứt đoạn, sai bước lên lầu cước chân có chút tăng nhanh.

Mở cửa ra thì thấy cô rất đáng thương nằm theo hình con tôm co lại trên giường lớn, cô mở hờ mắt nhìn tay thì lại khó khăn ôm bụng anh đau lòng đến chùng nào!

Cái thứ quái quỷ chết tiệt, lại hành bảo bối của anh như vậy!

Đi lại gần phía cô, vắt khăn lau mồ hôi cho cô đỡ cô tựa vào ngực mình một cách thoải mái nhất.

Hàn Yêu Hy vùi vào ngực anh cố nhịn cơn đau dưới bụng, đây là hậu quả của việc đang tới tháng mà còn chạy băng băng dưới trời đông tuyết..

Cô không giống người bình thường, mỗi lần đến tháng đều đau như chết đi sống lại.

Ngoài cửa có tiếng động..

Cô hầu mang thứ anh đã chỉ định đi lên phòng, Tề Ngạo Thần thôi ly đường đỏ sau đó từ từ dứt cô uống.

Nước ấm chảy qua cổ họng xuống dạ dày làm cô đỡ hơn đôi chút, anh đặt túi chườm vào bụng cô đắp chặn lại, tự mình nằm bên cạnh ôm cô vào lòng.

Hàn Yêu Hy ấm áp từ bên trong ra bên ngoài, nằm trong ngực anh thế này được anh dịu dàng xoa bụng cơn đau như đã phai nhòa đi chỉ còn lại những mảnh tình ngọt ngào..

Tiếng anh sát bên tai "Đau lắm sao?"

Cô gật đầu người càng co lại vào lòng anh

Tề Ngạo Thần dỗ dành cô "Ngoan, ngủ một giấc liền hết đau"

Câu nói như một câu ru ngủ, đưa cô vào giấc mộng đẹp không còn cơn đau chỉ có giọng nói còn văng vẳng bên tai. Ăn sâu vào trong tiềm thức!

Hết chương 104

Có ai bị tiểu đường chưa ta ☐

Cho Vì một vote nha các nàng!!! ^^

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Nhẫn cưới

Những ngày sau, khi cô đã đỡ rồi Tề Ngạo Thần mới chịu đi đến công ty xử lý công việc đã thành nui của mình, Hàn Yêu Hy nhìn chiếc xe từ từ khuất ở đằng xa thì thở phào.

Thật khổ cực mà, anh cứ mè nheo mãi không chịu đi làm. Cô nhắc máy gọi cho Mac qua rước, quân gia định lên lút báo cho anh nhưng bị cô giữ lại, dùng ánh mắt "nhu hoà" ngăn lại.

Làm ơn đi! Báo cho anh để cô bị nhốt suốt đời à.

Và thế là cô nhanh chóng lên xe và đến tập đoàn, công việc của cô cũng không kém cũng ngang ngửa anh mà thôi.

Tại tập đoàn Tề thị, anh đang cầm bút chì cặm cụi vẽ ra thứ gì đó, đối diện là Dật Sinh đang nhàn nhã bấm điện thoại.

Tề Ngạo Thần buông bút xem xét lại thật kĩ tầm mắt liền trở nên nhu hoà lạ thường, Dật Sinh nhàm chán nói "Này, cậu nhò tới đây làm gì vậy?"

Anh đưa bản thiết kế qua cho Dật Sinh.

Dật Sinh nhìn thoáng qua tờ giấy trên bàn, một chiếc nhẫn được phác hoạ đẹp mắt mỹ lệ nổi bật nhất là viên kim cương màu hồng. Từng chi tiết xung quanh viên kim cương đều được vẽ tỉ mỉ tựa như tranh thật!

"Cậu đây là muốn cầu hôn sao?" Dật Sinh thích thú nhìn anh đang xoay xoay cây bút

Tề Ngạo Thần kẹp cây bút lại, để trong lòng bàn tay xoa xoa nó trong đầu lại tưởng tượng nó là cô "Đừng nói nhiều! Mau đi Pháp làm cho mình"

Dật Sinh bĩu môi nhưng cũng phải cầm giấy ra khỏi phòng.

Anh nhắc máy điện thoại gọi cho quân gia, máy liền được kết nối không dám chậm trễ

"Cô ấy đang làm gì?" Nhắc đến cô, giọng nói liền có chút nhẹ nhàng. Quân gia bên đây đầu đã chảy một tầng mồ hôi dày, âm thầm than khóc.

"Thưa..thiếu gia, thiếu phu nhân cô ấy!"

Tai thu hết tiếng nói lấp bắp của quân gia, Tề Ngạo Thần nhú mày "Cô ấy làm sao nói rõ ra cho tôi!"

Quân gia lau lau mồ hôi "Vâng..thiếu gia thiếu phu nhân cô ấy từ sáng đã lên xe và đi rồi ạ"

Anh nhú mày càng sâu "Tôi đã nói đừng để cho cô ấy ra ngoài cơ mà bà nghe không hiểu à"

Quân gia im lặng chịu trận, điện thoại bị ngắt..

Tề Ngạo Thần lập tức bấm số gọi cho cô, đã biết cô đã khỏi bệnh rồi nhưng anh không muốn cô ra khỏi nhà. Anh sợ cảm giác cô lạnh lẽo nằm trên băng ca đó nữa, muốn cô trong tầm mắt của mình..!

Hàn Yêu Hy nhìn tên gọi đến, nuốt nước bọt. Đại hoạ, đại hoạ rồi a~

Phân vân mãi mới quyết định ấn nút nghe, vừa đặt lên tai liền nghe Tề Ngạo Thần mạnh mẽ

"Yêu Hy bảo bối, không phải đã nói em ở trong nhà sao?" Dù giận đến cách mấy, dù có giông bão đến cách mấy đối với cô đều hoá dịu dàng.

Anh càng như vậy, cô càng sợ hơn "Em đã khỏi rồi đừng lo lắng em chỉ về tập đoàn xử lý tí việc mà thôi"

Tề Ngạo Thần bá đạo ngăn lại "Không được, lập tức về nhà cho anh!"

Cô cứng miệng, chỉ có biện pháp duy nhất là năn nỉ thôi "Thôi mà, Thần em đi một chút thôi nha"

Mac đang lái xe nghe lời năn nỉ đó của chủ nhân, đầu liền chảy ba vạch hắc tuyến. Khẽ lắc đầu cảm thán, đúng là khi yêu con người ta liền thay đổi mà.

Cô nũng nịu như vậy làm anh thật muốn mềm nhũn cả người, nhưng không được anh phải kiên quyết "Giải quyết xong liền về!"

Hàn Yêu Hy ủ rũ, cứ tưởng hôm nay anh sẽ không biết cô còn viết cả lịch trình ngày hôm nay. Muốn đi tới trường xe, còn có cả bạn bè của cô, thật muốn hét lên mà. Cô muốn đi chơi!!!!

Đến tập đoàn, lên đến phòng làm việc mới biết là Lục Thượng Phong đã thay cô làm tất cả mọi công việc rồi. Anh ấy đã về Mỹ, nếu có ai hỏi trong kiếp này cô nợ ai nhất. Chắc có lẽ..là Lục Thượng Phong!

Dừng lại trước cửa nhà, đã thấy chiếc xe thân thuộc của. Hàn Yêu Hy chậm chậm nuốt nước bọt, quần gia trong này cũng không kém Tề Ngạo Thần cả hơi thở đều tản ra băng lãnh chết người. Thiếu phu nhân cô ở đâu vậy!!!!

Ánh sáng ngoài cửa bị che lại, thân ảnh nhỏ bé liền xuất hiện. Ánh mắt anh có chút nhu hoà khi bắt gặp cô, dò xét từ trên xuống dưới.

Quần da, áo sơ mi..Tốt, tia xuống đôi giày cao gót thần kinh anh bắt đầu giật giật mấy cái.

Hàn Yêu Hy theo ánh mắt của anh nhìn xuống. Tròng mắt căng ra chửi rủa một tiếng, chết tiệt~ lúc này xuống xe cô quên đổi lại giày đế bằng rồi!

Chỉ biết cười xoa vớ anh, nhẹ nhàng bước vào.

"Không được mềm lòng" Cô chỉ mới cười một cái anh liền yếu mềm rồi!

Ngồi xuống cạnh anh, khuôn mặt khó chịu của anh hiện rõ trước mắt cô.

Hàn Yêu Hy choàng qua cánh tay anh tựa vào vai làm nũng "Thôi mà Thần, đừng giận em nữa~"

liếc qua cô đang nũng nịu hết sức với mình, lòng đã từ sớm nhũn ra thành nước. Nhưng vì sức khoẻ của cô, anh phải kiên quyết!!

Người đàn ông bên cạnh vẫn cứng như sắt, cô đành dùng cách cuối cùng. Thả tay anh ra rồi đứng lên, sau đó giả vờ kêu đau rồi ngã xuống sofa.

"A" Anh lập tức phản ứng, tiếng kêu đau đớn của cô truyền vào tai anh.

Liền rũ bỏ hết tất cả xoay qua cô, Hàn Yêu Hy đang nhăn mày tay xoa xoa chân.

Anh cả kinh, tay nhẹ nhàng vươn tới gỡ giày cao gót của cô ra. Đã đỏ ửng hết lên rồi, đau xót xoa xoa mắt cá chân còn có vết sẹo nhàn nhạt do viên đạn lần trước để lại.

"Có sao không, anh xin lỗi" Anh không nên giận cô như vậy.

Hàn Yêu Hy xúc động, cảm thấy có lỗi đầy mình.

Quần gia theo lệnh Tề Ngạo Thần mang một chậu nước ấm ra, thấy chủ nhân mình quỳ gối tự mình rửa chân cho cô. Đúng là dù là ai khi lâm vào tình yêu cũng khác!

Thấy quần gia mang chậu nước ra cô còn khó hiểu, không ngờ rằng anh lại rửa chân cho cô.

Nhẹ nhàng nâng chân cô để vào chậu, Hàn Yêu Hy liền thụt lại "Thần, em không cần đâu mà!"

"Ngoan, bác sĩ bảo phải thường xuyên ngâm nước ấm xoa bóp chân sẽ khỏe hơn" vén tay áo sơ mi lên lộ ra cánh tay rắn chắc khỏe mạnh, anh dịu dàng để chân cô xoa nhẹ.

Cô ngồi im lặng, bấp chân liền thả lỏng ra thư giãn. Tề Ngạo Thần cả người đối với cô từ đầu óc đến thân xác đều là sùng nịch.

Đội anh làm xong, cô đã nằm ngủ từ lâu. Anh lau khô chân cô sau đó bế cô lên phòng ngủ.

Nhìn cô ngủ đâu ai biết anh hạnh phúc đến chừng nào, ghé sát vào tai thủ thi những lời ngọt ngào!

"Bảo bối, ngủ ngon mong trong mộng thấy anh!"

Hết chương 105

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Chỉ nguyện có khởi đầu, không có kết thúc!

Sớm mai chan hoà, Hàn Yêu Hy đang vui mình trong ngực anh, hàng mi rung lên cô chậm rãi mở đôi mắt có hơi nhoè vì mới thức dậy của mình.

Tề Ngao Thần bên cạnh vẫn đang ngủ say, không còn dáng vẻ thường ngày, cứ hết như em bé ấy.

Nghịch ngợm đưa ngón tay lên, từng chút từng chút— phác hoạ theo đường viền khuôn mặt của anh.

Chợt một khắc, có bàn tay to lớn phủ lấy tay cô kéo nhẹ ra. Hàn Yêu Hy hoảng hốt, thì ra anh đã tỉnh rồi, mặt lại đỏ bừng lên.

"Chụt" Yêu thương hôn vào tay cô một tiếng rõ to, ánh mắt chỉ tràn ngập nhu tình không che giấu!

Cô đánh nhẹ vào ngực anh hờn dỗi trách vài tiếng "Anh..đáng ghét!"

"Hahahaha"

Tề Ngao Thần cười một cái thật to, vuốt vuốt tóc cô "Em thật đáng yêu mà"

"Em nghĩ xem..đáng yêu như vậy, nên có phần thưởng không nhỉ?" Anh cố ý thổi một làn hơi nóng vào tai cô, trong câu nói mười phần đều là tà mị.

Tim cô không thể ngừng đập nhanh khi anh sát lại gần như vậy, lấy tay che trước ngực mong anh sẽ không nghe thấy nó.

Ngón tay thon dài luồn vào kẽ tóc, từng sợi từng sợi như tơ lụa đan vào tay anh. Khẽ kéo cô lại gần mình, khi khoảng cách đã được thu hẹp lại, giữa hai đôi môi chỉ còn một khe hở nhỏ.

Tề Ngao Thần chậm chậm mút môi cô, cẩn thận trân trọng như thế, cơ hồ như từ từ khám phá một báu vật!

Cô cũng không ngại ngừng, đáp trả lại anh bằng tất cả sức lực. Anh lưu luyến rời khỏi môi cô, căn phòng đồng thời liền tăng nhiệt độ.

Chôn vào cổ cô tham lam hít thở "Đừng che anh thích nghe tiếng tim của em!"

Tay thô to nhẹ nhàng gỡ tay cô, đặt sang ngực mình "Bảo bối, cảm nhận nó, nó đang đập là vì em!"

Qua tiếp xúc da thịt cô có thể cảm nhận được sự nóng bỏng đó, nó đập mạnh rất mạnh là đằng khác! Cô chủ động ôm lấy cổ anh thật chặt, đây là người đàn ông cô yêu!

Dây dưa, mè nheo mãi anh và cô mới chịu xuống ăn sáng.

*

"Thần! Hôm nay anh không đi làm à?"

Tuy bàn tay vẫn đang bận rộn lấy xương cá ra bỏ thịt vào chén cô, nhưng vẫn không quên trả lời cô "Không, hôm nay chúng ta sẽ đi chơi"

Hàn Yêu Hy nhất thời bỏ đĩa xuống, hai mắt sáng như sao "Em muốn đi biển, ăn hải sản!!!"

Diện mạo cô bây giờ trước mặt anh hết như một đứa trẻ, miệng nhỏ bóng loáng vì mỡ, mắt mờ to. Tề Ngao Thần vươn người sang áp sát môi cô, liếm vòng quanh.

Động tác liền mạch không có một điểm ngại ngừng, quần gia cùng các người hầu tự động đi vào bếp.

Hàn Yêu Hy đánh ngực anh "Đồ biến thái, không biết mặt anh dày bao nhiêu lớp!"

Anh còn ngang nhiên liếm liếm môi mình gật gật đầu "Thật ngon"

"..."

*

Sóng biển vỗ vàng hai bên tai, gió ồ ạt chạy qua tóc cô. Hàn Yêu Hy xuống xe, chạy đến cạnh biển mà hứng gió, anh ở đằng sau choàng khăn lên vai cho cô.

Tóc cô bay tứ tung, Tề Ngao Thần chân chính đầu cô sau đó lấy dây chun rất thuần thục mà buộc lại.

"Được rồi, chúng ta đi thôi!"

Cô ngẩng đầu "Đi đâu chứ?"

Nắm lấy tay cô chắc nịch "Đi về nơi có hạnh phúc!"

Hàn Yêu Hy không nói gì, chỉ miết miết tay anh mà đi, tựa vào anh, cát từng hạt xuyên qua lòng bàn chân rất dễ chịu.

Đến khi, Tề Ngao Thần dừng lại chắn phía trước cô, anh lấy ra từ trong túi một tấm vải đen bằng lụa.

"Với một điều kiện, em sẽ phải bịt mắt"

Cô nhếch mày "Này như vậy quá khoa trương đi!"

"Suyt" Anh khề khàng đưa tay lên trước miệng, sau đó cột vải ra đằng sau đầu cô.

Tề Ngao Thần bế cả người cô lên khiến cho cô một phen lão đảo.

Biển, dạt dào sóng!

Du thuyền xa hoa to lớn nằm vững vàng trên biển, anh thả cô xuống sau đó ghé sát tai cô "Anh mở nhé"

Ngón tay thon dài kéo ra một đường dài của lụa, lập tức tấm vải rơi xuống nằm trên cát mềm mịn. Hàn Yêu Hy hé hé mắt, du thuyền to lớn sừng sững ánh lên con người sáng bóng.

Tề Ngao Thần ôm vai cô dắt cô lên du thuyền, tim cô đột nhiên ấm lên từng đợt.

Đi cô xuống ghé ngồi, bàn ăn rộng lớn có đầy ắp cao lương mỹ vị dưới ánh nến cùng hương hoa hồng khắp nơi còn có cả ánh chiều tà trên biển!

Anh không nói gì, im lặng ăn. Hàn Yêu Hy càng thêm khó hiểu.

Ăn được một chút thì trời đã tối, bầu trời đen được điểm các ngôi sao sáng, du thuyền cũng được mở đèn lên khắp nơi.

Tề Ngao Thần ưu nhã đứng dậy, đi một mạch lên sân khấu, lập tức tất cả bóng đèn đều chiếu vào anh. Người đàn ông hoàng kim, mọi thứ đều hoàn hảo!

Bàn tay cầm chặt micro, nhạc như có như không từ từ đi xuống. Đối với Hàn Yêu Hy đây là lần đầu được thấy anh hát cho cô nghe!

...

Chỉ nguyện có khởi đầu, không có kết thúc

Lắng nghe anh này, lắng nghe anh này

Cầm tay anh, tựa vào anh

Không biết cuối con đường có bao xa, có bao nhiêu sóng gió

Chỉ nguyện có khởi đầu, không có kết thúc!

...

Giọng hát anh thâm trầm, ấm áp len lỏi vào từng tế bào, từng kẽ hở trong lòng cô.

Hàn Yêu Hy nín thở, cẩn trọng nghe từng câu mà anh hát. Cho đến khi chỉ còn âm nhạc du dương, thì anh bước xuống thu hẹp khoảng cách giữa cô và anh.

"Không biết tôi có vinh hạnh được mời Hàn tổng đây nhảy một bài?" Anh cúi người đưa tay ra.

Cô cũng thuận theo anh, tay đặt vào lòng bàn tay anh. Kéo cô ra giữa sàn nhảy, nhẹ nhàng nâng eo cô hoà theo dòng nhạc mà đi.

Hai người, nam nhân nữ nhân nhìn vào mắt nhau đắm đuối, không cần nói một lời nào chỉ cần dùng ánh mắt truyền đạt hữu ý!

Du thuyền vẫn tiếp tục xé nước đi ra xa, nền vẫn cứ cháy, nhạc vẫn cứ du dương, tình yêu vẫn cứ mỹ lệ, đắm say.

Anh đột ngột buông cô ra, lại thấy đầu gối chân trái anh chạm rầy lui về sau quỳ xuống, trông mắt đen của anh vẫn luôn luôn chăm chú nhìn cô.

Tình cảm dịu dàng trong đó khiến cho cô chết đuối, anh lấy từ trong túi áo ra một hộp gấm màu đen với bộ cục sang trọng.

Cô dường như quên cả thờ, chằm chằm nhìn từng cái chuyển động của anh.

Ngón tay mang theo tình ý nồng nàn chậm rãi mở hộp gấm ra đưa về phía cô.

Chiếc nhẫn nằm yên tĩnh bên trong, giống hệt như bản thiết kế hôm ấy anh vẽ. Có điều, đồ thật vật thật lại kinh diễm cao quý hơn so với bản vẽ của anh, Dật Sinh đúng là không làm anh thất vọng.

Nhẫn kim cương hồng, được cắt thành một hình trái tim hoàn hảo, dưới ánh đèn phản chiếu một ánh sáng lấp lánh xa xỉ hoàn mỹ.

"Yêu Hy, anh xin lỗi cũng cảm ơn em. Xin lỗi em vì đã gây quá nhiều tội lỗi tổn thương cho em, cảm ơn em vì đã cho anh nhận ra nhiều thứ mà anh sai lầm. Anh muốn mỗi ngày ngủ cùng em, thức cùng em, muốn mỗi ngày đều được nhìn thấy em, chăm sóc em, tâm sự cùng em những chuyện vui buồn. Hãy cho anh cơ hội đó, xin em!"

Tề Ngao Thần dừng một chút, ánh mắt có chút mong đợi nhìn cô "Tiểu Hy, em có muốn lấy anh không?"

Khoảnh khắc quyết định, dường như tất cả mọi thứ đều rơi vào trầm lặng chỉ có sóng biển vỗ từng đợt vào thân tàu.

Từng câu từng chữ không ngừng thấm vào cô, đến từng tế bào, đến xương tủy!

Hân Yêu Hy hít một hơi dài, mũi hơi ê ẩm, hốc mắt nóng lên, cô gật đầu không nói lên lời.

Tề Ngao Thần đã từng căng thẳng, sợ cô không đồng ý tuyệt tình bỏ anh mà đi lần nữa nhưng không phải cô gật đầu. Anh..không nhìn lầm chứ?

Tầng trên của du thuyền được bắn pháo giòn giã, tất cả đèn được bật lên, hoa lệ biết chừng nào!

Bàn tay thô lệ có chút vụng về rút chiếc nhẫn, run run đeo vào cho cô. Anh đứng dậy ôm chầm cô lên xoay vòng "Hy, cảm ơn em, cảm ơn em. Anh hạnh phúc lắm!"

Nhẹ nhàng thả cô xuống trao cho cô nụ hôn, cô tuy rất ngượng nhưng cũng chìm đắm trong nụ hôn mãnh liệt này, nụ hôn khởi đầu cho hạnh phúc về sau.

Anh kéo dài dây dera thật lâu không muốn rời đi, ngọt ngào khi cả hai cùng chìm đắm trong nụ hôn quá đỗi tình cảm này.

Nam nhân cao lớn ôm lấy cô gái, bao bọc chở che, cô gái vòng tay đáp lại cái ôm nồng nàn. Bên cạnh đó còn có phong cảnh hữu tình đầy kinh diễm!

Không khí ban nãy có chút lạnh vì gió biển, tựa đầu vào ngực anh liền ấm áp như mùa xuân.

Thiên ngôn vạn ngữ lúc này đều không cần nói, chỉ đơn giản vòng tay ôm anh thật chặt.

Là phụ nữ, mạnh mẽ được là tốt nhưng đừng quá cứng nhắc xây dựng mình thành một hình tượng bản thân là người mạnh mẽ. Có thể đến một ngày bạn quên mất rằng bản thân còn có một mặt yếu đuối, quá mạnh mẽ tổn thương về sau sẽ càng sâu.

Hoàng hôn, sáng lạng, sáng cả một góc trời.. cơ hồ như là khởi đầu cho một thứ gì đó viên mãn, trọn vẹn!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Cường Nhân Cùng Tổng Tài Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.